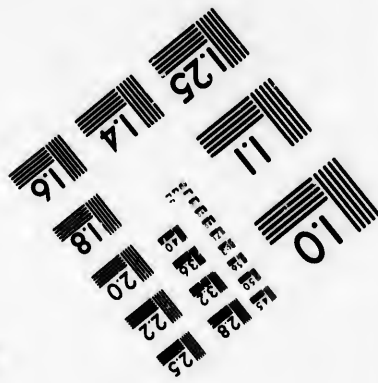
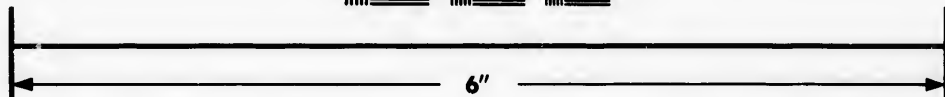
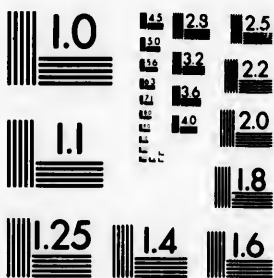

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.4
1.6
1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6

**CIHM/ICMH
Microfiche
Series.**

**CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.**

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

01

© 1982

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

L'institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured covers/
Couverture de couleur
- Covers damaged/
Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distortion le long de la marge intérieure
- Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- Additional comments:/
Commentaires supplémentaires:

- Coloured pages/
Pages de couleur
- Pages damaged/
Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached/
Pages détachées
- Showthrough/
Transparence
- Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- Only edition available/
Seule édition disponible
- Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	12X	14X	16X	18X	20X	22X	24X	26X	28X	30X	32X
					✓						

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

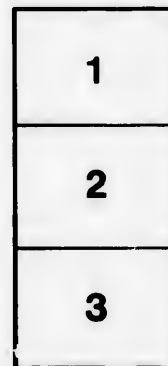
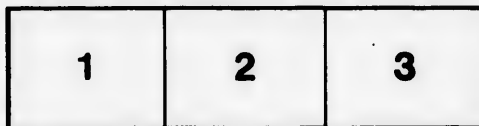
Library of the Public
Archives of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol \rightarrow (meaning "CONTINUED"), or the symbol ∇ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

La bibliothèque des Archives
publiques du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

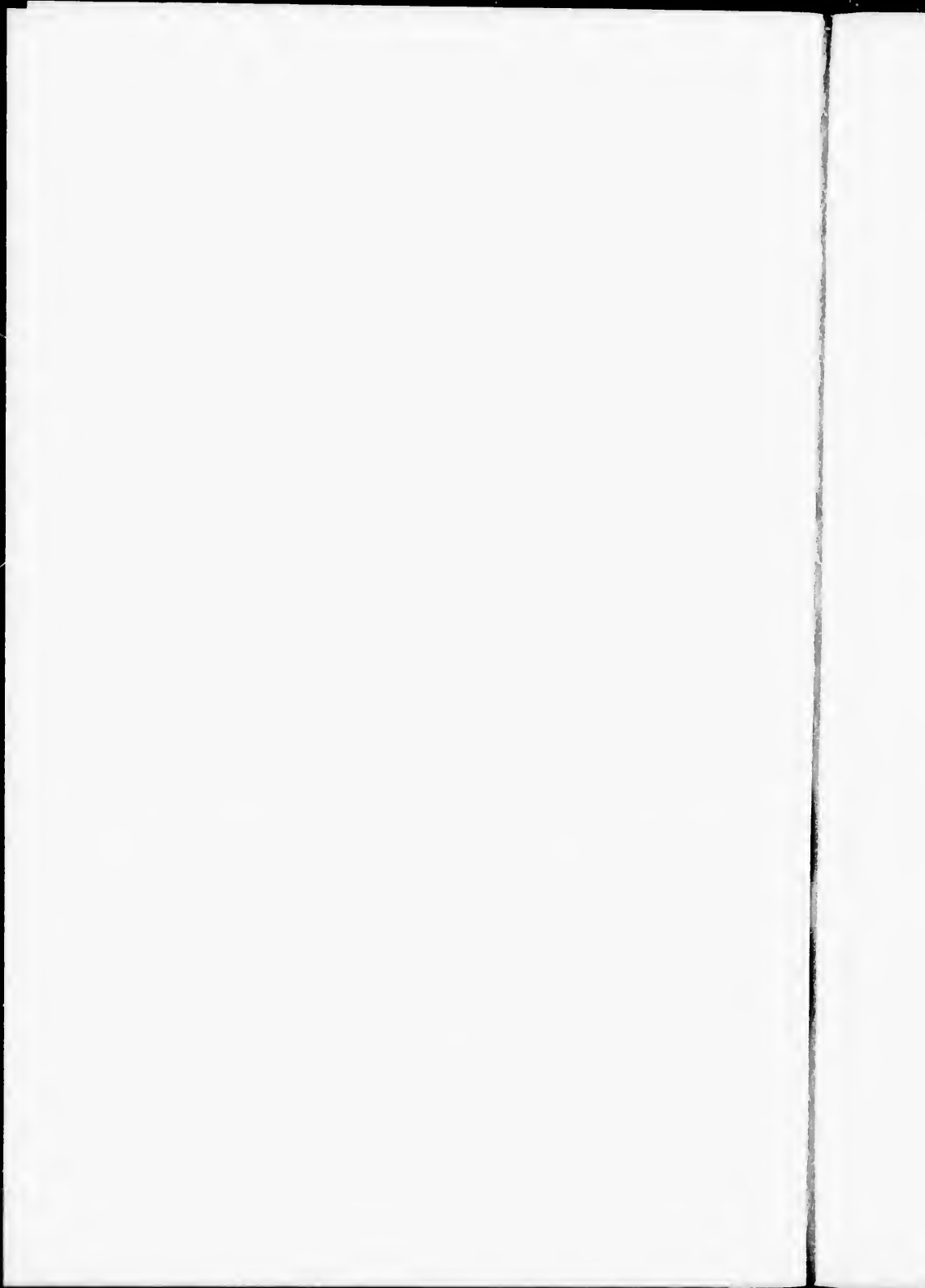
Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole \rightarrow signifie "A SUIVRE", le symbole ∇ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

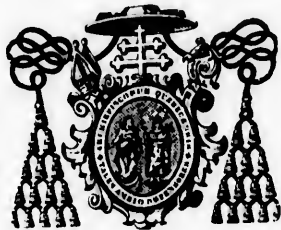
ails
du
difler
une
page

rata
p

elure,
à

RITUALE
ROMANUM

CAROLUS-FRANCISCUS BAILLARGEON

MISERATIONE DIVINA, ET SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA
ARCHIEPISCOPUS QUEBECENSIS.
ASSISTENS SOLIO PONTIFICALI, ETC. ETC.

OMNIBUS HAS VISURIS SALUTEM IN DOMINO

Hanc RITUALIS ROMANI editionem in-8°, ut vocant, typographi
P. G. DELISLE opera absolutam, et cum exemplari romano, typis
S. Congregationis de propaganda Fide, anno MDCCCLXIV ex-
cuso, fideliter concordantem, collatione facta, approbamus et
evulgandi licentiam damus.

Datum Quebeci sub nostris signo sigilloque, ac Secretarii
nostri chirographo, die vigesima quinta mensis Septembris anni
MDCCCLXIX.

✠ C. F. ARCHIEPISCOPUS QUEBECENSIS.

De mandato Illustrissimi et Reverendissimi
DD. Archiepiscopi Quebecensis.

Loco ✠ Sigilli.

C. BAILLARGEON, Pter. Secret.

RITUALE ROMANUM

PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JESSE EDITUM

ET A BENEDICTO XIV

AUCTUM ET CASTIGATUM

CCI

AD USUM MISSIONARIORUM APOSTOLICORUM NOVA NUNC
PRIMUM ACCEDIT BENEDICTIONUM ET
INSTRUCTIONUM APPENDIX

QUEBECI

APUD P. G. DELISLE, TYPOGRAPHUM

MDCCLXX

20
2-10
1
11

(
cu
ac
na
gi
at
fic
F
em
ab
de
su
co
tel
B
po
V
ne
me
ad

see

SS. DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

AVVSIORE LITTERA

In forma Brevis de nova *Ritualis, Cæremonialis Episcoporum,*
necnon et *Romani Pontificalis* editione,
ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diurnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in Sacra Doctrina, disciplinæque Ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsentis usui sunt, maximo eum omnium virorum Ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorundem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicitis recordationis, Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituale Romano.

PAULUS PAPA V. *ad perpetuum rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus, et Ss. Patrum Decretis constitutos Ritus et Cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum Rituum observationem in sacrosancto Missæ Sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in Fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata Pastoralis providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis, et inferioribus Ecclesiæ Prælatibus accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ Ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque Ecclesiasticis functionibus servari debent, ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam

normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatatum negotium, postquam Generalium Conciliorum graece latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte, et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrinam et prudentia praestantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque praesertim antiquis, et, quae circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, et doctrina bonae memoriae Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinae nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina aspirante elementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiae Ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiae Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiae Romanæ filii, ejusdem Ecclesiae omnium matris et magistrae auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quae Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. COBELLUTIUS.

Quae vero pro Cereemoniali Episcoporum referuntur Bullae CLEMENTIS VIII. incip. Cum novissime. INNOCENTII X. Etsi alias. BENEDICTI XIII. Licet alias. Item quae pro Pontificali Romano CLEMENS VIII. Bulla incip. Ex quo in Ecclesia. Atque URBANUS VIII. Quamvis alias. statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla: Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi Fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia largiretur, per alias Nostras sub Plumbo litteras Ann. Incarn. Dom. MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiae hujusmodi dandae praescripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam Nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus praedicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cereemonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Praesidibus, Gubernatoribus, Prælatibus et Apostolicis Vicelegatis, quae sunt tenoris sequentis.

Bulla BENEDICTI XIV. incip. Quod Apostolus, pro Cereemoniali Episcoporum hic omittitur.

Insuper Formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Ar-

chiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacerorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum Nostrorum Volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacerorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter eam Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia docti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Roma-

num sub iisdem modo et forma, quibus de præsentī impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ ut superius relatū est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiā juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus Nostris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV Martii Anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

CAJETANUS AMATUS.

DE IIS

QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT.

Ut ea, quæ ex antiquis Catholicæ Ecclesiæ institutis, et sanctorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Ceremoniis hoc libro præscribantur, quæ par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *sess. 7. can. 13.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba: *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemnâ Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in nosos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quisvis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius, quod absit, ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde peniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis, locique ratio ferat, convenit confiteri.

Quæcumque diei, ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando, præsertim si necessitas urgeat, moram interponat, ac propterea populum sæpe, prout sese offert occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut eujuscumque incommodi habita ratione.

Ipsæ vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paullulum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et ceremonias pro temporis spatio prævidebit.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti Ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque anum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci, et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint, et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et caeremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcepit, ex Ss. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias Orationes, et preces devote ac religiose dicet; nec memorie, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea Cæremônias ac Ritus, ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cælestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualement, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simonia, atque avaritiæ suspitione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine elemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a Fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu, actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

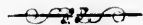
Librum hunc Ritualem, ubi opus fuerit, semper cum ministrabit, secum habebit, Ritusque et Cæremônias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, Ritus hoc opere præscribuntur, eujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, Ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum Ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus Parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO
BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO

Sacrum Baptisma, Christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta, primum tenet locum cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei (Jo. 3.)*. Itaque summa ad illud opportuno, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de Jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus, ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

DE MATERIA BAPTISMI

Ac primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero solemniter Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat: sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI

Quoniam Baptismi forma his verbis expressa: *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti*, omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuncianda sunt.

Latinus Presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione, de quo infra, sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Hæc tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem extractum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato receptam, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI

Legitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive Laico etiam excommunicato, sive Fidei, sive Infidei, sive Catholico, sive Hæretico, sive viro, sive femina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir feminae, nisi pudoris gratia deceat feminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut Fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

Pater, aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediatur.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS

(O)pportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, ea qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur eum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ Ceremoniæ, Ritusque suppleantur, ommissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis imminet, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur: si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet.

Infantes expositi et inventi, si re diligenter investigata de eorum Baptismo non constet, sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum imminet.

Monstrum, quod humanam speciem non præseferat, baptizari non debet, de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: *Si tu es homo, ego te baptizo, etc.*

Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: *Ego te baptizo, etc.* Si vero periculum mortis imminet, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: *Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.* Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam licet adhibere.

Quando vero non est certum in monstro esse duas personas, quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

DE PATRINO

Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro Fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex Decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duae mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in aetate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

Sciant praeterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut haereticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec praeterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta Fidei. Haec enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi Fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Praeterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctionales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a saeculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM

Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, praesertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiae ritu sacri dies, in quibus solemni caeremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschae, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest in adultis baptizandis, nisi vitae periculum immincat, retineri decet, aut certe non omnino praetermitti, praecipue in Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediatur; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii id ipsi ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quae aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita observatum, ut pulvis, vel aliae serdes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago Sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS. ET ALIIS REQUISITIS

Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Cathecumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo. eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cena Domini.

Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adijciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis: quae vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate seperatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiae ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli inquam tribuat equisvis rei pretextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam; sitque prius bene confRACTUM et attritum, siccum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abijciatur.

Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

Vascula sacri Olei Cathecumenorum, et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochlear ex argento, vel alio metallo nitidum,

ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur. Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotionem post Baptismum, quod huic tantum usui deservire debet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune preparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministret.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesie, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interrogat, nisi de his bene sibi constet, an sit suæ Parochie, masculus, an femina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compadres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet ne obscena, fabulosa, aut ridicula, vel inanum deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniiis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui cum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

O R D O

BAPTISMI

PARVULORUM

N. Quid petis ab Ecclesia Dei?

Patrinus respondet - Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam æternam.*

Sacerdos. Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata. Dilige Dñm Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut tépsum.

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel: Exi ab eo (vel ab ea), immúnde spíritus, et da locum Spíritui Sancto Paráelito.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens: Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠, sume fidem cælestium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus.

Preces nostras, quesumus Dñm, eleménte exáudi: et hunc Eléctum tuum N Crucis Domínice impresióné signátum perpétua virtúte custódi: ut magnítudinis glóriæ tuæ rudiménta servans, pereustódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereátur. Per Christum Dñm nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat:

* D. N., Que demandez-vous à l'Église de Dieu? R. La foi.

D. Que vous procure la foi? R. La vie éternelle.

Q. N., What dost thou ask of the Church of God? A. Faith

Q. What doth faith bring thee to? A. Life everlasting.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitatém cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos Sítanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fætoribus cæreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum letus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

¶ Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ☩, et in charitaté Dómini nostri Jesu Christi ☩, et in virtúte Spíritus ☩ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ☩, per Deum verum ☩, per Deum sanctum ☩, per Deum ☩, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimicum. Præinde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ☩, et benedicéndo benedícas ☩, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. R. Amen.

Sacerdos. Pax tibi. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus patrum nostrorum, Deus universæ conditor veritatis, te supplices exoramus, ut hunc famulum tuum N. respicere digneris propitius, et hoc primum pabulum salis gustantem, non diutius esurire permittas, quo minus cibo expleatur cœlesti, quatenus sit semper spiritu fervens, spe gaudens, tuo semper nomini serviens. Perdue eum, Domine, quaesumus, ad novæ regenerationis lavacrum, ut cum fidelibus tuis promissionum tuarum æterna præmia consequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Exorcizo te, immunde spiritus, in nomine Patris ✠, et Filii ✠, et Spiritus ✠ Sancti, ut ex eas, et recedas ab hoc famulo Dei N. : Ipse enim tibi imperat, maledicite damnate, qui pedibus super mare ambulavit, et Petro mergenti dexteram porrexit.

Ergo, maledicite diabole, recognosce sententiam tuam, et da honorem Deo vivo et vero, da honorem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto, et recede ab hoc famulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, et benedictionem, fontemque Baptismatis vocare dignatus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens : Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicite diabole, numquam audeas violare. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit :

Orémus.

Internam, ac justissimam pietatem tuam deprecor, Domine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, auctor luminis et veritatis, super hunc famulum tuum N., ut digneris illum illuminare lumine intelligentiæ tuæ : munda eum, et sanctifica : da ei scientiam veram, ut

dignus grátia Baptísmit tui efféctus, ténéat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam aetérnam. R. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum ; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine ; passus sub Póntio Piláto, erucifixus, mórtuus, et sepúltus ; descendit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis ; inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum ; sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum comuniónem ; remissionem peccatórum ; carnis resurrecciónem ; vitam aetérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hodie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatióem : sed libera nos a malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptistarium, dicat .

¶ Exorcismus.

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N, quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre di-

gnatus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spiritus Sanctus habitet in eo. Per eundem Christum Dominum nostrum, qui venturus est iudicare vivos, et mortuos, et seculum per ignem. R. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, Adaperire: deinde tangit nares, dicens: In odorem suavitatis. Tu autem effugare, diabole: appropinquabit enim iudicium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens:

N. Abrenuntias Satae?

Respondet Patrinus: Abrenuntio.

Sacerdos: Et omnibus operibus eius?

Patrinus: Abrenuntio.

Sacerdos: Et omnibus pompis eius?

Patrinus: Abrenuntio. *

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Cathecumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens: Ego te linio ☩ oleo salutis in Christo Jesu Domino nostro, ut habeas vitam aeternam.

R. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris. Subinde pollicem et innuncta loca abstergit bombacio, vel re simili: et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente.

N. Credis in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem caeli et terrae? R. Credo.

* D. N., Renoncez-vous à Satan? R. J'y renonce.

D. Et à toutes ses œuvres? R. J'y renonce.

D. Et à toutes ses pompes? R. J'y renonce.

Q. N., Dost thou renounce Satan? A. I do renounce him.

Q. And all his works? A. I do renounce them.

Q. And all his pompes? A. I do renounce them.

Credis in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, natum, et passum? R. Credo.

Credis et in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, et vitam aeternam? R. Credo.

Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit :

N. Vis baptizari?

Respondet Patrinus: Volo. *

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vaseculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit :

N. Ego te baptizo in nomine Patris ☩ fundat primo, et Filii ☩ fundat secundo, et Spiritus ☩ Sancti fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne ledatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit :

* D. N., Croyez-vous en Dieu le Père tout-puissant, créateur du ciel et de la terre? R. J'y crois.

D. Croyez-vous en Jésus-Christ son Fils unique, Notre Seigneur, qui est né, et qui a souffert? R. J'y crois.

D. Croyez-vous au Saint-Esprit, la sainte Église Catholique, la communion des Saints, la rémission des péchés, la résurrection de la chair, la vie éternelle? R. J'y crois.

D. N., Voulez-vous être baptisé? R. Je le veux.

Q. N., Dost thou believe in God the Father Almighty, Creator of heaven and earth? A. I do believe.

Q. Dost thou believe in Jesus Christ, his only Son, our Lord, who was born into this world, and who suffered for us? A. I do believe.

Q. Dost thou believe in the Holy Ghost, the Holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body, and life everlasting? A. I do believe.

Q. N., Will thou be baptized? A. I will.

N. Ego te baptizo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Mox Patrimus, vel Matrína, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levans, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hae forma: N. Si non es baptizátus, ego te baptizo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens:

I Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, (hic immungit) ipse te líniat Chrismate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam aetérnam. R. Amen.

Sacerdos dicit: Pax tibi.

R. Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus lintecolum candidum loco vestis albae, dicens: Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam aetérnam. R. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei una cum ómnibus Sanctis in áula coeléstí, habeásque vitam aetérnam, et vivas in saecula saeculórum. R. Amen.

Postremo Sacerdos dicit: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.

Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive feminae, in Catechismo masculi statuuntur ad dexteram, feminae vero ad sinistram: et omnia pariter dicantur ut

supra in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, immunctio Chrismatis, candidae vestis impositio, atque accensio: candelae traditio, singulariter singularis, et primum masculis, deinde feminis fieri debent.

Si infans, vel adultus aegrotus, adeo graviter laboreat, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quae Baptismum praecedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum Crucis, dicens: **Ego te baptizo in nomine Patris** ☩, etc. ut supra. fol. 14.

Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: **Deus omniúpotens**, etc. ut supra fol. 15.

Postea dat ei lintecolum candidum, dicens: **Accipe vestem**, etc. ut supra. fol. 15.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam, dicens: **Accipe lámpadem ardéntem**, ut supra. fol. 15.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quae cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios Hebraeis, aliisque infidelibus, vel haereticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad praescriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

D. L.

BAPTISMO

ADULTORUM

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in Christiana Fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnitus conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata Cereemonia.

Decet autem hujusmodi Baptismus, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediatur, baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio. Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ lingue; quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem, nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset, eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum poeniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint: tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in Fide Ecclesie baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt. baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderit, ac vitæ periculum imminet. etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum: de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad questum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizanti fuerint, si nihil aliud impediatur, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in Fide Catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, fol. 3.

In p
vand
rum
pluy
dus
effim
et ad
et si
V.
R.
V.
P.
A.
dabim

Dón
Qu
Ex
pter i
Qu
lunan
Qu
hómi
Mi

O R D O

BAPTISMI

ADULTORUM

In primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviâ violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pia mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare, et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit :

V. Deus, in adjutórium meum inténde.

R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

V. Glória Patri, etc.

Postea incipiat, prosequentibus Clericis.

Antiph. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóm̄inis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab ángelis, glória et ho-

nóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecésti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : însuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Glória Patri, etc.

Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei : * afférte Dómino filios arietum :
Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedíctet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum : *
 ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando
 véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : *
 dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : *
 quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque
 ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiόνis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * sa-
 lutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptér-
 ea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a
 monte mó dico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum
 tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et
 nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Su-
 scéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo,
 dum affligit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi
 qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? *
 quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salu-
 táre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, dicit Dominus.

Deinde dicitur. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedisti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio

Adésto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus : et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Ia, quæsumus Domine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclesiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine : catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, viros et feminas, illi ad dexteram Sacerdotis, hæc vero ad sinistram statuuntur.

Sacerdos interrogat : Quo nómine vocáris ? *

Catechumenus respondet : N.

Sacerdos. N. Quid petis ab Ecclésia Dei ? R. Fidem.

Sacerdos. Fides, quid tibi præstat ? R. Vitam ætérnam.

Sacerdos. Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophætæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti ; sed horum trium una est substántia, et nomísi una Divínitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúntias Sátana ?

R. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus ?

R. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus ?

R. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens : Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ ? R. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ? R. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiómem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam ? R. Credo.

* D. Quel est votre nom ? R. N.

Q. What is your name ? A. N.

Ad alias interrogationes gallice aut anglice perficiendas, vide supra, fol. 9, 13, 14.

Tunc Sacerdos exsufflet ter in faciem ejus semel dicens : **Exi ab eo, spírítus immúnde, et da locum Spírítui Sancto Paráclito.**

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat : **N. Accipe Spírítum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem** ✠ **Pax tibi.**

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens : **N. Accipe signum Crucis tam in fronte** ✠, **quam in corde** ✠ : **sume fidem cœlestium præceptórum : talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis : ingressúsque Ecclésiám Dei evasísse te láqueos mortis lætus agnóscce :**

Et si Catechumenus venit de Gentilitatis errore sive de Ethnicis, et Idololatrís, dicat :

Horréscce idóla, réspue simulácrea.

Si ex Hebraeis, dicat :

Horréscce Judáicam perfidiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahumetanís, dicat :

Horréscce Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horréscce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum N.

Exprimens proprio nomine sectam, de qua venit. Inde prosequatur :

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únícum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos.

Orémus.

Oratio.

Pre deprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tue júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Filio, et Fílium in Patre cum Spírítu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem Signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deínde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens: Signo tibi frontem, ✠ ut suscipias Crucem Dómini.

In auribus. Signo tibi áures, ✠ ut áudias divína præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos, ✠ ut vídeas claritátem Dei.

In naribus. Signo tibi nares, ✠ ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os, ✠ ut loquáris verba vitæ.

In pectore. Signo tibi pectus, ✠ ut credas in Deum.

In scapulis. Signo tibi scápuas, ✠ ut suscipias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: Signo te totum in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spírítus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínice, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam man-

datórum tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereatur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adseríbe : ut filii promisiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant se recepisse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit :

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es : omnem cæcitatem cordis ab eo expélle : dirúmpe omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus ; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fetóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptismi tui, percépta medicína. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis dandi Catechumeno.

Exorcízo te creatúra salis, in nómine Dei Patris ☩ omnípoténtis, et in charitaté Dómini nostri Jesu ☩ Christi, et in virtúte Spíritus ☩ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ☩, per Deum verum ☩, per Deum sanctum ☩, per Deum ☩, qui te ad tutelam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitatem per servos suos

consecrari præcepit, ut in nomine sanctæ Trinitatis efficiaris salutare Sacramentum ad effugandum inimicum. Proinde rogamus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creaturam salis sanctificando sanctifices ✠, et benedicendo benedicas ✠, ut fiat omnibus accipientibus perfectæ mediæna, permanens in visceribus eorum, in nomine ejusdem Dómini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex Idololatriæ venerit ad Fidem; benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebraeis vel aliis, ut supra, non dicitur.

Orémus.

Oratio.

Dómine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, qui es, qui eras, et qui permanes usque in finem, cujus origo nescitur, nec finis comprehendí potest: te supplices invocamus super hunc famulum tuum N. quem liberasti de errore gentílium, et conversatióne turpíssima; dignare exaudire eum, qui tibi cervíces suas humiliat ad laværi fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu Sancto, expoliátus véterem hóminem induat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorruptam, et immaculatam, tibi que Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Tunc pollice et índice accipit de ipso sale, et immitit in os Catechumeni, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiatio tibi sit in vitam æternam. R. Amen.

Sacerdos. Pax tibi.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te supplices exoramus, ut hunc famulum

tuum N. respicere digneris propitius : et hoc primum pábulum salis gustantem, non diutius esurire permittas, quo minus cibo expleatur cœlesti, quatenus sit semper spiritu fervens, spe gaudens, tuo semper nomini serviens. Perduc eum, Dómine quæsumus, ad novæ regenerationis lavacrum, ut cum fidelibus tuis promissionum tuarum æterna præmia consequi mereatur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis : N. **Accipe sal, etc.** et precedentes Orationes in numero plurali.

Si inter Catechumenos adsint feminae, recedant ipsæ in partem, quousque tertio dicatur masculis **Ora Elécte, etc.** et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Catechumeni hic et in sequentibus, Sacerdos dicit in numero plurali : **Oráte Elécti, flectite gœnua etc.**

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum :

Ora, Elécte, flecte gœnua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum oraverit, et dixerit **Pater noster**, usque ad, **Sed libera nos a malo**, inclusive, Sacerdos subjungit : **Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.**

Et ille respondet : **Amen.**

Et Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accède.**

Et Patrino pollice signat eum in fronte, dicens : **In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte ejus, ita dicendo : **In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Et imponit manum super eum, et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi famulo tuo in monte Sinaï apparuisti, et filios Israel de terra Ægypti eduxisti, deputans eis Angelum

pietátis tuæ, qui custodiret eos die ac nocte : te quaesumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísmit tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícite diábole, recognósee senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Filio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmitis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diábole, numquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo :

Ora, Elécte, flecte génu, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : Pater noster, usque ad **Sed líbera nos a malo** inclusive.

Sacerdos subjungit : **Leva, comple oratióem tuam, et dic Amen.**

Electus surgens respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum, ac dicit.

Crémus.

Deus, immortalé præsidium ómnium postulántium, liberátio supplicum, pax rogántium, vita credéntium,

resurrectio mortuorum : te invoco super hunc famulum tuum N., qui Baptismi tui donum petens, æternam consequi gratiam spirituáli regeneratione desiderat : accipe eum, Dómine, et quia dignatus es dicere : Pétite, et accipiétis ; querite, et inveniétis, pulsáte, et aperiétur vobis, peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti : ut æternam cœlestis lavácri benedictionem consecutus, promíssa tui muneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledicte Sátana, adjurátus per nomen æterni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi Filii ejus, cum tua victus invidia, tremens, geménsque discède : nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cœlestia cogitánte, renuntiáturo tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da igitur honórem adveniénti Spiritui Sancto, qui ex summa cœli arce descendens, proturbátis fráudibus tuis, divíno Fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perficiat, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedicat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo :

Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : Pater noster, usque ad **Sed libera nos a malo inclusive.**

Sacerdos subjungit : **Leva, comple orationem tuam, et dic Amen.**

Electus surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde dicit Electo : **Accède.**

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Deinde imponit manum super eum dicens :

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. : ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est, et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Si, ut supra, adsint feminae, retrahunt se masculi in partem, et accedunt feminae ante Sacerdotem, et stant.

Si plures fuerint feminae Catechumena, hic et in sequentibus, Sacerdos dicat in numero plurali : **Oráte Eléctæ, flectite génuá, etc.**

Sacerdos dicit Catechumena :

Ora, Elécta, flecte génuá, et dic Pater noster.

Et Elécta genuflexa orat, et dicit : **Pater noster, etc.** et cum dixerit usque ad **Sed líbera nos a malo inclueive.**

Sacerdos dicit : **Leva, comple oratiónem tuam, et dic, Amen.**

Electa surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accède.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens :
In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus
et dicit : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super eam, et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessorum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur cœlestium, terréstium, et infernórum, te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., ut eam custodíre, et perducere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde dicitur :

Exorcismus.

Ergo, maledícite diabóle, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hac fámula Dei N., quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícite diabóle, nunquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electæ :

Ora, Elécta, flecte génuâ, et dic : Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat et dicit : **Pater noster.**
Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens, respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accède.**

Et Patrinus cum pollice signat Electam in fronte dicens : **In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Et Sacerdos facit pariter signum Crucis in fronte ejus dicens : **In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Deinde Sacerdos imponit manum super caput Electæ, et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi famulo tuo in monte Sinaï apparuisti, et filios Israel de terra Ægypti eduxisti, deputans eis Angelum pietatis tuæ, qui custodiret eos die, ac nocte : te, quæsumus, Dómine, ut mittere digneris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui similiter custodiat et hanc famulam tuam N., et perducat eam ad grátiam Baptismi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electæ :

Ora, Elécta, flecte gœna, et dic : Pater noster.

Electa genu flexo orat, et dicit : **Pater noster.** Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo**, inclusive.

Sacerdos dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic : Amen.**

Electa surgens respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ : **Accède.**

Et Patrinus signat eam pollice Electam in fronte, dicens : **In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus dicens : In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super caput Electæ, et dicit :

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxcas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícete damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatri-duánum Lázarus de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledícete diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo, Fílio ejus, et Spíritui Sancto ; recéde ab hac fámula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícete diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postmodum accedunt iterum masculi, qui se retraxerant, et ipsi ad dexteram, femine vero ad sinistram Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel si sint plures super singulos tam masculos, quam feminas, et dicit :

Orémus.

Atérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut

aptus sit ad percipiendam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive feminae, procedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stole, introducit eum in Ecclesiam dicens: N. **Ingrédere in sanctam Ecclesiam Dei, ut accípias benedictiónem cœlestem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.** R. Amen.

Si plures fuerint, dicit in numero plurali: **Ingrédimini in sanctam Ecclesiam Dei, etc.** et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus; descendit ad ínferos, tértia die resurrexit a mórtuis: ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communió-nem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua sicut in

cælo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie, et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimittimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem : sed libera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

Nec te latet, Sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem júdicii, diem supplicii sempitérni ; diem, qui ventúrus est velut elíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proinde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto Paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípío tibi, quicúmque es spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, Fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est : ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est júdicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi ; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat : **Ephpheta, quod est, adaperire** ; deinde tangendo nares, dicat : **In odórem suavitátis** ; et subdit : **Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim júdicium Dei.**

Deinde interrogat Electum : **Quis vocáris ?**

Et ipse respondet : **N.**

Interroget : **N. Abrenúntias Sátanæ ?**

R. **Abrenúntio.**

Interroget : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

R. **Abrenúntio.**

Interroget : **Et ómnibus pompis ejus ?**

R. **Abrenúntio.**

Tunc Sacerdos intingit pollicem dextere manus in Oleo sancto Catechumenorum, et intingit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum Crucis, dicens : **Ego te línio Oleo salútis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.** R. **Amen.**

V. **Pax tibi.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens :

Exi, immúnde spírítus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spírítus, et da locum Jesu Christo Filio ejus. Recéde, immúnde spírítus, et da locum Spírítui Sancto Paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium : ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive preparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur. Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat : **Quis vocáris ?**

Respondet : **N.**

Interroget : **N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ ?**

R. **Credo.**

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviatile violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Interrogat : **Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum ?**

R. **Credo.**

Interrogat : **Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communiómem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam aetérnam ?**

R. **Credo.**

Iterum interrogat, dicens : **N. quid petis ?**

Respondet : **Baptísmum.**

Interrogat : **Vis baptizári ?**

Respondet : **Volo.**

Tunc Patrino, vel Matrino, vel utroque, si ambo admittantur, admota manu, tenente, seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vaseulo vel urecolo hauriat aquam Baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum Crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine Ss. Trinitatis, sic dicens : **N. Ego te baptizo in nómine Patris, ✠ fundat primo : et Fílii, ✠ fundat secundo : et Spíritus ✠ Sancti, fundat tertio.**

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt viros, et femine, primum viros, deinde femine.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos : **Si non es baptizátus, ego te baptizo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.**

Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sa-

erum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrismate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. R. Amen.

V. Pax tecum.

R. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens : **Accipe vestem candidam, et immaculátam, quam pérferas ante tribunal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.**

R. Amen.

Et electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens : **Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in áula cœlésti in vitam ætérnam.**

R. Amen.

Ipsé vero Neophytus eundem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per immersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contextum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina immersione, Ss. Trinitatem semel tan-

tum sic invocando : **Ego te baptízo in nómine Patris, ✠** mergat semel : **et Fílii, ✠** mergat iterum : **et Spíritus Sancti, ✠** mergat tertio : Patrino, vel Matrino, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrino cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis : et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum Crucis perungit, dicens : **Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc.** fol. 39.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens : **Accipe vestem cándidam, etc.** fol. 39.

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accipit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in manu dextera, dicens : **Accipe lámpadem, etc.** fol. 39. Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis. Postea dicat : **N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. R. Amen.**

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiatur. Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omitantur.

U
 sita
 mi
 per
 sup
 S
 vio
 si p
 qui
 I
 exp
 pro
 S
 I
 S
 I
 S
 dáte
 et e
 mun
 I
 cat s
 E
 San
 * p

ORDO

SUPPLENDI OMISSA

SUPER

INFANTEM BAPTIZATUM

Cum urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate parvulus, sacris precibus, ac caeremoniis praetermissis, fuerit baptizatus, ubi convalescerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omnia supplentur.

Sacerdos itaque, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

Ita paratus accedat ad limen Ecclesiae, extra quam expectant, qui Infanтем, vel Infantes detulerunt, illum proprio nomine eidem imposito appellando, et dicens:

N. Quid petis ab Ecclesia Dei? *

Patrinus Catechesis respondet: **Fidem.**

Sacerdos: **Fides quid tibi praestat?**

Patrinus respondet: **Vitam aeternam.**

Sacerdos: **Si igitur vis ad vitam ingredi, serva mandata: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua, et proximum tuum sicut te ipsum.**

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel:

Exi ab eo, immunde spiritus, et da locum Spiritui Sancto Paraclito.

* Pro interpretatione interrogationum, vide supra.

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis dicens :

Accipe signum Crucis tam in fronte ☩, quam in corde ☩: sume fidem cœlestium præceptorum, et talis esto moribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménte exáudi, et hunc eléctum N. Crucis Domínice impressióne signátum perpétua virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiã mandatorum tuórum ad regeneratiónis glóriã pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde imponat manum super caput infantis, et dicat :

Orémus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es: omnem cæcitatẽ cordis ab eo expélle: dirúmpẽ omnes láqueos Sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuã pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditatũ fetóribus cáreat, et ad suáven odórem præceptorum tuórum lætus tibi in Ecclesiã tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmitui, quem suscepit salis percépta medicína. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salẽ, qui, semel benedictus, alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ☩, et in charitatẽ Dómini nostri Jesu Christi ☩, et in virtúte Spíritus ☩ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ☩, per Deum verum ☩, per Deum sanctum ☩, per Deum ☩, qui te ad tutólam humáni géne-

ris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimicum. Próinde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut sit ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
R. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens :

N. Accipe sal sapiéntiæ ; propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.

R. Amen.

Sacerdos. Pax tecum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditer veritátis, te súpplíces exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttaş, quo minus cibo expleátur cœlesti, quátenus sit semper spírítu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérvíens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácerum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcízo te, immaúnde spírítus, in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spírítus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. : Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.

Ergo, maledicte diabole, recognosce sententiam tuam, et da honorem Deo vivo et vero, da honorem Jesu Christo Filio ejus, et Spiritui Sancto, et recede ab hoc famulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, et benedictionem, fontemque Baptismatis vocare dignatus est.

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens : Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte diabole, nunquam audeas violare. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Mox, imponit manum super caput infantis, et dicit :

Orémus.

Oratio.

Aeternam, ac justissimam pietatem tuam deprecor, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, auctor luminis et veritatis, super hunc famulum tuum N., ut digneris illum illuminare lumine intelligentiæ tuæ : munda eum, et sanctifica : da ei scientiam veram, ut dignus sit frui gratia Baptismi tui quem suscepit : teneat firmam spem, consilium rectum, doctrinam sanctam, ut aptus sit ad retinendam gratiam Baptismi tui. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos imponit extremam partem Stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens :

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam æternam. R. Amen.

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem, clara voce dicit :

(redo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum. Qui concéptus est de Spiritu Sancto, natus ex María Vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus. Descéndit ad inferos, tértia die resurréxit a mórtuis. Ascéndit ad cœ-

los, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde venturus est iudicare vivos, et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum : sanctam Ecclesiam Catholicam : Sanctorum communionem : remissionem peccatorum : carnis resurrectionem : vitam aeternam. R. Amen.

Pater noster, qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie ; et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : et ne nos inducas in tentationem ; sed libera nos a malo. R. Amen.

Ac deinde antequam accedat ad Baptisterium dicat :

Exorcismus.

Exorcizo te, omnis spiritus immunde, in nomine Dei Patris omnipotentis ✠, et in nomine Jesu Christi, Filii ejus, Domini, et iudicis nostri ✠, et in virtute Spiritus Sancti ✠, ut discedas ab hoc plasmate Dei N. quod Dominus noster ad templum sanctum suum vocare dignatus est, ut fieret templum Dei vivi, et Spiritus Sanctus habitet in eo. Per eundem Christum, Dominum nostrum, qui venturus est iudicare vivos, et mortuos, et saeculum per ignem.

R. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures, et nares infantis. Tangendo vero aurem dexteram, et sinistram dicat :

Ephpheta, quod est adaperire. Deinde tangat nares, dicens :

In odorem suavitatis. Tu autem effugare, diabole, appropinquabit enim iudicium Dei.

Postea interrogat baptizatum nominatim dicens :

N. Abrenuncias satae ?

Respondet Patrinus. Abrenuncio.

Sacerdos : **Et ómnibus opéribus ejus ?**

Patrinus : **Abrenúncio.**

Sacerdos : **Et ómnibus pompis ejus ?**

Patrinus : **Abrenúncio.**

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas, in modum Crucis, dicens semel :

Ego te línio ☩ oleo salutis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem, et innuncta loca abstergit bombacio, vel re simili, et interrogat, expresso nomine, baptizatum, Patrino respondente.

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli, et terræ ?

R. Credo.

Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum Dóminum nostrum, natum, et passum ?

R. Credo.

Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam ?

R. Credo.

Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem (quem Patrinus vel Matrína, vel uterque simul tenent) in summitate capitis in modum Crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissionem ómnium peccatórum, (hic innungit) ipse te líniat Chrismate salutis ☩ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

R. Amen.

Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem, et

locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum, loco vestis albæ, dicens :

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.

R. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehénsibilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei una cum ómnibus Sanctis in áula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Postremo Sacerdos dicit : N. **Vade in pace, et Dóminus sit tecum.**

R. Amen.

Si vero fuerint plures infantes, masculi seu feminae, in Catechismo masculi statuuntur ad dexteram, feminae vero ad sinistram ; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque candelæ accensæ traditio singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis fieri debent.

ORDO
SUPPLENDI OMISSA

SUPER

BAPTIZATUM ADULTUM

In primis Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviati violacei coloris cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, piis mente ad Deum preces effundit ut sacram actionem digne valeat explere; et ad implorandum divinum auxilium surgens se signat, et si temporis ratio ferat dicit *V. Deus in adiutorium etc.* cum Ant. Psal. *VV.* et orationibus, ut supra in Baptismo adultorum notatur fol. 22.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesie, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares, et femine, illi ad dexteram Sacerdotis, hæc vero ad sinistram statuuntur; et Sacerdos interrogat.

Quo nómine vocáris?

Electus respondet: **N.**

Sacerdos: **N.** quid pétis ab Ecclesia Dei?

R. **Fidem.**

Sacerdos: **Fides,** quid tibi præstat?

R. **Vitam ætérnam.**

Sacerdos: **Si vis habere vitam ætérnam, serva mandáta.**

Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut téipsum: in his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte veneréris, neque confundéndo per-

sónas neque substántiam separádo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti, sed horum trium una est substántia, et nonnisi una Divinitas.

Et rursus interrogat : N. Abrenúncias sátanæ ?

Resp. Electus : Abrenúncio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus ?

Respondet : Abrenúncio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus ?

Respondet : Abrenúncio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens :

Credis in Deum, Patrem omnipoténtem creatórem cœli, et terræ ?

Respondet : Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, nati m, et passum ?

Respondet : Credo.

Interrogat : Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam ? Resp. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens : Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spíritui Sancto Paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat :

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✠ Pax tibi.

R. Et cum spírítu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in fronte et in pectore, dicens : N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠ : sume fidem cœlestium præceptórum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis ; ingressúsque Ecclésiám Dei, evásisse te láqueos mortis, lætus agnósce.

Et si Electus venit de Gentilitatis errore, sive de Ethnicis, et Idololatris, dicat :

Horréscé idóla, réspue simuláera.

Si ex Hæbreis, dicat :

Horréscé Judáicam perfidiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Si ex Mahummetanis dicat :

Horréscé Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

Si ex Hæreticis, et in ejus baptismo debita forma servata non sit, dicat :

Horréscé Hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum. N. exprimens proprio nomine sectam de qua venit. Inde prosequatur :

Cole Deum omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos :

Orémus.

Oratio.

Te déprecor, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus, ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári : quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spírítu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. **Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.**

Si plures sunt Electi præcedens Oratio dicatur in numero plurali. Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens :

Sig
In
præc
In
In
tátis
In
In
In
gum
In
signu
Sig
et Sp
vas in

Pre
et
sion
glória
tuórum
Per C

Deu
re
testam
missio
gaude
num r

Tun

() m
Je

Signo tibi frontem ✠, ut suscipias Crucem Dómini.
In auribus. Signo tibi áures ✠, ut áudias divína
præcépta.

In oculis. Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dci.
In naribus. Signo tibi nares ✠, ut odórem suavi-
tátis Christi séntias.

In ore. Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.
In pectore. Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.
In scapulis. Signo tibi scápuas ✠, ut suscipias ju-
gum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit
signum Crucis, et dicit :

Signo te totum, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠,
et Spíritus Sancti ✠, ut hábeas vitam ætérnam, et vi-
vas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleméter exáudi :
et hunc Eléctum N. Crucis Domínicæ, cujus impres-
sióne eum signámus, virtúte custódi : ut magnitúdinis
glóriae tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum
tuórum ad regeneratiónis glóriam pervenire mereátur.
Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam
reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo
testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe, ut filii pro-
missiós, quod non potuérunt ássequi per natúram,
gáudeant se recepisse per grátiam. Per Christum Dómi-
num nostrum. R. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit :

Orémus.

Oratio.

() **O**mnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri
Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum

tuum N. quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitatém cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei Dómine jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmit tui, quem suscepit, salis percépta medicína. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sint, hæc et præcedens Oratio: Preces nostras dicantur in numero plurali.

Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitaté Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠: exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutelam húmáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitatém per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Quod si Electus fuerit Gentilis, seu ex Idololatriæ venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis, vel aliis ut supra, non dicitur.

Dó
jus o
plice
liber
dign
lavác
expo
dum
macu
Chris
Si
plura
Tu
bene
sal sa
R.
Sac
R.

Deu
ri
tuum
salis g
cibo r
vens,
quem
sumus
tuáru
Dómi
Si p
cedens

Orémus.

Oratio.

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui es, et qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima; dignáre exaudíre eum, qui sibi cervíces suas humiliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spírítu Sancto, expoliátus véterem hómíne, induat novum, qui secúndum te créatus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibi que Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali.

Tunc Sacerdos pollice, et índice accipit de ipso sale benedicto, et immittit in os Electi, dicens: N. **Accipe sal sapiéntiæ: propitiatio sit tibi in vitam ætérnam.**

R. Amen.

Sacerdos. Pax tibi.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus Patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo repleátur cœlésti; quátenus sit semper spírítu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérvíens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si plures sint dicatur singulis N. **Accipe sal etc.** et præcedens Oratio **Deus Patrum nostrórum** in numero plurali.

Si inter Electos adsint Fœminæ, recedant ipse in partem, quousque tertio dicatur Masculis : **Ora Elécete etc.** et hi signati fuerint in fronte.

Si plures sint Electi, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali : **Oráte Elécti, fléctite génua etc.**

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum :

Ora, Elécete, flecte génua, et dic : Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit **Pater noster etc.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive, Sacerdos dicit : **Leva, comple orationem tuam, et dic :**

Amen.

Electus, surgens, respondet : **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino : **Signa eum.**

Deinde Electo : **Accède.**

Et Patrinus pollice signat Electum in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in Monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte : te quæsumus, Dómine, ut mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui similiter custódiat et hunc fámulum tuum N., et perdúcat eum ad grátiam Baptísma tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero ; da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto : recéde ab hoc fá-

mulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanetam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est ; et hoc signum sanctæ Crucis ✠ quod nos fronti ejus damus, tu maledícete diabole, nunquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Sacerdos dicit secundo Electo.

Ora Elécte, flecte génu, et dic : Pater noster.

Electus, genu flexo, orat, et dicit : Pater noster usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos subjungit : Leva, comple oratióem tuam, et dic : Amen.

Electus, surgens, respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eum.

Deinde dicit Electo : Accéde.

Et Patrinus cum pollice signat Electum in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manam super eum, et dicit :

Orémus.

Oratio.

Deus, immortalé præsidium ómnium postulántium, liberátio súpplícum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum, te ínvocho super hunc fámulum tuum N. qui, Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat : áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dicere : Pétite, et accipiétis, quærite, et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis : peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti, ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem consecútus, pro-

missa tui múnneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spírítu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícete sátana, adjurátus per nomen atérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi, Fílii ejus, cum tua vietus invidia, treménsque discéde; nihil tibi sit comúnne cum servo Dei N. jam cœléstia cogitánte, rennuciáturo tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti vieturo. Da ígitur honórem adveniénti Spírítui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum, et habitáculum perfécit, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Sacerdos tertio dicit Electo.

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Electus, flexo genu, orat. et dicit: Pater noster usque ad Sed libera nos a malo inclusive:

Sacerdos subjungit: Leva comple oratiónem tuam, et dic: Amen.

Electus, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde dicit Electo: Accéde.

Et Patrinus eum pollice signat Electum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti.

Et sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti.

Deinde imponit manum super Electum, dicens:

Exorcismus.

Exorcizo te, immúnde spírítus, in nomine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spírítus Sancti ✠, ut éxeas, et recédas

ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti délixteram porréxit.

Exorcismus.

Iurgo, maledícte diábole, recognóscce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero; da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto: recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, nunquam áudeas violáre. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Si, ut supra, adsint Fœminæ, retrahunt se Masculi in partem, et accedunt Fœminæ.

Sacerdos dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit: Pater noster etc.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive.

Sacerdos dicit: Leva, comple oratíonem tuam, et dic: Amen.

Electa, surgens, respondet: Amen.

Sacerdos dicit Patrino: Signa eam.

Deinde dicit Electæ: Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, et dicit: In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Deinde imponit manum super Electam, et dicit:

Orémus.

Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum.

Deus Mártyrum, Deus Conféssórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium ; Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genufléctitur, cœléstium, terréstrium, et inférórum : te, ínvo-co, Dómine, super hanc fámu-lam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptís-mi tui. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognóscce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero ; da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spíritui Sancto ; recéde ab hac fá-mula Dei N. quia istam sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Ba-ptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ Cru-cis ✠ , quod nos fronti ejus damus, tu ma-~~ledícte~~ diábole nunquam áudeas violáre. Per eúm-dem Christum Dómi-num nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mór-tuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Deinde Sacerdos iterum dicit Electæ.

Ora, Elécta, flecte génua, et dic : Pater noster.

Et Electa, genu flexo, orat, et dicit : Pater noster.

Et cum dixerit usque ad Sed libera nos a malo inclusive,

Sacerdos dicit : Leva ; comple oratió-nem tuam, et

dic : Amen.

Electa surgens respondet : Amen.

Sacerdos dicit Patrino : Signa eam.

Deinde dicit Electæ : Accéde.

Et Patrinus pollice signat Electam in fronte, dicens :

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Orémus.

Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sinai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die, ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut mittere dignérissanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hanc fámulam tuam N., et perducát eam ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Postea Sacerdos dicit tertio Electæ.

Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electa, genu flexo orat, et dicit: **Pater noster.**

Et cum dixerit usque ad **Sed libera nos a malo** inclusive.

Sacerdos dicit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic: Amen.**

Electa, surgens, respondet: **Amen.**

Sacerdos dicit Patrino: **Signa eam.**

Deinde dicit Electæ: **Accéde.**

Et Patrimus cum pollice signat Electam in fronte, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et Sacerdos pariter facit signum Crucis in fronte ejus, dicens: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Postea imponit manum super caput Electæ, et dicit:

Exorcismus.

Exorcizo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum Sanctum ✠, ut éceas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícite damnáte, qui cæco nato oculos apérui, et quadriduánum Lázarus de monuménto suscitávit.

Exorcismus.

Ergo, maledícite diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo, et vero, da honórem Jesu

Christo Filio ejus, et Spirítui Sancto: recéde ab hac fá-
mula Dei N. quia istam sibi Deus et Dóminus noster
Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque
Baptismatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ
Cruceis , quod nos fronti ejus damus, tu, maledicte
diábole, nunquam áudeas violare. Per eúndem Christum
Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et
mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Postmodum accedunt iteram Masculí, qui *se* retraxe-
rant, et ipsi ad dexteram. Fœminæ vero ad sinistram
Sacerdotis, ut in principio, disponuntur.

Sacerdos imponit manum super Electum, vel, si sint
plures, super singulos, tam Masculos, quam Fœminas,
et dicit:

Orémus.

Oratio.

A térniam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor,
Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus,
áuctor lúminis, et veritátis, super hunc fámulum tuum N.
nt dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ:
munda eum et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut
dignus efficiátur frui grátia Baptísmi tui quem suscepit:
téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam san-
ctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Si plures fuerint Electi sive Mares sive Fœminæ, præ-
cedens Oratio dicatur in numero plurali, et in genere
proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens
dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extre-
mam partem Stoleæ, ex humero sinistro pendentis, in-
troducitur eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in sanctam Ecclesiám Dei, ut accípias

benedictiōnem cœlestem a Dōmino Jesu Christo, et hābeas partem cum illo, et Sanctis ejus. R. Amen.

Si plures fuerint, dicat in numero plurali : **I**ngredimini in sanctam Ecclēsiam Dei etc. et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant :

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dōminum nostrum. Qui concēptus est de Spīritu Sancto, natus ex Mariā Virgine. Passus sub Pōntio Pilāto, crucifixus, mōrtuus, et sepūltus. Descēdit ad inferos, tertia die resurrexit a mōrtuis. Ascēdit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis. Inde ventūrus est judicāre vivos, et mōrtuos. Credo in Spīritum Sanctum : sanctam Ecclēsiam Catholicam, Sanctōrum communiōnem : remissionem peccatorum ; carnis resurrectionem ; vitam æternam. Amen.

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum : advēniat regnum tuum : fiat volūntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiānum da nobis hōdie ; et dimitte nobis dēbita nostra, sicut et nos dimittimus debitōribus nostris : et ne nos inducas in tentationem ; sed libera nos a malo. Amen.

Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat :

Exorcismus.

Nec te latet, sātana, imminere tibi pœnas, imminere tibi tormēta, imminere tibi diem judicii, diem sup-

plicii sempiterni, diem, qui venturus est velut clybanus ardens, in quo tibi, atque universis angelis tuis preparatus sempiternus erit interitus. Proinde, damnate, atque damnande, da honorem Deo vivo, et vero, da honorem Jesu Christo Filio ejus, da honorem Spiritui Sancto Paraclyto, in cujus nomine, atque virtute precepto tibi, quicumque es, spiritus immunde, ut ex eas, et recedas ad hoc famulo Dei N. quem idem Deus, et Dominus noster Jesus Christus ad suam sanctam gratiam, et benedictionem, fontemque Baptismatis dono vocare dignatus est, ut fieret ejus templum per aquam regenerationis, in remissionem omnium peccatorum. In nomine ejusdem Domini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos, et mortuos, et seculum per ignem.

R. Amen.

Similiter, si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eundem Exorcismum in numero multitudinis, et in genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat, **Ephpheta**, quod est **aperire**; Deinde tangendo nares, dicat: **In odorem suavitatis**; Et subdit: **Tu autem effugare, diabole, appropinquabit enim judicium Dei.**

Deinde interrogat Electum: **Quis vocaris?**

Et ipse respondet: **N.**

interroget: **N. Abrenuncias satanae?**

R. **Abrenuncio.**

Interroget: **Et omnibus operibus ejus?**

R. **Abrenuncio.**

Interroget: **Et omnibus pompis ejus?**

R. **Abrenuncio.**

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo

sancto Cathecumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas in modum Crucis, dicens:

Ego te linio Oleo salutis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. R. Amen.

Ÿ. Pax tibi.

R. Et cum spírítu tuo.

Mox bombacio, vel re simili, tergit pollicem, et loca innuncta et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spírítus, et da honórem Deo vivo, et vero. Fuge, immúnde spírítus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spírítus, et da locum Spírítui Sancto Paráclito.

Hic Sacerdos depo- Quando plures sunt Electi idem
nat stolam et pluviale fit circa singulos eorum. Et du-
coloris violacei, et su- citur Electus ad Baptisterium, ubi
mat aliud albi coloris. Sacerdos interrogat:

Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cœli et terræ?

R. Credo.

Interrogat: Credis et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

R. Credo.

Interrogat: Credis et in Spírítum Sanctum, sanctam Ecclesiam Cathólicam, Sanctórum communióne, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, et vitam ætérnam?

R. Credo.

Sacerdos intingat pollicem dexterum in sanctum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spírítu Sancto, qui que dedit tibi remissionem ómnium peccatórum (hic inungit)

ipse te líniat Chrísmate salutis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro, in vitam ætérnam. R. Amen.

V. Pax tecum.

R. Et cum spírítu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili, pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. R. Amen.

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quem a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos ceream, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occurrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam. R. Amen.

Ipsé vero Neophytus Cereum accensum in manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

Postea dicat:

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

R. Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti, si sint confirmandi, præmissa, si opus fuerit, Sacramentali Confessione, Sacramento Confirmationis initiantur.

Deinde si hora congruens fuerit celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et Sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos, vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea que infra notantur.

Adsint Cappellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent.

Ipsè vero super rochetum, sive superpelliceam, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram: atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: **N. quid petis ab Ecclesia Dei?** ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufflat dicendo: **Exi ab eo, immunde spiritus,** surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo Crucis in fronte, et in pectore, vel dicit: **Accipe signum Crucis, etc.** et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra, similiter eum ipsum salern benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit: **Ephpheta,** ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit: **Credo in Deum Patrem, etc.** et **Pater noster,** super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quarit, et interrogat: **N. abrenuntias Sâtanæ, etc.** et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet

cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide: **Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc.** et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet. Cum demum Chrysmate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit: **Vade in pace, etc.** sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: **Quo nómine vocáris?** R. **N.** Episcopus interrogat **N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc.** et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

P
lin
vel
ced
Ch
ten
ord
Pe
cat
X
pro
gán
F
Sab
E
ter
quib
V
R
V
R
V
() m

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHILE ET PENTECOSTES,
CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

Primum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tunc Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cercis precedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chismadis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Penitentiales. Et ante *Ÿ. Ut nos exaudire digneris*, dicat et secundo repetat sequentem.

Ÿ. Ut Fontem istum ad regenerandam tibi novam prolem benedicere ✠, et consecrare ✠ digneris, Te rogamus audi nos.

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo, *Kyrie eléison*, Sacerdos dicat: *Pater noster*, et *Credo in Deum*, etc. omnia clara voce: quibus finitis dicat:

V. Apud te, Dómine, est fons vitæ.

R. Et in lúmine tuo vidébitus lumen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

() *mnípotens, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto Sacraméntis, et ad recreandos*

novos populos, quos tibi fons Baptismatis párturit, spírítum adoptiónis emítte: ut quod nostre humilitátis geréndum est ministério, virtútis tue impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te in princípío, verbo separávit ab árida, cujus super te Spírítus ferebátur, qui te de Paradíso manáre jussit.

Hic manu aquam dividat. et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, prosequens:

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépít: qui te in desérto amáram, per lignum dulcem fecit, atque potábilem: qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægypto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te per Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum: qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est: qui te una cum Sánguine de látere suo prodúxit: et discíplis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcépío, omni spírítus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ salientis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spírítui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Orémus.

Oratio.

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te suppliciter deprecámur, ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas abluéndis et purificándis homínibus preparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spíritui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tunc safflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram (Ψ) : deinde imponit incensum in thuribulo, et fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis, clara voce dicit :

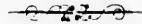
Sanctificétur, et fecundétur Fons iste Oleo salutis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens : Infúsió Chrísmatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit : Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctionis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. R. Amen.

Tum depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manuum tergit : et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in Sacrarium.

P Æ N I T E N T I Æ

Sanctum Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis imminet, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretae confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduus ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ ejusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Deinde hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

Sacerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat, ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte saneteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis aedibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum incidit, studeat tamen id decenti ac patienti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat, quæ sedes patienti, conspicuo, et apto Ecclesie loco posita, erate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquireat de illius statu, nisi aliter notus fuerit, et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit; num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discussit.

Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare Christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat: scilicet *Confiteor, etc.* vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit. Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicitur, Confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorundam veremundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si penitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatū necessarias non expressit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosus, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare dicantur.

Demum, audita Confessione, perpendens peccatorum, que ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac penitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis penitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas penitencias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum participes efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis penitencias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosi jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosos devotionis studia. Rarius autem vel serius contentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

Pœnitencias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tanquam ministerii sui præmium ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponat.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata relinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant: neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio): sed prius si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione

St
pr
te
ej
qu
de
ve
qu
jux
im
C
pe
Mi
per
Inc
run
nin
I
cter
tión
et tu
in n
P
Virg
et m
augu
In
tus
Dóm
Ibid

Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet praestiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela agro deficiat, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata penitentis cognoscere: quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, agris non esse injungendam gravem, aut laboriosam penitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convalescerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et accepta, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA

Cum igitur penitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari penitentia, primo dicit: **Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam. Amen.**

Deinde dextera versus penitentem elevata, dicit: **Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum tuorum tribuat tibi omnipotens, et misericors Dominus. Amen.**

Dominus noster Jesus Christus te absolvat; et ego auctoritate ipsius te absolvo ab omni vinculo excommunicationis, suspensionis, et interdicti, in quantum possum, et tu indiges. Deinde: Ego te absolvo a peccatis tuis, in nomine Patris, ✠ et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Si penitens sit laicus, omittitur verbum suspensionis.

Passio Domini nostri Jesu Christi, merita beatae Mariae Virginis, et omnium Sanctorum, quidquid boni feceris, et mali sustinueris, sint tibi in remissionem peccatorum, augmentum gratiae, et praemium vitae aeternae. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest. **Misereatur, etc.** et satis erit dicere: **Dominus noster Jesus Christus, etc.** ut supra usque ad illud. **Passio Domini nostri, etc.**

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit: Ego te absolvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

DE ABSOLUTIONE

AB EXCOMMUNICATIONE IN FORO EXTERIORI.

Ni potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: *In forma Ecclesie consuetæ absolvat*; hæc servanda sunt.

Primo, ut excommunicatus ei, ob cuius offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, ut primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesie, que illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendó censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero, si vir fuerit, usque ad calciam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalm. **Miserére eum Glória Patri.**

Deinde surgit, et aperto capite dicit: **Kyrie eléison. (hriste eléison. Kyrie eléison. Pater noster.**

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam), Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Nihil proficiat inimícus in eo (vel in ea).

R. Et filius iniquitatis non appéñat nocére ei.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecationem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Mox sedet, et eoberto capite dicit. Dóminus noster Jesus Christus te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel Reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióri) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurristi (vel incurrisse declarátus es), propter tale factum (vel causam, etc.) ; et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris ✠ , et Fílii, et Spírítus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclésiæ communi, vel consuetæ absólvat : tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam ceremoniam et præces adhibeat : ut vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens :

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (si Papa fuerit delegatus), (vel Reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióri) mihi concéssa, absólvo te, etc. ut supra.

In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolutiōe Sacramentali

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM.

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, Ecclesiastica ne careat sepultura, sed Ecclesie suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ac facta deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

Si vero ierit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturae verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Quia autem corpus, sive sepulturae verberat, Sacerdos dicat Antiphonam: **Exultábunt Dómino ossa humiliáta.** Psalm. **Miserére, etc.** Quo facto, absolvatur, dicendo: **Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurristi (vel incurrisse declarátus es) propter tale factum, et restítuo te communióni Fidélium, in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Deinde dicatur Psalm. **De profundis, etc.** et in fine

V. **Réquiem aetérnam dona ei, Dómine.**

R. **Et lux perpétua lúceat ei.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

V. **Et ne nos indúceas in tentatiónem.**

R. **Sed libera nos a malo.**

V. **A porta ínferi.**

R. **Erue, Dómine, ánimam ejus.**

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Dómine exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Dya, quaesumus Dómine, animæ fámuli tui, quem ex-communicatiónis senténcia constrínxerat, refrigerii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFSSIONEM.

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint precipue determinata, mi poterit hae fórmula :

Penitens dicat : Confiteor Deo omnipoténti, etc.

Sacerdos : Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absolvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel cáusam) incurristi (seu incurrisse declarátus es). In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spírítus Sancti. Amen.

Si vero Confessario, sive in foro conscientiae, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter :

Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem cáusam (vel tales cáusas, eas expri-

mendo) incurrísti : et hábilem reddo, et restítuo te executióni Ordinum, et officiórnm tuórum. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur : Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos, vel etiám ad alia, juxta tenorem mandatí.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male percipitos condonare, subjungat : **Et restítuo tibi titulum (seu títulos) Beneficii (seu Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis sue terminos excedat.

()
 etc
 pra
 ris
 bil
 ma
 for
 ver
 cul
 con
 ser
 I
 ani
 tam
 me
 que
 sus
 M
 nor
 vag
 ora
 qua
 gra
 san
 rium
 C
 eo r
 sati
 mat
 coop
 sera
 H
 om
 tion
 sit c
 sias
 plu
 bitq
 nata

DE SANCTISSIMO

EUCARISTIÆ SACRAMENTO

Omnibus quidem Ecclesie Catholice Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est; sed precipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei: cum in eo contineatur precipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte, frequenterque suscipiat, præsertim in maioribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa Sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viris quantum fieri potest a mulieribus separatis.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant, aut expuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decendant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima Passione Dominica, in ejus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot Particulae consecratae eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida, decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut Ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die, noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissime Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particule consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuât, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni; quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames, ut meretrices, concubinariï, feneratorës, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores, nisi de eorum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Ocultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnovit, repellat, non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet: licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti, et comodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit.

Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens: **Confiteor Deo, etc.**

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus verit se ad populum, advertens, ne terga vertat Sacramento, et in cornu Evangelii dicit:

Misereatur vestri, omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. R. Amen. Et addit: Indulgentiam, absolutiõnem ✠, et remissionem peccatorum vestrõrum tribuat vobis omnipotens, et misericors Dõminus. R. Amen. *Oratio.* Indulgentiam, etc. *manu dextera in foveata Crucis signat communicandos.*

Deinde ad Altare se convertit, genuflexus, manu sinistra pyxidem prehendi: et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat: conversusque ad populum in medio Altaris dicit: **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.** Mox subdit: **Dõmine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea;** quod iterum, ac tertio repetit: quia formula etiam attendenda est, cum teniæ Communicatio administratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ: sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communicatio, iis ad gradus Altaris genuflexis prebeat, vel si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sicut a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens eum eo signum Crucis super pyxidem, simul dicit:

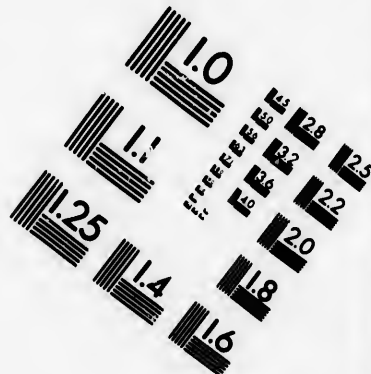
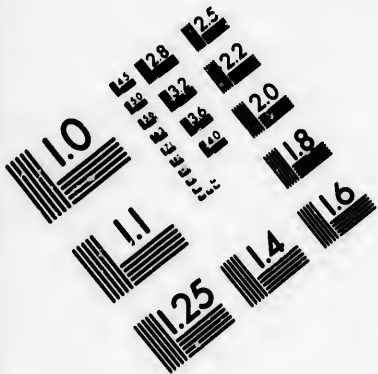
Corpus Dõmini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit: **O sacrum convivium, in quo Christus sumitur, recõlitur memõria passõnis ejus, mens impletur gratia, et futuræ gloriæ nobis pignus datur.**

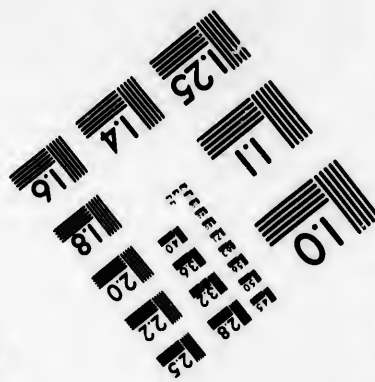
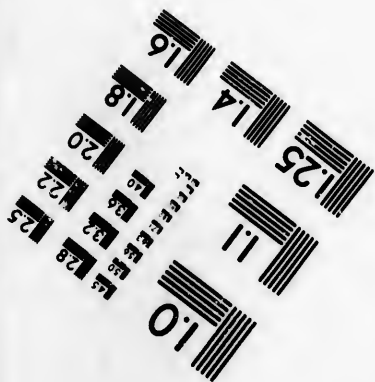
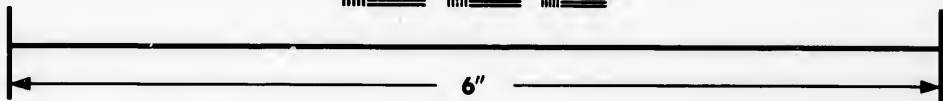
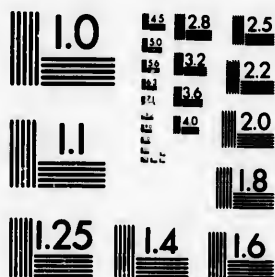
V. Panem de cœlo præstitisti eis.

Minister R. Omne delectamẽtum in se habentem, tempore Paschali additur. Alleluia.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18
20
22
25
28
32
36
40

10
11
12
13
14
15
16
17

Mox Sacerdos dicit :

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio.

Spírítum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde : ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio : ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens : **Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spírítus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.** R. Amen.

Communio autem populi intra Missam statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda).

cam
tur,
mun
I
qua
xid
nisi
min
ver
sere
por
stri
rev
ctio
secr
rifi
Mis
cer
mod

Cum
conc
Late
O
vener
prop
adim
Sac
ratio
dum,
Chri
U
tur,
et q
Pasc
obte

eram Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, ponat Particulas consecratas in pyxide: vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pixide, et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: **Miserereatur vestri, etc.** et eo, quo supra dictum est, modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communionem, revertitur ad Altare, nihil dicens: non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: **Quod ore sumpsimus, etc.** ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planeta indutus, Sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE PASCHALI.

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet.

Omnis utriusque sexus Fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum, alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinariò suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ Fidelibus hoc Sacramentum ministrabit.

Alienæ vero parochiæ Fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit Communionem, si accesserint rite parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos remittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit.

DE COMMUNIONE INFIRMORUM.

Viaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore, procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere.

Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur, quales sunt publici usurarii, concubinarij, notorie criminosi, nominatim excommunicati, aut denunciati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensionis, prout de jure satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non imminet, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnes cibum et potum, non aliter ac ceteris Fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ anto aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ icibus jubeat convocari Parochianos, seu Confraternitatem Ss. Sacramenti, ubi fuerit instituta, seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant.

Præmoneat, ut agri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint, qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviali albi coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris, si locus feret, superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot Particulas consecratas, vel unam tantum, si longius, aut difficiliter iter sit faciendum, ponet in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens laterenam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedat deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica.

Quod si longius, aut difficiliter iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum deferatur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, ita ad pectus alligare, atque adstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus dicat :

Ÿ. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua pro-

cumbentibus : et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmam, et cubiculum, dicens :

Antiphonam : Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor : et primum versum Psalmi, Miserére, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona : Aspérget me, etc.

Postea *N.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

N. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

N. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, próteget, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad accipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri ; et illum audiat, atque absolvat : quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit : Miseréatur, etc. Indulgéntiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat : Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum ; sed tantum dic verbo, et sanábitur anima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat : **Accipe, frater (vel soror) Viaticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste maligno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.**

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario : **Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.**

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto **Misereátur, etc.**, prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens : et infirmo detur ablutio. Deinde dicat :

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

His expletis, si altera particula Sacramenti superfluerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super infirmam, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam dicendo Psalm. **Laudáte Dóminum de cœlis, etc.** et alios Psalmos, et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit :

℟. Panem de cœlo præstitisti ei.

℞. Omne delectaméntum in se habéntem.

℟. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti ; tríbue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula, etc.

Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontíficibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum Crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum Particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, cum manu benedicat, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

Ext
tamq
salut
bend
integ
perci
confé
In
serva
Extr
infirm
Ha
argen
moru
seopo
si for
videa
bened
Ole
simili
multo
Del
usum
culum
diem
Infi
sent,
signa
effecti
Sed
liter
non in
Imp
riuntu
getur.
Nor
aut pe
suppli

EXTREMÆ UNCTIONIS

Extrema: Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia, periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiores Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod in singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, in diem videntur morituri etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiâ Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegatur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum imminet ne decedat antequam finiatur Unctiones, cito ungetur, incipiendo ab eo loco: *Per istam sanctam Unctionem, etc.* ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermisissæ suo loco positæ.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub conditione pronunciando formam, dicens: *Si vivis, per istam sanctam Unctionem, etc.* ut infra.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut si cum infirmus convalescerit, iterum in periculum mortis inciderit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes etiam et renes ungenti sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omititur; atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Injus autem Sacramenti forma, quæ Sancta Romana Ecclesia utitur, solemnissimè illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam Unctionem, et suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus quidquid, per visum, sive per auditum, etc. deliquisti.

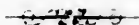

Sa
fieri
cuno
sen
gene
digi
rean
luno
nun
D
uno
emm
clus
serie
ne ef
etian
nis,
est, o
ferat
Ct
Sacer
R.
De
stolae
landa

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM

EXTREMÆ UNCTIONIS

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit botabacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad ablucendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quae deinde accensa ipsi ungenti lumen praebet. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, Aquam benedictam cum aspersione, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo sericeo violacei coloris inclusum, illudque eunte deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Proceat autem sine sonitu campanulae.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit: **Pax huic dómui.**

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, aegrotó Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua bene-

dieta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens *Asperges me, Dómine, etc.* Quod si agrotaverit, et non sanabitur, tunc illud, et absolvat. Deinde per haec verba illam confortat, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus fuerit, breviter admonet: et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitae aeternae.

Postea dicat *V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.*

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub no-
[strae humilitátis ingrèssu, aeterna felicitas, divína prospé-
ritas, seréna laetitia, cháritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus daemónum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis maligna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et benedic ✠ nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingrèssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in saecula saeculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedicat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióné, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in saecula saeculórum. Amen.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: **Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.**

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum meriti, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Penitentiales cum Litaníis, vel alias Preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

In nómine Patris ☩, et Fílii ☩, et Spíritus ☩ Sancti, **extinguátur in te omnis virtus diáboli per impositionem mánuum nostrárum, et per invocatióem ómnium Sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Virgínium, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.**

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum Crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba fórmæ in hunc modum:

AD OCULOS.

Per istam sanctam Unctiόnem ☩, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo glo-

bulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deférat, comburat, cineresque projiciat in Sacrarium.

AD AURES.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutionem deliquísti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

AD LUMBOS, SIVE RENES.

Per istam sanctam Uctionem ✠, et suam piíssimam

misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatióem deliquísti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omititur semper in feminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es : Infirmátur quis in vobis ? Indúcat Presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungentes eum Oleo in nómine Dómini : et oratio fidei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei : cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus,

ad pristina reparétur officia. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.

Orémus.

Réspice, quæsumus, Dómine, fámulum tuum *N.* in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigatióibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis : ad invocatióem tui Nóminis benígnus assiste, ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, délixtera tua érigas, virtúte confirmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Ad extrémum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas demonum tentationes roboretur.

Denique Aquam benedictam, et Crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoncat etiam domesticos, et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet : sed si mors imminet, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad Commendationem Animæ, et ad Exequias, infra suis locis præscribuntur.

SEPTEM PSALMI

PŒNITENTIALES

CUM LITANIIS

PRO INFIRMIS, DUM SACRO LINIUNTUR OLEO, SEU PRO
ALIA NECESSITATE, DICUNTUR FLEXIS GENIBUS.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira
tua corrípias me,

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana
me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine,
úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * sal-
vum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in
inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes
lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter
omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : *
quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus
oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes ini-
míci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri, etc.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum
tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, *
nec est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteravérunt ossa mea, * dum cla-
márem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus
tua : * convérsus sum in aérúmna mea, dum configitur
spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam
meam non abscondi.

Dixi : Confitébor advérsus me injustítiam meam Dó-
mino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore
opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum
non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit
me : * exultátió mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac,
qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est
intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui
non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dó-
mino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exultáte justí, * et gloriá-
mini omnes recti corde.

Glória Patri, etc.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira
tua corrípias me.

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi : * et confir-
másti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discéseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri, etc.

Psalmus 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúltá sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spírítum rectum
innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua : * et spírítum sanctum
tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spírítu prin-
cipáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ : *
et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annun-
tiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique : *
holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contri-
tum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : *
ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et
holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 101.

Dómine, exáudi oratióne meam : * et clamor meus
ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die
tribulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea
sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia
oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum
sicut nyctícorax in domicélio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui
laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínere[m] tamquam panem manducábam, * et
potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans al-
lisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut
fœnum áruí.

Tu áutem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et me-
moriále tuum in generatió[n]em et generatió[n]em.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus mise-
réndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et
terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et om-
nes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in gló-
ria sua.

Respéxit in oratió[n]em humílium : * et non sprévit
prece[m] eórum.

Scribántur hæc in generatió[n]e áltera : * et pópulus,
qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excéls[o] sancto suo : * Dóminus de
cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret filios
interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et láudem
ejus in Jerúsalem.

In conveniénd[o] pópulos in unum, * et reges ut sér-
viant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem dié-
rum meórum núntia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Iniitio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu áutem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu áutem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecati ónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copi ósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 112.

Dómine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in iudicium cum servo tuo : * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi : * et anxius est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : * in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velociter exaudi me, Domine : * defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam a me : * et similis ero descendentibus in lacum.

Audiam fac mihi mane misericordiam tuam : * quia in te speravi.

Notam fac mihi viam, in qua ambulem : * quia ad te levavi animam meam.

Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris.

K
Chr
Kyr
Chr
Chr
Pate
Fili
Spir
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Omn
Omn
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc
Sanc

LITANIE

Kyrie eléison.	
Christe eléison.	
Kyrie eléison.	
Christe áudi nos.	
Christe exáudi nos.	
Pater de cœlis Deus,	miserére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus,	miserére nobis.
Spiritus Sancte Deus,	miserére nobis.
Sancta Trinitas unus Deus,	miserére nobis.
Sancta María,	ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix,	ora.
Sancta Virgo Vírginum,	ora.
Sancte Michael,	ora.
Sancte Gábríel,	ora.
Sancte Ráphael,	ora.
Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,	oráte pro nobis.
Omnes Sancti Beatórum Spirítuum órdenes,	oráte.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophætæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Páule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.

Sancte Bartholomæe,	ora pro nobis.
Sancte Matthæe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddæe,	ora.
Sancte Mathía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes Sancti Apóstoli, et Evangelistæ,	oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne,	oráte.
Sancti Joánnes, et Páule,	oráte.
Sancti Cosma, et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási, et Protási,	oráte.
Omnes Sancti Mártires,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes Sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Omnes Sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francíscæ,	ora.

Omnes Sancti Sacerdotes, et Levitæ,	oráte pro nobis.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.
Sancta Cæcília,	ora.
Sancta Catharína,	ora.
Sancta Anastásia,	ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei,	intercéдите pro nobis.
Propítius esto,	parce nobis, Dómine.
Propítius esto,	exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo,	líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto,	líbera.
Ab ira tua,	líbera.
A subitánea, et improvísá morte,	líbera.
Ab insídiis diáboli,	líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte,	líbera.
A spírítu fornicatiónis,	líbera.
A fúlgure, et tempestáte,	líbera.
A flagélló terræmótus,	líbera.
A peste, fame, et bello,	líbera.
A morte perpétua,	líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ,	líbera.
Per Advéntum tuum,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Baptísmum, et sanctum Jejúnium tuum,	líbera.
Per Crucem, et Passiónem tuam,	líbera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam,	líbera.
Per sanctam Resurrectiόνem tuam,	líbera.
Per admirábilem Ascensióem tuam,	líbera.
Per advéntum Spírítus Sancti Parácliti,	líbera.

In die iudicii, libera nos, Dómine.
Peccatóres, Te rogámus áudi nos.
Ut nobis parceas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te ro-
gámus áudi nos.
Ut Ecclésiám tuam sanctam régere, et conserváre digné-
ris, te rogámus áudi nos.
Ut Donnun Apostólicum, et omnes Ecclesiásticos órdenes
in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te ro-
gámus áudi nos.
Ut Régibus et Princípibus Christiánis pacem et veram
concordíam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem et unitátem largíri
dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et con-
serváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cœlestia desidéria érigas, te ro-
gámus áudi nos.
Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona re-
tríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et bene-
factorum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias,
te rogámus áudi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fídelibus defúctis réquiem ætérnam donáre
dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus áudi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Ch
Ky
Ky
Pa

D
C
ma
A
mil
A
Eug
I
et c
salu
F
A
ne r
M
R
V
R
V
R
V
R
N
R
beát
man

Christe áudi nos,

Christe exáudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad
adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunť áni-
mam meam :

Avertántur retrórsuť, et erubéscant, * qui volunt
mihí mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihí :
Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunť te, *
et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt
salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine,
ne moréris. Glória Patri, etc.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Nequeseúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.

V. Orémus pro Pontífice nostro N.

R. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et
beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in áni-
mam inimicórum ejus.

V. Orémus pro benefactoribus nostris.

R. Retribuere dignare, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

V. Orémus pro fidelibus defunctis.

R. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua luceat eis.

V. Requiéscant in pace. R. Amen.

V. Pro fratribus nostris abséntibus.

R. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere ; súscipe deprecationém nostram : ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis eleménte absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam eleménte osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animabus famulórum, famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænocis, te súpplikes exorámus : ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

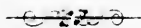
V. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

V. Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA
INFIRMORUM

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse numeris sui partes, agrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex Fidelibus curæ suæ commissis agrotare, non expectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit; horteturque parochiales suos, ut ipsum admonerent, eum aliquem in Parochia sua agrotare confingerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis Parochiis, agrotorum notam, seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest: id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in Parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos.

Egrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non agris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per charitatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea civitate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem agrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Accedat autem ad agrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent: quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tanquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et charitate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius

vite peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus penis, ne Medici ultra tertiam vicem agrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatis fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid agrotò suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immincat, Parochus monebit agrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat; quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune proenret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integritque sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in die quæ, fallente diabolo, perducit.

Quod si ager aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequenter variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, cum ad penitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum private, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus ager sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, Beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem ager præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit Aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam agrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas Orationes, et piæ mentis ad Deum excitationes; præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac celestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne agrotò molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit; agrotò suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad re-

medium animæ stæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convalescerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, ut sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

Sequentes preces omnes, vel ex parte prout tempus, et aegrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat Aqua benedicta, dicens Antiphonam : **Aspérgetes, etc.**

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Penitentialibus, vel Psalmum **Qui hábitat, etc.** eum **Glória Patri.** in fine; postea dicat : **Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.**

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dóminus opem ferat illi.

R. Super lectum dolóris ejus.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut nos, et hanc fámulum tuum, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis eleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humanæ singuláre præsidium, auxilií tui super infirmum fámulum tuum osténde virtútem : ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclesiæ tuæ sanctæ incólumis representári mereátur.

Concede hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Filii, et Spírítus Sancti, descéndat super te, et máncat semper.

R. Amen.

Deíndé aspergat eum Aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiá oportunitate, et pro ægrotantium desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt. Psalm. 6. Dómine, ne in furóre tuo, etc. fol. 97. in fine Glória Patri.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

R. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicít Sequéntia, etc. facit signum Crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore.

-milititer super infirmum, si fuerit masculus, et si ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit femina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis predictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliiis servetur.

Matth. 8

In illo tempore: Cum introisset Jesus Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curabo eum. Et respondens Centurio, ait: Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: et dico huic: Vade, et vadit; et alii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, miratus est, et sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente, et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno caelorum: filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores; ibi erit fletus, et stridor dentium. Et dixit Jesus Centurioni: Vade, et sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Oremus.

Omnipotens, sempiterna Deus, salus aeterna creditum, exaudi nos pro infirmo famulo tuo N, pro quo misericordiae tuae imploramus auxilium: ut reddita sibi sanitate, gratiarum tibi in Ecclesia tua referat actiones. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Psalms 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi
Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et eálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum, in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiécet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dèxtera tua usque in finem.

Glória Patri, etc.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

R. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. c.

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discíplulis, apparuit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum,

et durítiam cordis; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúre. Qui crediderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia eijcient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus.

Oratio.

Virtútum cœlestium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcepti tui potestáte depéllis: adésto propítius huic fámulo tuo N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, Nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedicat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 119.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * próteget te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo; * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos áutem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos áutem surréximus, et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri, etc.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sequéntia sancti Evangéllii secúndum Lucam.

R. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus áutem Simónis tenebátur magnis fébribus : et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febrí : et dimísit illam. Et continuo surgens ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes, qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus.

Oratio.

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confirmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur : super hunc fámulum tuum propítius inténde, ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prístinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, áurem, tuam, et exáudi me : * quóniam inops et páuper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum, * sal-
vum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota
die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dó-
mine, ánimam meam levávi.

Quóniam, tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ
misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióem meam: * et
inténde voci deprecatiόνis meæ.

In die tribulatiόνis meæ clamávi ad te: * quia ex-
audísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est
secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorá-
bunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirábilia: * tu
es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiam in veritaté
tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nómen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde
meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et
crúxisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga
poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non propo-
suérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pá-
tiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum
púero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt
me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti
me, et consolátus es me. Glória Patri, etc.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sequéntia sancti Evangéllii secúndum Joánnem.

R. Glória tibi, Dómine.

Joan. 5.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit
Jesus Jerosólymam. Est áutem Jerosólymis Probática
piscína, quæ cognominátur Hebráice Bethsáida, quinque
pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languén-
tium, cœcórum, claudórum, aridórum expectántium
aquæ motum. Angelus áutem Dómini descendébat secún-
dum tempus in piscínam : et movebátur aqua. Et qui
prior descendisset in piscínam post motiónem aquæ, sanus
fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem
quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in in-
firmitáte sua. Hunc cum vidisset Jesus jacéntem, et co-
gnovísset quia jam multum tempus habéret, dicit ei :
Vis sanus fieri ? Respóndit ei lánguidus : Dómine, hómi-
nem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me
in piscínam : dum vénio enim ego, álius ante me descén-
dit. Dicit ei Jesus : Surge, tolle grabátum tuum, et ámbu-
la. Et statim sanus factus est homo ille : et sústulit
grabátum suum, et ambulábat. Erat áutem Sábbatum in
die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat :
Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Re-
spóndit eis : Qui me sanum fecit, ille mihi dixit : Tolle
grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum :
Quis est ille homo, qui dixit tibi : Tolle grabátum tuum,
et ámbula ? Is autem qui sanus fúerat efféctus, nescíbat
quis esset ; Jesus enim declinávit a turba constitúta in
loco. Postea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi :
Ecce sanus factus es : jam noli peccáre, ne detérius tibi
áliquíd contíngat.

Orémus.

Oratio.

Réspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigatióibus emendátus, contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi : * in protectiõe Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a vérbo áspero.

Scáulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te ántem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió-nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam ángelis suis mandávit de te : * ut custó-diant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lá-pidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et con-culcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípíam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Oratio.

()mnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui propítius respice : atque ad protegéndum eum dexteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Completa Oratione última, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmí, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Mariæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne Sanctórum Apostolórum suórum Petri et Páuli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dica V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Inítium sancti Evangélli secúndum Joánnem.

R. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

In princípíio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípíio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut te-

stimónium perhibéret de lúmíne, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmíne. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hómí-
nem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot áutem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et **VERBUM CARO FACTUM EST**, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a patre plenum grátiae, et veritátis.

R. Deo grátias.

Postea benedicens iufirmum subjungat, dicens:

Benedictio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

R. Amen.

Deinde aspergat eum Aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes praedictae dicuntur super eos in numero plurali. Quae omnia etiam poterunt, arbitrio Sa-
cerdotis, breviora fieri.

MODUS

JUVANDI MORIENTES

Ingravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet, monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore praesto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum imminuat, statim commendationis animae officium praestabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia praestare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personae.

Ac primo, si aegrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: praesertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel saepius invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et charitatis, aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos Fidei, et quidquid Sancta Romana Ecclesia Catholica et Apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa elementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimae Passionis, et per intercessionem B. Mariae, et omnium Sanctorum, se vitam aeternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati, Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei pareat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur præterea, ut eodem modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde : Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiae mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assiste.

Omnes Sancti Angeli, et omnes Sancti, intercédite pro me, et mihi succúrrite.

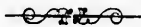
Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro persone captu, morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admonitque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

P
et
pi
-to
bie
mu
um
Asp
I
ose
ate
nat
I
circ
mo
K
Chr
Ky
San
Om
San
Om
San
San
San
Om
San

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMÆ

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens. Clavum satem unum, si potest, secum habeat, cui deferat vasculum Aquæ benedictæ, superpellicem, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat : **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.** Deinde aspergat agrotum, lectum, et circumstantes. Aquæ benedictæ, dicens : **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor, etc.**

Postea Salvatoris nostri Crucifixi imaginem agroti osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus breves Litánias devote recitet, in hunc modum.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Sancta María,

Omnes Sancti Angeli, et Archángeli,

Sancte Abel,

Omnis chorus Justórum,

Sancte Abraham,

Sancte Joánnes Baptísta,

Sancte Joseph,

Omnes Sancti Patriárchæ, et Prophétæ,

Sancte Petre,

Ora pro eo.

oráte pro eo.

ora.

oráte.

ora.

ora.

oráte.

ora.

Sancte Páule,	ora pro eo.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Omnes Sancti Apóstoli, et Evangelístæ,	oráte.
Omnes Sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes Sancti Innocétes,	oráte.
Sancte Stéphané,	ora.
Sancte Lauréti,	ora.
Omnes Sancti Mártires,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Omnes Sancti Pontífices, et Confessóres,	oráte.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes Sancti Mónachi, et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Omnes Sanctæ Vírgines, et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei,	Intercédite pro eo.
Propítius esto,	Parce ei, Dómine.
Propítius esto,	Líbera eum, Dómine.
Propítius esto,	líbera.
Ab ira tua,	líbera.
A perículo mortis,	líbera.
A mala morte,	líbera.
A pœnis inférni,	líbera.
Ab omni malo,	líbera.
A potestáte diáboli,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Crucem, et Passiónem tuam,	líbera.
Per Mortem, et Sepultúram tuam,	líbera.
Per gloriósam Resurrectiόνem tuam,	líbera.

Per admirabilem Ascensionem tuam, libera eum, Dómine.
 Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, libera.
 In die Judícii, libera.
 Peccatóres, Te rogámus áudi nos.
 Ut ei páreas, Te rogámus áudi nos.
 Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima auxilium, dicantur sequentes Orationes :

Oratio.

Proficiſcere, ánima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit : in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est : in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est : in nómine Angelórum et Archangelórum : in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim : in nómine Patriarchárum et Prophetárum : in nómine Sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine Sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine Sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine Sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitudinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissionis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissionem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessiõe poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fráude violátum est: et unitáti cõporis Ecclésiæ membrum redemptionis annécte.

Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus : et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

(Comméndo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto : ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egre-diénti itaque ánimæ tuæ de corpore, spléndidus Angelórum cœtus occurrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviat : liliáta rutilántium te Confessorum turba circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat, et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flámmis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne effúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus; et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justí epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri Sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Consútuat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat ; atque ad délixteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum

fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. R. Amen.

Oratio.

Resuscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis penárum, et ex ómnibus tribulatióibus. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passióibus suis. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Goliæ. R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum, et Páulum de carcéribus. R. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tríbus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. R. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátore mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósec, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam; sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit fúror, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperíantur ei cœli, collaténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súsceipe. Suscípiat eum Sanctus Míchael Archángelus Dei, qui militiæ cœléstis mérui principátum. Véniant illi óbvia Sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum Beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum Sanctus Páulus Apóstolus, qui dígnum fuit esse vas electiόνis. Intercédât pro eo Sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reve-

lata sunt secreta cœlestia : Orent pro eo omnes Sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potestas ligandi, atque solvendi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuerunt : ut vinculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstante Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Si vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

Sublevátis óculis in cœlum Jesus, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te : sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est áutem vita ætérna : ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram : opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam : et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius, quam mundus esset, apud te. Manifestavi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti : et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt : quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis : et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo : Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi : quia tui sunt : et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt : et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, conserva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi : ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi : et nemo ex eis périit, nisi filius

perditionis ut Scriptúra impleátur. Nunc áutem ad te vé-
 nio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum
 implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et
 mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut
 et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de
 mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt,
 sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veri-
 tate. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mun-
 dum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico
 meípsum: ut sint et ipsi sanctificáti in veritate. Non pro
 eis áutem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt
 per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu,
 Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum
 sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego cla-
 ritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum sicut
 et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint
 consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me
 misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos
 dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum:
 ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia di-
 lexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mun-
 dus te non cognóvit: ego áutem te cognóvi: et hi cognó-
 vérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen
 tuum, et notum fáciem: ut diléctio, qua dilexísti me,
 in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem.

Joann. 18.

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discíplulis suis
 trans torrémentem Cedron, ubi erat hortus, in quem in-
 troívit ipse, et discípluli ejus. Sciébat autem et Judas, qui
 tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat
 illuc cum discíplulis suis. Judas ergo cum accepisset co-

hórtem, et a Pontíficibus, et Pharisæis ministros, venit illuc cum latéris, et fáciibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia, que ventúra erant super eum, processit, et dixit eis: Quem queritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat ántem et Judas, qui tradébat eum, cum ípsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum; abiérunt retrórsim, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem queritis? Illi ántem dixerunt: Jesum Nazarénum. Respondit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me queritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum, et absécidit aurículam ejus dexteram. Erat ántem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et ministri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat pón tifex anni illius. Erat ántem Cáiphás, qui consílium déderat Judæis: Quia expedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur ántem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus ántem ille erat notus pontífici, et introívit eum Jesu in átrium pontíficis. Petrus ántem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiárie: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancélla ostiária: Numquid et tu ex discípulis es hóminis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant ántem servi et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat ántem cum eis et Petrus stans, et calefacièns se. Pón tifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respondit ei Jesus: Ego palam locátus sum mundo: ego

semper docui in Synagoga, et in templo, quo omnes Judaei conveniunt : et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas ? interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis : ecce hi sciunt, quae dixerim ego. Haec autem eum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens : Sic respondes pontifici ? Respondit ei Jesus : Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo : si autem bene, quid me caedis ? Et misit eum Annas ligatum ad Caiapham pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefaciens se. Dixerunt ergo ei : Numquid et tu ex discipulis ejus es ? Negavit ille, et dixit : Non sum. Dicit ei unus ex servis pontificis cognatus ejus, cujus abscedit Petrus auriculam : Nonne ego te vidi in horto cum illo ? Iterum ergo negavit Petrus : et statim gallus cantavit. Adducunt ergo Jesum a Caiapha in praetorium. Erat autem mane : et ipsi non introierunt in praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent Pascha. Exiit ergo Pilatus ad eos foras, et dixit : Quam accusationem afferitis adversus hominem hunc ? Responderunt, et dixerunt ei : Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. Dixit ergo eis Pilatus : Accipite eum vos, et secundum legem vestram judicate eum. Dixerunt ergo ei Judaei : Nobis non licet interficere quemquam. Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum in praetorium Pilatus, et vocavit Jesum, et dixit ei : Tu es rex Judaeorum ? Respondit Jesus : A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me ? Respondit Pilatus : Numquid ego Judaeus sum ? Gens tua, et pontifices tradiderunt te mihi : quid fecisti ? Respondit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Judaeis : nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus : Ergo

rex es tu? Respondit Jesus: Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimoniū perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Judaeos, et dicit eis: Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis regem Judaeorum? Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehendit Pilátus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave rex Judaeorum: et dabant ei alapas. Exiit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam. (Exiit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum). Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum pontifices, et ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Accipite eum vos, et crucifigite: ego enim non invenio in eo causam. Respondérunt ei Judaei: Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilátus hunc sermonem, magis tímuit. Et ingressus est praetórium iterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respósum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non loqueris? nescis, quia potestatem hábeo crucifigere te, et potestatem hábeo dimittere te? Respondit Jesus: Non haberes potestatem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Propterea qui me trádedit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimittere eum. Judaei autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cre-

saris : omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilátus autem eum audisset hos sermónes, addúxit foras Jesum : et sedit pro tribunáli, in loco, qui dicitur Lithóstrotos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascève Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis : Ecce rex vester. Illi autem clamábant : Tólle, tólle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus : Regem vestrum crucifigam ? Responderunt Pontífices : Non habémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Susceperunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calvária, locum, hebráice autem Gólgotha : ubi crucifixerunt eum, et eum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et título Pilátus : et pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo título multi Judæórum legérunt : quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus : et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum : Noli scríbere, Rex Judæórum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus : Quod scripsi, scripsi. Mílites ergo eum crucifixissent eum, acceperunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuique míliti partem) et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ívicem : Non scindámus eam, sed sortiámur de illa ejus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stábant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophe, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discípulo : Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discí-

pulus in sua. Postea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi áutem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponétes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parascéve erat), ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur córum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites : et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum áutem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum lancea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit : et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit : ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit : Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc áutem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discipulus Jesu, occúltus áutem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit áutem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et aloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat áutem in loco, ubi crucifixus est, hortus : et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulari morte illius Passionis eius dicenda a moriente, vel ab alio

V. Adorámus te, Christe, et benedicimus tibi.

R. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

Deus, qui pro redemptione mundi voluísti nasci, circumcidi, a Judæis reprobári, a Juda tradítore ósculo tradi, vinculis alligári, sicut agnus innocens ad victimam duci, atque conspécibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérrí, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspuí, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et lancea vulnerári. Tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indignus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, libera me, (vel si alius dicit pro eo, libera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Dei præterea possunt sequentes Psalmi
Psalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatione invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quod fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despiciam inimícos meos.
Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere
in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in
príncipibus.

Omnes gentes circuíerunt me : * et in nómine Dó-
mini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine
Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut
ignis in spinis : * et in nómine Dómini, quia ultus sum
in eos.

Impúlsus evérsus sum ut eáderem : * et Dóminus
suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus
est mihi in salútem.

Vox exultatiónis, et salútis * in tabernáculis ju-
stórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exal-
távit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non
trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ ; ingrédessus in eas confité-
bor Dómino : * hæc porta Dómini, justí intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me : * et factus
es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic fa-
ctus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus,
et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prospere : * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benediximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificationés tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod didici judícia justítie tuæ.

Justificationés tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam ? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatióne tuis meditábor : * non obliviscar sermónes tuos.

Glória Patri, etc.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et eustódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Inrepásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus áutem tuus exercebátur in justificatióne tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est : * et consílium meum justificatiónes tue.

Adhæsít pavíménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * júdicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum. Glória Patri, etc.

Tres piæ et útiles morientibus Orationes, cum tribus Pater noster, et tribus Ave Maria, in agone mortis citanda.

Primo dicitur. Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

Ave Maria.

Oratio.

I Dómine Jesu Christe, per tuam sanctíssiman agoníam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiiis, quas pro peccátiis suis se timet meruisse. Qui cum Patre et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Secundo dicitur. Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

Ave Maria.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnarum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinúisti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N, et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis suis se timet merúisse. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Tertio dicitur. Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

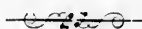
Pater noster.

Ave Maria.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui per os Prophète dixísti : In charitáte perpétua diléxi te, ideo attráxi te míserans : óbsecro te, ut eámdem charitátem tuam, quæ te de cœlis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit; offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N, et líbera eum ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se merúisse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo Súnguine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui, et eam introducere dignéris ad semper viréntia et amœna loca Paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

IN EXPIRATIONE

Cum vero tempus exspirandi institerit, tunc maxime et omnibus circumstantibus, de his quibus vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, vel si non potest, assistens, sive sacerdos pro eo clarissime pronuntiet. **JESU, JESU, JESU**, Quod, et ea, quae sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sapius repetat. **In manus tuas, Dómine, comméndo spírítum meum. Dómine Jesu Christe, súsceipe spírítum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiae, mater misericórdiae, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súsceipe.**

Tunc ubi viget pia consuetudo, palsetur campana Parochialis Ecclesiae aliquibus vicibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem expirantis aegroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa animi de corpore, statim dicatur hoc :

R. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

R. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

V. Réquiem aetérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua líceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pa
V.
R.
V.
R.
V.
R.
V.
R.
V.
L.
V.
R.

Tibi
u
tem E
miser
minu
R.
Int
loci e
prece
loco d
per p
desit,
que a
ratur,
pro d

Pater noster.

V. Et nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua luceat ei.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

I. Et clamor meus ad te véniat.

X. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Crémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N.,
ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitá-
tem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia
miserícordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dó-
minum nostrum.

R. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro
loei consuetudine, ut audientes pro ejus ánima Deum
precentur. Dein corpus de more honeste compositum,
loco decendi cum lamina collocetur : ac supra crux su-
per pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux
desit, manus in modum crucis componantur, interdum-
que aspergatur aqua benedicta, et iterum donec offe-
ratur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt
pro defuncto.

DE EXEQUIIS

Sacras Ceremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, ut Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia Catholica in filiorum suorum exequiis uti solet, tanquam vera religionis mysteria, Christianaeque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque esse retinere.

His itaque praestandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad questum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, praesertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, praesente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulture tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis praesente corpore celebrari poterit; dum tamen Conventualis Missa, et Officia divina non impediuntur, magnaue diei celebritas non obstet.

Caveant omnino Parochi, alique Sacerdotes, ne sepulture, vel exequiarum, seu anniversarii Mortuorum officii causa quidquam paeiscentur, aut tanquam pretium exigant; sed iis elemosinis contenti sint, quae aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbae adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus Ecclesiastici sit, cereos accensos in exequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cæmeteriis, retineatur; et ubi fieri potest, restituatur; at vero cui locus sepulture dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut aliqua pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiae ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali, vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deponit, indui debet. Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola, et casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo, et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti eum tonsura, ac biretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulture traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur eum pedibus versis ad illarum altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo Christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cimiterium rite benedictum sepeiri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quiescisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLSIASTICAM SEPULTURAM.

Ignorare non debet Parochus, qui ab Ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur Ecclesiastica sepultura paganis, judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a Christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipso occidentibus ob desperationem, vel iracundiam, non tamen si ex insaniam id accidat, nisi ante mortem dederint signa penitentiae.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint penitentiae signa.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine penitentia perierunt.

his de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in predictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

EXEQUARUM ORDO

Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in Parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine convenienter; ac datis certis campanae signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus induto superpelliceo, et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, Clerico praeferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuantur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, praecedentibus laicorum Confraternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et saecularis per ordinem; binique procedunt, praefata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho praecedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalm. *De profundis clamari*, etc. in fine: *Requiem aeternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei*, repetit Antiphonam totam, *Si iniquitates*, etc.

Deinde cadaver efferitur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam: *Exultabunt Domino*, et Cantores inchoant Psalm. *Miserere*, etc. Clero alternatim prosequente; at si longitudo itineris postulaverit, dicuntur Psalmi Graduales, *Ad Dominum cum tribularer*, etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum, et in fine cujuscumque Psalmi dicitur: *Requiem aeternam dona ei, Domine*, etc. qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

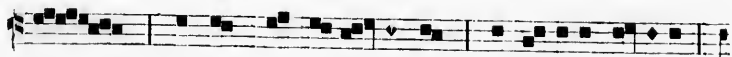
Ad ingressum Ecclesiae repetitur Antiphona: *Exultabunt Domino ossa humiliata*. Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet.

Subveni - te Sancti De - - i, occu - rite An -

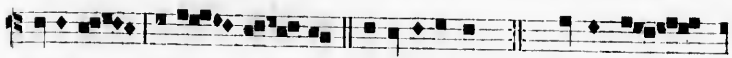
geli Domini: Suscipientes animam e - - - jus:

Offerentes e - - am in conspéctu Al - - tissimi. Suscipiat

te Christus, qui vocá- vit te: et in sinu Abrahæ

Angeli delú - - cant te. Suscipiéntes. V Réquiem

æternam dona e - i, Dó - mine. R Et lux perpétua

lú - - ceat e - - i. Offeréntes.

Deposito feretro in medio Ecclesie, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus; si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut, infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatoriam: **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus;** et repetitur a Clero: **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.**

Psalmus: **Veníte, exultémus,** etc. et duplicemur Antiphona.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantus: **Benedictus,** etc. **Ego sum resurréctio,** etc. **Agnus Pater noster,** etc.

1. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

2. Sed líbera nos a malo.

3. A porta inferi.

4. Erue, Dómine, ánimam ejus.

- V. **Requiescat in pace.**
 R. **Amen.**
 V. **Dómine, exáudi oratióem meam.**
 R. **Et clamor meus ad te véniat.**
 V. **Dóminus vobíscum.**
 R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiόνis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem predictam, si tempus congruens fuerit, ut in die depositio- nis in Missali Romano.

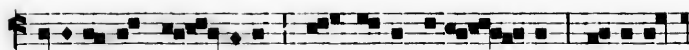
Postea Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planctu et in tripulo, accipit pluviam de nigri coloris; et Subdiaconum accipit eadem, et eisdem adferunt, et se sistit ad caput dextrae dantis, et dicitur inter duos Acolythos, seu candelarum tenentibus, et ad altaris et per adli-acensis; et omni die de Officiis veniens ordinatim in gradu suo cum candelis accendit, et tunc dicitur pluviam ferre; tunc sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistentibus quatuor ministris, et facta reverentia Altari, et se ceteris, genua ad pedes definet, et tunc dicitur dicitur in suis duobus Acolythis, uno cum tripulo et uno cum casula, et tunc cum vase aquæ benedictæ et appropinquat Acolytho seu Clerico tenente abram, et subito recit sequentem Orationem :

Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei Christiánæ comméndat; sed grátia

tua illi succurrénte, mereátur evádere júdicium ultiónis,
qui dum víveret, insignítus est signáculo Sanctæ Trini-
tátis : qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat
sequens Responsorium :

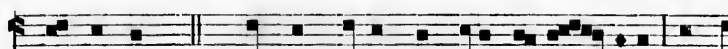
Libera me, Dó- mine, de morte atér- - na, in di-e

illa treménda: Quando cœ- li movéndi sunt et ter- ra:

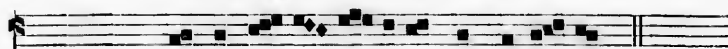
Dum vé- - - neris ju-di-ca- - - re sæ- - culum

per ignem. V Tremens factus sum ego, et tí- meo, dum

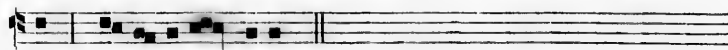
discússio vé- nerit, atque ven-tú-ra i- ra.

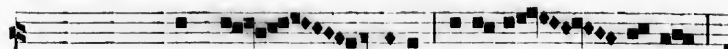
Re- p- titur. Quando cœ- li movéndi sunt, et ter- ra.

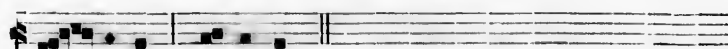
V. Dies illa, dies i- ræ calamitátis et misé-ri-æ, dies ma-

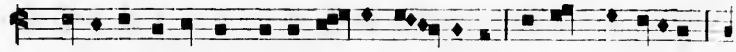
gna et a- mára valde.

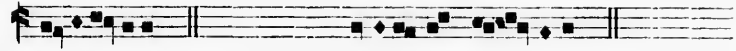
Re- p- titur. Dum vé- - - neris judi- cá- - - re

sæ- culum per ignem.

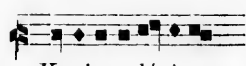

V Réquiem aeternam dona eis, Dó- mine, et lux perpétua

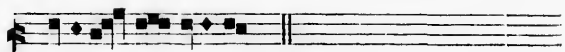
lúceat eis. Repetitur **Líbera me, Dó- mine.**

Donec cantatur praedictum Responsorium, Sacerdos, Acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito R. Cantor cum primo Choro dicit:

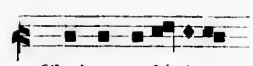
Kyrie e- lé- i- son.

Deinde cum
— ministrante

Kyrie e- lé- i- son.

Et secunda Chorus
respondet:

Christe e- lé- i- son.

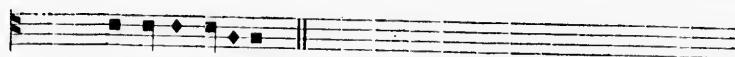
Mox et cum omni ecclesia vocat **Pater noster**; et secundo dicitur de omnibus; et postea iterum accipit a Diacono vel Acolytho aspersorium aquae benedictae, et facta circumambulatione circum ecclesiam, que est ex adverso, Diaconus circumiens cum Presbytero et fideiis, psallens sub voce aspersorium, et tripliciter canit hunc sacramentum. Postea iterum deorsum deinde reversus a circumambulatione, Diaconus ministrante, accipit thuribulum, et ponit in thuribulum, et corpus incensum, et ponit in thuribulum, et ponit in thuribulum, et ponit in thuribulum. Acolytho secundo ministro recipit thuribulum, et dicit:

V **Et ne nos inducas in tentationem.**

R **Sed libera nos a malo.**

V. A porta inferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requíescat in pace. R. Amen.

V. Dómine, exáudi orati-ónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

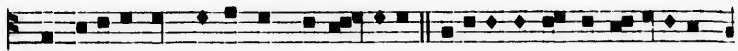
Orémus.

Oratio.

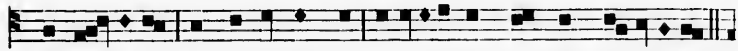
Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : te súpplíces exorámus pro ánima fámuli tui *N.*, quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci : ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos. In Oratione dicatur : pro ánima fámuli tui Sacerdótis, quam, etc.

Finíta Oratione, corpus defertur ad sepulchrum, si tunc deferri idum sit : et dum portatur, Clerici cantant Antíphonam :

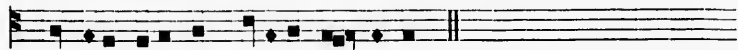
In Paradísium dedúcant te An-geli : in tuo advéntu suscipiant

te Mártyres, et perdúcant te in civitátem sanctam Jerúsalem.

Chorus Angelórum te suscipiat, et eum Lázaro quóndam

páupere atérnam hábeas ré- quiem.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem

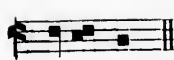
Grémus.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem : et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

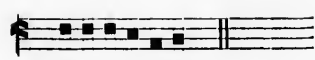
Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, nisi solo Responsorio: **In Paradísium, etc.** et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra: quod nunquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Benedicatur Canticum

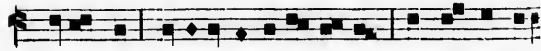
Benedictus.

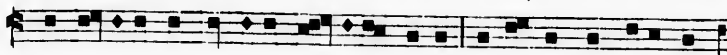
Ego sum.

E u o u a e.

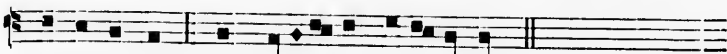
Et reperitur
Antiphona

Ego sum resurrectio et vi-ta, qui credit in

me, é- tiam si mórtuus fú - erit, vivet, et omnis qui vivit et

credit in me, non mori-é- tur in æ-térnum.

Postea Sacerdos dicit :

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster. Interim corpus aspergi

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requíescat in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Pac, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto
(vel fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum
suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuam
in votis ténuít voluntátem : ut sicut hic eum (vel eam)
vera fides junxit fidélium turmis ; ita illic eum (vel eam)
tua miserátio sóciat angélicis choris. Per Christum Dó-
minum nostrum. R. Amen.

V. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua líceat ei.

V. Requíescat in pace.

R. Amen.

V. **Anima ejus, et animæ omnium fidélium defunctorum per misericórdiam Dei requiescant in pace.**

R. **Amen.**

Deinde a Sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam. **Si iniquitates,** cum Psalmo **De profúndis, etc. Réquiem ætérnam, etc.**

Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, predictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest: deponito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio: **Regem, cui ómnia vivunt, Venite adorémus.** Et postea omnia alia dicantur, quæ supra prescripta sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel aliaurgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, alie predictæ preces et suffragia nunquam omittantur.

Missam vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, presente corpore, non omittam, nisi obstat magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat, ut supra.

OFFICIUM
DEFUNCTORUM

Dicitur in choro in die depositionis, et aliis diebus, pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigésimo, et anniversario, duplicantur Antiphona, et in fine Psalmorum dicitur: **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. Et lux perpétua lúceat eis**; etiam si pronuntium fiat Officium.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Antiphona.

Placébo Dómino. 2. E u o u a e.

Psalmus 111.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit áurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

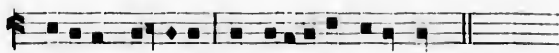
Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos
a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiphona Hei mihi. 2. E u o u a e.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi : * et exau-
divit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et
a língua dolósa.

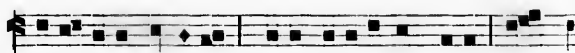
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad lín-
guam dolósam ?

Sagítte poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

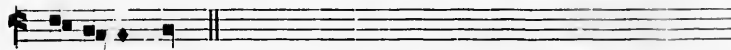
Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : ha-
bitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit
ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum
loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Hei mihi Dómine : quia incolátus meus pro-

longatus est.

Antiphona Dóminus. 2. E u o u a e.

Psalmus 120.

Evávi oculos meos in montes, * unde véniet auxílium
mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiõnem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiat, * qui custódit
Israel.

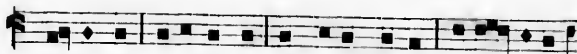
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * su-
per manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

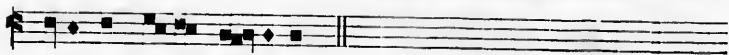
Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat áni-
mam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxítum tuum : *
ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Dóminus custódit te ab omni malo: custó- diat

ánimam tuam Dóminus.

Antiphona. Si iniquitátes. 7. E u o u a e.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi
vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiõ-
nis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis
sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam
sustínui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósá apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

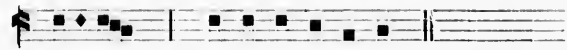
Réquiem aetérnam, etc.

Antiphona Si iniquitates observáveris Dómine : Dómine,

quis sustinébit ?

Antiphona Opera. 2. E u o u a e.

Psalmus 137

(Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audierunt ómnia verba oris tui.

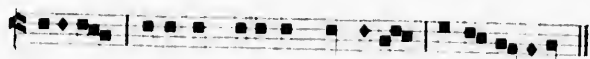
Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : *
et super iram inimicórum meórum extendísti manum
tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia
tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam, etc.

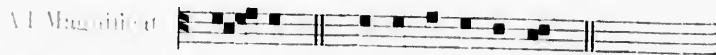
Antiphona Opera mánuum tuárum Dómine ne despicias.

V Audi vocem de celo, dicentem mihi.

K Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Antiphona Omne. 7. E u o u a e.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luce. Cap. I. v. 46.

Magnificat * ánima mea Dóminum :

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim
ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum
nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * ti-
méntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispersit superbos
mente cordis sui.

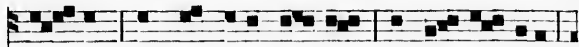
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus miseri-
córdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et
sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam etc.

Antiphona. Om- ne quod dat mihi Pa- ter, ad me vé- niet :

et e-um qui venit ad me, non e-ji- ciam foras.

Preces in manusque illius dextera dextera imilite
et ad Laudes.

Pater noster. *Secreto.*

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 115.

Confida, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in
vita mea : * psallam Deo meo quám diu fúero.

Nolíte confidere in princípibus : * in filiis hóminum,
in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : *
in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, ejus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in
Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare,
et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit júdicium
injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos : * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam sus-
cépít : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in
generatióem, et generatióem.

Réquiem ætérnam, etc.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

In die de positionis Defuncti

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui V
(vel fámulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæ-
culo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humana
conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pie-
tátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Vel.

D)eus, cui próprium est miseréri semper et párcere,
te súplices exorámus pro ánima fámuli tui V (vel
fámulæ tuæ), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti :
ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris
in finem ; sed júbeas eam a sanctis ángelis súscipi, et
ad pátriam Paradísi perdúci : ut qui in te sperávit et cré-
didit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna
possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

In die tertio, septimo, et primo post quatuordecim diebus
defuncti

Oratio

Quæsumus Dómine, ut animæ fámuli tui V (vel fám-
ulæ tuæ), cujus de positionis diem tertium (vel sé-

ptimum, (vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum, atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Oratio.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (vel fámulæ tuæ) (vel animábus famulórum, famularúmque tuárum), cujus (vel quórum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigerii sedem, quietis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Alia diversa pro Defunctis.

Pro Summo Pontífice defuncto.

Oratio.

Deus qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus, ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, Sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Pro defuncto. Episcopo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deus, qui inter Summos Pontífices fámulum tuum Episcopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte, etc.

Deus, qui inter Summos Pontífices fámulum tuum Presbyterum Cardinálem sacerdotáli, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicitur Oratio. Inclina, Dómine, etc. que habetur paulo infra, hoc modo : ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

D^eus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. sacerdotáli fecisti dignitate vigére : præsta, quaesumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum.

Vel Oratio.

Præsta, quaesumus Dómine, ut anima fámuli tui N. Sacerdotís, quem in hoc sæculo commorántem, sacris muneribus decorásti, in celésti sede gloriósa semper exúltet. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Pro uno defuncto.

Oratio.

Inclina, Dómine, áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súppliques deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre iussisti, in pacis, ac lucis regione constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Pro uno defuncto.

Oratio.

Quaesumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N., et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem resútue. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Pro defunctis fratribus, et amicis, et benefactoribus.

Oratio.

D^eus, vénie largitor, et humánæ salutis amátor, quaesumus eleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis

fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pro Fidelibus defunctis, generalis Oratio.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

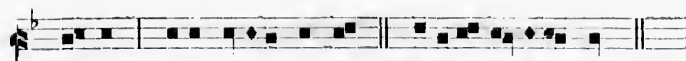
V. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua líceat eis :

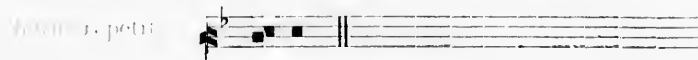
V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

AD MATUTINUM.

Regem. eni ómnia vivunt. Veníte a-dorémus.

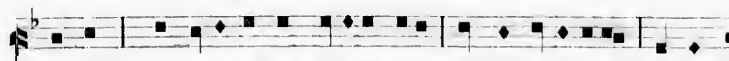

Regem.

Psalmus 94.

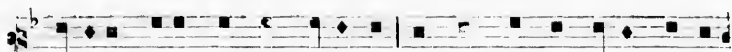
Veníte, exaltémus Dómino, jubilémus Deo salutári

nostro : præoccupémus faciém ejus in confessi-óne, et in

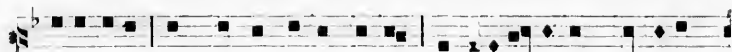
psalmis jubilémus e-i. Regem.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes

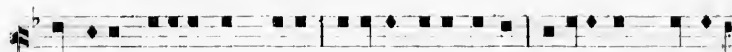
Deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in

manu ejus sunt omnes fines terrae, et altitúdines móntium

ipse cónspicit. Veníte.

Quóniam ipsius est mare, et ipse fecit illud, et arídum funda-

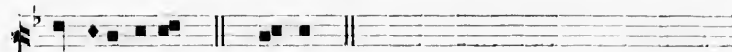
vérunt manus ejus: veníte adorémus, et procidámus aute-

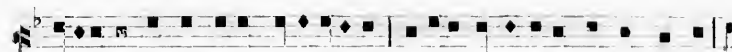
Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse

est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves

páscuae ejus. Regem.

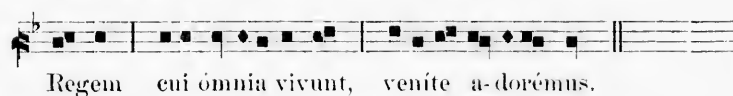
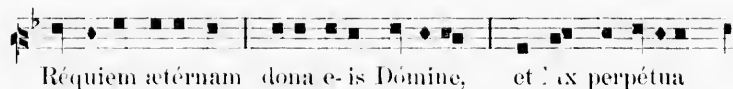
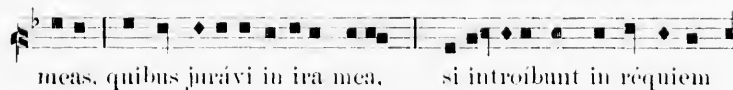
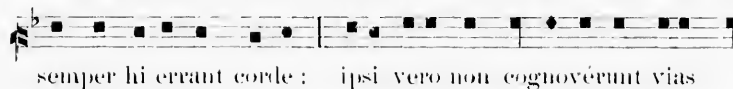
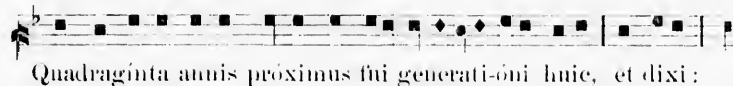
Hódie si vocem ejus audi-eritis, nolite obdurare corda vestra,

sicut in exacerbatióne secundum diem tentationis in desér-

to: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et

Antiphona Di-rige. 7. E u o u a e.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanebunt injústi óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendáciúm.

Virum sánguínúm, et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et leténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut sento bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Réquiem aetérnam, etc.

Antiphona. Di- rige Domine De-us meus in conspectu tuo

vi- am meam.

Antiphona. Convertere Domine, S. E. n. o. n. a. e.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe animam meam : * sal-
vum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno áutem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Réquiem aetérnam, etc.

Convértere Dómine, et éripe animam meam :

quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ne quando. S. E u o u a e.

Psalmus 7.

Dómine, Deus meus, in te sperávi : * saluum me fac
ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Ne quando rápiat, ut leo, ánimam meam, * dum non
est qui rédimat, neque qui saluum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in
mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídam mé-
rito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehén-
dat, et concúlect in terra vitam meam, * et glóriam
meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in finibus
inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod
mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdi-
cat pópulos.

Júdicea me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et
secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, *
scrutans cecéda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos
facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid
iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * ar-
cum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardénti-
bus effécit.

Ecece partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et
péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam, dum

non est qui rédímat, neque qui salvam fáciat.

V. A porta inferi.

R. Erue Dómine ánimas e-órum.

Pater noster, totum secreto.

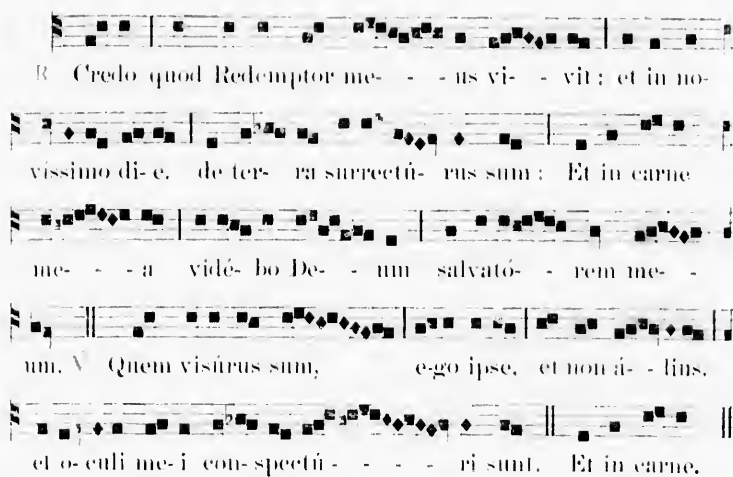
Lectiões leguntur sine Absolutione. Benedictione, et Titulo.

Lectio I.

Job, 7, d.

Parce mihi, Dómine : nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam ? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum ? Quare posúisti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis ? Cur non tollis peccátum meum, et quare non áufers iniquitátem meam ? Ecce, nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsieris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia consuetudine.

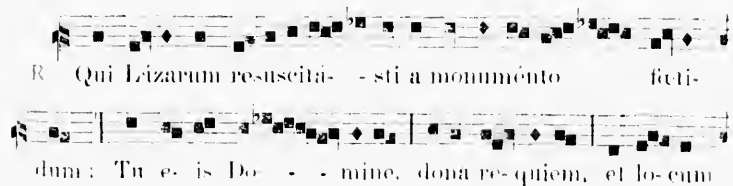

R. Credo quod Redemptor me- - - us vi- - vit: et in no-
vissimo di- e. de ter- ra surrectú- rus sum: Et in carne
me- - - a vidé- bo De- - um salvató- - rem me- -
um. V. Quem visurus sum, ego ipse, et non á- - lius.
et o- culi me- i cons- pectú- - - - ri sunt. Et in carne.

Lection II

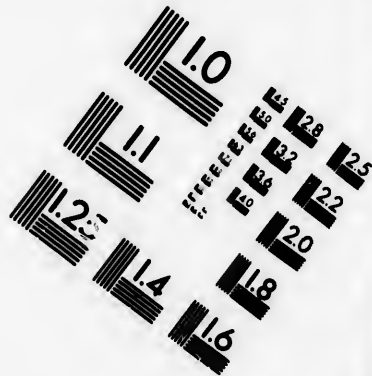
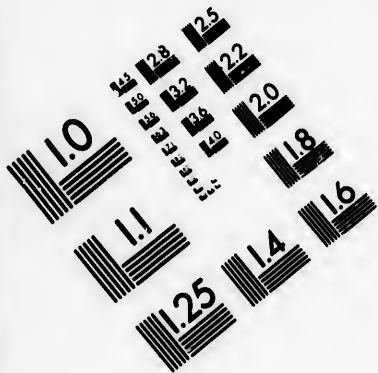
Job, 10.

Videt animam meam vite meae, dimittam adversum
me eloquium meum, loquar in amaritudine animae
meae. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur
me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calum-
niaris me, et opprimas me opus manuum tuarum, et
consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carni tibi
sunt: aut sicut videt homo, et tu videbis? Numquid
sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt
tempora, ut queras iniquitatem meam, et peccatum
meum scruteris? Et scias, quia nihil impium fecerim,
cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere.

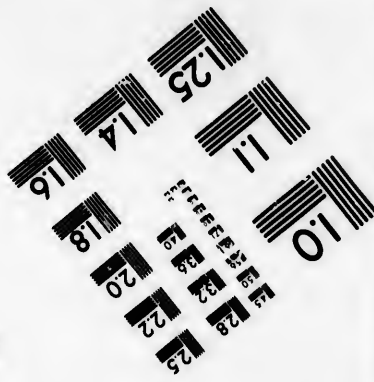
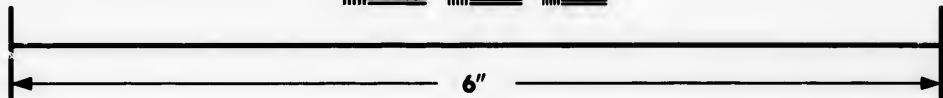
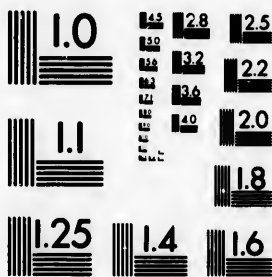

R. Qui Lazarum resuscita- - sti a monumento facti-
dum: Tu e- is Do- - - mine. dona re- quiem, et lo- cum

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18
20
22
25
28
32
36
40

10
01

indul- - - gēn-ti-ae. V. Qui ventūrus es iudicā-re
 vivos et mōr-tuos, et sēc- culum per i- - guem. Tu es is.

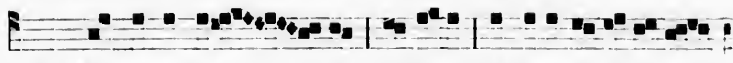
Lectio III

Job, 10, b.

Manus tuæ fecērunt me, et plasmavērunt me totum in
 circūitu : et sic repēnte præcīpitās me ? Memēto,
 quæso, quod sicut lutum fēcēris me, et in pūlvērem re-
 dūcēs me. Nonne sicut lac mulsīsti me, et sicut cāseum
 me congulāsti ? Pelle et cārnibus vestīsti me : óssibus et
 nervis compegīsti me : Vitam et misericórdiam tribuīsti
 mihi, et visitatio tua custodīvit spīritum meum.

R. Dó- - mine, quando vēs - neris iudicā- - re terram,
 n- bi me abscon- dam a vul- tu i- - ra tu- - æ ? Qui- a
 peccāvi ni- - mis in vi- - ta me- - a.

V. Commīssa me- - - a pavéseo, et ante te e- rubē-
 seo : dum véneris iudicāre, noli me condemnā- - - re.

Qui- a peccāvi.

V. Réquiem aeternam dona e- is Dó- mine : et lux
 perpétua lí- ceat e- - - is. Qui- a peccāvi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Psalmus 22.

Domínus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco pascuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiae, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

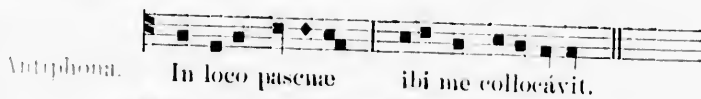
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Inpinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians, quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vite meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Delicta. S. E u o u a e.

Psalmus 21.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsti qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agentes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustíni tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, que a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Diriget mansuétos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus riméntibus eum : * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et páuper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitatibus meis érue me.

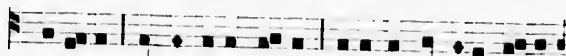
Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimicos meos, quóniam multiplicati sunt, *
et odio iniquo odérunt me.

Custodi animam meam, et érue me : * non erubé-
scam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, et recti adhesérunt mihi : * quia sustinui
te.

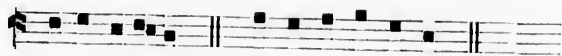
Líbera, Deus, Israel, * ex ómnibus tribulatióibus suis.
Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Delicta juventutis meae, et ignorantias meas

ne memí- neris Dómine.

Antiphona Credo vidére. 4. E u o u a e.

Psalmus 26.

Dóminus illuminatio mea, et salus mea, * quem ti-
mébo ?

Dóminus protéctor vitæ meae, * a quo trepidábo ?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant car-
nes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et
cecidérunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor
meum.

Si exúrgat advérsus me praelium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábi-
tem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meae :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum
ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére meí, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus áutem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

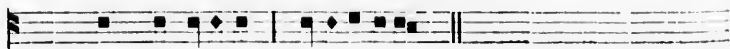
Réquiem aetérnam, etc.

Antiphona Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

V Collocet eos Dóminus cum princípibus.

R Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. totum secreto

Lectio IV

Job, 13. d.

Responde mihi: Quantas habeo iniquitates, et peccata. Scelera mea, et delicta ostende mihi. Cur faciem tuam abscondis, et arbitraris me inimicum tuum? Contra folium, quod vento rapitur, ostendis potentiam tuam, et stipulam siccam persequeris: Scribis enim contra me amaritudines, et consumere me vis peccatis adolescentiae meae. Posuisti in nervo pedem meum, et observasti omnes semitas meas, et vestigia pedum meorum considerasti: Qui quasi putredo consumendus sum, et quasi vestimentum, quod comeditur a tinea.

R. Memen- to me-i, De- - us, quia ventus est vi-ta

me- - a. Nec aspi-ciat me- visus ho- - minis.

V De profun- dis clamavi ad te, Do- - mine. Do- mine

exau- - di vo- - cem me- am. Nec aspi-ciat.

Lectio V.

Job, 14.

homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui quasi flos egreditur, et conteritur, et fugit velut umbra, et numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujusmodi aperire oculos tuos, et adducere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hominis sunt, numerus mensium ejus apud te est: constituisti terminos ejus, qui praeteriri non poterunt. Recede paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarii dies ejus.

R. He-i mihi! Dómine, quia peccá- - vi nimis in vi-ta
me - a. Quid faciam mi- ser? u- - bi fi- giam, nisi ad
te Deus me- - us? Míse-rere me-i, dum vé- - ne-
ris in novís- - simo dí- - e. V. A- - nima me-a turbá- - ta est
val- - de, sed tu Dómine sue- - cúr- - re e- - i. Míse-rere.

Lectio VI.

Job, 14, c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránsent furor tuus, et constituas mihi tempus, in quo recordéris mei? Pútasne mórtuus homo rursus vivat? cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R. Ne recordé- - ris peccáta me - a. Dó- - mine, Dum
vé- - neris judica- - - re sa- - culum per i- - gnem.
V. Dí- - rige, Dó- - mine Deus me- - us, in conspéctu
tu- o vi- - am me- - am. Dum vé- - neris. V. Ré- - quem

a-ter- nam dona e- is Dó- - mine : et lux perpé-tua
 lí- ceat e- - - is. Dum vé- neris.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Compláceat. 2. E u o u a e.

Psalms 39.

Ex- péc- tans ex- péc- távi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et ex- aúdívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériae, et de luto faecis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dó- mino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

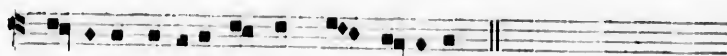
Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua : * et cogitatió- nibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locú- tus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium, et oblati- ónem noluísti : * áures áutem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tune dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem volun- tátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Dómine, ad adjuvándum me respice.

Antiphona Sana Dómine. 2. E u o u a e.

Psalmus 40

Beátus, qui intélligit super egénnum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjiciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meae, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu áutem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbua eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

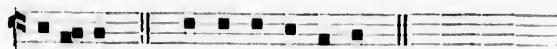
Me áutem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque
in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Sítívit. 2. E u o u a e.

Psalmus II

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum : *
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sítívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando
véniam, et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : *
dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : *
quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis,
usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiÓnis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salu-
táre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * prop-
tèrea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a
monte módico.

Abyssus abyssum ínvoCAT, * in voce cataractárum
tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me trans-
iérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et
nocte cánticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ mee, * dicam Deo : Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei ? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Si-tivit á-ni-ma mea ad Deum vivum : quando

véniam, et appare-bo ante fá-ciem Dómini ?

Ne tradas béstiis á-ni-mas confiténtes tibi.

Et á-ni-mas páuperum tuórum e-obliviscáris in finem.

Pater noster. *secreto*

Lectio VII

Iob, 17

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi, et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me, Domine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in

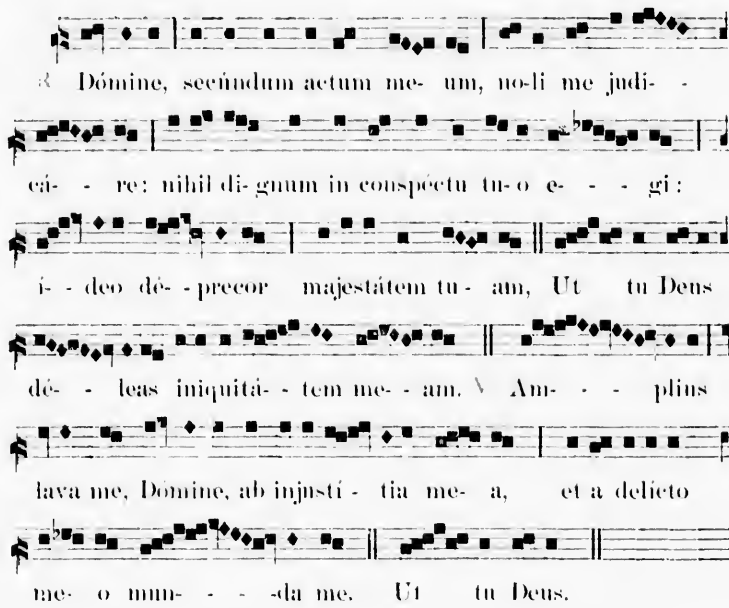
diem, et rursum post ténébras spero lucem. Si sustinéro, inférnus domus mea est, et in ténébris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, et patiéntiam meam quis considérat?

Peccantem me quoti- - die, et non me penitén-tem,
 tí- mor mortis contúrbat me: Quia in infér- no nulla est
 redemp- - tio, mise-rére me- i, De- us, et sal- - -va me.
 De- - us in nómine tu- o saluum me fac, et
 in vietúte tu- a lí-bera me. Quia.

Lectio VIII

Job, 19.

Yelli mee, consúmptis cárnibus, adhæsít os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vídebo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspéctúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

3. Dómine, secúndum actum me- um, no- li me judi-
 ci- - re: nihil dí- gnum in conspéctu tu- o e- - - gi:
 i- - deo dè- - precor majestátem tu- am, Ut tu Deus
 dè- - leas iniquitá- - tem me- - am. \vee Am- - - plius
 lava me, Dómine, ab injusti- - tia me- a, et a delicto
 me- o mmi- - - da me. Ut tu Deus.

Lectio IX.

Job, 10, 1

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus
 essem, ne oculus me vidéret. Fuíssém, quasi non es-
 sem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non
 páucitas dícrum meórum finiétur brevi? dimítte ergo
 me, ut plangam páululum dolórem meum: Antequam
 vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opér-
 tam mortis calígine: Terram misériae et tenebrárum,
 ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus
 horror inhábitat.

Libera me Dò- mine de viis inférni, qui portas aereas
 confre- gísti, et visitá- - sti inférnum, et dedísti e- is lumen

ut vidé- rent te : Qui e-rant in pœ-nis te-nebrá- rum.

Ÿ. Clamántes, et dicén-tes: Advenisti Redémptor no- -

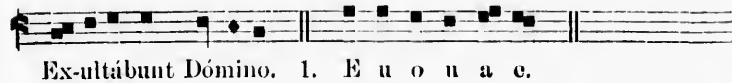
ster. Qui erant. Ÿ. Ré- - quem aetérnam dona e- is Dó-

mine: et lux perpé-tua lú- ceat e- - - is. Qui e-rant.

Aliud Responsorium, videlicet : **Líbera me Dómine**, quod dicitur in die Commemorationis omnium Defu-
ctorum, et quodcumque pro Defunctis dicuntur novem
Lectiones, require fol. 153.

A D L A U D E S

Absolute incipitur.

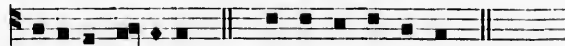

Ex-ultábunt Dómino. 1. E u o u a e.

Psalm. 50. Miserére, ut supra pag. 100.

Antiphona. Ex-ultábunt Dómino ossa humili- áta.

Antiphona Exáudi Dómine. 8. E u o u a e.

Psalmus 64.

Tibi decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur
votum in Jerúsalem.

Exáudi oratió-nem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniuórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínetus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes : et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vésperæ delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

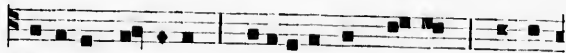
Rivos ejus inébria, multíplica genúmina ejus : * in stillicidiis ejus lætábitur gérmans.

Benedices corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

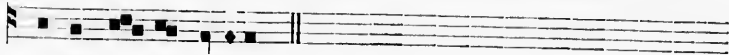
Pinguéscent speciósa desérti : * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætéram, etc.

Antiphona. Exáudi, Dómine, orati-ónem meam, ad te

omnis ca- ro véniet.

Antiphona. Me suscé- pit. 8. E u o u a e.

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de de luce vígilo.

Sítívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * iábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Sí memor fui tuí super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsít ánima mea post te : * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

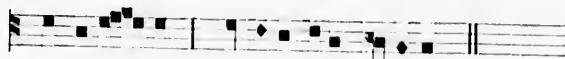
Confíteántur tibi pópuli, Deus : * confíteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confíteántur tibi pópuli, Deus : confíteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos
Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam, etc.

Chorus Me suscepit dextera tua, Domine.

Antiphona A porta inferi. 2. E u o u a e.

Canticum Ezechue

Isaie 38.

Ugo dixi : In dimidio dierum meorum * vadam ad
portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum : * dixi : Non
videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, *
quasi tabernaculum pastorum.

Precisa est velut a texente, vita mea : dum adhuc
ordirer, succidit me : * de mane usque ad vesperam finies
me.

Sperabam usque ad mane : * quasi leo sic contrivit
omnia ossa mea.

De mane usque ad vesperam finies me. * Sicut pul-
lus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine, vim patior, responde pro me. * Quid dicam,
aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine
anime mee.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita spiritus mei :
corripies me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo
mea amarissima.

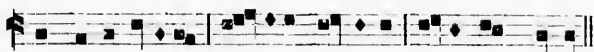
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret : *
projecísti : post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors lau-
dábit te : * non expectábunt, qui descéndunt in lacum,
veritátem tuam.

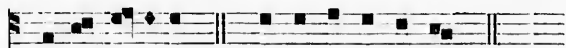
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego
hódie : * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantá-
bimus cunctis diébus vite nostrae in domo Dómini.

Réquiem aetérnam, etc.

Antiphona. A porta inferi é- rue, Dómine, á-nimam meam.

Antiphona. Omnis spíritus. 7. E u o u a e.

Psalmus 118.

Laudáte Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes ángeli ejus : * laudáte eum omnes
virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stelle
et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ
super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et
creáta sunt.

Státuit ea in aetérnum, et in sæculum sæculi : * præ-
céptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra : * dracónes, et omnes
abyssi.

Ignis, grando, nix, gláciés, spíritus procellárum : *
quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiae, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres
pennátae.

Reges terrae, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes
júdices terrae.

Júvenes et vírgines, senes cum junióribus láudent no-
men Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit
cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo
appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

(cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ec-
clésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion
exúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psal-
tério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et
exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubíli-
bus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancí-
pites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindictam in natió nibus : * increpa-
tiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nó-
biles eórum in máncis férreis.

Ut fáciant in eis júdicium conscríptum : * glória hæc
est ómnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150.

audáte Dóminum in sanctis ejus . * laudáte eum in
firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum se-
cúndum multitudínem magnítudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psal-
tério et cithara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum
in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum
in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dó-
minum.

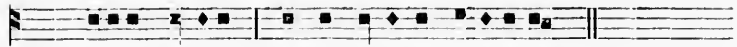
Réquiem ætérrnam, etc.

Veni Domine Omnis spíritus laudet Dóminum.

V. Audivi vocem de caelo dicentem mihi.

R. Beá-ti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Antiphona Ego sum. 2. E u o u a e.

Canticum Zachariae.

Luc. 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et
fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis : * in domo David púeri
sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo
sunt, prophetárum ejus.

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium
qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : *
et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus díebus nostris.

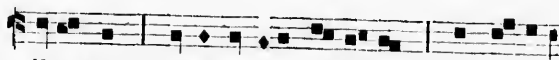
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum :

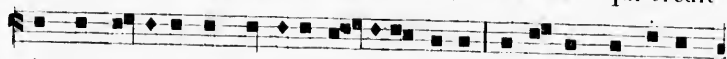
Per víscera misericórdiae Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

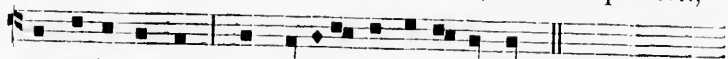
Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Ego sum resurrectio, et vi-ta: qui credit

in me, é-tiam si mórtuus fú-erit, vivet, et omnis qui vivit,

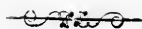
et credit in me, non mori-é-tur in æ-térnum.

Deínde, Pater noster.

Psal. De profundis, fol. 161. cum Precibus et Oratió-nibus Officío congruentibus, ut supra in Vesperis, fol. 165.

DE OFFICIO FACIENDO

In Exequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

S faciendæ sicut Exequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum.

rum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphona duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectioibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et procedentibus Subdiacono cum Cruce, et Clero, et duobus Croferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo Aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur R. **Líbera me, Dómine, etc.** fol. 153. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

Postea dicitur : **Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.** Sacerdos dicit **Pater noster**, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam, aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

V. **Et ne nos indúeas in tentatiónem.**

R. **Sed líbera nos a malo.**

V. **A porta ínferi.**

R. **Erue, Dómine, ánimam ejus.**

V. **Requíescat in pace.**

R. **Amen.**

V. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

V. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fúmuli tui N. (vel fúmule tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis absérge. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Vel dicatur Oratio, quae dicta est in Missa, vel alia conveniens.

V. Réquiem aeternam dona ei, Dómine.

R. Et lux perpétua luceat ei :

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

Si Concilium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et V. acantur in plurali numero: si fuerit unicus, in genere masculino: si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officij ritus pro defunctis ordinatis tam Sacerdotibus et Clericis, quam secularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturae in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE

EXEQUIIS PARVULORUM

In primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, Parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cæmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis, sed ut pro illis in Parochialibus Ecclesiis, et illarum cæmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulchras habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere Parvulorum ut plurimum non pulsantur campanae: quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS

¶ Cum igitur infans, vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta aetatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis: et Parochus superpelliceo et stola alba indutus,

et alii de Clero, si adsint. precedente Cruce. que sine hasta deferuntur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente. Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit :

Antiphona Sit nomen Dómini. 2. E u o n u e.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

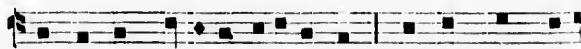
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra ?

Súscitans a terra ínopem, * et de stercore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiór-um lætántem.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc, et

usque in sæculum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti, etc. et si tempus superest dici potest Psalmus Laudáte Dóminum de cælis fol. 191. cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur :

Antiphona. Hic accipiet. 6. E u o u a e.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum,
et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flú-
mina preparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit
in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit
in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium
fáciem Dei Jacob.

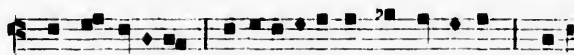
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini por-
te æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens,
Dóminus potens in prælio.

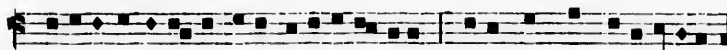
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini porte
æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum, ipse
est rex glóriæ.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Hic accipiet benedictiónem a Domino, et

misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generati-o

querentium Dominum.

Postea dicitur :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto. Interim corpus aspergit.

V Et ne nos inducas in tentatiómem.

R Sed líbera nos a malo.

V Me áutem propter innocéntiam suscepísti.

R Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

V Dóminus volúiscum.

R Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Omnipotens, et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum migrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largísis ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse : fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificáti tibi méntibus famulári, et in Paradíso cum beátis párvulis perénmiter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Quando portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non potestur, dicitur

Antiphona Jú-venes, 4. E u o u a e.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis, etc. fol. 194 et in fine Glória Patri.

Antiphona Jú-venes, et vírgines, senes cum júni-óribus

laudent nomen Dómini.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Sinite párvulos venire ad me.

R. Taliū est enim regnum cœlorum.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Ómnipotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlorum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobiscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ Passiōnis, et intercessiōne beátæ Mariæ semper Virgínis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos eum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper faciās congau-
dére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, in unitáte Spír-
itus Sancti Deus, per ómnia sacula sæculórum.

R. Amen.

Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea sepeliatur. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur:

Antiphona Benedicite. 7. E u o n a e.

Canticum triūm puerórum.

Dan. 3.

Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et
superexaltáte eum in sacula.

Benedicite ángeli Dómini Dómino: * benedicite cœli
Dómino.

Benedicite áquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dó-
mino: * benedicite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * Benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino : * benedícite fúl-gura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * láudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária et flú-mina Dómino.

Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiaë et pécora Dómino : * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * láudet et superexáltet eum in sæcula.

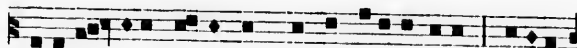
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

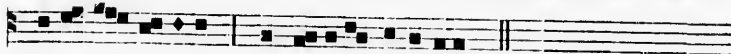
Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spí-ritu : * laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Antiphona. Benedi- cite Dóminum omnes elécti ejus, ágite

di-es læ- tí- ti-æ. et confi-té-mini illi.

Deinde ante altare dicit Sacerdos: Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro órđine Angelórum ministéria, homi-
númque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus
tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in
terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum
nostrum.

R. Amen.

M A T R I M O N I I

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere, et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in aetate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit: et uterque sciat rudimenta Fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis Auctoribus, quae sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quae contractum dirimant: et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi, vel Confirmationis Sacramento contractae.

Haec in primis ipse bene cognita praecepta illa omnia, quae in Matrimonio rite faciendis servari oportere, sacri Canones, praecipue sancta Synodus Tridentina jussit: dabitque operam, ut illa in Parochia sua accurate, exacteque servantur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quaelibet Matrimonia, quae aliter quam presente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino, ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus Parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de his omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quae gratis concedatur.

An equam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemniam, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir, et mulier Parochiæ sint diversæ, in utraque Parochia fiant denuntiationes; quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot precesserint denuntiationes, tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus presentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant; ut si aliqua subsunt impedimenta facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire iudicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemniam Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone.

Notum sit omnibus hic presentibus, quod N. vir, et N. mulier; ex tali, vel tali familia, et Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis uiderit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cooptionis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum iuricem impediatur, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel secundo, si fuerit secunda; vel tertio, si fuerit tertia denuntiatio.

Moncat Parochus conjuges, ut ante benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis presentibus; quae benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochia, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini unquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiae benedicantur, ea servanda est. Sed viduae nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir nunquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari debet; sed si domi celebratum fuerit presente Parocho et testibus, sponsi veniant ad Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicitur.

Admonentur praeterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant, et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiae et Sarae verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo edocentur Parochi, a Dominica I. Adventus, usque

ad diem Epiphaniæ, et a Feria IV. Cinerum, usque ad Octavam Pasche inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant: sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Que omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

F
ni
ol
ce
su
be
du
pr
co
tu

ux

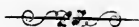
hic
san

*
lég
F
D
épo
F

Q
acc
A
Q
acc
A

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicacionibus factis tribus diebus Festis, ut dictum est, si nullum obstat legitimum impedimentum, in Ecclesia superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas Aquae benedictae cum aspersorio deferat, coram tribus, aut duobus testibus, virum, et mulierem, quos parentum, vel propinquorum suorum praesentia corroborari debeat, de consensu in Matrimonium interroget utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone. *

N. vis accipere N. hic praesentem in tuam legitimum uxorem juxta ritum sanctae Matris Ecclesiae ?

Respondeat Sponsus : **Volo.**

Mox Sacerdos Sponsam interroget : **N. vis accipere N. hic praesentem in tuum legitimum maritum juxta ritum sanctae Matris Ecclesiae ?**

Respondeat Sponsa : **Volo.**

* D. N., prenez-vous N., ici présente, pour votre femme et légitime épouse, suivant le rite de notre Mère la Sainte Eglise ?

R. Oui, Monsieur.

D. N., prenez-vous N., ici présent, pour votre mari et légitime époux, suivant le rite de notre Mère la Sainte Eglise ?

R. Oui, Monsieur.

Q. N., wilt thou take N., here present for thy lawful wife, according to the rite of our Holy Mother the Church ?

A. I will.

Q. N., wilt thou take N., here present for thy lawful husband, according to the rite of our Holy Mother the Church ?

A. I will.

Nec sufficit consensus animus, sed debet esse amborum et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubet eos invicem jungere dexteras: dicens: **Ego conjungo vos in matrimonium, In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.** Vel aliis ita per verbis juxta receptum antiquiusque Provinciae ritum: postea eos aspergat Aqua benedicta.

Mox benedicit anulum.

Benedictio Anuli.

V. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

R. **Qui fecit cælum et terram.**

V. **Dómine, exáudi oratióem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

V. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedicimus ✠, ut quæ cum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat, atque in mútua charitáte semper vivat. Per Christum Dóminum, etc.

Deinde Sacerdos aspergat anulum aqua benedicta in modum Crucis: et sponsus acceptum anulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistrae manus sponsæ, Sacerdote dicente: **In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Mox subjungat. V. **Confirma hoc Deus, quod opérátus es in nobis.**

R. **A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

- V. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. Salvos fac servos tuos.
 R. Deus meus, sperantes in te.
 V. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
 R. Et de Sion tuere eos.
 V. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
 R. A fácie inimíci.
 V. Dómine, exáudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

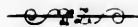
Réspice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatióem húmáni géneris ordinásti, benígnus assiste, ut qui te auctóre jun-gúntur, te auxiliánte servéntur : Per Christum Dómi-num nostrum. R. Amen.

His expletis, si benedicende sint nuptiæ Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret servatis omnibus, que ibi præscribuntur.

Ceterum, si que Provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et ceremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utantur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Praetis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et de juxta formulam præscriptam : idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE
MULIERIS POST PARTUM

Si quæ puerpera post partum, juxta pram ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesie accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candulam accensam in manu tenentem, Aquæ benedicta aspergat, deinde dicat :

V. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

R. **Qui fecit cœlum et terram.**

Antiphona. **Hæc accípiet.**

Psalmus **Dómini est terra.** fol. 204. et totus cum **Glória Patri, etc.**

Et repetitur Antiphona: **Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.**

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stole, eam introducit in Ecclesiam, dicens :

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Mariæ Vírginis, qui tibi fœcunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster secreto.

- V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
 R. Deus meus, sperántem in te.
 V. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto.
 R. Et de Sion tuére eam.
 V. Nihil proficiat inimícus in ea.
 R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
 V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

(O)mnípotens, sempitérne Deus, qui per beátæ Mariæ Virginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertisti: respice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta: ut post hanc vitam ejúsdem beátæ Mariæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde illam aspergit iterum Aqua benedicta in modum crucis, dicens: Pax, et benedictio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Filii, et Spírítus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONIBUS

REGULÆ GENERALES

Noverit Sacerdos, quarum rerum benedictiones ipsi, et que ad Episcopatum suo jure pertineant, majoris dignitatis numerata temere, aut imperite unquam usurpet propria auctoritate.

In omni benedictione extra Missam, Sacerdos sub quo superpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, regulariter in Missali notetur.

Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis dicat :

V. Adjutorium nostrum in nomine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicatur Oratio propria una, vel plures, pro suo loco notatum fuerit. Postea rem aspergat Aqua benedicta, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase Aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecorum super Altare, veluti esculenta: sed quod ejusmodi es ponatur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO AD FACIENDAM
AQUAM BENEDICTAM

Diebus Dominicis, et quaecumque opus fuerit, preparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

V. Adjutórium nostrum in nomine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

Exorcízo te creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salutem credéntium: et sis ómnibus suméntibus te sánitas animæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsus fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

Orémus.

Imménsam eleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus, salus mentis et córporis: et quidquid ex eo tactum, vel respérsus fúerit, cáreat omni immundítia, omni que impugnatione spirituális nequítie. Per Dóminum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus

Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci; et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis: per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Oremus.

Deus qui ad salutem humáni géneris, máxima quæque Sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatióibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatióibus preparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiõnis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndoſ dæmoneſ, morbósque pelléndoſ divínæ grátiae sumat effectum, ut quidquid in dómibus, vel in locis Fidélium, hæc unda respéserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non áura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersione hujus aquæ effúgiat, atque discédat: ut salúbritas per invocatióem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnationibus defénsa. Per Dóminum nostrum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum Crucis, dicendo semel: Commixtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oremus.

Deus invictæ virtútis áuctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérſæ dominationis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dó-

mine, treméntes et súpplīces deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspicias, benígus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices, ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatióem sancti tui Nómīnis, omnis infestatio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præsentia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubique adesse dignétur. *Per Dóminum, in unitate ejúsdem Spíritus, etc.*

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali præscribitur.

Postea Christífideles possunt de ista Aquá benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos agros, domos, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

BENEDICTIO CANDELARUM.

Extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

In nómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ die candelas istas supplicatióibus nostris : infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ eis, benedictiónem cœlestem, qui eas ad repelléndas ténebras humano géneri tribuísti ; talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ eis accépiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi eum ómnibus minístris

suis ab habitatióibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviétes tibi omnipoténti Deo. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

B E N E D I C T I O D O M O R U M

In Sabbato Sancto Paschæ.

Parochus, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aque ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatís acceptæ, visitat domos suæ Parochiæ, aspergens eas eadem Aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit: **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.**

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam: **Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúia: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúia, allelúia.**

Psalm. **Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.**

V. **Glória Patri, etc.**

Repetitur Antiphona. **Vidi aquam, etc.**

Deinde dicit, V. **Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúia.**

R. **Et salutáre tuum da nobis, allelúia.**

V. **Dómine, exáudi oratióem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

V. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxítu de Ægypto, agni sángine líntas (quod Pascha nostrum, in quo im-

molátus est Christus, figurábat) ab Angelo percutiēte custodísti: ita mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM.

Alio tempore faciēda cum aspersione aquæ benedictæ.

Parochus, sen alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos Fideium alio tempore infra annum aspergere Aquæ benedictæ, ingredientiētes domum, dicant: **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.**

Deinde loca aspergendo, dicant Antiphonam: **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus. **Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.**

V. **Gloria Patri, etc.**

Et repetitur Antiphona. **Aspérges me, etc.**

V. **Dómine, exáudi oratióem meam.**

R. **Et clamor meus ad te véniat.**

V. **Dóminus vobíscum.**

R. **Et cum spírítu tuo.**

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Domine, Deus omnipotens, locum istum
(vel domum istam) : ut sit in eo (vel in ea) sánitas,
cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansue-
túdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et
Fílio, et Spirítui Sancto ; et hæc benedictio máneat super
hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes
in eo (vel in ea) nunc et semper.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Te Deum Patrem omnipotentem suppliciter exoramus
pro hac domo, et habitatoribus ejus, ac rebus : ut
eam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare, ac bonis ómni-
bus ampliáre digneris : tribue eis, Domine, de rore cæli
abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam,
et desideria voti eórum ad effectum tuæ miseratiónis per-
ducas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dicere, et
sancti ✠ ficare digneris hanc domum, sicut benedicere
dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob : et intra

parietes domus istius, Angeli tuæ lucis inhábitent; eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, thálamum hunc: ut omnes habitántes in eo, in tua pace consistant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdinem diérum, et ad regna cælórum pervéniant. Per Christum, etc.

Postea aspergat Thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et béne ✠ dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedicere arcam Noe ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti super mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cælis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tran-

quillo tueáris, transactisque, ac recte perfectis negotiis omnibus, iterato tempore ad propria cum omni gaudio revocare digneris. Qui vivis, et regnas, etc. R. Amen.

Aspergat Navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS.

Super fruges, et vineas.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oramus pietatem tuam, omnipotens Deus, qui has primitias creaturae tuae, quas aeris et pluviae temperamento nutrire dignatus es, benedictionis tuae imbre perfundas, et fructus terrae tuae usque ad maturitatem perducas. Tribue quoque populo tuo de tuis muneribus tibi semper gratias agere; ut a fertilitate terrae esuriantium animas bonis omnibus affluentibus repleas, et egenus et pauper laudent nomen gloriae tuae. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Ad loca sancta profecturum.

Peregrini ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiae institutum, debent accipere patentes, seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, sc. Eu-

charitiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. *Benedictus*. fol. 196. in fine Glória Patri.

Repetitur Antiphona. In viam pacis et prosperitátis dirigat vos omnipotens et misericors Dóminus ; et Angelus Ráphael comitétur vobiscum in via, ut cum pace, salute, et gáudio revertámini ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis, Dómine, anxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eos.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in eis.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.

V. Benedíctus Dóminus die quotidie.

R. Prósperum iter fáciat vobis Deus salutárium nostrórum.

V. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

R. Et sémitas tuas édoce nos.

V. Utinam dirigántur viæ nostræ.

R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

V. Erunt prava in dirécta.

R. Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandávit de te.

R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue eis, quæsumus, iter prósperrum, tempúsque tranqúillum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíeiter váleant perveníre.

Deus, qui Abraham píterum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinátionis vias illæsum custodísti: quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris: esto eis, Dómine, in procínetu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia, et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitaté præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatióibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitaté dispóne: ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietates, tuo semper protegántur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comítare, atque misericórdiam tuam, sicut, ubique es, ita ubique largíre, quatenus a cunctis adversitatibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiόnem. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Pax et benedictio ✠ Dei omnipotentis Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, descendat super vos, et maneat semper. Amen.

Deinde aspergantur Aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari : ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM.

Post reditum.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timeant Dominum : * qui ambulat in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis : * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion : * et videas bona Jerúsalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

- V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
 R. Sed líbera nos a malo.
 V. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.
 R. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cœlum et terram.
 V. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.
 R. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.
 V. Dómine, exáudi oratiónem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

Corémus.

Largíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam
 placátus et pacem : ut páriter ab omnibus mundéntur
 offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum,
 vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitatis
 largíre subsidium : ut quos incólumes própriis labóribus
 reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

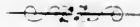
Deus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne
 consoláris : præténde societáti nostræ grátiam tuam,
 ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus
 advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde aspergantur Aqua benedicta a Sacerdote, dicente : Pax, et benedictio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii et Spírítus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM, PRÆSERTIM IN PASCHA

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

- V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
 R. Qui fecit cœlum et terram.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti : tu bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad láudem tuam súmerè desiderámus, per resurrectiόνem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Et mox aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

- ✠. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
 R. Qui fecit cœlum et terram.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Subvéniat, quæsumus Dómine, tuæ bene ✠ dictionis grátia, huic Ovórum creatúre : ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiόνem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit, et regnat in sæcula sæculórum. R. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram,

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus
 ætérnæ vitæ, bene ✠ dicere dignáre panem istum,
 sicut benedixísti quinque panes in desérto : ut omnes ex
 eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem.
 Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Et aspergatur Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine sanete, Pater omnípotens, ætérne Deus, be-
 ne ✠ dicere dignéris hunc panem tua sancta spiri-
 tuáli benedictióne : ut sit ómnibus suméntibus salus men-
 tis et córporis ; atque contra omnes morbos, et univérsas
 inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum
 Jesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de
 cœlo descendit, et dat vitam et salútem mundo : et tecum
 vivit, et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per
 ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, hos novos fructus N., et præsta: ut qui ex eis in tuo sancto Nómine vescéntur, corporis et ánimæ salute potiántur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Et aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Ad quodcumque comestibile.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Benedic ✠, Dómine, creatúram istam N., ut sit rémedium salutáre géneri humano: et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui, ut quicumque ex ea sumpserint, cörperis sanitátem, et ánimæ tutelam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Aspergetur Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus.

Exorcízo te creatúra ólei per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia,

quæ in eis sunt. Omnis virtus adversãrii, omnis exércitus diãboli, et omnis incúrsus, omne phantãsma sátanæ eradiciãre, et effugãre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ☩ omnipoténtis, et Jesu ☩ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus ☩ Sancti Parácliti, et in charitaté ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judiciãre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirítuale cognóscitur, dignãre respícere, benedí ☩ cere, et sancti ☩ ficãre hanc creatúra[m] ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infirmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent; præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene ☩ dicimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitatés separéntur a plásmate tuo, quod pretiósio Sáanguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis. Pereúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Aspergat Oleum Aqua benedicta.

BENEDICTIONES

AB EPISCOPIS, VEL ALIIS FACULTATEM
HABENTIBUS FACIENDÆ.

BENEDICTIO

Sacerdotalium Indumentorum in genere.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui per Moysen famulum tuum Pontificalia et Sacerdotalia, seu Levitica vestimenta, ad explendum in conspectu tuo ministerium eorum, ad honorem et decorem Nominis tui fieri decrevisti: adesto propitius invocationibus nostris: et hæc indumenta Sacerdotalia, desuper irrigante gratia tua, ingenti benedictione per nostræ humilitatis servitium purificare, bene dicere, et consecrare digneris: ut divinis cultibus et sacris mysteriis apta et benedicta existant: his quoque sacris vestibus Pontifices, et Sacerdotes, seu Levitæ tui induti, ab omnibus impulsiónibus, seu tentationibus malignorum spirituum muniti et defensi esse mereantur; tuisque mysteriis apte et condigne servire et inhaerere, atque in his tibi placite et devote perseverare tribue. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Orémus.

Deus, invictæ virtutis triumphator, et omnium rerum creator ac sanctificator: intende propitius preces nostras: et hæc indumenta Leviticæ, Sacerdotalis, et Pontificalis gloriæ, ministris tuis fruenda tuo ore proprio be-

ne ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris : omnesque eis utentes, tuis mysteriis aptos, et tibi in eis devòte ac laudabiliter servièntes, gratos efficere digneris. Per Dòminum, etc.

Oremus.

Dòmine Deus omnipotens, qui vestimènta Pontificibus, Sacerdotibus, et Levitis in usum tabernaculi foderis necessària Mòysen fàmulum tuum àgere jussisti, eúmque spíritu sapièntiæ ad id peragèndum replevisti : hæc vestimènta in usum et cultum mysteriì tui bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris ; atque ministros Altàris tui, qui ea indúerint, septiformis Spíritus grátia dignànter repleri, atque castitátis stola, beàta fáciàs cum bonòrum fructu óperum, ministèrii congruèntis immortalitáte vestiri. Per Christum Dòminum nostrum. R. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta Aqua benedicta

BENEDICTIO

Mapparum, sive Linteaminum Altaris.

V. Adjutòrium nostrum in nómine Dòmini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dòminus vobíseum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Exáudi, Dòmine, preces nostras : et hæc linteàmina sacri Altàris úsui preparàta, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris : Per Christum Dòminum nostrum.

Oremus.

Dòmine Deus omnipotens, qui Mòysen fàmulum tuum. Ornamenta et linteàmina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministèrii, et tabernaculi foderis : bene ✠ dicere, san-

eti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris hæc linteamina ad tegendum, involvendumque Altare gloriosissimi Filii tui Domini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, etc. R. Amen.

Deinde aspergat Aqua Benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Clementissime Domine, cujus inenarrabilis est virtus, cujus mysteria arcánis mirabilibus celebrántur: tríbue, quæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictione sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei, et Domini nostri Jesu Christi Filii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare digneris linteámen istud ad tegendum, involvendumque Corpus et Sánguinem Domini nostri Jesu Christi Filii tui: Qui tecum vivit, et regnat in unitate, etc. R. Amen.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiõnis infúnde: ut per nostram bene ✠ dictionem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spiritus Sancti grátia efficiátur. Per eúndem Dóminum nostrum... in unitate ejúsdem Spiritus Sancti, etc. R. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI

Seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia
conservanda.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens, sempiternus Deus, majestatem tuam supplices deprecamur, ut vasculum hoc pro Corpore Filii tui Domini nostri Jesu Christi in eo condendo fabricatum, bene dictionis tuae gratia dicere digneris. Per eundem Dominum nostrum, etc.

R. Amen.

Deinde aspergit illud Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVAE CRUCIS.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Rogamus te, Domine sancte, Pater omnipotens, aeternus Deus : ut digneris bene dicere hoc signum Crucis tuae, ut sit remedium salutare generi humano ; sit soliditas fidei, profectus bonorum operum, redemptio animarum ; sit solamen, et protectio, ac tutela contra saeva iacula inimicorum. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

Alia Oratio ad idem.

Déne ✠ die, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudebat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. Hic aspergat Aqua benedicta. Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti; ut orántes, inclinántesque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Postea Sacerdos genuflexus ante Crucem devote adorat, et osculatur, et idem facíunt quicumque voluerint.

BENEDICTIO

Imaginum Jesu Christi Domini nostri, Beate Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Sanctorum tuorum imágenes (sive effigies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanetitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Mariæ matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti ✠ Apóstoli tui, vel Mártiris, vel Confessóris, aut Pontíficis, vel Vírginis) adaptátam bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignéris:

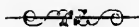
et præsta, ut quicumque coram illa unigenitum Filium tuum (vel beatissimam Virginem, vel gloriosum Apóstolum, sive Mártirem, sive Confessórem, aut Virginem) suppliciter cólere et honoráre studérit, illius méritis et obténtu a te grátiám in præsentí, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ultimo aspergat Aqua benedicta.

RITUS

Benedicendi, et imponendi primarium lapidem pro Ecclesia edificanda, servandus a Sacerdote facultatem habente ab Episcopo.

Ecclésiám ex Episcopi auctoritate tantum, júxta sacrorum Canonum decreta, edificari fas est. Si vero Sacerdos ejus adificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, ligat ipse, vel alius sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra 217.; et interím, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, un Aqua benedicta.

Antiphona. Signum salutis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto : et non permittas introire ángelum percutiéntem.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te

Beátus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióne meam : * áuribus pécepe, Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus : * et respice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri, etc.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit :

Oremus.

Domine Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tuam dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur : locum hunc, quæsumus, beáta Mariæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sancta vel Sanctam, in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmq; Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusióem grátia tuæ, ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque conserva ; et qui dilécti tui David devotióem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítie spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Sit nomen Dómini benedictum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

V. Lápídem, quem reprobavérunt ædificántes.

R. Hic factus est in caput ánguli.

V. Tu es Petrus.

R. Et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Oremus.

Domine Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus omnipotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna : qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abséissus, et immutábile fundaméntum : hunc lápídem collocándum in tuo nómine confirma ; et tu, qui es princípium, et finis, in quo princípío Deus Pater ab initio

cuncta creávit, sis, quæsumus, princípium, et incremémentum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R. Amen.*

Tunc aspergit lapídem ipsum Aquæ benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eum signum Crucis, dicens :

In nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.
R. Amen.

Quo facto dicit : *Orémus.*

Benedic ✠, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui : ut quicúmque ad hanc Ecclésiám ædificándam pura mente auxiliúm déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Postea dicuntur Litanie ordinariæ sine Oratióibus in fine positis : quibus dictis, parato cemento, et cementario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam. Mane surgens Jacob, erigebat lápidem in títulum : fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hærcéditas Dómini, filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur, cum loquétur inimicis suis in porta.

Glória Patri, etc.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens :

In fide Jesu Christi collocámus Lápidem istum primarium in hoc fundaménto, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lli, et Spíritus ✠ Sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fraternaque diléctio ; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Interim cémentarius leat ipsum lapidem cum cémento : postea Sacerdos spargit super ipsum lapidem Aquam benedictam, dicens :

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus *Miserére mei, Deus.* fol. 100, dicitur totus cum Glória Patri.

Quo dicto, Sacerdos spargit Aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta : si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesie designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste ! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * eívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et tyrus, et pópulus Æthiópum, *
 hi fuérunt illie.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in
 ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptáris populórum, et prí-
 cipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri, etc.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste ! Vere
 non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta
 aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans di-
 cit : Orémus.

Ministri : Flectámus gémua.

R. Leváte.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis
 tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid
 in tuo nómine, digne, perfectéque ab eis úgitur, a te fieri
 credátur : quæsumus imménsam eleméntiam tuam, ut quid-
 quid modo visitatúri sumus, vísites : et quidquid benedi-
 ctúri sumus, bene ✠ dicas : sitque ad nostræ humilitátis
 intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum,
 Angeli pacis ingrèssus. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

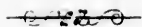
Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum
 Majestáti tuæ condis habitáculum : da ædificatióni
 tuæ incrementa cœlestia : ut quod te jubente fundátur, te
 largiënte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

RITUS

Benedicendi novam Ecclesiam
 seu Oratorium publicum,
 et ibi Sanctissimum Missæ sacrificium celebrandum.

Succedens novam Ecclesiam, unde locata Episcopi bene-
 dicit, et in ea divina Sacrificium Missæ rite celebra-
 tum, sed de pluviali albi coloris indutus, atque Sacro
 ornatus Clericali adhibitis, postquam Crucem in la-
 teribus Clericos deferentes ex os precensos, mane processit
 ad primariam Ecclesiam, vel Oratorii janitum: ubi stans
 capite aperto, conversus ad eam dicit absolute Orationem

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirádo præ-
 veni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orá-
 tio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta
 finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde recitatur Antiphona: **Aspérges me, etc.**
 Clerus autem dicit Psalmum. **Miserére, etc.** in
Glória Patri.

Postquam exierint ex Ecclesia (qua intus de-
 bet esse vacua et cœca, et pariter Altaria vacua, excluso
 portulo clero) absolute sit benedictio, et Sacerdos ac-
 cepto aspergillio ex herba hyssopii ad ejus dexteram se
 convertens, parietes Ecclesie in superiori parte, et in
 fundamentis, cum Aqua benedicta aspérgit, dicens:

**Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavá-
 bis me, et super nivem dealbábor.**

Reverti ad terram, unde Processio incipit, et
 recitatur Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus
 Ecclesiam, dicit: **Orémus.**

Ministri. **Flectámus génua. R. Leváte.**

Oratio.

Domine Deus, qui licet cœlo et terra non capiâris, domum tamen dignâris habere in terris, ubi nomen tuum jûgiter invocetur : locum hunc, quesumus, beâta Mariæ semper Virginis, et beâti N., omniumque Sanctôrum intercedentibus méritis, sereno pietâtis tuæ intûitu visita, et per infusiónem grâtiæ tuæ ab omni inquinamento purifica, purificatumque conserva ; et qui dilécti tui David devotiônem in filii sui Salomónis ópere complexisti, in hoc ópere desidéria nostra perficere digneris, effugiântque omnes hinc nequitiæ spirituâles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Qua finita Oratione, omnes hinc in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Libanias decantantes.

Ubi dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donâre digneris, Te rogâmus, audi nos, surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit : Ut hanc Ecclesiam, et Altare ad honorem tuum, et nomen Sancti tui N., purgare, et bene ✠ dicere digneris, Te rogâmus, audi nos.**

Uno dicit, benedicere, nempe de terra benedicit Ecclesiam, et Altare : deinde, ut prius, genuflectit, donec perficiantur Litanie, et Cântores prosequuntur :

Ut nos exaudire digneris, Te rogâmus, audi nos.

Fili Dei, Te rogâmus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo, **Kyrie eléison, Sacerdos stans, dicit : Orémus.**

Mini-stri : Flectâmus génua.

et Levâte.

Præveniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua :
 et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras
 eleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dó-
 minum nostrum. R. Amen.

Tunc distans ab Altari congruenti spatio genuflexus,
 et se signans, dicit : Deus, in adjutórium meum inténde,
 et statim surgit, Choro respondénte : Dómine, ad adju-
 vándum me festína ; ipse vero stans dicit, Glória Patri,
 et Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet, Sicut erat
 in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæcu-
 lórum, Amen.

Postea Sacerdos dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua.

R. Leváte.

Oratio.

Ómnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis
 tantam præ cæteris grátiam contulisti, ut quidquid
 in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri
 credátur : quæsumus imménsam eleméntiam tuam, ut
 quidquid modo visitatúri sumus, vísites ; et quidquid
 benedictúri sumus, bene ✠ dicas : sitque ad nostræ
 humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga
 dæmonum, Angeli pacis ingræssus. Per Dóminum, etc.

His dictis, inchoat Antiphonam. Benedic, Dómine,
 domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis
 sequentibus, videlicet.

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi : * et exaudí-
 vit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et
 a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad líu-
 guam dolósam.

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri, etc.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxili-
lium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet, qui custódit te.

Ece non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri, etc.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum
Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut éivitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundantia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi. Glória Patri, etc.

Antiphona. Bénédic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam.

Interim aspergít interius parietes in parte superiori et inferiori, inclicens aspersionem a parte Evangelii, dicens : Aspérges me, etc. tum ad Altare reversus, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génuá.

R. Leváte.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam : ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum.

R. Amen.

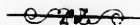
His peractis, dicitur Missa de tempore occurrence, vel de Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS

Reconciliandi Ecclesiam violatam, si nondum
erat ab Episcopo consecrata.

Ecclésiæ violatæ reconciliatio per sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino munitur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Pareatur vasculum cum Aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans, Antiphonam incipit, dicens. Clero prosequente: **Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus. **Miserére etc.** totus cum **Glória Patri.** Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta aspergit in circuito extrinsecus Ecclesiam, et Cimiterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cimiterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit:

Orémus.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdotibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulisti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingróssus. Per Christum, etc. R. Amen.

Deinde Sacerdos incipit Litanias, et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas : acceditque ante Altare m^oij^os, coram quo genuflectit : eumque dictum fuerit : Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem atérnam donáre dignéris.

P. Te rogámus, áudi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit : Ut hanc Ecclesiam, et Altare hoc, ac Cœmetérium purgáre, et reconciliáre dignéris, Te rogámus, áudi nos.

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litanie perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit : Orémus.

Et Ministri . Flectámus génuá.

R. Leváte.

Præveniát nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua : et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras eleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis municens, clara voce dicit : Deus, in adjutórium meum inténde. tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent : Dómine, ad adjuvándum me festína ; et Sacerdos stans, dicit : Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quæ dicitur Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam : Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

In Ecclesiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénéjamin adolescentulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon,
príncipes Néphthali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus,
quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges
múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis
populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, que bella volunt : vénient legáti ex
Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad
Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam
Deo super Israel. * magnificéntia ejus, et virtus ejus
in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit
virtútem et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Et non dicuntur Glória Patri, sed Antiphona repetitur.
Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Su-
per corda circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo, aspergit
etiam specialiter loca contaminata. Quo facto stans in
Presbyterio versus ad Altare, dicit

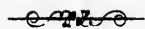
Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens et benignus purificátor assistis: exáudi nos, quæsumus, et concède: ut in pósterum inviolábilis hujus loci permaneat benedictio, et tui múnneris beneficia, univérsitas fidélium, quæ súpplikat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde dicitur *Missa* de die occurrenti.

Simplex Sacerdos iuncta ex privilegio Sedis Apostolicæ, potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali prescripto: procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris, et Clericis superpelliceis indutis cum Aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

R I T U S .

Benedicendi novina Cœmeterium per Sacerdotem ab Episcopo delegatum.

Pridie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Crux, alta ad staturam hominis, et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridentis ligneus altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in Sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum Aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante Crucem in medio positam, et affiguntur.

et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum :
et Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto
capite, dicit :

Orémus.

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutela
salútis, fides credéntium : réspice propítius ad nostræ
servitútis officium, et ad intróitum nostrum purgétur,
bene ✠ dicátur, et sancti ✠ ficétur hoc Cœmetérium,
ut humana cörpera hic post vitæ cursum quiescéntia,
in magno judícii die simul cum felícibus animábus me-
reántur adipisci vitæ perénnis gáudia. Per Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt
Litánias ordinarias, incipiente Cantore, cæteris respon-
dentibus : et cum dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus
defúnctis, etc. Te rogámus, áudi nos.** Sacerdos surgit,
et clara voce dicit, proferens animum signum Crucis : **Ut
hoc Cœmetérium purgáre, et bene ✠ dicere dignéris,
Te rogámus, áudi nos.** Deinceps Sacerdos, ut prius, ge-
nullecitur, et Litánia perficiuntur.

Quibus finitis, surgant omnes, et Sacerdos Crucem
aspergit Aqua benedicta, dicens Antiphonam : **Aspérge
me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et
super nivem dealbábor.**

Psalmus. **Miserére.** Sol. 100. dicitur tota sub adspé-
ctibus, cum **Glória Patri.** Quo dicto, recitatur Antiphona.
Dum dicitur Psalmus, Sacerdos erexit, et perambulat
totum Cœmeterium, incipiens ad dñs dexteram, asper-
gens ubique Aqua benedicta : quo facto, redit ante Cru-
cem, et ad ipsam respiciens, dicit :

Orémus.

Deus, qui es totius orbis cōnditor, et humáni géneris
Redēptor, cœmetarúmque creaturárum visibílium et

invisibilium perfectus dispósitor : te súplici voce, ac puro corde expóscimus ; ut hoc Cœmetérium, in quo famulorum, famularúmque tuárum cõrpora quiéscere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur gáre, bene dícere, et sancti ficáre dignéris : quique remissionem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitisti, corpóribus quoque eórum in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli expectántibus, consolatiónem perpétuam largíte. Per Christum Dóminum nostrum. *R. Amen.*

Tunc ligit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Crucis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens Aqua benedicta, redit cum Ministris in sacristiam.

O R D O

Reconciliandi Cœmeterium violatum
sive Ecclesie contiguum su-
sive separatum, ubi Ecclesia non est polluta

Mane diem, quo facienda est reconciliatio. Sacerdos, si ad Episcopum facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et phylaxi albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Crucem consuetam Aqua benedicta, et aspergillum detinens, et ibi super tapete genuflectit una cum Ministris, et Cœteris, ubique omnes genuis flexis, dicunt Litanias, de quibus infra dictum fuerit. **Ut ómnibus fidélibus defúntis, etc. Te rogámus, áudi nos.** Sacerdos surgit, et rursus de Cruce procedens signam Crucis super Cœmeterium

clara voce dicit : Ut hoc Cœmetérium recon ✠ ciliare,
et sancti ✠ ficare digneris. R. Te rogámus, áudi nos.

Quibus dictis, ut prius genuflectit. Cant. ibi. Litania
perficiuntibus. Quibus factis, surgunt omnes, et Sacerdos
accepto aspergillo cum Aqua benedicta, læberat Antiphona-
nam : **Aspérge me, Dómine, hyssópo.** Clero prosequente,
et mundabor : lavabis me, et super nivem dealbabor.

Psal. Miserere. fol. 100. dicitur totus sine Glória Patri.

In fine repetitur Antiphona : **Aspérge me, etc.**

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmete-
rium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua
benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est.
Quo peracto, redit ad locum ubi Litanie dicte fuerunt,
et ibi stans dicit : **Orémus.**

Et Ministri : **Flectámus gœna.** R. **Levate.**

Dómine pie, qui agrum figuli pretio Sanguinis tui in
sepulchram peregrinorum comparari voluisti, quesu-
mus dignanter reminiscere clementissimi hujus mysterii
tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster : tu quietis no-
stræ ager : tu agri hujus pretium. Tu dedisti etiam, et
suscepisti. Tu de pretio tui vivifici Sanguinis nos requie-
scere donasti. Tu ergo, Dómine, qui es offensionis no-
stræ clementissimus indulitor, expectantissimus judicator,
judicii tui superabundantissimus miserator, judicium tuæ
justissimæ severitatis abscondens post miserationem tuæ
piæ redemptionis, adesto exauditor, et effector nostræ
reconciliationis : hocque Cœmetérium peregrinorum tuor-
um cœlestis patriæ incolatum expectantium, benignus
purifica et reconcilia ; et hic tumultorum et tumulan-
dorum corpora, de potentia, et pietate tuæ resurrectio-
nis ad glóriam incorruptionis non damnans, sed glorifi-
cans resuscita. Qui venturus es judicare vivos, et mór-
tuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

RITUS

Absolvendi et benedicendi populos et agros
ex Apostolicæ Sedis indulto.

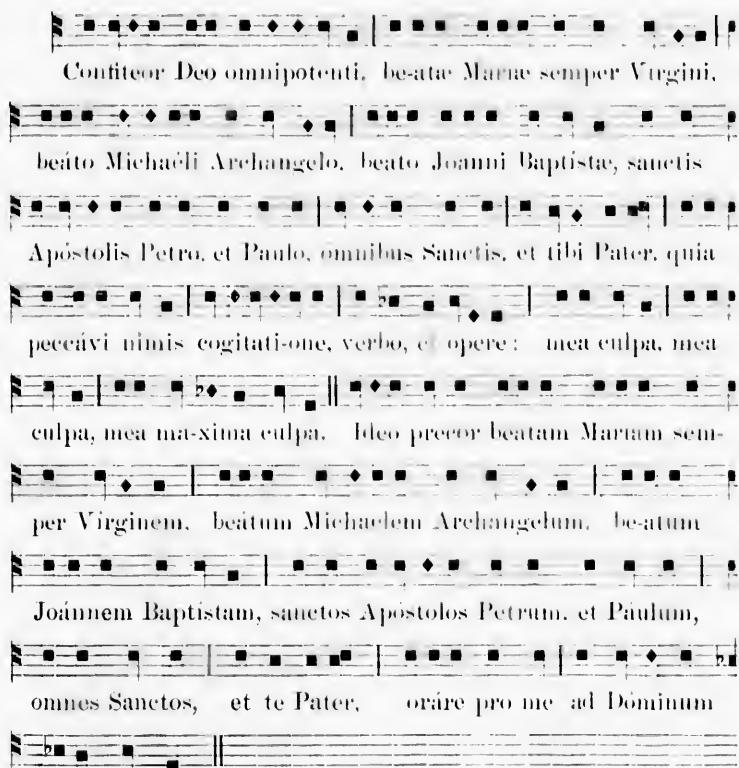
Acepto diplomate Pontificio, constituatur dies Dominica Delegato, et populo communitat pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

Die constituta, mane fiat concilio, qua doceatur populus de contentis in diplomate Pontificio, et de præcipua ratione communitatis absolutionum, et benedictionem. Post hæc, etiam per a Delegato pro remissione peccatorum.

Glória in excélsis, cum unius Oratione, et **Credo**, et **Sanctus** concilii, qua finita, deposita castella et ornamenta, vacuatur Celebrans phylaxi violaceo, et **Sanctus** roseo, mitram simplicem assumat: et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litanie Sanctorum, cum suis Precibus et Orationibus, post eas diei **Oratio**.

Sedeat Delegatus, dictis Litanis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede Episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio positæ super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more Diaconali et Subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero: et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente populo, quo lecto, dicat Delegatus: **Deo grátias**.

Tunc nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem, in eam.

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini,
 beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptista, sanctis
 Apóstolis Petro, et Paulo, omnibus Sanctis, et tibi Pater, quia
 peccavi nimis cogitatione, verbo, et opere: mea culpa, mea
 culpa, mea ma-xima culpa. Ideo precor beatam Mariam sem-
 per Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum
 Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum, et Paulum,
 omnes Sanctos, et te Pater, orare pro me ad Dóminum
 Deum nostrum.

Qua finita, si est Episcopus, assumpto ruculo Pasto-
 rali in sinistra manu, et ruculo sacro in dextera,
 incipit Psalmum **Miserére**, Ps. 109. **Gloria Pa-**
tri. Et proseguit oratio: **Deus misereatur,**
 ad. 1. 2. **Gloria Patri** cum ruculo sacro in
 dextera et Populum generaliter benedicens, et ben-
 edicere cum, alternis, a. **Christe eleison.**

Quibus factis, Delegatus cum detecto capite, baci-
 loque deposito, si est Episcopus, versus populum ma-
 nibus junctis, dicit: **Kyrie eleison.**

Respondet Clerus: **Christe eleison. Kyrie eleison.**

Pater noster.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperantes in te.

V. Nihil proficiat inimicus in eis.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.

V. Esto eis, Dómine, turris fortitudinis.

R. A fácie inimici.

Ÿ. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecationem nostram : ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménte absolvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. R. Amen.

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit :

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. R. Amen.

Manuque dextera super Populum genuflexum extensa, addit :

Auctoritáte Dei omnípoténtis, et beatórum Apostólorum Petri et Páuli, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa Ÿ. mihi concéssa, absolvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, inter-

dicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et poen-
nis, etiam in litteris die Cœnæ Dómini sólitis legi con-
téntis per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta te-
nórem Pontificii diplómatis próxime lecti. Et restituo vos
omnes communióni, et unitáti Fidélium, et sanctis Sa-
craméntis Ecclesiæ. In nómine Patris ✠, et Filii, et
Spíritus Sancti. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsam, vel alium
firmioris vocis, indicit dies tres sigillatim pro jejunio, et
decernit diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio
suo, pro Communióne, Benedictiōne Agrorum, et Po-
puli, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta, Populus univērsus debet commu-
nicare, et hora competenti Delegatus canabit Missam,
quæ est ad finem Missalis, sub título, pro præcunquæ
necessitate, cum paramentis violaceis, sine Glória, cum
única Oratione, et Credo.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si
est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita missa, Delegatus, et duo Mini-istri assumunt
paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam :
et genuflexis ante Altare cum universo Clero, et Populo
cantantur Litanie Sanctorum, repetito ter V. **Ut fructus
terre dare, et conserváre dignéris, te rogámus, áudi nos.**

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, ma-
nibus junctis dicit . **Pater noster**, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Et additur a Clero in eam.

Psalmus 51

Benedixísti, Dómine, terram tuam : * avertísti capti-
vitátem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tue : * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tue.

Converte nos, Deus salutaris noster : * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis ? * aut extends iram tuam a generatione in generationem ?

Deus, tu conversus vivificabis nos : * et plebs tua letabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam : * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus : * quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * et in eos, qui convertuntur ad eor.

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius : * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi : * justitia, et pax osculate sunt.

Veritas de terra orta est : * et justitia de caelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri, etc.

Quo finito, Delegatus dicit :

℟. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ.

℞. Et campi tui replebuntur ubertate.

℟. Oculi omnium in te sperant, Domine.

℞. Et tu das illis escam in tempore opportuno.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

• rémus.

Deus, refúgium nostrum et virtus, adésto piis Eccelé-
siae tuae préceibus, áuctor ipse pietátis, et presta: ut
quod fidéliter pétimus, effiéiteiter consequámur.

Deus, qui in omni loco dominationis tuae clemens et
benígnus assístis: exáudi nos, quæsumus, et concéde:
ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat bene-
dictio ✠, et tui múnemis beneficia, univérsitas haec Fi-
délium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

Orámus pietátem tuam, omnipotens Deus, ut fractus
terræ, quos áeris et plúviae temperaménto nutríre
dignáris, benedictiónis tuae imbre perfúndas, et tríbuas
huic pópulo tuo de tuis numéribus tibi semper grátias
ágere: ut fertilitáte terræ, esuriéntium ánimas bonis af-
fluéntibus répleas, et egénus et páuper láudent nomen
glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto
capite dicit delegatus: **Benedictio Dei omnipoténtis,**
Patris ✠, et Fílii, et Spírítus Sancti, super agros, et
bona quæcúmque loci hujus plená descendat, et máneat
semper. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Deínde accepto de manu dignioris de Clero Aquæ
benedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi
partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam:
Aspérges me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et
super nivem dealbábor.

Pro benedictione Populi, operto capite, manibus jun-
ctis, dicit: **Pater noster.**

- V. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. Salvos fac servos tuos.
 R. Deus meus, sperantes in te.
 V. Non secundum peccata nostra facias nobis.
 R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.
 V. Mitte nobis, Domine, auxilium de sancto.
 R. Et de Sion tuere nos.
 V. Domine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Protector in te sperantium, Deus, exaudi preces populi tui, et presta : ut veniat super nos speratae a te benedictionis ubertas, et pietatis tuae muneribus jünger perfruamur. Per Dominum nostrum.

Tunc Diaconus cantat alta voce : **Humiliate vos ad Apostolicam benedictionem.** et Delegatus suus aperto capite, et si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit semel, et si est Episcopus, ter, dicens :

Auctoritate Dei omnipotentis, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, et Sanctissimi Domini nostri Papae N. benedico vos, et omnes hujus loci : **In nomine Patris** , **et Filii, et Spiritus Sancti.**

Deinde cantat aliter : **Te Deum.** inclonatus a Delegato : qui tunc, Delegatus cantat Orationem pro gratia confirmatione.

Oratio.

Deus, ejus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus : piissimae majestati tuae pro collatis donis gratias agimus tuam semper clementiam exorantes ; ut qui petentibus postulata concedis.

eósdem non désereas, ad præmia futúra dispónas. Per
Dóminum nostrum Jesum Christum.

Cantores addunt. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

METHODUS

Indictionis præmittente Pontificale Benedictioni stanti-
diebus super populum celebrata: Ritumque in con-
servandis a Regularibus, cum in S. Sede Injuss-
modi facultas indulta est, vel indulgebim.

Admonetur Populus de Indulgentiâ a Sede Apostolica
concessa, de præceptis operibus pro se lucrificanda,
de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora
denique, qua dabitur Pontificale Benedictio. De quibus
quatenus opus sit, etiam scholis impressis et consuetu-
lois palmis affixis recitari debet.

Post prædictis diebus Pontificibus ad Praesentiam
convenit, alter voce legitur Apostolicæ Liturgicæ et
Decreta, quibus Indulgentiâ conceditur, nec cum potes-
tate Benedictionem Apostolicam super Populum effunde-
dendi, ut de delegatione audientibus constat, et eodem
ex latino sermone in vulgarem accomodatam ad Populi
intelligentiam conversa pronuntiatur: Populus ad hoc etiam
de ferri detestatione ac pio, brevisque oratione, et
postquam Sacerdos, nullis circumstantiis, et
superpellico indutus, ut a Ritibus hoc præmittatur,
quam agitur de Benedictionibus, superextremis Messam, tra-
sbyteris permittantur, ante Altare genuflexus, superpellico
verbis Dei opem imploret.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus volúscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniám peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi : déxteram tuam super eum benignus exténde, ac plenitúdinem divíne benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur atérnam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Post eam ad cornu Epístolæ accedat, ut in Acti-
Leonesue Mediolanensis par. 1. *Benedicet in Ecclesia, ad Altare, stans in cornu Epístolæ* : et stans in cornu Epístolæ, non *Idem*. hoc est, triplici signo Crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo Crucis, benedicat, præferens alta voce hæc verba :

Benedicat vos omnipotens Deus ✠ Pater, et Fílius, et Spírítus Sanctus. R. Amen.

RITUS

Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis
a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendæ.

Benedictio in Articulo Mortis cum soleat impertiri post Sacramenti Penitentia, Eucharistia, et Extremæ Unctionis illis Infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petissent, vel dederint signa contritionis : impertienda hisdem est, etiam si postea linguae, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali obduraverint, est omnino deneganda.

Habens predictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic domui, etc.* ac deinde agrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat Aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Asperges me, etc.*

Quod si agrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si Confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis: de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoncat: tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in antecedente vite expiationem libenter perferat. Deoque sese paratam offerat ad ultro acceptandum quicquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem penarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divina munificentia largitate eam penarum remissionem, et vitam sit consequuturus aeternam.

secundus dicit

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit eelum et terram.

Antiphona. Ne reminiscaris, Domine, delicta famuli tui (vel ancilla tue), neque vindictam sumas de peccatis ejus.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (vel ancillam tuam, etc.)

R. Deus meus, sperantem in te.

R. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

remus.

O clementissime Deus, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui neminem vis perire in te credentem, atque sperantem: secundum multitudinem miserationum tuarum respice propitius famulum tuum.

quem tibi vera fides, et spes christiána comméndat. Visita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissioném, et véniam eleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te Júdicem propitiátum invéniat, et in Sanguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Immédiato ab uno ex Clericis adstantibus Confiteor, sacerdos dicit. Misereátur, etc. Deinde

Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi : per suam piíssimam misericórdiam recípiat Confessioném tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam Plenáriam, et remissioném ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, etc.

Per sacrosánctæ humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnipotens Deus omnes præséntis, et futúre vitæ pœnas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnipotens Deus, Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandæ tempus suppetat, statim Sacerdos benedictionem ei impertitur

PROCESSIONIBUS

Publicae sacraeque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo Ss. Patrum instituto Catholica Ecclesia vel ad excitandam Fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent: continent enim magna ac divina mysteria, et salutare Christianae pietatis fructus eas pie exequentes a Deo consequuntur: de quibus Fideles praemovere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique Ecclesiastici Ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quae piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste, ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculoorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, feminae a viris separatae, orantes prosequantur.

Praeferatur Crux, et ubi fuerit consuevendo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusu, secumque esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque iustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi student: ac Fideles, praesertim die Dominica, quae proxime Rogationes antecedit, quam haec dedecet corruptela, saepius admonent.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinatio, vel Clero videatur.

Processiones autem quaedam sunt ordinariae, quae fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariae, conq. er Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum, tri duo ante Ascensionem Domini, et in festo SS. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

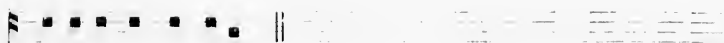
Quaedam vero sunt extraordinariae, ut quae variis, ac publicis Ecclesiae de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE

In die festo Purificationis B. Mariæ Virginis.

Completa benedictione, et distributione Candelarum, ut in missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Procedamus in pace.

Et Chorus respondet:

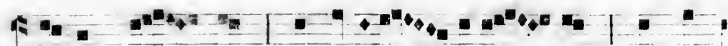

In nomine Christi. Amen

Precedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Adorna thalamum tuum Si - on, et suscipe

Regem Chri - stum: amplectere Mari - am, que est

celes - stis porta: ip - sa e - nim por - tat Regem gló - riæ

no - vi lu - minis: Subsistit Virgo, addu - cens uanibus

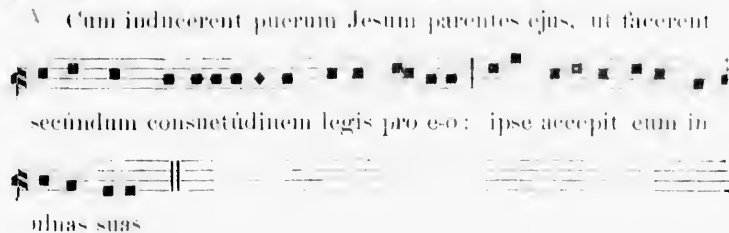

Fi- lium ante laci- ferum génitum: quem acci-piens Si-
meon in ulnas su- as. prædi- ca- vit po- pulis Do-
minum e- um esse vi- tæ et mor- tis. et Salva-
rem mun- di.

Alia Antiph. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto,

non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. et
eum inducerent pu-erum in templum, accepit e- um in ulnas
suas. et benedixit Deum. et dixit: Nunc dimittis servum
tuum Dómine in pace.

^ Cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent
secúndum consuetúdinem legis pro e-o: ipse accepit eum in
ulnas suas

Et ingrediendo Ecclesiam cantatur :

R. Obtulerunt pro eo Do-mi-no par- tūr- - turum,
aut duos pul- - los co- lumbar- - rum : Sicut scriptum est
in le-ge Do- - mini.

V. Postquam impleri sunt dies purgati-onis Mari-æ secun-
dum le- gem Mo- ysi, tulerunt Jesum in Jeru-salem, ut siste-
rent e- - um Do- - - mino, Sicut scriptum est.

V. Gló- ri-a Pa- tri, et Fi- li-o, et Spi- ri- - tu-i San- -
cto. Sicut scriptum est.

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candle tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

In die Palmarum

In Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione Palmarum, seu Olivarum, post ultimam Ora-

nomen. Omnipotens, etc. Et Processio incipit. Celebrans imponit croceam in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit

Procedamus in pace.

Et Chorus respondet

In nomine Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribus thomigato, et inde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis; sequitur Clerus per ordinem, alibi Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum raris, a quibus cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quotiesque durat Processio.

Antiphona. Cum appropinquâret Dôminus Je-rosô-lymam,

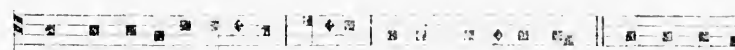
misit duos ex discipulis suis, dicens: Ite in castellum, quod

contra vos est; et inveni-ê-tis pullum asine illigatum, super

quem nullas hominum sedit; solvite, et adducite mihi. Si

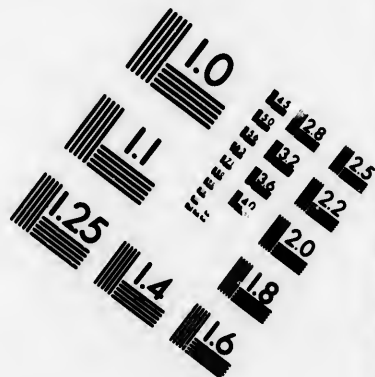
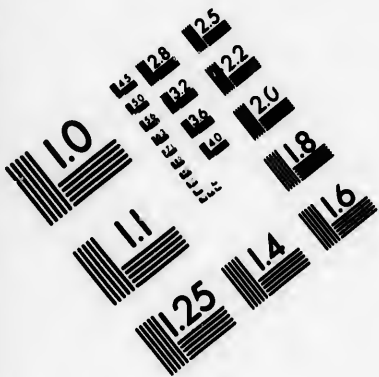

quis vos interrogaverit, dicite: Opus Dômino est. Solventes

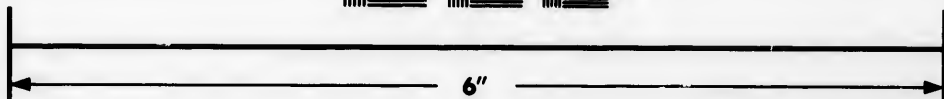
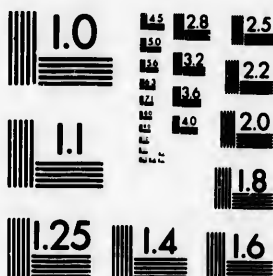

adduxerunt ad Jesum; et imposuerunt illi vestimenta sua,

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

18
20
22
25

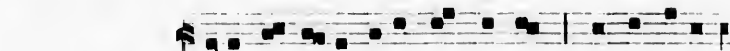
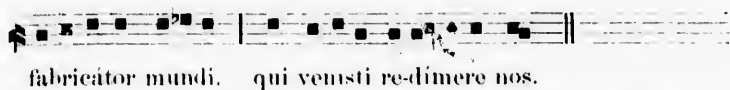
10

et sedit super eum : alii expandebant vestimenta sua in
via : alii ramos de arboribus sternbant : et qui sequebantur,
clamabant : Hosanna, benedictus qui venit in nomine Do-
mini : benedictum regnum patris nostri David : Hosanna in
excelsis. miserere nobis fili David.

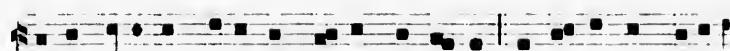
Ant. Antiph. Cum audisset populus, quia Jesus venit Je- ro-
solyman, acceperunt ramos palmarum : et exierunt e- i
ob- viam, et clamabant pueri, dicentes : Hic est, qui ventu-
rus est in salutem populi, hic est salus nostra, et redemptio
I- srael. Quantus est iste, cui Throni et Dominati- o- nes
occurrunt ? Noli timere fili- a Sion : ecce Rex tuus venit tibi :
sedens super pullum asinae, sicut scriptum est : Salve Rex

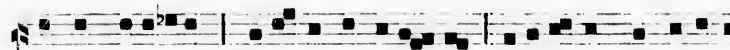
Alia Antiph. Ante sex dies sollemnis Pasche, quando venit

Dominus in civitatem Jerusalem. occurrerunt ei pu-eri :

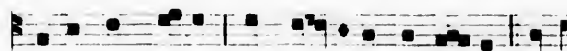
et in manibus portabant ramos palmarum, et clamabant voce

magna, dicentes : Hosanna in excelsis : benedictus qui veni-

sti in multitudine misericordie tue. Hosanna in excelsis.

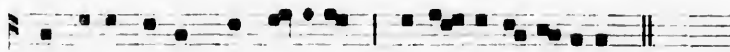
Alia Antiph. Occurrunt turbae cum floribus et pal-mis Re-

dempto-ri obviam : et victori triumphanti digna dant obsé-

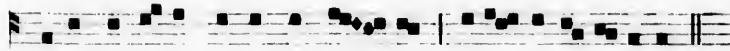
quia : Filium Dei ore Gentes predicant : et in laudem Chri-

sti voces tonant per m-bila : Hosanna in excelsis.

Alia Antiph. Cum Angelis et pu-eris fideles inveni-amur.

triumphato-ri mortis claman-tes : Hosanna in excelsis.

VIA ANTIQVA: Turba multa, que convenerat ad diem festum,

clamabat Dó- mino: Benedictus qui venit in nómine Dómini,

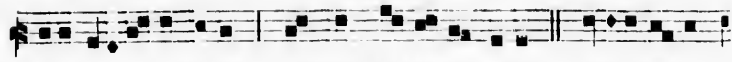

Hosán-na in excélsis.

In reversione Processionis, duo, vel quatuor Cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt V. Glória laus, etc. et decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent. Glória laus, etc. sicut in principio.

V. Gló-ri-a, la-us, et honor tibi sit Rex Christe Redemptor.

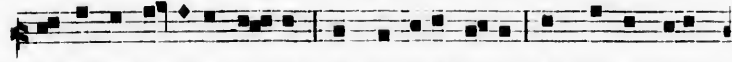
Cu-i pue-rí-le decus prompsit Hosán-na pi-um. Israel es tu

Rex, Davi-dis et inelyta proles: Nómine qui in Dó- mini

Rex be-ne-dicte venis. Gló-ri-a, la-us. Cretus in ex-cél-sis

te laúdat cœ-li-cus omnis, et mortá-lis homo, et cuncta creá-

ta simul. Gló-ri-a. Plebs Hebraea tibi cum palmis óbvia ve-

nit : Cum prece, voto, hymnis, ad-sumus ecce tibi. Glóri-a.
 la-us. Ili tibi passú- ro solvébant muni-a lá-ndis : Nos tibi
 regnánti pángimus ecce melos. Glóri-a. la-us. Ili placére
 tibi pláceat devó-ti-o nostra, Rex bone. Rex clemens, cui
 bona euneta pla-cent. Glóri-a. la-us.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam, qua statim aperta. Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium.

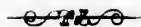
Ingrediénte Dómino in sanctam ci-vitá- tem, Hebræ-ó-
 rum pú-e-ri resurrecti-ónem vi-tæ pronunti- ántes, cum ramis
 palmárum, Hosán-na clamábant in excél- - sis.
 V Cum audisset pópulus, quod Jesus veniret Je-ro-só- li-
 mam, exi-é-runt ób- - viam e- - - i. Cum ramis.

Et non dicitur. Glória Patri, etc.

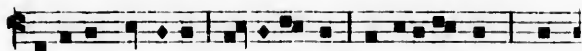
Deinde dicitur Missa, et rami tenentur in manibus. Iam cantatur Passio, et Evangelium tantum.

O R D O

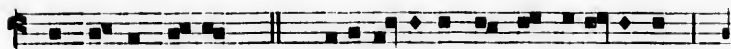
Servandus in Litaniarum Majorum Processione,
que in festo s. Marci celebratur.

Clerus, et populus hora statuta, mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpellico et stola violacei coloris sit indutus: cujus coloris habitus in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt sollemnibus diebus, vel in gratiarum actionem: quibus diebus utitur colore propriae sollemnitati congruenti. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpellicis induti, sequentem Antiphonam stantes concinam.

Antiphona. **Exúrge Dómine, ad-juva nos, et libera nos** pro-

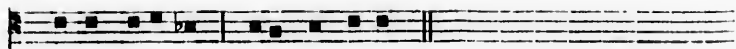
pter nomen tu-um. Ps. Deus au-ribus nostris audí-vimus:

Patres nostri annunti-a-vérunt no- bis. Gló- ri-a.

Repetitar Antiphona. **Exúrge, etc.**

Deinde genuflectant omnes: et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant, cæteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit:

Sancta Mari- a. Ora pro nobis.

surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes. Litaniasque prosequentes, præcedente Cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res, vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

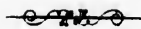
Si Processio sit longior, vel repetantur Litanie, vel Litanis absolutis usque ad Cruces sex vel octo, dicantur aliqui Psalmi ex Penitentialibus, seu Gradalibus, Hymni vero, vel Cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis penitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit diver- tendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litanis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione Sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Penitentiales.

In Litanis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litanis majoribus.

DE PROCESSIONE

In festo Sanctissimi Corporis Christi.

Decenter orientur Ecclesiæ et parietes vicinarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis, aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in Tabernaculum in Processione deferendam ita reponat, ut per

virum, seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari. Peracto autem Sacrificio, et processione jam inchoata, ordine quo jam supra dictum est in Litanis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, Ostensorium, seu Tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum, inde descendit sub umbella comitantibus ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribus effumantibus procedunt.

Omnes procedunt nudo capite accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab altari Chorus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem:

Hymnum.

Pange lingua glori-ó- si Cór- po- ris mysté- rium, Sanguinisque preti-ó- si, Quem in mundi pré- tium Fructus ventris generósi, Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,

Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro cláusit órline.
 In suprémæ nocte cœnæ,
 Recúmbens cum frátribus,
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis mánibus.
 Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit :
 Fitque sanguis Christi merum,
 Et si sensus déficit :
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides súfficit.
 Tantum ergo Sacraméntum
 Venerémur cérnui :
 Et antíquum documéntum
 Novo cedat rítui :
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.
 Genitóri, Genitóque
 Laus et jubilátio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedíctio :
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus.

Sacris so-lemniis jun-cta sint gáudi-a. Et ex præcórdiis

so- nent præconi-a: Recédant ve-tera, no- va sint omni-a.

Corda, voces, et opera.

Noctis recólitur cœna novíssima,

Qua Christus créditur agnum et ázyna

Dedisse frátribus, juxta legítima,

Præcis indúlta pátribus.

Post agnum typicem, explétis épulis,

Corpus Domínicum datum discípnlis,

Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,

Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férenlum,

Dedit et trístibus sánguinis póculum,

Dicens : Accípite quod trado vásculum,

Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud instítuit,

Cujus officium commítte vóluit

Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit.

Ut sumant, et dent cæteris.

Panis Angélicus fit panis hóminum :

Dat panis cœlicus figúris términum.

O res mirábilis ! mandúcat Dóminum

Páuper, servus, et húmilis.

Te Trina Déitas, Unaque póscimus,

Sic nos tu vísita, sicut te cólimus ;

Per tuas sémitas due nos quo téndimus,

Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens, Nec Patris linquens dex-te-

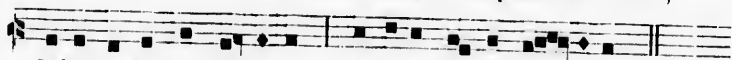
ram. ad opus suum exiens. Venit ad vitam vespere.

In mortem a discipulo
 Suis tradendus amulis,
 Prius in vitam ferendo
 Se tradidit discipulis.
 Quibus sub bina specie
 Carnem dedit et Sanguinem,
 Ut duplicitatis substantie
 Totum cibaret hominem.
 Se nascens dedit socium,
 Convalescens in edulium,
 Se moriens in pretium,
 Se regnans dat in praemium.
 O salutaris Hostia,
 Quae caeli pandis ostium :
 Bella premunt hostilia,
 Da robur, fer auxilium.
 Uni, trinoque Domino
 Sit sempiterna gloria :
 Qui vitam sine termino
 Nobis donet in patria,
 Amen.

Hymnus.

Salutis humanae Sator, Jesu voluptas cordium,

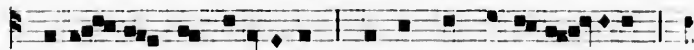

Orbis redempti Conditor. Et casta lux a matrem.

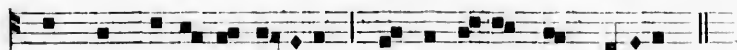
Qua victus es clementia,
 Ut nostra ferres crimina,

Mortem subires innocens,
 A morte nos ut tolleres !
 Perrumpis inférnum chaos,
 Vincis caténas détrahis ;
 Victor triúmpho nóbili
 Ad dexteram Patris sedes.
 Te cogat indulgéntia,
 Ut damna nostra sarcinas,
 Tuíque vultus cómpotes
 Dites beáto límine.
 Tu dux ad astra, et sémita,
 Sis meta nostris córdibus,
 Sis lacrymárum gáudium,
 Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

Ætér- ne Rex altíssime, Redémptor et fi- dé- lium,

Cui mors perémpta dé-tulit, Summæ triúmphum glóri-æ.

Ascéndis orbes síderum,
 Quo te vocábat cœlitus
 Colláta, non humánitus,
 Rerum potéstas ómnium.
 Ut trina rerum máchina
 Cœléstium, terréstrium,
 Et inferórum cóndita,
 Flectat genu jam súbdita
 Tremunt vidéntes Angeli
 Versam vícem mortálium :
 Peccat caro, mundat caro,
 Regnat Deus, Dei caro.

Sis ipse nostrum gáudium,
 Manens Olympo præmium,
 Mundi regis qui fábricant,
 Mundána vincens gándia

Hinc te precántes, quæsumus,
 Ignósee culpis ómnibus,
 Et corda sursum súbleva
 Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
 Clarére nube Júdicis,
 Pœnas repéllas débitas,
 Reddas corónas pérditas.

Jesu tibi sit glória,
 Qui victor in cœlum redis,
 Cum Patre, et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula.

Amen.

Te Deum laudámus. fol. 296.

Benedíctus Dóminus Deus Israel. fol. 196.

Magnificat. fol. 163.

Peracta Processione, et Ss. Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altari deposito, omnes Ecclesiastici, qui absunt, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinunt.

Quantum ergo Sacraméntum,
 Venerémur cernui :
 Et antíquum documéntum
 Novo cedat rítui :
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.
 Genitóri, Genitóque
 Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio :
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio. Amen.

Postea duo Clerici dicant :

V. Panem de cœlo præstitisti eis, allelúia.

R. Omne delectamentum in se habentem, allelúia.

Deinde Sacerdos stans dicit : Orémus.

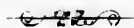
Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis
 tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos
 Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári ; ut
 redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus :
 Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento
 semel benedicit populum in modum crucis, nihil dicens :
 postea illud reverenter deponat.

Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis
 Processionibus faciendis cum SS. Sacramento.

DE PROCESSIONE

Ad petendam Pluviam.

Agantur omnia, ut supra in Litaníis Majoribus, usque
 ad finem Litaniarum, in quarum precibus bis dicitur :
 Ut congruentem plúviam fidélibus tuis concédere
 dignéris, Te regámus, áudi nos.

In fine postea dicitur, Pater noster, secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus : * Deo
 nostro sit jucúnda, decóraque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudínam stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians áutem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessiône : * psállite Deo nostro in cítara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui producit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in túbis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri, etc.

Quo finito, dicuntur Preces.

V. Operi, Dómine, cælum núbibus.

R. Et para terræ plúviam.

V. Ut producat in móntibus fœnum.

R. Et herbam servitúti hóminum.

V. Ríga montes de superióribus tuis.

R. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, in quo vivimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tribue congruéntem : ut præsentibus subsidiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui in afflictióné nostra de tua pietáte confidimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióné muniámur.

Oratio.

Aa nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem : et áridam terræ fáciem fluéntis cœlestibus dignánter infúnde. Per Dóminum, etc.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

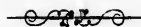
R. Amen.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

PROCESSIO

Ad postulandam serenitatem.

Omnia fiant, ut supra in Litanis Majoribus, et in Litaniarum precibus bis dicatur : **Ut fidélibus tuis áeris serenitátem concédere dignéris. Te rogámus áudi nos.**

Ad finem obsecrationum dicitur : **Pater noster.**

V. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

R. **Sed líbera nos a malo.**

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri, et benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Laeténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dirígis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

V. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum super terram.

R. Et prohibítæ sunt plúviæ de cælo.

V. Cum obdúxero núbibus cælum.

R. Apparábit arcus meus, et recordábor fœderis mei.

V. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.

R. Et benedic sperántes in te.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui culpa offéndaris, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius respice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Ad te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áeris serenitátem nobis tribue supplicántibus : ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua præveniéntem, eleméntiam sentiámus.

Oratio.

Quæsumus, omnipotens Deus, cleméntiam tuam : ut inundántiam coërceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum, etc.

P R E C E S

Ad repellendam tempestatem.

Pulsentur campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiám convocatis, dicuntur Litaníæ ordinariæ, in quibus bis dicitur : **A** fúlgure, et tempestáte, etc. et post Litanias, Orationemque Dominicam.

Psalmus 147.

Láuda, Jerúsalem, Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóceiter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri, etc.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

R. Quemádmódum sperávimus in te.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

R. Et bénedic hæreditáti tuæ.

V. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.

R. Dómine, Deus virtútum : beátus homo, qui sperat in te.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oremus.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Adómo tua quæsumus Dómine, spirítales nequítia repelántur, et aereárum discédant malignitas tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus : ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat láudis comminatio tempestátum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquillitas magna : exáudi preces famíliæ tuæ et præsta ; ut hoc signo sanctæ Cru eis omnis discedat sevítia tempestátum.

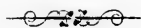
Oratio.

Omnipotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas : præsta supplicibus tuis ; ut et tranquillitátibus hujus optátæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Aspergatur Aqua benedicta.

P R E C E S

Dicendæ tempore penuriæ et famis.

Aguntur omnia, ut supra in Litanis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur : Ut fructus terræ dare et conservare digneris, Te rogamus áudi nos.

Post Litanias dicitur : Pater noster.

Psalm. Dóminus régit, etc. fol. 177.

V. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

V. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.

R. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

V. Meménto congregatiónis tuæ.

R. Quam possedisti ab inítio.

V. Dóminus dabit benignitátem.

R. Et terra nostra dabit fructum suum.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Ineffáblem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Dá nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis effectum, et famem propitiátus avérte : ut mortálium corda cognóscant, et, te indignánte, tália flagélla prodíre, et, te miseránte, cessáre.

Oratio.

Populum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius : qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti : Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

PROCESSIO

Tempore mortalitatis et pestis.

Fiat ut supra in Litanis Majoribus ; et in Litaniarum Precibus dicatur bis : **A peste et fame, Líbera nos Dómine, et infra suo loco : Ut a pestiléntiæ flagélló nos liberáre dignéris, etc.**

In fine Litaniarum dicitur, Pater noster.

Psalm. Dómine, ne in furóre tuo árguas me. *col. 97.*

V. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

R. Nequeseccúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

V. Adjuva nos Deus salutáris noster.

R. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

V. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

R. Cito anticipent nos misericórdie tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.

V. Ora pro nobis sanete Sebastiane.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

O rémus.

Oratio.

Pxáudi nos, Deus salutáris noster; et intercedente beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiano Mártýre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et animárum et córporum medére languóribus; ut remissione percépta, in tua semper benedictióe letémur.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ petitióis efféctum: et pestiléntiam, mortalitatémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum.

PRECES

Decada in Litaníis tempore belli.

Praetis omnibus, ut supra in Litaníis Majoribus, ad finem Litaniarum dicitur: **Pater noster**, secreto.

V. **Et ne nos indúcas in tentatióem.**

R. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébinus dum turbábitur terra : *
et transferéntur montes in cor maris.

Sonnérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus betificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : *
dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíseum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíseum : * suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri, etc.

V. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.

R. Et líbera nos propter nomen tuum.

V. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Arcum cónteret, et confrínget arma.

R. Et scuta combúret igni.

V. Mitte nobis, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuere nos.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensióis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis implorántibus misericórdiam tuam; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranqúilla.

Oratio.

Hóstium nostrórum, quæsumus Dómine, élide supérbiam, et eórum contumáciam dexteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, Te rogámus áudi nos. Et addatur: Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris, Te rogámus áudi nos.

Et dicto Pater noster, dicatur Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cœli : * carnes sanctorum tuorum bestiis terre.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem : * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Domine, irasceris in finem : * accendetur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes, que te non noverunt : * et in regna, que nomen tuum non invocaverunt :

Quia comederunt Jacob : * et locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordie tue : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutaris noster : et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos : * et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in gentibus : Ubi est Deus eorum ? * et innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est : * introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachii tui, * posside filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : * improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pascue tue, * confitebimur tibi in seculum.

In generationem et generationem * annuntiabimus laudem tuam.

Glória Patri.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperantes in te.

V. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in nobis.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Hóstium nóminis tui, Dómine, elíde supérbiam.

R. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte pro-
stérne.

V. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.

R. Et Angelus Dómini persequátur eos.

V. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.

R. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

V. Mitte nobis, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére nos.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Da. quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut
Sancto Spírítu congregáta, hostíli nullátenuis incur-
sióne turbétur.

Oratio.

Deus, qui culpa offénders, peniténtia placáris : preces
pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla
tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, in cuius manu sunt
ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : ré-
spice in auxiliúm Christianórum : ut gentes Turcárum
(vel hæreticórum), quæ in sua feritáte confidunt, dex-
teræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum.

V. Exáudiat nos Dóminus.

R. Amen.

PROCESSIO

In quacumque tribulatione.

Servatis omnibus, ut supra in Litanis Majoribus, finitisque Litanis, dicitur : Pater noster.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Psal. Exaudi te Dominus. fol. 118. cum Gloria Patri.
vel Psal. Qui habitat. fol. 122. Quo finito, dicitur :

V. Deus refugium nostrum et virtus.

R. Adjutor in tribulationibus.

V. Salvos fac servos tuos, Domine.

R. Deus meus, sperantes in te.

V. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis.

R. Misere nobis.

V. Adjuva nos, Deus salutaris noster.

R. Et propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Ne despicias, omnipotens Deus, populum tuum in afflictione clamantem : sed propter gloriam nominis tui, tribulatis succurre placatus.

Oratio.

Ineffabilem misericordiam tuam, Domine, nobis clementer ostende : ut simul nos et a peccatis omnibus exuas, et a penis, quas pro his meremur, eripias.

Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Virgínis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

Tribulatióem nostram, quæsumus Dómine, propítius respice : et iram tuæ indignatiónis, quam juste memóremur, avérte.

Oratio.

Deus refúgium nostrum et virtus : adesto piis Ecclésiæ tuæ précibus áuctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, effiéaciter consequámur. Per Dóminum.

PRECES

Decendæ in Processione pro gratiarum actione.

Initio Processionis cantatur Hymnus.

Te Deum laudámus : te Dóminum confitémur.
 Te ætérnum Patrem omnis terra venerátur.
 Tibi omnes Angeli, tibi cæli, et univérsæ potestátes.
 Tibi Chérubim et Séraphim : incessábili voce proclamánt :
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra majestátis glóriæ tuæ.
 Te gloriósus Apostolórum chorus,
 Te Prophetárum laudábilis númerus,
 Te Mártyrum candidátus láudat exércitus.
 Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.
 Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et únicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horuísti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretiósó Sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur. prout tempus feret.

Psalmus 65.

¡ubiláte Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus : *
date glóriam láudi ejus.

Dícite Deo, quam terríbilia sunt ópera tua, Dómine ! *
in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi letábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem láudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióne pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigeríum.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríctum: * ófferam tibi boves cum hireis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exáudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióne meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri, etc.

Psalmus 50.

Exultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tympanum : * psaltérium
 jucúndum cum cíthara.

Buccínáte in Neoméniá tuba, * in insígni die so-
 lemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud, cum exíret de
 terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in
 cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exau-
 dívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam
 contradictiόνis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel, si
 audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis
 deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de
 terra Ægypti ; * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel
 non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, *
 ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis
 ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et
 super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus
 eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra,
 melle saturávit eos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino
omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio, et pulehritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri, etc.

Psalmus 99

Jubiláte Deo ómnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessiône, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatió- nem et generatióem véritas ejus.

Glória Patri. etc.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióne.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus : * et júdicium ómni- bus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * cor- roborávit misericórdiam suam super tíméntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia áutem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes ángeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui faciunt voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bédedic ánima mea Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. fol. 194
et deoibus sequentibus, ut supra.

Canticum. Benedícite ómnia ópera Dómini. fol. 203

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israel. fol. 196

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulerit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

V. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem, et Fílium eum Sancto Spíritu.

R. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

V. Benedictus es, Dómine, in firmaménto cœli.

R. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Bénedic ánima mea Dómino.

R. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est número: et bonitátis infínitus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro callátis donis grátias ágimus tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédís, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

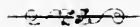
Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed píum précebus præstas audítum: pro po-

stulationibus nostris, votisque susceptis grátias ágimus, te, piíssime, deprecántes ; ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

DE PROCESSIONE

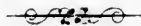
In translatione Sacrarum Reliquiarum insignium.

Ecclésiâ, et viâ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes, et ministri vestibus modici albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes præcedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum, **Te Deum, etc.** et Psalm. **Laudáte Dóminum de cœlis**, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur

DE EXORCIZANDIS
OBSESSIS A DÆMONIO

Sacerdos, seu quisvis alius legitimus Ecclesie minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exequatur. Hunc præterea mature ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum aliâ multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco præmittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: Ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere: Distantia, et occulta patefacere: Vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere: et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum, aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam ad quenam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesie ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur.

De i. pte innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor Dominum nostrum dixisse, genus esse demoniorum, quod non eicitur nisi per orationem et jejunium, *Matth.* 17. hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, demonesque pellendos, exemplo Ss. Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perhuctus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit agrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra Confessione et Communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deprecatur eum omni humilitate. Et eum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquie quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatas, et coopertas, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacre indigne tractentur, aut illis a demone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentie periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacueis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad summum minus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si demon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem demonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et eunx Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit ob essum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, et Aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba demones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper penam augendo: ac si videat

se proficere, in ipsa perseveret per dñs, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a demonio; quæ quidem persone sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit prave cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacre Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque demonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorciste patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem demoni præbeat in ipsum reverteendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Ss. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus inplorato, superpelliceo et stola violacea, capus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, in lutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, cum, se, et astantes communiat signo Crucis, et aspergat Aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias usque ad Preces inclusive.

In fine. Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Pater noster. secreto

℟ Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiómem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, etc.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Mitte ei, Dómine, auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiómem nostram, ut hunc fámulum

tuum (vel fámulam tuam), quem (vel quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tue pietátis clemé-ter absólvat.

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, Pa-ter Dómini nostri Jesu Christi; qui illum réfugam ty-ránnum et apóstatam gehénnæ ignibus deputásti; quiq; Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugié-ntem contéret: velóceiter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creatum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pug-náre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum délixtera tua potens dis-cédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) ✠, ne diútius præsumat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Deinde præcipiat demoni hunc in modum

Præcipio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus; ut per mystéria Incarnatiónis, Passiόnis, Resurrectiόnis, et Ascensiόnis Dómini nostri Jesu Christi, per missiόnem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo: et, ut mihi Dei ministro, licet indigno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, etc. et peccato.

In principio erat Verbum, etc. fol. 123.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. Marc. 16.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangelium omni creatúre. Qui crediderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Signa áutem eos, qui crediderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. Luc. 10.

In illo tempore: Revérsi sunt septuagínta duo cum gaudio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcáandi supra serpéntes, et scorpíones, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte áutem, quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. Luc. 11.

In illo tempore: Erat Jesus ejiciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam áutem ex eis dixerunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórurn ejicit dæmónia. Et álíi tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse áutem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis:

Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, et domus supra domum cadet. Si autem et Sathanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere daemonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio daemonia, filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei ejicio daemonia: profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quae possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, et spolia ejus distribuet.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

(I) mnpotens Domine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dominus universae creaturae: qui Sanctis Apostolis tuis dedisti potestatem calcandi super serpentes et scorpiones: qui inter caetera mirabilium tuorum praecpta dignatus es dicere: Daemones effugate: ejus virtute motus tamquam fulgur de caelo Sathanas cecidit: tuum sanctum Nomen cum timore et tremore suppliciter deprecor, ut indignissimo mihi servo tuo, data venia omnium delictorum meorum, constantem fidem, et protestatem donare digneris, ut hunc crudellem daemonem, brachii tui sancti munus potentia, fidenter et securus aggrediar: per te, Jesu Christe Domine Deus noster, qui venturus est judicare vivos et mortuos, et saeculum per ignem.

R. Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo Crucis, circumposita parte stoe ad collum ejus, et dextera manu

sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

N. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

R. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

N. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoeco nomen sanetum tuum, et cleméntiam tuam supplex expóscó ; ut advérsus hunc, et omnem immúndum spírítum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxiliúm præstáre dignéris. Per eúndem Dóminum nostrum.

Exorcismus.

Exorcízo te, immundíssime spírítus, omnis incúrsio adversáarii, omne phantásma, omnis legio ; in nómine Dómini nostri Jesu Christi eradicaére, et effugáre ab hoc plásmate Dei. Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépít. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus ímperávit. Audi ergo, et time, Sátana, inimíce fidei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ ráptor, justítie declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invidiæ, orígo avarítie, cáusa discórdiæ, excitátor dolórum : quid stas, et resístis, cum scias Christum Dóminum vias tuas pèrdere ? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúndatus, in agno occísus, in hómine crucifíxus, deínde inférni triumphátor fuit. Sequentes Cruces fiant in fronte obsessi. Recéde ergo in nómine Patris, et

Filii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti: da locum Spíritui Sancto, per hoc signum sanctæ ✠ Crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivit, etc.

V. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hómīnem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum N. (vel hanc fámulam tuam N.) qui (vel quæ) dolis immúndi spírítus appetitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, fórnídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánae stupóre défigit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle, Dómine, virtútem diáboli, fallacésque ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgiat: sit nóminis tui signo ✠ (in fronte) fámulus tuus munítus, et in ánimo tutus et córpore (Tres Cruces sequentes fiant in pectore demoniaci) Tu péctoris ✠ hujus intérna eustódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatióem sanctíssimi Nóminis tui grátiam, ut qui hucusque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibi que possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincéras débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum. R. Amen.

Exorcismus

Ad júro te, sérpens antíque, per Júdícem * vivórum et mortuórum, per factórem tuam, per factórem mundi: per eum, qui habet potestátem mittere te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas.

Adjúro te íterum ✠ (in fronte) non mea infirmitate, sed virtute Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed minístro Christi. Illius enim te urget potéstas, qui te Cruci suæ subjugávit. Illius bráchium contremísce, qui devictis gemítibus inférni, ánimam ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hómínis ✠ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte). Non resístas, nec moréris discédere ab hómíne isto, quóniam complácuít Christo in hómíne habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus. ✠ Imperat tibi majéstas Christi. ✠ Imperat tibi Deus Pater ✠, ímperat tibi Deus Fílius ✠, ímperat tibi Deus Spíritus ✠ Sanctus. Imperat tibi Sacraméntum Crucis. ✠ Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Páuli, et cæterórum Sanctórum. ✠ Imperat tibi Mártyrum sanguis. ✠ Imperat tibi continéntia Confessórum. ✠ Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio. ✠ Imperat tibi Christiánæ fidei mysteryórum virtus. ✠ Exi ergo transgréssor, exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiússime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projéit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculente renitéris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Christo Dómíno nostro, quem tentáre áusus es, et crucifigere præsumpsísti. Reus es humáno géneri, cui tuis persuasiónibus venénium propínásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agui ✠

immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíseum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ (fiat signum Crucis in fronte), discédas ab Ecclesiá Dei ✠ (fiat signum Crucis super circumstantes): contremísce, et effúge, invocáto nómine Dómini illius, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominationés subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séráphim indeféssis vóciibus láudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísam, atque prostrátum exire præcépít ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngridi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus ✠ ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resistere. ✠ Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ✠ Quia quanto tárdius exis, tanto magis supplicium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátor vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cœli et terræ, qui verus Rex es, et cuius regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ

súpplico, ut hunc fámulam tuum de immúndis spirítibus liberáre dignéris, per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Exorcismus.

A djúro ergo te, omnis immundíssim.e spirítus, omne phantásma, omnis incúrsio Sátanae, in nómine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Joannis, in désertum ductus est, et te in tuis sédibus vicit : ut quem ille de limo terrae ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre : et in hómine miserábili non humanam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠, qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysen servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo ✠ qui te per fidelíssimum servum suum David, de Rege Sáule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠, qui te in Juda Isarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti : Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi ? Venísti huc ante tempus torquére nos ? Ille te perpétuis flámmis urget, qui in fine téporum dictúrus est impiis : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Tibi enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inextinguíbile præparátur incéndium ; quia tu es prínceps maledícti homicídi, tu áuctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscœnitátis invéntor. Exi ergo ✠, ímpie, exi ✠, sceleráte, exi cum omni fallácia tua : quia hómínen templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic ? Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✠, qui

pro hómine Sáanguinem suum sacratíssimum fudit. Da lo-
cum Spíritui ✠ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum
Petrum te manifeste stravít in Simóne mago; qui fallá-
ciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit; qui te in
Heróde honórem Deo non dante percússit; qui te in ma-
gno Elyma per Apóstolum suum Páulum cæcitatís calí-
gine pérdidit, et per eúndem de Pythoníssa verbo ím-
perans exíre præcepit. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠
sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens
est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi
tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próxímat cito,
et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit
in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem fefelleris,
Deum non póteris irridére. Ille te ejicit, cujus óculis
nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univér-
sa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis
præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit glá-
dius acútus; qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos,
et sæculum per ignem.

R. Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt,
donec obsessus sit omnino liberatus.

Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notentur,
super obsessum devote dicere, sæpeque repetere. Pater
noster. Ave Maria. Credo.

Canticum. Magníficat. fol. 163.

Canticum. Benedictus. fol. 196.

Symbolum S. Athanasij.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est,
ut teneat Cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque servá-
verit; * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides áutem Cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divinitas, * æquális glória, coetérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur, * ita tres Deos aut Dóminos dícere, Cathólica religióne prohibémur

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec gé-nitus.

Filius a Patre solo est, * non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus Sanctus a Patre et Filio, * non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres, unus Filius, non tres Filii, * unus Spiritus Sanctus, non tres Spiritus Sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus, * sed totae tres personae coeternae sibi sunt, et coequales.

Ita ut per omnia, sicut jam supra dictum est, * et unitas in Trinitate, et Trinitas in unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad aeternam salutem, * ut incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus et confiteamur, * quia Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substantia Patris ante saecula genitus, * et homo est ex substantia matris in saeculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo, * ex anima rationali; et humana carne subsistens.

Aequalis Patri secundum divinitatem: * minor Patre secundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversione divinitatis in carnem, * sed assumptione humanitatis in Deum.

Unus omnino non confusione substantiae, * sed unitate personae.

Nam sicut anima rationalis, et caro unus est homo: * ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis; * inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, * et redditori sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam aeternam; * qui vero mala, in ignem aeternum.

Haec est fides Catholica: * quam nisi quisque fideliter, firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, etc.

Psalm. Qui habitat, etc. fol. 122.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, * et fugiant qui oderunt eam, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justii epulentur, et exultent in conspectu Dei: * et delectentur in laetitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitare facit unus moris in domo:

Qui educit vinetos in fortitudine, * similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egradereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinai, * a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hereditati
tuae : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios ceros, pennae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit coelestis reges super eam, nive dealbantur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia laetantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus :

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie : * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi : * et Domini, Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertam, * convertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine : * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus, * ingressus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúneti psalléntibus, * in medio juvenulárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes, quæ bella volu' : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia præveniet us ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cœli, * ad Oriéntem.

Ecece dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Glória Patri, etc.

Psalmi : Deus in adjutórium. fol. 109.

Deus in nómine tuo. fol. 308.

Confitémini Dómino. fol. 140.

Psalmus 34.

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnáutes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conelúde advérsus eos, qui persequúntur me : * die ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitánte mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et angelus Dómini coáretans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbrium : * et angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat, et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima áutem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis similis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgénte testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego áutem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar,

Et advérsum me letáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me dentibus suis.

Dómine, quando respícies ? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi inique : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge, et inténde iudicio meo : * Deus meus, et Dóminus meus in cáusam meam.

Júdica me secóndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et reveréantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die láudem tuam.

Glória Patri, etc.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áuram tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectorem : et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu : * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi : * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum : * redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi : * exultabo, et letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici : * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam tribulor : * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus :

Quoniam defecit in dolore vita mea : * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea : * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde : * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me : * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum : * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine : * dixi : Deus meus es tu : in manibus tuis sortes mee.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquuntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego áutem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundántur faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum,

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri : * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me : * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum : * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre : * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero :

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me :

Quoniam tribulatio proxima est : * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdedérunt me vituli multi : tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens

Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhesit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi : * canalicium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu áutem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm tuum a me : * ad defensionem cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu tíméntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiae gentium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dómino generatio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicati sunt qui trébulant me ? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu átem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine ; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et sup^r pópulum tuum benedictio tua.

Glória Patri, etc.

Psalmus 10.

In Dómino confido ; quómo do dicitis animæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pharetra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus átem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum, et ímpium : * qui ántem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri, etc.

Psalmus 12.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem ? * usquequo avértis fáciem tuam a me ?

Quámdu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me ? * respice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * ne quando dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego ántem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

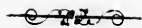
Glória Patri, etc.

Oratio post liberationem.

() rámus te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis
() ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo \
(vel fámula tua N.,) sed ut fúgiat, et non revertátur :
ingrediátur in eum (vel in eam) Dómine, te jubénte,
bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem
redémpti sumus, et ab omni malo non timeámus, quia
Dóminus nobíscum est. Qui vivit, et regnat cum Deo
Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula
sæculórum. R Amen.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

In libris habendis a Parochis.

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.

Liber Status animarum.

Liber Defunctorum habeatur

etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

} Hæc tres habeantur
a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos in primo Libro.

Anno Domini die mensis ego N. Parochus
hujus Ecclesiæ S. N. civitatis, vel loci N. baptizavi
infantem natum die vel natam ex N. et N. conjugibus
hujus Parochiæ, vel Parochiæ S. N. et ex tali patria,
et familia, cui impositum est nomen N. Patrini fuerunt
N. filius N. ex Parochia, seu loco N., et N. conjux
N. filia N. ex Parochia, seu loco N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur, tamen infamie vitetur occasio: si vero de neutro constat, ita scribatur: **Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc. ut supra.**

Si expositus sit infans, exprimat, quo die, ubi, et a quo repertus, et quot diebus, v. r. similiter sit: et baptizetur sub conditione, si ignoratur, fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur.

Anno ... die ... mensis ... N. natus est N. filius N. et N. conjugum, etc. ut supra. quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit N. obstetrix probata, vel N. filius N., ut mihi retulit N.

Si supervixerit infans, et ei adhibite sint in Ecclesia sacre ceremonie, ita addatur :

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cœremonias et preces adhibui, et N. nomen imposui.

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimat.

Si fuerit baptizatus sub conditione: Si non es baptizatus, etc. id pariter exprimat.

Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.

Anno ... die ... mensis ... qui fuit dies ... N. filius N. et N. conjugum, vel N. filia N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.) Sacramentum Confirmationis accepit a Reverendiss. D. N. Episcopo N. in Ecclesia S. N. civitatis N. loci N. Compater fuit N. filius N. Parochiæ S. N. civitatis, vel loci N.

Mariani descriptio in una pagina, seu prima facie folii: femininarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel Parentes ignorentur, serventur quod in libro Baptizatorum est.

Forma describendi Conjugatos in tertio Libro.

Anno ... die ... mensis ... Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus Festivis, quarum prima die ... secunda die ... tertia die ... inter Missæ Parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N. Rector hujus Ecclesiæ Parochialis N. civi-

tatis, vel loci N. filium N. Parochiæ S. N. et N. filiam N. seu relictam q. (si fuerit vidua) hujus, seu Parochiæ S. N. in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo consensu habito, solemniter per verba de præsentis Matrimonio conjunxi, præsentibus testibus notis N. filio N. qui habitat in Parochia S. N. et N. filio N. etc. et N. filio N. etc. postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerim, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, que asservetur, et res tota exprimat in ipsomet libro Matrimoniorum, hæc ratione.

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N. Parocho Ecclesiæ S. N. sub cujus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die . . . secunda die . . . tertia die . . . inter Missæ Parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diocesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diocesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo, seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, quod scripto constare debet, denuntiationes aliquæ differenda, aut omittenda, interdum sint, ita notetur:

Anno Domini . . . die . . . mensis . . . Denuntiationem una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Ma-

trimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Rev. N. seu Vicario N. sub die datis, etc. infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimenta allato, ego ut supra

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fiunt, ita scribantur :

Anno die mensis qui fuit festus, etc. et sequenti, qui fuit Dominicus, etc. ejusdem mensis, ego N. Rector hujus Ecclesiæ S. N. inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter N. et N. die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum, ac firmum esse debeat.

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur.

Denuntiationibus omnibus omissis, vel dilatis, etc. ex facultate, etc. Ego Rector N. etc. ut supra.

Ceterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu.

N. Presbyter, vel Capellanus Ecclesiæ N. de licentia Reverendissimi Episcopi N. seu N., ejus Vicarii loci N. aut mea, quæ penes me extat, N. filium N. et N. etc. in Matrimonium conjunxit, etc. ut supra Et ego N. Parochus N. subscripsi, et testor, rem ita se habere.

Quod si ex denuntiationibus compertum sit, conjugum aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsi Apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis, vel affinitatis dispensatae, et compendium decreti super ea relati cum die, et anno, ac Necessarii de illo rogati nomine, hoc modo :

Anno Domini . . . die . . . mensis . . . præmissis denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, vel tertii, aut quarti gradus consanguinitatis, vel affinitatis, seu alio quovis etc. inter N. et N., etc. obtentoque per eos Apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum N. auctoritate dispensato sub die . . . ann . . . ut constat ex Actis Notarii officii prædicti Episcopi, eos Matrimonio conjunxi, etc. ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponse, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

Forma describendi Statum animarum in quarto Libro.

Familia quæque distincta in libro notatur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tanquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant : **C.**

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant : **Chr.**

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hæc igitur ratione fiat, videlicet.

Anno . . . die . . . mensis . . . in via, seu platea, vel pago, in propriis ædibus Pauli N., vel in ædibus N. a Paulo conductis habitant,

Chr. Paulus N. Petri filius, annorum, etc.

Chr. Apollonia ejus uxor, filia Jacobi N., annorum, etc.

C. Dominicus eorum filius, annorum, etc.

C. Lucia eorum filia, annorum etc.

- C. Chr. Antonius filius N. famulus, annorum, etc.
- C. Catharina N. filia N. ancilla, annorum, etc.
- C. Martinus filius N. annorum, etc.

Forma describendi Defunctos in quinto Libro.

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit.

Anno . . . die . . . mensis . . . N. filius, vel filia N. ex loco N. ætatis N. (si hæc sciri possunt) in domo N. in communionem S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit, cujus corpus die . . . sepultus est in Ecclesia S. N. mihi N., vel N. Confessario probato confessus die . . . sanctissimoque Viatico refectus die . . . et sacri Olei unctione roboratus per me, die . . . etc.

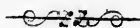

APPENDIX

AD

RITUALE ROMANUM

Sive collectio Benedictionum et Instructionum a Rituali Romano Exsulantium Sanctæ Sedis Auctoritate approbatarum seu permissarum in usum et commoditatem Missionariorum Apostolicorum digesta.

MONITUM.

Sæpe fit, ut Missionarii Apostolici, qui a S. Congregatione de Propaganda Fide in varias terræ plagas ad prædicandum Evangelium mittuntur, formulas benedictionum requirant, quibus Christi fideles adscribi solent piis Sodalitatibus a S. Sede approbatis. Plures insuper extant benedictiones aliis sacris usibus destinatæ, pluresque Instructiones a S. Sede recognitæ, ejusque auctoritate sancitæ, quas licet in promptu habere Missionarii æque desiderent, vix tamen obtinere possunt, cum nec in Rituali Romano, nec nisi dispersim in diversis manualibus libris ad Cleri usum impressi datum sit invenire. Quum igitur typis ejusdem S. Congregationis de Propaganda Fide nova nunc Ritualis Romani prodeat editio, operæ pretium visum est prædictas Benedictiones et Instructiones in unum colligere, et Apostolicis Missionariis offerre. Huc spectat Appendix, quæ in præsentì volumine Rituali Romano addita exhibetur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

Formula brevior pro benedictione fontis seu Aquæ baptismalis a Summo Pontifice Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, et nonnisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.

BENEDICTIO FONTIS

seu Aquæ Baptismalis.

Exorcizo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis ☩, et in nómine Jesu Christi ☩ Filii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ☩ Sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diaboli : ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, ut qui ex ea baptizáti fúerint, fiant Templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eis in remissionem peccatórum : in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Amen.

OREMUS.

Dómine Sancte, Pater Omnipotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, Te suppliciter deprecámur, ut hoc ministérium humilitátis nostræ respicere dignéris ; et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus, præparátas, Angelum sanctitátis emittas, ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque detérso, purum sacráto Spíritui habitáculum regeneratióibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

*Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam,
in modum Crucis, dicens :*

Conjúntio Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fœcundétur. In nómine Patris ✠ et Filii ✠ et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

*Deinde Chrisma aque infundat, in modum Crucis,
et dicat :*

Conjúntio Chrísmatis Sanctificatiónis et Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis, sanctificétur et fœcundétur. In nómine Patris ✠ et Filii ✠ et Spíritus ✠ Sancti. Amen.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS.

Instructio pro simplici Sacerdote Sacramentum Confirmationis ex S. Sedis Apostolica delegatione administrante edita ex decreto S. Congregationis de Propaganda Fide diei IV. Maji MDCCLXXIV.

DECRETUM

SACRAE CONGREGATIONIS GENERALIS
DE PROPAGANDA FIDE.

Habitaæ die 21 Martii 1774.

Referente R. P. D. Stephano Borgia Secretario, nonnullos Missionum Superiores, aliosque, quibus ab Apostolica Sede extraordinaria Sacramentum Confirmationis administrandi facultas conceditur, in illius administratione usos quandoque esse vestibus, ac ornamentis Episcopalibus : Eminentissimi Patres declararunt, ac vigore præsentis Decreti declarant, nemini prorsus characterè Episcopali non insignito, vel eui alias usus Pontificalium

ex vero, legitimoque privilegio non competit, licuisse, vel licere in collatione Chrismatism adhibere Rochettum, Mitram, Baculum Pastorale, Annulum, vel Crucem pectoralem; statueruntque supplicandum esse Sanctissimo pro approbatione hujus declarationis, necnon efformandam Instructionem pro simplicibus Sacerdotibus Confirmationem, ut supra, administrantibus.

Facta vero SS. Domino Nostro CLEMENTI PP. XIV. per præfatum Dominum Secretarium in audientia diei 3. Aprilis currentis supradictæ Sacræ Congregationis sententiæ relatione, Sanctitas Sua illam benigne approbavit, et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari mandavit.

Datum Romæ ex Aedibus dictæ Sacræ Congregationis die 23. Aprilis 1774.

JOSEPH MARIA CARD. CASTELLI PRAEF.

STEPHANUS BORGIA *Secretarius*

INSTRUCTIO

*Pro simplici Sacerdote Sacramentum Confirmationis
ex Sedis Apostolicæ Delegatione administrante.*

Et si, juxta Sacrosancti Tridentini Concilii definitionem, solus Episcopus sit ordinarius hujus Sacramenti minister (1); solet tamen, quandoque justis de causis Sedes Apostolica simplici Sacerdoti, tanquam extraordinario ministro, facultatem tribuere illud conferendi (2).

Sacerdos igitur, cui facultas hæc fuerit concessa, in

(1) Sess. 7. de *Confirm.* can. 3.

(2) Eugen. IV. in Decret. pro Armenis.

primis curet apud se habere Chrisma per Catholicum Antistitem cum eadem S. Sede communionem habentem confectum, ac sciat, sibi numquam licere (1) sine eo Confirmationem administrare, vel illud ab Episcopis hæreticis, aut schismaticis recipere.

Animadvertat insuper, num in facultate sibi ab Apostolica Sede impertita alia etiam facultas expressa legitur, utendi scilicet Chrismate ante annum benedicto, alias eo non utatur, nisi forte in casibus necessitatis (2), eum a sacris canonibus id prohibitum sit (3).

Licet omni tempore administrari valeat Confirmatio, congruum tamen est, ut præcipue in hebdomada Pentecostes, et circa horam tertiam, in qua Spiritus Sanctus illapsus est Apostolis, conferatur (4).

Quod ad ætatem Confirmandorum attinet, præ oculis habendum est Catechismi Romani (5) monitum in hæc verba: *Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari, sed minus tamen expedire hoc fieri, antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus expectandus non videatur, usque ad septimum certe hoc Sacramentum differre maxime convenit*: Quod sane monitum in pueris benevalentibus locum habet. Nam, si agatur de eo, qui gravi morbo laboret, ex quo decessurus prævideatur, non solum prohibitum non est illi ante septimum sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat, unde ex hac vita demigrans majorem gloriam, juxta

(1) S. Thomas 3. par. quest. 72. art. 5. in corp.

(2) Bened. XIV. Constit. *Anno centente* Bull. Tom. 3. pag. 288.

(3) Can. *Litteris* de Consecr. dist. 3. et Can. *Si quis de alio.* de Consecr. dist. 4.

(4) Catech. Rom. de Sacram. Confirmation. S. Carolus in V. Synodo Mediolanen. cap. de Confirm.

(5) Loc. cit.

S. Thomæ doctrinam (1), in cœlis consequatur. Aliæ in super, juxta probatam plurium Theologorum sententiam (2), esse possunt legitimæ causæ antevertendi septennium in collatione hujus Sacramenti, et præsertim, cum prævidetur futura diutina absentia Episcopi, vel Presbyteri, cui ut supra, facta sit facultas illud administrandi, vel alia urget necessitas.

Ut Confirmandi, qui usum rationis habent, digne hoc Sacramentum recipiant, debent esse in gratia, et ideo conveniens valde est, ut illius susceptioni præmittant Sacramentalem Confessionem (3). Si enim consecii alicujus peccati læthalis, quod absit, ad Confirmationem accederent, non solum hujus Sacramenti gratiam non reciperent, sed gravissimo sacrilegio se illigarent.

Juxta veterem Ecclesiæ usum, Confirmandi deberent esse jejuni (4), optandumque propterea esset, ut id ipsum in præsentem etiam servaretur.

Sacro Chrismate liniendi ante diligenter erudiendi sunt juxta doctrinas Catechismi Romani de natura, dignitate, effectibus, ac dispositionibus ad digne Sacramentum hujusmodi recipiendum prærequisitis. Item oportet, ut instruuntur circa Fidei rudimenta, Decalogi, et Ecclesiæ præcepta, Actus Virtutum Theologalium, ac Orationem Dominicam, et Apostolorum Symbolum memoria teneant.

Ceterum Missionarii non omittant populos sibi creditos etiam hortari, ut Confirmationem debito tempore recipiant, nec non ut parentes filios suos confirmari curent; etsi enim hoc Sacramentum non sit de necessitate medii

(1) S. Tom. 3. par. quest. 73. art. 8. ad 4.

(2) Bened. XIV. in lib. 7. cap. 10. n. 5. 6. et 7. de Synodo Diœces.

(3) Instructio Eminentiss. Almæ Urbis Vicarii pro iis, qui suscepturi sunt hoc Sacramentum an. 1773.

(4) Catech. Rom. de Confir.

ad salutem, tamen sine gravis peccati reatu respui non potest, ac negligi (1), cum illud suscipiendi opportuna adest occasio. Porro hæc doctrina, si pro omnibus, qui sunt undique, Christifidelibus vera est, multo magis locum habet in illis, qui in terris degunt hæreticorum, vel paganorum, in quibus, quandoque adversus Catholicos persecutiones ingruunt; unde opus est, ut septiformis Spiritus virtute roborentur, qua non solum corde credant ad justitiam, sed etiam ore confessionem faciant ad salutem, seque paratos exhibeant pro Christo etiam sanguinem fundere.

Cum hoc Sacramentum indelebilem in anima characterem imprimat, reiterari non debet, et propterea qui est confirmatus ad illud recipiendum non audeat accedere, sicut nec excommunicatus, interdictus, in divinis communicans cum hæreticis, aut schismaticis, vel qui ritus idololatricos usurpat, sive alio modo publice peccat; item qui præceptum paschale non adimpleverit.

Caveant Confirmandi ne sordida fronte (2), capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant, vestibus tamen sint induti, quemadmodum et Patrini, simplicibus, et ad modestiam compositis. Mulieres vero illud suscepturæ, et quæ Matricularum officium exercebunt, non se in Ecclesia cum vanis ornamentis, aut fucata facie, sed eum omni modestia, et reverentia præsentent.

Si quis ex Confirmandis turpe nomen, vel Christiano homini non conveniens, haberet, aliud in Confirmatione assumat (3).

Quamquam de necessitate hujus Sacramenti non sit,

(1) Bened. XIV. in Constit. *Etsi Pastoralis* §. 3. n. 4. Bull. Tom. I.

(2) Concil. Aquense an. 1585, Instructio supradicta.

(3) Concil. Aquense an. 1585., Concil. Tolosan. anni 1590., S. Carol. Borrom. in V. Synodo Mediolanen.

ut in eo recipiendo Patrinus, vel Matrinx adhibeatur, id tamen laudabilis Ecclesie consuetudo suadet, sacrique canones præscribunt (1).

Ab hoc vero munere excluduntur tum minores annis quatuordecim (2), tum qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt (3); Verum quia contingere potest, ut in locis Missionum nullus adsit, qui antea confirmatus fuerit, permittitur in hoc casu, ut aliqui sine Patrino confirmentur, qui postea Patrini ceterorum esse poterunt.

Ad Patrinos hujusmodi quod attinet, hæc insuper regulæ erunt observandæ. I. Ut non plures (4), sed unus tantum, sive vir, sive mulier in Patrinum, aut Matrinam adhibeatur. II. Ut nec feminis mares (5), nec maribus feminae Patrini officium præstent, sed suo quisque sexui Patrinus adhibeatur. III. Ut nisi necessitas cogat (6), idem non sit, sed diversus Confirmationis Patrinus a Patrino Baptismi. IV. Ut a Patrini munere arceantur excommunicati (7), interdicti, publici peccatores, aut qui præceptum paschale omiserint.

Circa cognationem spiritualem, quæ in hoc Sacramento contrahitur, hæc statuit Tridentina Synodus (8): *Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, Confirmantem, et Confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egrediatur, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.*

(1) Sacramentar. S. Gregor. M. Ordo Romanus apud Hittorpium.

(2) Instructio prædicta.

(3) Can. *In Baptismo* 102. de Consecrat. dist. 4.

(4) Can. *Non plures* 101. dist. 4.

(5) Pontific. Rom.

(6) Can. *In Catechismo* 100. de Consecr. dist. 4.

(7) Pontific. Rom.

(8) Sess. 24. de Reform. Matrimonii cap. 2.

Quod quidem Concilii decretum locum habet in iis, qui ad Tridentini statuta servanda adstringuntur. Ceteri vero disciplinae in suis regionibus vigenti haec in parte se conforment.

Cum tempus advenerit, quo Sacerdos utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, vestibus Sacerdotalibus, vel saltem alba, et Stola indutus stans ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dexteris, feminis vero a sinistris) circumstantes summarie de praemissis admoneat, eisque praesertim denunciaret, quod nullus alius nisi solus Episcopus Confirmationis ordinarius minister est; se vero paratum esse illam conferre jure per S. Sedem delegato.

Mox delegationis decreto, sive brevi Apostolico lingua vernacula alta, et intelligibili voce lecto, iterum moneat adstantes, quod nullus Confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem daturus est. Item, quod infantes, si quos in prima etate justa de causa confirmandos existimaverit, per Paternos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum Patrini sui.

Haec altera monitione completa (1) pariter stans, et versa facie ad Confirmandos, junctis ante pectus manibus, Confirmandis vero genua flectentibus, et manu ante pectus junctas tenentibus, dicit :

Ÿ. Spiritus Sanctus superveniat in vos, et virtus Altissimi custodiat vos a peccatis.

R. Amen.

Deinde signans se manu dextera a fronte ad pectus signo Crucis dicit :

(1) Pontific. Rom.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum, et terram.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Tunc extensis versus Confirmandos manibus, dicit :

OREMUS.

Omnipotens sempiternae Deus, qui regenerare dignatus es hos famulos tuos ex aqua, et Spiritu Sancto, quique dedisti eis remissionem omnium peccatorum; emitte in eos septiformem Spiritum tuum Sanctum Paraclitum de caelis.

R. Amen.

Spiritum Sapientiae, et Intellectus.

R. Amen.

Spiritum Concilii, et Fortitudinis.

R. Amen.

Spiritum Scientiae, et Pietatis.

R. Amen.

Adimple eos Spiritu Timoris tui, et conigna eos signo Crucis \otimes eis Christi in viam propitius aeternam. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia secula saeculorum.

R. Amen.

Post haec Sacerdos confirmat per ordinem genuflexos primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Inquirat autem singillatim de nomine cuiuslibet Confirmandi sibi per Patrum, vel Matrum flexis genibus praesentati, et summitate pollicis dexterae manus Chrismate intincta dicit :

N. Signo te signo Cru ✠ eis: quod dum dicit producit pollice signum Crucis in frontem illius, deinde prosequitur: et Confirmo te Chrismate salutis, In nomine Pa ✠ tris, et Fi ✠ li, et Spiritus ✠ Sancti. R. Amen. Deinde leviter in maxilla cedit, dicens: Par tecum.

Ligande essent vitta linea recens Confirmatorum frontes juxta Pontificalis Romani praescriptum (1). Verum quoniam publica vittarum delatio apud infideles ludibrio exponere posset Sacramentum, ideo, si praevideatur hoc scandalum eventurum, consultius erit, vittas hujusmodi non adhibere; sed in hoc casu opus erit, ut Sacerdos, postquam frontes Confirmandorum linierit Saero Chrismate, eas gossypio, mox comburendo, diligenter abstergat, ac deinde lavet (2).

Omnibus confirmatis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim: deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam Sacrarii, in qua reponi debent etiam supradictorum gossypiorum cineres.

Dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel legitur sequens Antiphona; alias post lotionem ab ipso Sacerdote dicatur: *Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis a templo sancto tuo, quod est in Jerusalem. Gloria Patri etc.* et repetitur Antiphona tono octavo: *Confirma hoc Deus etc.* qua repetita, conversus ad Altare junctis ante pectus manibus dicit.

N. Ostende nobis Domine misericordiam tuam

R. Et salutare tuum da nobis.

N. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

N. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

(1) De Confirmandis.

(2) S. Carolus Borrom. in dict. V. Synodo Mediolan.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote geneflectentibus dicit :

OREMUS.

Deus, qui Apostolis tuis Sanctum dedisti Spiritum, et per eos, eorumque successores ceteris fidelibus tradendum esse voluisti, respice propitius ad humilitatis nostræ famulatum, et præsta, ut eorum corda, quorum fronte sacro Chrismate delinivimus, et signo Sanctæ Crucis signavimus, idem Spiritus Sanctus in eis superveniens, templum gloriæ suæ dignanter inhabitando perficiat : Qui cum Patre, et eodem Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde dicit : *Ecce sic benedicetur omnis homo, qui timet Deum :* et vertens se ad Confirmatos, ac faciens super eos signum crucis pariter dicit :

Bene ☩ dicat vos Dominus ex Sion, ut videatis bona Jerusalem omnibus diebus vitæ vestræ, et habeatis vitam æternam.

R. Amen.

Expedita hoc pacto Confirmatione, Sacerdos sedens, juxta memoratum Pontificale Romanum (1). Paternos, et Maternas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, unde fugiant mala, et faciant bona, et si forte in infantili ætate essent confirmati, ut suo tempore doceant eos *Credo in Deum*, et *Pater noster*, et *Ave Maria*, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter, et præsertim tunc cum in privatis domibus, vel extra Ecclesiam, seu Oratorium, pueris ægrotantibus, de quibus supra, conferendum est, vel etiam adultis, qui ad

(1) Loc. cit.

Ecclesiam quaecumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt : In iis casibus Sacerdos non omittat uti saltem Stola, si superpelliceam habere non possit ; cavere etiam debet, ne coram haereticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Quod si tandem per Sedem Apostolicam alicui fieri potestatem contingat Confirmationem administrandi in regionibus, in quibus, praeter Latinos, degunt Orientales Catholici, non modo opus erit, ut supradicta diligenter observet, sed curabit etiam priusquam Orientalibus ipsis hoc Sacramentum conferat, ab Apostolica Sede instructionem petere, quo pacto se gerere debeat erga Orientales uniuscujusque ritus.

Ut autem congruum quantocius responsum accipiat, de nonnullis S. Congregationem de Propaganda Fide singillatim certiore reddat oportet. Et primo quidem ejus ritus sint Orientales hujusmodi : an fuerint a quoquam confirmati, et a quibus, videlicet an a suis Episcopis, vel a Presbyteris, propriae nationis, an sponte petant confirmari ; an Confirmationem commode a suis Episcopis recipere valeant ; ac tandem an Confirmatio administrata sit in Diocesi, in qua actu resideat Episcopus Orientalis, qui sit Confirmandi Ordinarius.

Quam Sacrae Congregationis instructionem SS. D. N. CLEMENTI XIV. per me infrascriptum Secretarium ejusdem S. Congregationis relatum in Audientia habita die prima Maii anni currentis Sanctitas Sua illam benigne in omnibus adprobavit, et omnino servari mandavit.

Datum Romae ex Aedibus Sac. Congregationis die IV. Maii MDCCCLXXIV.

STEPHANUS BORGIA *Secretarius.*

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ.

*Instructio a S. R. C. die XVII Septembris 1857.
edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente
bis Missam eadem die celebrandi.*

Quando Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima dum divinum Sanguinem sumit, cum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat: *Quod ore sumpsimus etc.* et subinde admoto aque vasculo digitos lavet dicens: *Corpus tuum* et abstergat. Hisee peractis Calicem super Corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat eeu mos est, scilicet primum purificatoris linteo, deinde patena ac palla, et demum velo. Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis necne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacre species primum sedulo carptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particula, quæ circum sunt, undequaque sursum deserantur, non nisi deposito Calice ad imum redeant. Si itaque divini Sanguinis gutta quedam supersit adhuc, ea rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille primum sumptus est. Quod nullimode omittendum est, quia Sacrificium moraliter durat, et super extantibus adhuc vini speciebus ex divino præcepto compleri debet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem tantum saltem aque fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam ex eadem parte, qua S. Sanguinem biberat in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsum Purificatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti

alias fit atque ab altari discedat. Depositis vestibus sacris, et gratiarum actione completa, aqua e Calice demissa pro rerum adjunctis vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus Sacerdos redeat Missam habiturus) et in secunda purificatione in Calicem demittatur, vel gossipio aut stupa absorta comburatur, vel in Sacrario si sit exsiccanda relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix quo Sacerdos primum est usus purificatus jam sit, si illo ipso pro Missa altera indigeat, eum secum deferat : secus vero in altera Missa diverso Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi casum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dissitis in locis eadem die sit celebraturus; opere pretium visum est ex Commentariis Bartholomæi Gavanti et Cajetani Mariæ Merati hunc ritum adjungere a Sacerdote serrandum cum utramque Missam in eadem Ecclesia offerre debet.

Hoc itoque in casu Sacerdos post haustum in prima Missa diligenter Sanguinem Domini, ommissa consueta purificatione, patena calicem et palla patenam tegens ac super corporale relinquens dicet junctis manibus: *Quod ore sumpsimus Domine etc.* Deinde digitos, quibus SS. Sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo ad hoc in Altare præparato abluet, interim dicens *Corpus tuum Domine etc.*, abstersisque purificatorio digitis calicem velo cooperiet, velatunque ponet super corporale extensum. Absoluta Missa si nulla in Ecclesia sit sacristia calicem eodem modo super Altare relinquet ; secus vero in Sacristiam deferet, ibique super Corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam missam, in qua, cum eodem calice uti debeat, illum rursus secum deferet ad Altare, ac super corporale ex-

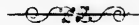
tensum reponet. Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium devenerit, ablato velo de Calice hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit sed non extra corporale, factaque hostiæ oblatione cavebit ne purificatorio extergat calicem, sed eum intra corporale relinquens leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute imponet, ne guttæ aliquæ ad labia ipsius Calicis resiliant, quem deinde nullatenus ad intus abstersum more solito offeret.

MODUS

*Sacram Eucharistiam deferendi occulte ad Infirmos
ob metum Infidelium.*

*Ex Constitutione Benedicti XIV. Inter Omnigenas
§. 25. edita pro Scrcia et finitimis regionibus die 2.
Februarii 1744.*

Ubi Turcarum vis prævalet et iniquitas Sacerdos stollam semper habeat propriis coopertam vestibus: in sacculo, sen bursa Pixidem recondat, quam per funiculos collo appensam in sinu reponat, et nunquam solus procedat, sed uno saltem Fideli, in defectu Clerici, associetur.

DECRETUM

A SACRUM RITUM CONGREGATIONE

*die 9. Julii 1864.**editum de specie olei pro nutrienda lampade
Sanctissimi Sacramenti.*

Nonnulli Rmi Galliarum Antistites, serio perpendentes in multis suarum Diocesium Ecclesiis difficile admodum et non nisi magnis sumptibus comparari posse oleum olivarum ad nutriendam diu noctuque saltem unam lampadam ante Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, ab Apostolica Sede declarari petierunt: utrum in casu, attentis difficultatibus et Ecclesiarum paupertate, oleo olivarum substitui possint alia olea, quae ex vegetabilibus habentur, ipso non excluso petroleo. Sacra porro Rituum Congregatio, et si semper sollicita, ut etiam in hac parte quod usque ab Ecclesiae primordiis circa usum olei ex olivis inductum est, ob mysticas significationes retineatur; attamen silentio praeterire minime censuit rationes ab iisdem Episcopis prolatas; ac proinde exquisito prius Voto alterius ex Apostolicarum Ceremoniarum Magistris, subscriptus Cardinalis Praefectus ejusdem Sacrae Congregationis rem omnem proposuit in Ordinariis Comitibus ad Vaticanum hodierna die habitis. Emi autem et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus praepositi, omnibus accurate perpensis ac diligentissime examinatis, rescribendum censuerunt. "*Generatim utendum esse oleo olivarum; ubi vero haberi nequeat, remittendum prudentiae Episcoporum ut lampades nutriantur ex aliis oleis quantum fieri possit vegetabilibus.*" Die 9. Julii 1864.

Facta postmodum de præmissis Sanctissimo Domino Nostro Pio PAPÆ IX. per Secretarium fidei relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis ratam habuit et confirmavit. Die 14 iisdem Mense et Anno.

DE BENEDICTIONIBUS.

Benedictio viæ ferreæ et currum.

(approbata a S. R. C.)

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Omnipotens sempiternè Deus, qui omnia elementa ad tuam gloriâ, utilitatèque hominum condidisti; dignare quesumus hanc viam ferream, ejusque instrumenta bene ✠ dicere, et benigna semper tua providentiâ tueri; ut dum famuli tui velociter præperant in via, in lege tua ambulantes, et viam mandatorum, tuorum currentes, ad cœlestem patriam feliciter pervenire valeant. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

OREMUS.

Propitiare Domine Deus supplicationibus nostris, et bene ✠ dic currus istos dextera tua sancta; adjunge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehentur, liberent et custodiant semper a periculis universis: et quemadmodum viro Æthiopi super currum suum sedenti, et sacra eloquia legenti, per Levitam tuum

Philippum fidem et grátiam contulísti ; ita fámulis tuis
viam salutis osténde. qui tua grátia adjúti, bonisque
opéribus júgiter intenti, post omnes viae et vitæ hujus
varietátés æterna gáudia cónsequi mereántur. Per Chri-
stum Dóminum nostrum.

R. Amen.

*Deinde Sacerdos aspergat viam et currus aqua be-
nedicta.*

BENEDICTIO AD OMNIA.

(approbata a S. R. C.)

*Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sa-
cerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis bene-
dictio non habetur in Rituali Romano.*

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Deus, ejus verbo sanctificántur ómnia, benedictionem
tuam effúnde super creatúram istam (*vel creaturas
istas*) et presta : ut quisquis ea (*vel eis*) secundum le-
gem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus
fúerit, per invocatiónem Sanctíssimi Nóminis tui, cór-
poris sanitátem, et ánimæ tutélam, te auctóre, perépiat.
Per Christum Dominum nostrum. Amen.

*Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua be-
nedicta.*

INSTRUCTIO

Pro Sacerdotibus quibus Summus Pontifex facultatem delegat benedicendi Coronas, Rosaria, Cruces, Crucifixos, parvas statuas et sacra numismata cum adnexarum Indulgentiarum clencho.

Utriusque sexus Christifideles in primis admonitos vult Sanctitas Sua, ut quis consequi valeat Indulgentias, quas in præfata Benedictione concedit, necessario requiri aliquod ex enunciatis Numismatibus, Coronis etc. secum habere, aut apud se retinere.

Item orationes, devotasque preces infrascriptas, uti conditiones pro Indulgentiarum consecutione requisitas, unumquemque teneri recitare, vel secum deferendo, Coronam, Crucifixum etc. vel si quis secum non habeat, eadem in cubiculo vel alio decenti loco suæ habitacionis retinere, et coram eis respectivas preces recitare debet.

Præterea ab hujusmodi Benedictione Sanctitas Sua rejicit Imagines sive impressas sive depictas, necnon Cruces, Crucifixos, parvas Statuas, Numismata, vulgo *Medaglie* nuncupata, quæ ex ferro, stamno, plumbo, vel ex fragili alia materia, facilisque consumptionis conficiuntur.

Vult denique Sanctitas Sua Imagines et Icones benedicendas repræsentare Sanctos vel jam canonizatos, vel in Martyrologio Romano descriptos.

His pro clariori intelligentia prænotatis, Indulgentiarum series, quas quis consequi potest, nec non piorum operum implendorum elenchus recensetur, prout infra : videlicet.

Quicumque semel in singulas hebdomadas Coronam Domini, aut Beatissimæ Virginis, vel Rosarium, ejusque tertiam partem, aut Officium sive divinum sive parvum ejusdem Beatissimæ Virginis vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales vel Graduales recitabit; aut rudimenta Fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut Missam audire, vel, si Sacerdos est, celebrare consuevit, si vere pœnitens, et Sacerdoti per Ordinarium approbato confessus sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit in quolibet ex diebus infrascriptis, nimirum diebus Festis Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi; tum diebus Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Nativitatis et Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, necnon diebus Nativitatis S. Joannis Baptiste, Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Andreae, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi et Jacobi, Bartholomei, Matthæi, Simonis et Judæ, Matthiæ, Sancti Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, atque omnium Sanctorum, piæque ad Deum preces fuderit pro hæresum atque schismatum extirpatione, Fidei Catholicæ propagatione, pœni et Christianorum Principum concordia, ceterisque Romane Ecclesiæ necessitatibus, in unoquoque præfatorum dierum plenariam Indulgentiam consequetur.

Qui eadem aliis Festis Domini, aut B. Vrginis Mariæ peregerit, in quolibet eorum participet Indulgentiam septem annorum, ac totidem quadragenarum: qui vero quavis Dominica vel alio anni Festo, Indulgentiam quinque annorum totidemque quadragenarum. Qui demum in alio quocumque anni die ea præstabit, Indulgentiam centum dierum.

Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam aut Rosarium aut Officium B. Mariæ Virginis vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis, et Laudes, aut septem Psalmos Pœnitentiales cum Litanis, earundem precibus, quo die id egerit Indulgentiam centum dierum acquirat.

Quisquis animam suam Deo in articulo mortis devote commendans, ipsamque mortem æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac Sacra Communione refectus, si valeat, alioquin contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam Indulgentiam consequetur.

Quicumque ante Missæ celebrationem vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii vel parvi B. Mariæ Virginis ; aliquam devotam præparationem præmiserit, quinquaginta dierum Indulgentiam qualibet vice id egerit, percipiet.

Qui detentos in carcere, aut ægrotos in Nosocomiis visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut Doctrinam Christianam in Ecclesia vel domi filios aut propinquos aut famulos docuerit, toties Indulgentiam biscentum dierum consequetur.

Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane aut meridie aut vespere consuetas preces *Angelus Domini etc.* dicet, vel si eas ignoret, semel *Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam*, vel dato signo sub horam noctis orandi pro Defunctis Psalmum *De Profundis*, aut si hunc nescit, *Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam* recitabit, centum dierum Indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

Eandem pariter consequetur Indulgentiam qui feria sexta devote cogitaverit de Passione ac Morte Domini No-

stri Jesu Christi, terque *Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam* recitaverit.

Quisquis vere penitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter *Oratione Dominica et Angelica Salutatione* devote repetitis in honorem Sanctissimæ Trinitatis, et ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi *quinquies* devote eandem *Orationem et Salutationem* recitet, eandem Indulgentiam consequetur.

Omnes et singulas antedictas Indulgentias unusquisque memoratis diebus poterit aut pro seipso adipisci, aut Fidelibus defunctis per modum suffragii applicare.

Declarat insuper Sanctitas Sua concessione præfata Indulgentiarum nullo modo derogari Indulgentiis, quas alii Summi Pontifices Prædecessores jam concessere pro nonnullis ex supra indicatis piis operibus, volens easdem suorum Prædecessorum concessiones in suo robore permanere.

In distribuendis autem hujusmodi Coronis, Crucibus etc. earumque usu Sanctissimus Dominus Noster servari jubet *Decretum fel. recor. Alexandri VII.* editum sub 6 *Februarii* 1657, nimirum, ut Coronæ, Cruces, Rosaria etc. ut supra benedicta, quoad Indulgentias non transeant personam illorum, quibus concessa sunt, aut quibus ad iis prima vice distribuuntur; nec aliqua re ex prædictis deperdita, pro ea subrogari altera nullo modo possit, quæcumque concessione aut privilegio in contrarium non obstante; nec non eadem commodari, aut precario dari non possint pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas: tum etiam præfata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint: juxta dispositionem *Decreti Sacra Congregationis Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum* editi die 5 *Junii* 1721.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum *fel. recur. Benedicti XIV, datum die 19. Augusti 1752*, quo expresse declarat Missas ad Altare (in quo aliqua ex prefatis sive Crucifixi sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dictae Imaginis nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vet. t. ne quisquam, quem Infirmis mortis proximis assistere contigerit, Benedictionem cum Indulgentia Plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione *Benedicti XIV*, incipien. *Pia Mater*, satis provisum jam fuit.

BENEDICTIONES

PROPRIE NONNULLORUM ORDINUM REGULARIUM.

Quæ sequuntur benedictiones non nisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

BENEDICTIO

et impositio Scapularis SSmæ Trinitatis.

(Propria Ordinis SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.)

Sacerdos indutus superpelliceo et Stola albi coloris dicit :

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis induere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam, ut hoc genus vestiménti, quod Sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indicium abrenuntiántes sæculo ferre auxérunt, Tu ita bene ✠ dicere dignéris, ut hic fámulus tuus (*vel* fámula tua) N. qui (*vel* quæ) hoc indútus (*vel* indúta) fúerit vestiménto, te quoque induere mereátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Postea aspergit aqua benedicta.

MODUS IMPONENDI

dictum Scapulare.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Adésto Dómine supplicatióibus nostris, ut, hunc fámulum tuum (*vel* fámulam tuam), eti in tui nómine habitum Religiónis SSmæ Trinitátis impónimus, Tu ita bene ✠ dicere dignéris, ut te largiénte devótus (*vel* devóta) persístat, et vitam cónsequi mereátur æternam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Nunc imponitur S. Scapulare a Sacerdote dicente :

Accipe hábitum SSmæ Trinitátis in augméntum fidei, spei, et charitátis in nómine Patris ✠ et Fílii et Spíritus Sancti. R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámuló tuo, (*vel fámulæ tuæ*) in Confessióne veræ fidei æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in potentia majestátis adoráre unitátem, quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus qui per Sanctos Joánnem et Felícem Ordinem SSmæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracénórum captívos, cœlitus institúere dignátus es: præsta quæsumus, ut eórum suffragántibus méritis a captivitate eóporis et ániæ Te adjuvánte liberétur hic fámulus tuus, (*vel hæc fámula tua*). Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Suscípiat te SSma Trínitas in númerum Confrátrum, Consororúmque Confraternitátis nostræ, et licet te indigne suscépimas, in oratióibus tamen nóstris precámur, ut tibi SSma Trínitas concédât tempus bene vivendi, constántiam perséverándi: et sicut nos hódie fratérna cháritas spirituáliter jungit in terris, ita Divína Píetas, quæ dilectiÓNis est áuctrix, et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cœlis. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Datur Benedictio dicendo :

Pax et Benedictio Dei Omnipoténtis Patris ✠ et Fílii et Spírítus Sancti descéndat super te (*vel super vos*) et máneat semper.

R. Amen.

BENEDICTIO

TRISAGII SANCTISSIMÆ TRINITATIS

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

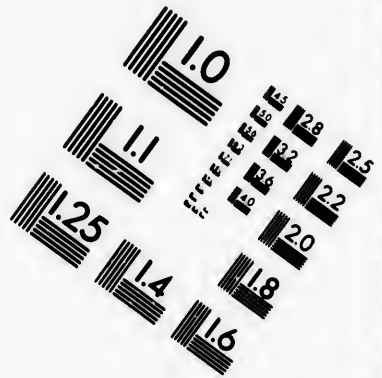
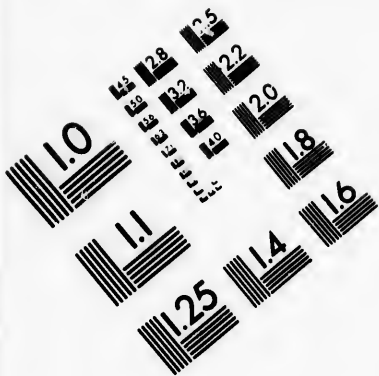
R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

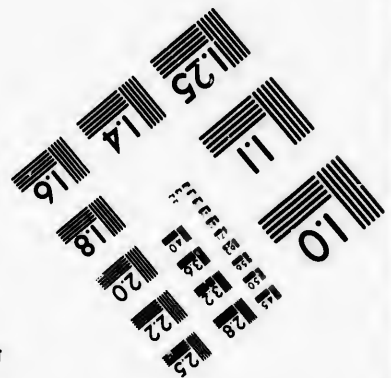
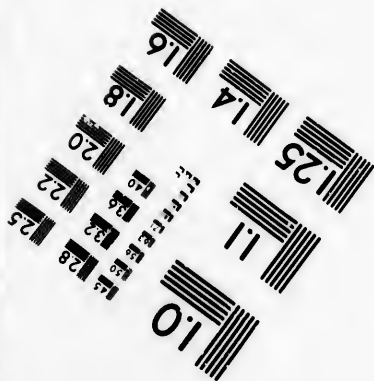
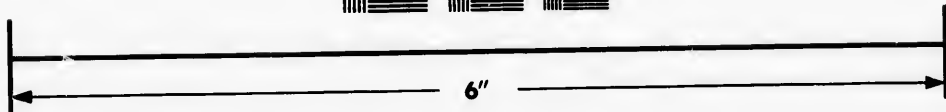
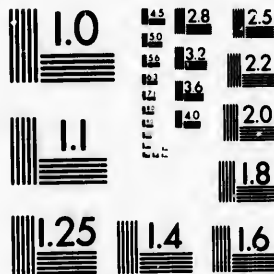
Omnípotens, et miséricors Deus, qui per Fílium tuum Unigénitum, ac per Prophétas et Apóstolos tuos SSmæ Trinitátis Mystérium reveláre dignátus es: ut Sanctórum Angelórum Choros imitáutes in terris dignas et devótas tibi láudes referámus, tuam obsecrámus eleméntiam, ut hæc Triságia (*vel* hoc Triságium) quæ (*vel* quod) in honórem, et láudem ejúsdem SSmæ Trinitátis, ab Ecclésia fidéli dicáta sunt (*vel* dicátum est) bene ✠ dicas, et sanctífices eisque, (*vel* eique) tantum infundas Spíritus Sancti virtútem, ut quicúmque horum quodlibet portáverit, atque in domo sua reveréter serváverit, seu devóte recitáverit, tua Divína virtúte ab ómnibus ánima et córporis perículis eruátur, sitque cónsors et particeps Gratiárum ómnium, Privilegiórum et Indulgentiárum, quæ ab Apostólica Sede concéssa fúerint, atque in éxítu suo a Sanctis Angelis tuis, in conspéctu Divíne majestátis presentári mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Postea aspergatur aqua benedicta.

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

128
125
122
120

10

METHODUS

pro erigendis Stationibus Viæ Crucis.

(Propria Ordinis Minorum Observantium S. Francisci.)

*Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus
uno saltem clerico adhibito, qui ei opportuno tempore por-
rigere possit vasculum Aquæ benedictæ cum aspersorio,
et thuribulum cum incensi uaricula, ascendit, Altare, ibi-
que stans brevi sermone super præstantia et utilitate pi-
æ crevitii Viæ Crucis populum alloquetur : deinde genufle-
xus in infimo gradu intonabit :*

HYMNUS.

Veni, Créator Spíritus
Mentes tuórum vísita
Imple supérna grátia,
Quæ tu créasti, pèctora.
Qui diceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus ignis cháritas,
Et spiritalis únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ dèxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura,
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :

Ductóre sic te prævio
 Vitémus omne nóxium.
 Per te sciámus da Patrem,
 Noseámus atque Fílium,
 Teque utriúsque Spíritum
 Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
 Et Fílio, qui a mórtuis
 Surrexit ac Paráclito,
 In sæculórum sæcúla. Amen.

V. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.

R. Et renovábis fáciem terra.

OREMUS.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne
 docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et
 de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde quæsumus Dómine, beáta María semper Vír-
 gine intercedénte, pópulum istum (*vel* Familiám istam)
 ab omni adversitaté, et toto corde tibi prostrátum (*vel*
 prostrátam) ab hóstium propítius tuére cleménte insídiis.

Actiões nostras quæsumus Dómine aspirándo præ-
 veni, et adjuvándo proséquare, ut cuncta nostra orátio
 et operátio a te semper incípiat, et per te cepta finiá-
 tur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium
 tuum qui tecum vivit et regnat per ómnia sæcula
 sæculórum. Amen.

BENEDICTIO TABULARUM PICTARUM

(*si adsunt*)

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Omniúpotens sempítérne Deus, qui sanctórum tuórum imáginés sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, toties córum actus, et sanctitátem ad imitándum memórie óculis meditémur : has quesumus imáginés in honórem, et memóriam Unigéniti Filii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficáre dignéris, et presta : ut quicúmque coram illis Unigénitum Filium tuum supplíciter cólere, et honoráre studérit, illius méritis, et obténtu, a Te grátiam in prasénti, et aetérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúndem Christum etc.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

BENEDICTIO CRUCIUM

que ex ligno esse debent.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Rogámus te, Dómine sanete, Pater omniúpotens, sempítérne Deus, ut dignéris bene ✠ dicere hæc signa crucis tue, ut sint remédia salutária géneri humano : sint solíditas fidei, bonórum óperum profécetus, et redémptio animárum ; sint solámen, et protéctio, ac tutéla

contra seiva jácula inimicórum. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

OREMUS.

Béne ✠ die Dómine has cruces, quia per crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte daémonum, et superásti Passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudebat in pravaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptionem. *Tunc Sacerdos eas aspergens dicat*: Sanctificéntur ista crucis signa in Nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, ut orántes, inclinántesque se propter Deum ante istas cruces invéniant sanitátem ánimæ, et córporis. Per Christum Dóminum nóstrum. Amen.

Deinde cantatur sequens:

HYMNUS.

Vexilla Regis pródeunt,
 Fulget crucis mystérium:
 Qua vita mortem pértulit,
 Et morte vitam prótulit.
 Que vulneráta lancea
 Mucróne diro, críminum
 Ut nos laváret sórdibus,
 Manávit unda, et sáanguine.
 Impléta sunt, que cóncinit
 David fidéli cármine,
 Dicéndo natió nibus:
 Regnávit a ligno Deus.
 Arbor decóra et fúlgida,
 Ornáta regis púrpura.
 Elécta digno stípíte
 Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
 Prétium pepéndit sæculi,
 Statéra facta córporis,
 Tulítque prædam tártari.
 O crux, ave, spes única,
 Hoc passiónis rémpore,
 Píis adáuge grátiam,
 Reisque dele crímina.
 Te, fons salútis Trínitas,
 Colláudet omnis spíritus :
 Quibus crucis victóriam
 Largíris, adde præmium.
 Amen.

HYMNUS.

Stabat mater dolorósa
 Juxta crucem lacrymósa,
 Dum pendébat Fílius,
 Cujus ánimam geméntem,
 Contristátam et doléntem,
 Pertransívit gládius.
 O quam tristis et afflícta
 Fuit illa benedícta
 Mater Unigéniti !
 Quæ mœrébat, et dolébat,
 Pia mater dum vidébat
 Nati pœnas ínclýti.
 Quis est homo, qui non fleret,
 Matrem Christi si vidéret
 In tanto supplicio ?
 Quis non posset contristári
 Christi matrem contemplári
 Doléntem cum Fílio ?

Pro peccátiſ ſue gentiſ
 Vidit Jeſum in torméntiſ,
 Et flagélliſ ſúbditum.
 Vidit ſuum dulceem Natum
 Moriéndo deſolátum,
 Dum emiſit ſpíritum.
 Eja, mater fons amóriſ,
 Me ſentíre vim dolóriſ
 Fac, ut tecum lígeam.
 Fac ut árdeat cor meum
 In amándo Chriſtum Deum,
 Ut ſibi compláceam. Amen.

*Sacerdotiſ accedens ad locum primæ Statióniſ, oſcu-
 latur Crucem et tabulum, caſque, vel per ſe, vel per lai-
 cam decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præpa-
 rato ; deinde legit meditationem et preceſ huic Statióni
 reſpondentes ; quod et fiet in ceteriſ ſtationibúſ. Quibúſ
 finitiſ cantatur ſequens :*

HYMNUS.

Te Deum laudámus : te Dóminum confitémur,
 Te aetérnum Patrem omniſ terra venerátur.
 Tibi omneſ angeli, tibi celi et univérſe poteſtátes :
 Tibi chérubim et séraphim inceſſábili voce pro-
 clamánt :
 Sanctuſ, Sanctuſ, Sanctuſ Dóminus Deus Sábaoth,
 Pleni ſunt celi, et terra majeſtátiſ glóriæ tuæ,
 Te glorióſuſ apeſtolórum chorus,
 Te prophetárum lauſábilis númeruſ,
 Te mártýrum candidátuſ láudat exércituſ,
 Te per orbem terrárum ſancta confitétur eccléſia,
 Patrem immenſæ majeſtátiſ,

Venerándum tuum verum, et únicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem non horruísti vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad délixeram Dei sedes in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretiósó Sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédic hereditáti tue.

Et rege eos, et extólle illos usque in aetérnum.

Per síngulos dies bédicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto, sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : non confúndar in aetérnum.

V. Bédicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu.

R. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

OREMUS.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infínitus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper clemén-

tiam exorantes, ut qui petentibus postulata concedis, eisdem non deserens ad premia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum cruce.

FORMULA

ad fidem faciendam de creatione Viae Crucis.

Vigore facultatis mihi commissa. Ego N. N. Viam Crucis cum annexis Indulgentiis crexi in loco, ut supra in precibus etc. juxta regulas a s. Indulgentiarum Congregatione die 10. Maji 1742. praescriptas. In quorum fidem testimonium hoc mea manu exaravi hac die etc.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

*Habitus vel Scapularis nigri Sanctissimae Crucis
Passionis D. N. Jesu Christi.*

(Propria Congregationis Clericorum Regularium SSmae Crucis
et Passionis D. N. Jesu Christi.)

*Sacerdos indutus superpelliceo et stola rubea, eo genu-
flexo cui Habitum vel Scapulare est imponendum, dicit :*

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Domine Jesu Christe, qui pro redemptione mundi voluisti nasci, circumcidi, a Judæis reprobari, a Juda traditore osculo tradi, vinculis alligari, sicut agnus innocens ad victimam duci, atque conspectibus Anne,

Cáiphe, Piláti et Heródis indecéciter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pérenti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affigi et láncea vulnerári : Tu Dómine, per has sanctíssimas penas tuas, et sanctam Crucem et Mortem tuam hujus fámuli tui (*vel fámulæ tuæ*) intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut charitátis tuæ dulcedine perfúsus (*vel perfúsa*) lácrymas compunctiónis júgiter effúndat, totáque virtáte te díligat, et quæ tibi plácita sunt tota dílectióne perficiat. Qui vivis et regnas cum Deo Patri etc.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit celum et terram.

V. Sit nomen Dómini benedíctum.

R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

V. Dómine exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es, te humíliter deprecámur, ut hoc induméntum, quod in memóriam tuæ SSmæ Passiós et Mortis institútum fuit, bene ✠ dicere et sancti ✠ ficáre dignéris, ut hic fámulus tuus (*vel hæc fámula tua*) qui (*vel quæ*) ipsum gestáverit, ejusdem Passiós particeps efféctus (*vel effécta*) ætérnam glóriam tuam cónsequi mereátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Habitum vel Scapulare aspergit aqua benedicta, et illud imponit dicens :

Induat te Dóminus novum hóminem, ut hæc lúgubri

penitentie téssera munítus júgiter aspicias ad Jesum, quem manus impiórum confixerunt, et dóleas super eum ut doleri solet in morte primogéniti.

R. Amen.

Deinde subjungit :

Et ego ex facultate mihi concessa recípio te ad participatióem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólico Privilegio gáudet Congregatio SSme Crucis et Passiónis D. N. Jesu Christi. In nómine ✠ Patris et Filii et Spíritus Sancti, Amen.

In fine tandem :

Pássio Dómini Nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

BENEDICTIO ROSARIORUM B. M. V.

(Propria Ordinis Predicatorum.)

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dómine exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam charitátem tuam qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum de cælis in terram descéndere, et de Beatíssimæ Mariæ Dóminæ Nostre útero sacratíssimo, Angelo nunciánte carnem suscépere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte

diáboli : obsecrámus imménsam eleméntiam tuam, ut hæc signa Rosárii in honórem et láudem ejúsdem Genitricis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicéata bene ✠ dicas et sancti ✠ fices, eisque tantam infúndas virtútem Spíritus Sancti, ut quicúmque horum quodlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum ejúsdem sanctæ Societátis institúta, divína contemplando mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et particeps ómnium gratiárum, privilegiórum et indulgentiárum quæ eidem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concessa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubique in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa Beatíssima Vírgine María Dei Genitrice tibi plenus bonis opéribus presentári mereátur. Per eúndem Dominum nostrum Jesum Christum etc.

R. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

ABSOLUTIO

*impertienda Confratribus Rosarii
in articulo mortis constitutis.*

(Propria Ordinis Predicatorum.)

*Dicto Confiteor etc. Sacerdos dicat Misereátur etc.
Indulgéntiam etc. deinde :*

Dóminus Noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui B. Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi et solvéndi, per suam piússimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et remíttat tibi ómnia peccáta, quæcúmque et quomocúmque in toto vite decúrsu commisísti : de quibus corde contrítus et ore conféssus es.

restituens tibi stolam primam quam in bapt'smate recepisti. Et per Indulgéntiam plenariam a Summis Pontificibus Innocéntion Octavo et Pio Quinto, Confrátribus Sanctíssimi Rosárii in artículo mortis constitútis concéssam, liberet te a présentis ac futúre vitæ pœnis, dignetur purgatórii cruciátus remittere, portas inférni claudere, paradísi jánuam aperire : teque ad gáudia sempitérna perducere, per sacratíssima sue vitæ, passiónis et glorificatiónis mystéria Sanctíssimo Rosário comprehénsa. Qui cum Patre et Spíritu Sancto Deus unus vivit et regnat in secula seculórum. Amen.

BENEDICTIO HABITUS

ac receptio Confratrum B. M. V. de monte Carmelo.

(Propria Ordinis Carmelitæum.)

Sodalitati huic nomen daturus, ipso die ad Penitentiæ, atque Eucharistiæ Sacramenta accedat, ut plenariam Indulgéntiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpellicem induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit, Sacerdos stans dicat :

Suscépinus Deus misericórdiam tuam in médio templi tui : secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est dextera tua.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

- V. Salvum fac servum tuum.
 R. Deus meus sperantem in te.
 V. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
 R. Et de Sion tuere eum.
 V. Nihil proficiat inimicus in eo.
 R. Et filius iniquitátis nón appónat nocere ei.
 V. Dómine exáudi oratiómem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Suscípiat te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indigni, te suscépimus in oratióibus nostris. Concédát tibi Deus per Unigénitum summa mediátorem Dei, et hóminum tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad aetérnae vitæ hereditátem feliciter perveniéndi; et sicut nos hódie fratérna chárítas spírítuáliter jungit in terris, ita, divína píetas, quæ dilectiúnis est ánctrix et ámatrix, nos cum fidélibus suis conjúgere dignéetur in cælis: Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

- V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
 R. Qui fecit cælum et terram.
 V. Sit nómen Dómini benedictum.
 R. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
 V. Dómine exáudi oratiómem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Aetérne Pater, et Omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere volústi:

obsecramus immensam tue largitatis bene ✠ dictionem in hoc genus effluere vestimenti, quod Sancti Patres ad innocentiae et humilitatis indicium a renuntiantibus saeculo gestari sanxerunt, et sic ipsum bene ✠ dicere digneris, ut quicumque eo usus fuerit induere mereatur ipsum Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

OREMUS.

Suppliciter te Domine rogamus, ut super hunc habitum servo tuo (*vel* ancillae tuae) imponendum bene ✠ dictio tua benigna descendat, ut sit bene ✠ dictus, atque divina virtute procul pellantur hostium nostrorum visibulum et invisibulum tela nequissima. R. Amen.

Aspergat habitum Aqua benedicta, et imponendo dicat:

Accipe vir devote (*vel* devota mulier) hunc habitum benedictum, precantes Sanctissimam Virginem, ut ejus meritis illum perferas sine macula, et te ab omni adversitate defendat, atque ad vitam perducat aeternam.

R. Amen.

Adesto Domine supplicationibus nostris, et hunc famulum tuum (*vel* hanc ancillam tuam), quem (*vel* quam) Sodalitati sanctae Religionis Carmelitarum sociamus, perpetua tribue firmitate corroborari, ut perseveranti proposito, in omni sanctitate tibi valeat famulari.

Protege Domine famulum tuum (*vel* ancillam tuam) subsidiis pacis, et B. Mariae semper Virginis patrocinii confidentem a cunctis hostibus redde securum (*vel* securam).

Bene ✠ dicat te conditor coeli et terrae Deus omnipotens, qui te eligere dignatus est ad Beatissimae Virginis Mariae de monte Carmelo Societatem; et Confrater-

nitatem ; quam precamur : ut in hora obitus tui conterat caput serpentis, qui tibi est adversarius, et tandem tamquam victor palmam, et coronam sempiternae hereditatis consequaris. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Si autem habitus solum sit benedicendus incipitur a
 V. Adjutorium nostrum usque ad orationem Suppliciter inclus.

Deinde aspergat Confratrem Aqua benedicta et subjungat :

Ego auctoritate, qua fungor, et mihi concessa recipio te ad Confraternitatem sacrae Religionis Carmelitarum, et investio, ac participem te facio omnium bonorum spiritualium ejusdem Ordinis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

His expletis describatur Confratis nomen in codicem Confraternitatis, et paucis sed efficacioribus verbis eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendant, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam Matrem prosequi fas erit.

ABSOLUTIO IMPERTIENDA

*Confratribus B. M. V. de monte Carmelo
 in articulo mortis constitutis.*

(Propria Ordinis Carmelitarum.)

Cum Sacerdos ingressus fuit infirmi cubiculum, dicat :
 V. Pax huic domui.

R. Et omnibus habitantibus in ea.

Deinde imposita stola violacei coloris, aspergat agrum et circumstantes Aqua benedicta in modum crucis dicens :

Antiphona.

Aspérget me hyssópo etc.

Miserére mei Deus secúndum magnam misericórdiam tuam. Glória Patri etc.

Et repetitur Antiphona. Aspérget me etc.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus sperántem in te.

V. Nihil proficiat inimícus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Mitte ei Dómine auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Dómine exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Exáudi nos Dómine sancte Pater omnipotens aetérne Deus, et mittere dignéris sanctum angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde genuflexus dicat Litanias B. V. Mariæ.

Kyrie eléison. Christe eléison etc.

Pater noster, et Ave Maria.

Sub tuum præsídiúm confúgimus sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis eunctis libera nos semper Virgo gloriósa et benedicta. Dómina nostra, médiatrix nostra, advocáta nostra tuo cum Filio reconcília, tuo cum Filio repræsénta.

- V. Ora pro eo sancta Dei Génitrix.
 R. Ut dignus efficiátur promissionibus Christi.
 V. Dómine exáudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíseum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Prótege Dómine fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) subsidiis pacis, et Beáte Mariæ semper Vírginis patrocínii confidéntem a cunctis hóstibus redde secúrum.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quesumus Dómine, méritis adjuvémur, ut quod possibilitas nostra non obtinet ejus nobis intercessióne donétur.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humáno géneri et salutis remédia, et vitæ atérnæ subsidia contulísti: respice propítius fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) infirmitate córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti; ut in hora éxitus illius absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum representári mereátur.

Deus infirmitátis humánæ singuláre præsidium, auxilií tui super infirmum fámulum tuum (*vel* infirmam fámulam tuam) osténde virtútem, et sic eum grátia tua confirmáre dignéris, ut in hora mortis ejus non præváleat contra eum (*vel* eam) adversárius, sed cum angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam.

Omnípotens sempitérne Deus, qui montis Carméli Ordinem glorióse Vírginis Matris Mariæ sacráto título insignítum Sanctórum tuórum Elíæ, Angeli, Cyrilli, Albérti, Terésia, et aliórum plurimórum Sanctórum méritis decorásti; tríbue, quesumus, ut per córum mérita et suffrágia ab instántibus ánimæ et córporis malis, et

periculis liberátus (*vel liberáta*) ad te verum Carméli vérticem gáudens pervenire mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

His absolutis dicatur Confiteor, deinde Sacerdos stans dicat :

Misereátur tui omnipotens Deus, et dimíssis peccáttis tuis perdúcat te ad vitam aetérnam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum tuórum tríbuat tibi Omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

OREMUS.

Deus omnipotens salvátor et redémptor géneris humani, qui Apostolis suis dedit ligándi et solvéndi potestatem, ipse te absolvere dignétur ab ómnibus iniquitátibus tuis, et quantum meæ fragilitáti permittitur, auxiliante ipso sis ab \boxtimes solútus (*vel absoluta*) ante fáciem ejus. Qui vivit et regnat etc.

Deinde conferat Indulgentiam plenariam in hac formula :

Concédo tibi Indulgéntiam plenariam peccatórum tuórum facultáte mihi concéssa, et commíssa virtúte Bulárum Ordinis Carmelitárum, quod si præsens mortis periculum, Deo favénte, eváseris, sit tibi hæc Indulgéntia pro vero mortis artículo reserváta. In nómine Patris, et Fí \boxtimes lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Preces in casu necessitatis possunt omitti, et illico vgro absolutio impertiri antequam e vita discedat.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Scapularis cerulei B. Mariæ Virginis Immaculatae.

(Propria Clericorum Regularium Theatinorum.)

Qui suscepturus est Scapulare genuflectat, et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tegimen nostræ mortalitátis induere dignátus es, tuæ largitátis eleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam Conceptionis Beátæ Mariæ Vírginis Immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene ✠ dicere dignéris, ut hic fámulus tuus, qui eo usus fuerit, (*vel* hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit) (*Si plures suscepturi sint dicatur* hi fámuli tui qui eo usi fúerint) (*vel* hæc fámulae tuæ quæ eo usæ fúerint) eádem Beáta María VírGINE intercedénte, te quoque induere mereátur (*vel* mereántur). Qui vivis et regnas in secula seculórum. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare (vel Scapularia) aqua benedicta : deinde illud imponit dicens :

Accipe, Frater, (*vel* Soror) Scapuláre Conceptionis Beátæ Mariæ Vírginis Immaculátæ, ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútas, (*vel* exúta) et ab omni pec-

catórum inquinaménto mundátus, (vel mundáta) ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea subjungit :

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatiónem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne, ex grátia Dei, fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris et Fílii ✠ et Spíritus sancti.

R. Amen.

Describat nomen ejus (vel nomina eorum) in Libro consueto : et dicat, trinu vice, flexis genibus. Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis).

Láudes ac grátia sint omni momento Sanctíssimo ac Diviníssimo Sacramento.

Et benedicta sit Sancta et Immaculáta Concéptio Beátæ Vírginis Mariæ.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias 200 dierum consequendas.

Decr. Pii VII 30 Junii 1818.—Rescr. Pii VI 21 Novembris 1793.

ORDO

*applicandi Indulgentiam Plenariam
in articulo mortis.*

Dicatur ab infirmo, si vires habeat, vel ab alio, si infirmus nequeat : Confiteor Deo etc. a Sacerdote vero Misereatur, et Indulgéntiam etc. deinde :

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui Beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi

atque solvendi, per suam piissimam misericordiam te absolvat; et ego auctoritate ipsius, et Beatorum Apostolorum Petri, et Pauli ex speciali gratia mihi tradita, tibi- que concessa, a Summis Pontificibus confirmata, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, et minoris, (suspensionis) et interdicti, si teneris, in quantum possum et tu indiges; et restituo te sanctis Sacramentis, Ecclesiae communioni et unitati fidelium. In nomine Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti. Amen.

Item eadem auctoritate mihi tradita, et tibi concessa, ego te absolvo ab omnibus peccatis tuis, quaecumque toto decursu vitae, quomocumque commisisti, de quibus corde contritus, (*vel* contrita) et ore confessus (*vel* confessa) es, et quorum memoriam non habes usque in presentem diem, et de quibus confiteri minime recordatus (*vel* recordata) fuisti: et restituo te illi innocentiae, in qua eras, quando baptizatus (*vel* baptizata) fuisti, et puritati eidem, in quantum claves sanctae matris Ecclesiae se extendunt. Remitto tibi etiam penas purgatorii, quas per culpas, et offensas contra Deum, et proximum et teipsum (*vel* teipsam) commissas incurristi. Clauo tibi portas Inferni, januas aperio Paradisi: bona per te facta, et facienda, sint tibi in remissionem peccatorum, in augmentum gratiae, et praemium vitae aeternae: et hoc si in infirmitate, qua aegrotas, decedas: alias ex misericordia Dei salva sint tibi, donec fueris in articulo mortis constitutus (*vel* constituta). In nomine Patris, et Filii, ✠ et Spiritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

*Scapularis B. Mariæ Virginis de Mercede.**(Propria Ordinis B. M. V. de Mercede Redemptionis Captivorum.)**Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus dicit :*

V. Ostende nobis Dómine misericórdiam tuam.

R. Et salutáre tuum da nobis.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis induere dignátus es, obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam, ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocéntiæ, et sanctitátis indicium ferre sanxerunt, ita bene ✠ dicere dignéris, ut qui eo usus fúerit te induere mercátur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta et eo postulantem induat dicens :

Ego auctoritáte Dómini Nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri, et Páuli, et mihi commissa, do tibi hábitum Religiónis Beátæ Mariæ de Mercede propter devotiónem, quam geris ad Sacratíssimam et Immaculatám Matrem Dei Mariám, et Ordinem ejus sub nómine fundátum, cum quo in præsentí grátiam Spíritus Sancti adipisci váleas, et in futúro sæculo glóriam ætérnam, quæ præmiúm est electórum. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Postea dicatur :

HYMNUS.

Veni, Creátor Spíritus,
 Mentés tuórum vísita,
 Imple supérna grátia,
 Quæ tu creásti péctora.
 Qui díceris Paráclitus,
 Altíssimi donum Dei,
 Fons vivus, ignis, Cháritas,
 Et spiritális únetio.
 Tu septifórmis múnuere,
 Dígitus Patérnæ déxtere,
 Tu rite promíssum Patris,
 Sermóne ditans gúttura.
 Accénde lúmen sénsibus,
 Infúnde amórem córdibus,
 Infirma nostri córporis
 Virtúte firmans pérpeti.
 Hostem repéllas lóngius,
 Pacémque dones prótinus ;
 Ductóre sic te prævio.
 Vitémus omne nóxium.
 Per te sciámus da Patrem,
 Noscámus atque Fílium :
 Teque utriúsque Spíritum
 Credámus omni témpore.
 Deo Patri sit glória,
 Et Fílio, qui a mórtuis
 Surréxit, ac Paráclito,
 In sæculórum sæcula.
 Amen.

- V. Emítte spírítum tuum, et creabúntur.
 R. Et renovábis fáciem terræ.
 V. Salvum fac servum tuum, (vel ancillam tuam).
 R. Deus meus speráutem in te.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Adésto Dómine supplicatióibus nostris, et hunc fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) bene **✠** dícere dignéris, cui in tuo sancto nómine hábitum sanctæ Religiónis B. Mariæ de Mercéde impónimus, quem ex devotióne cupit portáre, dum vitam dúxerit in humánis : ut te largiénte, et devótus (*vel* devóta) in Ecc'lesia persístere, et vitam percípere mereátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

BENEDICTIO

alia ejusdem Scapularis.

(Propria ejusdem Ordinis.)

- V. Adjntórium nostrum in nómine Dómini.
 R. Qui fecit cœlum et terram.
 V. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
 R. Et salutáre tuum da nobis.
 V. Dómine exáudi oratióem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 V. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indüere dignátus es : obsecrámus imménsæ largitátis

tue abundantiam ; ut hoc genus vestimentorum, quod sancti Patres ad innocentiae et sanctitatis indicium fere sanxerunt, ita bene ✠ dicere digneris ; ut qui hoc usus fuerit, te induere mereatur. Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

OREMUS.

Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, qui te maxime mirabilem et laudabilem praebes in gloriosissima Virgine Maria, unigeniti Filii tui Matre, qui nobis eam in misericordiae Matrem donasti, captivorumque redemptricem effecisti, in ipsaque glorificari complaces : tuam supplices exoramus clementiam, ut super hoc signum, (scapulare seu vestimentum), pro ipsius sanctissimae Virginis veneratione adaptatum, et super quamlibet ipsius partem, sacram tuam bene ✠ dictionem benignus effundas ; et praestes, ut qui ea devote coluerit, potentissimum redemptricis supernae experiatur auxilium, tuamque misericordiam piissimam in praesenti et in futuro saeculo. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

OREMUS.

Clementissime Domine Deus, qui beatissimam Virginem Mariam, Filii tui felicissimam Matrem byssino splendenti, et candido in aeternum fulgere fecisti ; bene ✠ dicere, quaesumus, velis album istud operimentum, in ejusdem Virginis Matris, captivorum auxiliatricis, honorem consecratum ; ut qui veneretur devote, a malis omnibus sit liber, et superno byssino in caelis vestiri mereatur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Cinturæ Beatæ Mariæ Virginis.

(Propria Ordinis Eremitarum S. Augustini.)

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus dicat :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit celum et terram.

V. Dómine exáudi oratiónem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Omnípotens, et miséricors Deus, qui peccatóribus pietátis tue misericórdiam queréntibus, véniam, et misericórdiam tríbuís ; orámus eleméntiam tuam, ut hanc corrígiam bene ✠ dicere, et sanctificáre dignéris, ut omnis persóna, que pro peccátis suis illa præcúta fúerit, atque eam portáverit, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servet, et intercedéntibus B. Mariá semper Vírgine, ac sanctis Augustino, et Mónica, véniam peccatórum suórum obtíneat, et vitam consequátur aetérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

OREMUS.

Precámur te, Dómine Sancte Pater, omnípotens, aetérnae Deus, ut hanc corrígiam in signum puritátis bene ✠ dicas ad restringéndos lumbos, et renes, et voluntátem sub tua lege compriméndam ; ut quicúmque illam devotiónis stúdio semper portáverit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam, et indulgéntiam tuæ sanctíssimæ Misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ.

Dómine Jesu Christe, qui discipulos tuos oráre docuísti, súscipe quesumus bene \boxtimes dicéndo oratiónes famulórum, famularúmque tuárum, ut illórum orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

BENEDICTIO PERSONÆ.

Adésto, Dómine supplicatió nibus nostris, ut hic fámulus tuus (*vel* hæc fámula tua) cui in tuo sanctíssimo Nómine hanc corrígiam impónimus, te largiénte semper devóte in sancta Religióne persístat. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde ipsam aspergat aqua benedicta.

Postea eam cingens corrígia dicat :

Accípe corrígiam super lumbos tuos, ut sint lumbi tui præcíncti in signum temperántiæ, et castitátis. In nómine Patris, et Fílii, \boxtimes et Spíritus Sancti. Amen.

Deinde dicat Sacerdos :

Dóminus qui cœpit in vobis opus bonum, et ipse perficiat, et augméntum grátiae, et glóriæ, méritis Beáte Mariæ semper Virgínis, et sancti Augustíni, ejúsque devotíssimæ Matris Mónicae vobis concédát. Amen.

Et ego auctoritáte qua fungor, indultóque Apostólicó mihi commísso, vos recípío, atque accépto et partícipes ómnium bonórum, quæ fiunt per totum Ordinem sancti Augustíni constitúo.

Benedictio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, \boxtimes et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIO IMPERTIENDA

*Conferribus Cincturalis
in articulo mortis constitutis.*

(Propria Ordinis Eremitarum sancti Augustini.)

V. Pax huic dómni.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Confiteor Deo omnipotenti etc.

Misereátur tui omnipotens Deus, etc.

Dóminus noster Jesus Christus per suam piússimam misericórdiam te absólyat : et ego auctoritate ipsius, et beatorum Apostolorum Petri, et Páuli, ac sanctae Romanae Ecclesiae, in hac parte tibi concessa, et mihi commissa, in quantum possum, et valeo, et deheo, et mihi permittitur, absólvo te ab omni sententia Excommunicatiónis majóris, vel minóris, suspensiónis, et interdicti, a participatióne cum excommunicátis, et restituo te sacrosánctis Sacraméntis, Ecclesiae communióni, et unitati Fidélium : in nómine Patris, et Filii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Item eádem auctoritate ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, conféssis páriter, et oblitis, et a ponis ómnibus tibi in Purgatório débitis própter culpas, et offénsas, quas contra Deum, teípsum, et próximum tuum commisísti. In nómine Patris, etc.

Et hoc, si hac, qua agrótas, infirmitate moriáris, sin ántem salva tibi sit, donec fúeris in mortis artículo constitútus. In nómine Patris, et Filii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO

Coronæ septem dolorum B. Mariæ Virginis.

(Propria Ordinis Servorum B. M. V.)

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus dicat :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter númiam charitátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptione nostra de cælis ad terram descendere, carnem suscépere, et crucis tormentum subíre voluísti : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam : ut hanc coronam, in memóriam septem dolorum Genitricis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátam, bene ✠ dicas, et sancti ✠ fices, et ei tantam Spíritus Sancti virtútem infúndas : ut quicúmque eam recítaverit, ac secum portáverit, atque in domo sua reveréter tenuerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubique in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo a Beatíssima Vírgine María tibi bonis opéribus coronátus presentári mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat coronam aqua benedicta. Postea eam porrigens dicat :

Accipe coronam Beátæ Mariæ Virginis in memóriam septem dolorum suórum contéxtam, ut dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. Amen.

Deinde benedicens dicat :

Pax et benedictio Dei omnipotentis Patris, ✠ et Filii, et Spiritus Sancti descendat super te (*vel* super vos) et maneat semper. Amen.

BENEDICTIO CINGULI

S. Thomae Aquinatis ad servandam castitatem.

(Propria Ordinis Praedicatorum.)

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Domine Jesu Christe Fili Dei vivi, puritatis amator et custos, obsecramus immensam clementiam tuam; ut sicut ministerio angelorum sanctum Thomam Aquinatem cingulo castitatis cingere, et a labe corporis, ac animae preservare fecisti; ita ad honorem et gloriam ejus bene ✠ dicere et sancti ✠ fieri digneris cingula ista, ut quicumque ipsa circa renes reverenter portaverit ac tenuerit ab omni immunditia mentis et corporis purificetur, atque in exitu suo per manus sanctorum angelorum tibi digne presentari mereatur. Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO NUMISMATUM.

S. Benedicti.

(Propria Ordinis S. Benedicti.)

Sacerdos benedicturus Numismata sancti Benedicti incipit absolute :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Exorcízo vos, Numismata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exercitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanae eradicáre et effugáre ab his Numismátibus, ut fiant ómnibus qui eis usúri sunt salus mentis et córporis, in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi filii ejus Dómini nostri, et Spíritus Sancti ✠ Parácliti, et in charitáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

R. Amen.

Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison. Pater noster *scrv.*

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus, sperántes in te.

V. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

R. A fácie inimíci.

V. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.

R. Dóminus benedicet pópulum suum in pace.

V. Mitte eis Dómine auxiliúm de sancto.

R. Et de Sion tuére nos.

V. Dómine exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Deus omnipotens bonórum ómnium largítor, súpplíces te rogámus, ut per intercessiómem sancti Benedícti, his sacris Numismátibus lítteris ac caractéribus a te designátis tuam benedictiómem infúndas : ut omnes qui ea gestáverint ac bonis opéribus inténi, fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concessas cónsequi mereántur, omnésque diabóli insídias et fráudes, per auxiliúm misericórdiae tuae effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum etc.

R. Amen.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptione de Virgíne nasci, circumcídí, a Judaeis reprobarí, Judae ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifigi, lancea vulnerári, et tandem in cruce mori : per hanc tuam sanctíssimam passiómem humíliter exóro, ut omnes diabólicas insídias et fráudes expéllas ab eo, qui Nomen Sanctum tuum his lítteris ac caractéribus a te designátis devóte invocáverit, et cum ad salutis portum perdúcere dignéris. Qui vivís et regnas in saecula saeculórum.

R. Amen.

V. Benedictio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii, ✠ et Spírítus Sancti descéndat super haec Numismáta ac ea gestántes, et máneat semper. Amen.

Deínde Sacerdos aspergit Numismata aqua benedicta,

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Chordæ S. Francisci.

(Propria Ordinis Minorum Conventualium.)

Sacerdos indutus superpelliceo ac stola alba dicat :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Ora pro nobis beátæ Pater Franciscæ.

R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

V. Dómine exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus qui ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti ; béne ✠ dic, quæsumus finem istum et præsta ; ut fámulus tuus qui eo velut ligámine pœnitentiáli sui córporis cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuo memor exístat, et in Ordine, quem assúmpsit, perénniter perséveret, tuisque cum afféctu semper obséquis se alligátum esse cognóscat. Per Dóminum nostrum etc.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnibus peccatóribus queréntibus véniam et misericórdiam, quesíta et optáta misericórditer tribuísti : orámuS imménsam cleméntiam tuam : ut has chordas (*vel* hanc chordam) bene ✠ dicere et sanctificáre dignéris ; ut quicumque iis (*vel* ea) pro peccátis suis cincti fúerint (*vel* cinctus fúerit), et

clémentiam tuam imploráverint (*vel* imploráverit) méritis et intercessióne beatíssimi servi tui Francísci véniam et indulgéntiam suórum peccatórum, fructúmque tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur (*vel* consequátur). Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta : mox Sacerdos cingendo eum chorda dicat :

Accipe chordam super lumbos tuos et sint lumbi tui præcincti in signum castitátis. In nómine Patris, et Filii, ☩ et Spíritus Sancti. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

Cinguli lancei pro chordigeris S. Francisci de Paula.

(Propria Ordinis Minimorum.)

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris inlutus signans se signo crucis dicat :

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnípotens sempitérne et misericors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus queréntibus, véniam et misericórdiam tribuísti: orámu*s* imménsam clémentiam tuam, ut hoc cingulum láncum (*vel* hæc cingula lánea) bene ☩ dicere et sanctificáre dignéris; ut quicúmque pro peccáti*s* suis cincti fúerint, et misericórdiam tuam imploráverint, intercedénte beáto Francísc*o*, véniam et in-

dulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur.
Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen

Aspergit aqua benedicta, deinde porrigit dicens :

Accipe cingulum super lumbos tuos, ut sint lumbi
tui præcincti in signum castitátis et temperántiæ. In
nómine Patris, ✠ et Filii, et Spíritus Sancti. Amen.

MEMORIALE RITUM

*Pro aliquibus præstantioribus sacris functionibus persol-
vendis in minoribus Ecclesiis Parochialibus jussu Be-
nedicti XIII. Poul. Mar. editam.*

MONITUM.

Ut Ritus, ac sacræ Cæremoniæ, visibilia Religionis,
ac Pietatis signa, per quæ mentes Fidelium ad rerum
altissimarum contemplationem excitantur, in minoribus
Ecclesiis Parochialibus almæ hujus Urbis exacte, ac
uniformiter exerceantur : utque hujusmodi Ecclesiarum
Rectores ab exolvendis functionibus illis præcipuis, qui-
bus alma Mater Ecclesia præstantiora nostræ Redemp-
tionis indixit recolenda mysteria, minime vel perstrictus
Parochialium Clericorum numerus detineat, vel insue-
torum Rituum anfractus deterreat : ex Decreto particu-
laris Congregationis, a SSmó Domino nostro Benedicto
PP. XIII. indictæ, sub die 1. Decembris proxime elapsi
anni 1724. pro nonnullis ad sacram Visitationem Eccle-
siarum Parochialium Urbis spectantibus, et a Sanctitate
Sua confirmato: Rectoribus ipsis Memoriale hoc Ritum,
typis datum, proponitur observandum.

Exactissimam præscriptorum Rituum, cum perstri-
ctissimo Clericorum numero, exhibet praxim. Ut pluri-

num tres tantum requirit : vix quartum desiderat. Parrocho tamen curae erit, designatos Clericos, quasi manducens, praecedenter in actionibus peragendis instruere, ut in eisdem attente, et expedite se gerant, neque oscitantur, quo se vertant, nesciant.

Eosdem insuper Clericos modulari, aequa vocum concordia, ea, quae in Processionibus recitanda praecipuntur, edoceat : quaeque, ut inoffenso percurrantur pede, suis locis, in ipso hoc Memoriali per extensum inserere, consonum visum est : ut unus idemque libellus, et quae agenda, et quae recitanda, suppeditet.

Sex, semel in anno occurrentes, functiones enucleate exponuntur (quas subsequens demonstrabit Index) : ex quibus haud difficile erit, methodum excerpere pro consimilibus ; ut in omnibus custodia Sacrarum Ceremoniarum semper effulgeat.

TITULUS I.

DE BENEDICTIONE CANDELARUM

IN FESTO

PURIFICATIONIS B. MARIE VIRGINIS.

CAPIT. I.

DE PREPARANDIS PRO BENEDICTIONE, PROCESSIONE, ET MISSA.

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Calis pro Missa cum omnibus ornamentis coloris albi : nisi festum incidat in Dominica privilegiata, quia tunc coloris violacei.*

2. *Planeta, Stola, et Manipulus coloris albi, vel violacei, si in Dominica, ut supra.*

3. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*

4. *Vas aquæ benedictæ cum Aspersorio.*
5. *Pelvis cum medulla Panis, et rasa pro lotionè manuum post distributionem Candelarum.*
6. *Manutergium,*
7. *Pelvicula cum ampullis vini, et aquæ, et mappula ad manus tergendas.*
8. *Exemplaria hujus Memorialis pro recitandis in Processione.*

In Altari.

1. *Pallium violaceum faciliter amovibile, et aptatum super aliud albi coloris, si Missa erit de Beata Maria.*
2. *Missale in cornu Epistolæ super pulvino violaceo; vel parvo legili.*

Prope cornu Epistolæ in plano.

1. *Mensa cooperta mantili albo, et super eam Candelæ benedicendæ, similiter aliqua mappa munda cooperta.*
2. *Cruz Processionalis.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluriale coloris violacei pro Celebrante.*
3. *Fœculus cum igne, et forcipe.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN FESTO PURIFICATIONIS
BEATÆ MARIE VIRGINIS ABSOLVENDIS.

§. I. *De Benedictione Candelarum.*

1. **C**irca horam diei tertiam, tres Clerici, talari habitu induti, accipiunt Superpellicea in Sacristia, atque disponunt omnia, ut in Cap. præc.

2. Festivo Campanarum sonitu convocetur Populus.

3. Celebrans, facta præparatione ad Missam, ac lotis manibus in Sacristia, ministrantibus secundo, et tertio Clerico, accipit super Cottam, Amictum Albam, Cingulum, Stolum, et Pluviale coloris violacei.

Si fuerit dies Dominica, Celebrans sic indutus benedicit Aquam pro Aspersione ut in Missali.

4. Interim primus Clericus amovet ab Altari vasa florum, et Candelas in eo accendit.

5. Celebrans, facta cum Clericis debita reverentia Cruci, vel Sacrae aliae Imagini in Sacristia, præcedente primo Clerico manibus junctis, medius inter secundum, et tertium Clericum, elevantes fimbrias Pluvialis, tecto capite, procedet ad Altare.

6. Ante infimum gradum deponit Biretum in manibus primi Clerici, qui, eo reposito, Candelas discooperit.

7. Celebrans, facta in plano vel reverentia Cruci, vel genuflexione super infimo gradu, si adsit Tabernaculum recondens SS. Eucharistiam, ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio.

Si facienda sit Aspersio Aquæ Benedictæ, Celebrans genuflexus in primo gradu inferiori procedit ad Aspersionem, ut in Missali, et deinde ascendit ad Altare ut supra.

8. Celebrans, osculato Altari, accedit ad cornu Epistolæ semper medius inter Clericos, ut in num. 5.

9. Ibidem facie ad Altara, manibus junctis, in tono feriali, dicit: *Dominus vobiscum*, et postea subjungit, *Oremus*, et Orat. *Domine Sancte etc.* cum quatuor aliis Orationibus.

10. Interim primus Clericus ponit Ignem in Thuribulo, et accipit Naviculam.

11. Dum dicitur quinta Oratio, tertius Clericus, qui erat a sinistris Celebrantis, facta genuflexione Altari, re-

cedit, et accepto e Credentia Vase Aquae Benedictae, una cum Clerico Thuriferario accedit ad Celebrantem.

12. Celebrans, completa quinta Oratione, ministrante cum osculis consuetis Naviculam secundo Clerico, qui est a dexteris ejus, imponit cum benedictione Incensum in Thuribulo.

13. Deinde, accepto Aspersorio a secundo Clerico, ter aspergit Candelas, in medio, a dextris eorum, et a sinistris, dicens submissa voce Ant. *Asperges me etc.*

14. Successive similiter triplici ductu Candelas adolet incenso, nihil dicens.

15. Completa benedictione, Celebrans facta in medio Altaris debita reverentia, sedebit tecto capite super scabbello in suppedaneo a parte Evangelii (1), et gravi sermone Populum admonet de Institutione hujus Solemnitatis, atque Mysteriis, et utilitate Candelarum benedictarum, utque Populus reverenter accedat ad distributionem.

§. II. De Distributione Candelarum.

1. Expleto sermone, primus Clericus accipit e Mensa Candelam pro Celebrante, et, *nisi adsit aliquis in Presbyterali ordine constitutus*, eam collocat in medio Altaris.

2. Celebrans, facta reverentia in medio Altaris, genuflectit super suppedaneo facie ad Crucem.

3. Sic genuflexus accipit ex Altari Candelam, et eam osculatur, et tradit primo Clerico servandam.

Si adsit aliquis Sacerdos, hiedabit Candelam Celebranti stanti facie ad Populum, cum osculo Candelae tantum, et Celebrans similiter Candelam (2) tantum osculabitur.

4. Deinde Celebrans accedit ad cornu (3) Epistolae.

(1) Bauldr. p. 4, cap. 3, art. 3, n. 13.

(2) Bauldr. p. c. 4, 3, art. 2, n. 13, Gavant. in Dom. Palm. n. 11, lit. g.

(3) Bauldr. loc. cit. act. 1, num. 3.

et alternatim cum suis Clericis alta, et aqua voce, more Clericorum Regularium, recitabit Ant. *Lumen etc.*, et Canticum : *Nunc dimittis etc.*

5. Repetita post *Sicut erat in principio etc.* Ant. *Lumen etc.* Celebrans, facta inclinacione Crucis, vertit se ad Populum, et distribuit Candelas primo Presbyteris, si adsint : deinde Clericis, dispositis seriatim super ora suppedanei, et digniores prope cornu Epistolae : qui omnes genuflexi Candelam, et manum Celebrantis osculabuntur.

6. Deinde Celebrans, facta reverentia Altari, medius inter suos Clericos accedit ad cancellos Presbyterii a parte Epistolae.

7. Ibidem incipit distribuere Candelas primo Viris, deinde Feminis, praebente ei Candelas tertio Clerico a sinistris, allatas a primo Clerico.

8. Completa distributione, Celebrans lavabit manus in plano Epistolae, fundente aquam primo Clerico, et aliis duobus manutergium ministrantibus.

9. Celebrans, lotis manibus, accedit ante Altare per longiorem, factaque in medio Crucis (1) reverentia, pergit ad librum in cornu Epistolae.

10. Ibi cum suis Clericis, alta voce recitabit Antiphonam *Exurge Domine etc.*

11. Deinde stans ibidem subdit : *Oremus*, et si sit post Septuagesimam, et non in die Dominico, subjungit ipsemet, ac genuflectens cum omnibus : *Flectamus genua*, et secundus Clericus primo surgens, respondet : *Lerate*.

12. Postmodum Celebrans dicit Orationem : *Exaudi quaesumus Domine etc.* semper tenens manus junctas, ut supra.

(1) Ex Castald. lib. 3, sect. 8, cap. 3, n. 7, Gavant. p. 4, tit. 10, lit. g, n. 18.

§. III. *De Processione.*

1. Completa Oratione, Celebrans accedit ad medium Altaris, ibidem accipit a primo Clerico Candelam accensam, et exemplar hujus Memorialis, vel Rituale pro Antiphonis in Processione cantandis.

2. Duo alii Clerici similiter accipiunt Candelas accensas, et exemplaria hujus Ritualis.

3. Celebrans vertit se ad Populum, et dicit : *Procedamus in pace*, et Clerici respondent : *In nomine Christi. Amen.*

4. Celebrans incipit recitare Antiph. *Adorna etc.*, ut infra, et alternatim cum Clericis sibi assistentibus reliquas Antiphonas prosequetur.

5. Responso, ut supra : *In nomine Christi. Amen.* primus Clericus accipit Crucem Processionalem ; et facta genuflexione Altari, vertit se ad Populum, et procedit, juxta consuetudinem, vel extra Ecclesiam, vel intus eandem, et dirigit Processionem a sua parte dextera, et circuit, et redit ante Altare.

6. Subsequitur Celebrans tecto capite, medius inter Clericos, recitans cum eis sequentes Antiphonas, redactas (vel in Rituale edition. Pezzana. Venet. 1693) ad versus, ut commodius cantentur.

Antiphona.

Adorna thálamum tuum Sion : et súsceipe Regem Christum.

Ampléctere Mariám : quæ est cœléstis porta.

Ipsa enim portat Regem glóriæ, novi lúminis.

Subsístit Virgo, addúcens mánibus Fílium, ante lucíferum génitum.

Quem accípiens Símeon in ulnas suas prædicávit pó-

pulis : Dóminum eum esse vite, et mortis, et Salvatórem mundi.

Respónsum accépit Símeon a Spírítu Sancto : non visúrurum se mortem nisi vidéret Christum Dómini.

Et eum indúcerent Púerum in témplum : accépit eum in úlnas suas, et benedíxit Deum, et dixit.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine : secúndum verbum tuum in pace.

Cum indúcerent púerum Jésum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consúetudinem légis pro eo : ípse accépit eum in ulnas suas.

7. Ingrediéndo Ecclésiám, si extra eam processum fuit, vel in ipso cancellorum Presbyterii ingressu, si Processio intus Ecclésiám peracta fuit, recitatur sequens R.

Resp. Obtulérunt Dómino par túrturum : aut duos pullos columbárum.

Sicut scriptum est : in lege Dómini.

Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ : secúndum légem Moysi.

Tulérunt Jésum in Jerúsalem, ut sistérent eum Dómine.

Sicut scriptum est in lege Dómini.

Glória Patri, et Fílio, et Spírítui Sancto.

Sicut scriptum est in lege Dómini.

8. Clericus cum Cruce, facta ante Altare genuflexione, deponit eam in loco suo.

9. Celebrans absolvit Resp : ante Altare.

§. IV. *De Missa post Processionem.*

1. Absoluto Resp. primus Clericus resumit Candelas a Celebrante, et Clericis, extinguit, et servat in Credentia.

2. Celebrans facta reverentia Altari accedit ad planum Epistolæ, in loco ubi alias sedetur in Missa solemní ; et per manus secúndi, et tertii Clerici deponit Pluviale

et Stolum violaceam, et accipit Manipulum, Stolum, et Planetam coloris albi, si Missa erit de Beata Maria; alias, deposito Pluviali, accipit Manipulum, et Planetam violaceam pro Missa de Dominica.

3. Interim, si *Missa erit celebranda de festo*, primus Clericus amovet Pallium violaceum ab Altari, remanente albo, et apponit Vasa florum inter Candelabra, et successive defert Calicem paratum ad Altare, et expanso Corporali, eundem in medio concinne collocat.

4. Celebrans procedit ad Missam, in qua, si erit de festo, Clerici tenebunt (1) Candelas accensas ad Evangelium, et ab Elevatione usque ad Sumptionem.

5. Dum Celebrans legit, *Ant. Communio*, primus Clericus amovet Calicem ab Altari, et refert ad Credentiam.

6. Completa Missa Celebrans, precedentibus Clericis, redit, manibus junctis, in Sacristiam.

7. Ibi deponit Paramenta Missalia, et gratias agit de more.

8. Clerici ex Altari, et Abaco reportant omnia in Sacristia, et quaeque suis locis reponunt.

TITULUS II.

DE BENEDICTIONE CINERUM.

IN CAPITE JEIUNII.

CAPUT I.

DE PREPARANDIS PRO BENEDICTIONE ET MISSA.

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Calix paratus pro Missa, cum Velo, et Bursa coloris violacei.*

(1) Gavant, p. 4. tit. II. n. 10 et alii.

2. *Manipulus, et Planeta violacea.*
3. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*
4. *Vas aque benedictæ cum Aspersorio.*
5. *Pelvis cum medulla panis, et Vasa ad lavandas manus post Cinerum distributionem.*
6. *Manutergium.*
7. *Pellicula cum Ampullis vini, et aque, et Mappula ad manus tergendas.*

In Altari.

1. *Altare cum Pallio violaceo, Cruce, et Candelabris cum Cercis, absque Vasis florum.*
2. *Missale in cornu Epistolæ super pulvino violaceo, aut legili.*
3. *Vas argenteum, vel ex alia pulchra materia, cum Cineribus ex ramis in precedenti Dominica Palmarum benedictis, combustis, et subtiliter cribratis, et aridis, coopertum vel opereculo consimili, vel velo violaceo, inter Missale, et cornu Epistolæ.*

In Sacristiam.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale coloris violacei.*
3. *Foculus cum carbonibus accensis, et forcipe.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN FER. IV. CINERUM PERSOLVENDIS.

§. I.

1. **D**ispositis omnibus, ut supra, per Clericos indutos superpelliceis, hora congrua, solito Campanarum signo, convocetur Populus ad Ecclesiam.

2. Celebrans in Sacristia, lotis manibus, per manus secundi, et tertii Clerici accipit super Cottam, Amictum, Albam, Cingulum, Stolum, et Pluviale coloris violacei.

3. Primus Clericus accendit Candelas super Altare, et deinde in Sacristiam redit.

4. Proceditur, facta reverentia Cruci in Sacristia, vel Sacrae Imagini, ad Altare majus.

5. Præcedit primus Clericus manibus junctis, et subsequitur Celebrans tecto capite medius inter secundum, et tertium Clericum.

6. Celebrans ante Altare deponit Biretum in manus primi Clerici, et facit debitam reverentiam Altari.

7. Ascendit Altare medius inter secundum, et tertium Clericum, et osculatur illud in medio.

8. Interim primus Clericus, deposito Bireto, discooperit Cineres.

9. Celebrans accedit ad cornu Epistolæ, et ex Missali recitat cum suis Clericis Ant. *Exaudi etc.*

10. Interim primus Clericus preparat Thuribulum cum igne.

11. Repetita Ant. *Exaudi*, Celebrans stans ibidem, non se vertens ad Populum, dicit in tono feriali, ac manibus junctis: *Dominus vobiscum*, et postmodum subjungit quatuor Orationes.

12. Dum dicitur quarta Oratio, tertius Clericus facta genuflexione Altari, accipit vas Aquæ benedictæ, et una cum Clerico Thuriferario accedit ad Celebrantem.

13. Celebrans ministerio secundi Clerici imponit incensum in Thuribulo, et deinde aspergit, et thurificat Cineres de more.

14. Expleta Benedictione, Vas cum Cineribus ponitur in medio Altaris.

15. Celebrans sedens, ut alias in Suppedaneo, habet

sermonem ad Populum super Benedictione, et Impositione Cinerum in hac feria.

§. II. *De Cinerum Impositione.*

1. Celebrans, *absente alio Sacerdote*, facta reverentia Cruci, genuflectit super Suppedaneo in medio.

2. Sic genuflexus sibi ipsi Cineres in modum Crucis imponit in capite, nihil dicens.

Si adsit alius Sacerdos, hic sine Stola accedens ad Altare, imponit Cineres Celebranti qui stabit capite inclinato, et facie versa ad Populum dicendo: "Meménto Homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris."

3. Celebrans, acceptis Cineribus accedit ad Missale in cornu Epistolæ, et recitat cum Clericis, ut supra. Antiph. *Immutemur etc.* usque ad finem.

4. Deinde imponit Cineres omnibus de Clero, dispositis super oram Suppedanei, et dignior erit proximior ad latus Epistolæ: dicens: *Memento Homo etc.*

5. Celebrans, facta reverentia Altari, medius inter secundum, et tertium Clericum, accedit ad cancellos Presbyterii e regione Epistolæ, et imponit Cineres primo Viris, deinde Feminis.

6. Completa impositione, Celebrans in plano Epistolæ, ministrantibus Clericis, lavat manus cum mica panis, et tergit.

7. Deinde ascendit Altare per longiorem, et facta reverentia in medio, pergit ad latus Epistolæ.

8. Ibidem facie ad Altare dicit manibus junctis: *Dominus vobiscum*, et Orationem: *Concede nobis Domine etc.* et facta ibidem reverentia Altari, descendit ad planum Epistolæ.

§. III. *De Missa.*

1. Celebrans in plano Epistolæ prope scabellum, adjuvantibus suis Clericis, deponit Pluviale, et accipit Manipulum, et Planetam, et sedet aliquantulum.

2. Interim primus Clericus defert Calicem ad Altare, et expanso Corporali in medio ejus, aptat Calicem super illud.

3. Celebrans procedit ad Missam, in qua omnia, ut in Missali.

4. Dum dicitur *Communio* primus Clericus amovet Calicem ab Altari, et defert ad Credentiam.

5. Completa Missa, Celebrans redit, præcedentibus Clericis, manibus junctis, in Sacristiam, ubi, depositis paramentis missalibus, Deo gratias agit.

6. Clerici reportant omnia in Sacristiam et reconducunt.

TITULUS III.

DE DOMINICA PALMARUM.

CAPIT. I.

DE PREPARANDIS PRO SACRIS ACTIONIBUS HUIUS DOMINICÆ.

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Calix pro Missa cum omnibus ornamentis coloris violacei.*

2. *Manipulus, et Planeta coloris violacei.*

3. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*

4. *Pulvis, et Urcus pro lotione manuum.*

5. *Manutergium.*

6. *Pelvicula cum Ampullis vini, et aquæ et Mappula ad manus tergendas.*

7. *Exemplaria hujus Memorialis pro recitandis in Processione.*

In Altari.

1. *Pallium violaceum.*
2. *Missale in cornu Epistolæ super pulvino violaceo, vel legili.*
3. *Rami Palmarum, loco florum, inter candelabra.*

Prope cornu Epistolæ in plano.

1. *Mensa cooperta mantili albo, et super eam Palma benedicens.*
2. *Crux processionalis tecta velo violaceo, et vitta violacea pro liganda Palma in summitate Crucis.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale violacci coloris pro Celebrante.*
3. *Foculus cum igne, et forcipe.*
4. *Vas aquæ benedictæ cum aspersorio.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN DOMINICA PALMARUM PERSOLVENDIS.

§. I. *De Benedictione Palmarum.*

1. **O**mnibus suo loco dispositis, festivo campanarum sonitu, hora congrua, convocatur populus.
2. Celebrans in Sacristia, adjuvantibus secundo, ac tertio Clerico, induit super Cottam, Amictum, Albam, Cingulum, Stolam, et Pluviale violaceum.
3. Idem benedicit Aquam, ut in Missali, et interim primus Clericus accendit cereos in Altari.

4. Celebrans, precedente primo Clerico portante Vas cum aqua nuper benedicta, medius inter secundum, et tertium Clericum, tecto capite, procedit ad Altare, et genuflectit in ejus infimo gradu pro Aspersione aque benedictæ.

5. Fit aspersio more solito, post quam primus Clericus reponit Missale super legili in cornu Epist. Altaris.

6. Tertius Clericus accipit e credentia Manipulum, et illum aptat in (1) brachio sinistro Celebrantis.

7. Celebrans medius inter Clericos, ut in num. 4., ascendit Altare, ac illud osculatur in medio, deinde in cornu Epistolæ, alta, et aequali voce incipit Ant. *Hosanna etc.*, quam cum Clericis prosequetur.

8. Stans ibidem dicit manibus junctis : *Dominus vobiscum*, et deinde Orationem : *Deus quem diligere etc.*

9. Subjungit Lectionem, et post eam dicit cum Clericis Responsorium : *Collegerunt etc. In monte Oliveti etc.*

10. Præmisso eodem loco : *Munda cor meum*, legit Evangelium et osculatur Textum in fine, et postmodum deponit Manipulum.

11. Deinde dicit *Dominus vobiscum*, Orationem, et Prefationem, tenens semper manus junctas, tam ad hanc, quam ad subsequentes Orationes.

12. Clerici dicunt *Sanctus, Sanctus etc.*

13. Celebrans præmisso : *Dominus vobiscum*, subjungit quinque alias Orationes.

14. Interim primus Clericus ponit ignem in Thuribulo, et accipit Naviculam.

15. Dum dicitur quinta Oratio, tertius Clericus, facta genuflexione Altari, accipit e credentia Vas Aquæ benedictæ, et una cum Thuriferario accedit ad Celebrantem.

(1) Pauldr. p. 4. cap. 6. act. 4. num. 5.

16. Celebrans, ministrante secundo Clerico, imponit incensum in Thuribulo cum benedictione, et osculis.

17. Deinde ter aspergit Ramos, dicens submissa voce : *Asperges me etc.* sine Psal., ac demum eosdem thurificat.

18. Celebrans dicit iterum : *Dominus vobiscum*, et sextam Orationem.

19. Primus Clericus deponit Thuribulum, et tertius ad sinistram Celebrantis.

20. Celebrans sedens sermonem habet Solemnitati congruum.

§. II. *De Palmarum distributione.*

1. Primus Clericus accipit e credentia Palmas pro Celebrante et Clericis, et collocat super Altare.

2. Celebrans, facta reverentia Crucis, genuflectit in medio Altaris.

3. Genuflexus accipit ex Altari Palmam, quam osculatur, et tradit primo Clerico servandam.

Si adsit aliquis Sacerdos, hic dabit Palmam Celebranti, ut dictum fuit de Caudela in festo Purificationis.

4. Celebrans accedit ad cornu Epistolæ, et cum suis Clericis recitat Antiphonas : *Pueri Hebræorum etc.*

5. Deinde, facta inclinatione Crucis, vertit se ad populum, et distribuit Palmas, primo Presbyteris, *si adsint*, deinde Clericis genuflexis in suppedaneo, et Digniores prope cornu Epistolæ; qui omnes osculantur primus Ramum, deinde manum Celebrantis.

6. Celebrans descendit ab Altari, et facta reverentia, accedit ad cancellos Altaris versus cornu Epistolæ.

7. Ibi, offerente Palmas a sinistris primo Clerico, Celebrans incipit easdem distribuere populo, primo Viris, deinde Feminis.

8. Completa distributione, Celebrans lavat manus in plano Epistolæ, Clericis ministrantibus.

9. Accedit per longiorem ad Altare, et in cornu Epistolæ dicit : *Dominus vobiscum*, et ultimam Orationem.

10. Interim primus Clericus apponit, et firmat vitta violacea manum ex Palmis in summitate Crucis processionalis.

11. Completa Oratione, primus Clericus porrigit Celebranti, et allis duobus Clericis Palmas, et Exemplaria hujus Memorialis pro recitandis in Processione.

§. III. *De Processione.*

1. Celebrans, tenens Palmam in manibus, vertit se ad populum, et dicit in medio Altaris : *Procedamus in pace* : et Clerici respondent : *In nomine Christi. Amen* : et Celebrans inchoat : *Cum appropinquaret etc.*

2. Dirigitur Processio, præcedit primus Clericus cum Cruce : sequitur Celebrans medius inter duos Clericos, recitans alternatim cum eis alta voce Antiphonas, quæ sequuntur, ad versus aptatas.

3. Proceditur per latus dexterum Celebrantis extra portam principalem ; recitando, ut infra.

Antiphona.

Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam : misit duos ex discipulis suis, dicens :

Ite in Castellum, quod contra vos est : et inveniétis pullum Asinæ alligátum, super quem nullus hóminum sedit.

Sólvite eum : et addúcite mihi.

Si quis vos interrogáverit : dicite opus Dómino est.

Solvéntes adduxérunt ad Jesum : et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum.

Alii expandébant vestiménta sua in via : alii ramos de arbóribus sternébant.

Et qui sequebántur clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíctum regnum Patris nostri David. Hosánna in excélsis, miserére nobis fili David.

Alia Antiphona.

Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam : acceperunt ramos Palmárum.

Et exiérunt ei óbviam : et clamábant púeri dicétes :

Hic est : qui ventúrus est in salutem pópuli.

Hic est salus nostra : et redéemptio Israel.

Quantus est iste : cui Throni, et Dominatiónes occúrrunt.

Noli timére filia Sion, ecce Rex tuus venit tibi sedens super pullum Asinæ : Sicut scriptum est.

Salve Rex fabricátor Mundi : qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona.

Ante sex dies solémnis Páschæ : quando venit Dóminus in Civitátem Jerúsalem.

Occurrérunt ei pueri : et in mánibus portábant ramos Palmárum.

Et clamábant voce magna dicétes : Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ : Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Occurrunt turbæ cum floribus, et Palmis Redemptóri óbviam : et victóri triumphánti digna dant obséquia.

Fílium Dei ore géntes prædicant : et láudem Christi voces tonant per núbila, Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Cum Angelis, et púeris fidéles inveniámur : triumphatóri mortis clamántes, Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona.

Turba multa, que convénerat ad diem festum clamábat Dómino. Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

1. Primus Clericus cum Cruce sistit ante portam principalem facie ad eandem versa.

2. Secundus, et tertius Clericus intrant Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, dicunt :

Ÿ. Glória, laus, et hónor tibi sit Rex Christe Redemptor : Cui puerile decus prómptim. Hosánna pium.

3. Celebrans extra Ecclesiam, facie ad portam, repetit tecto capite.

Cel. Glória, laus, et honor tibi sit Rex Christe Redemptor :
Cui puerile decus prumpsit Hosanna pium.

Cle. Israel es tu Rex, Davídis et inelyta proles ; Nómine qui in Dómini, Rex benedícte venis.

Cel. Glória, laus etc.

Cle. Cætus in excélsis te láudat cælicus omnis : et mortális homo, et cuncta creáta simul.

Cel. Glória, laus etc.

Cle. Plebs Hebræa tibi cum Palmis óbyia venit : Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Cel. Glória, laus etc.

Cle. Hi tibi passúro solvébant múnia láudis : Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

Cel. Glória, laus etc.

Cle. Hi placere tibi, placeat devotio nostra : Rex bone,
Rex elemens, cui bona cuncta placent.

Cel. *Gloria, laus, etc.*

4. Versibus completis, primus Clericus calce hastilis Crucis percutit imam partem ipsius portae, ita ut fragor audiatur, et duo Clerici, qui sunt intus Ecclesiam, portam aperiunt, et sistunt se hinc inde ad januam.

5. Primus Clericus cum Cruce ingreditur Ecclesiam, et Celebrans subsequendo, incipit Responsorium : *Ingre-
diente Domino etc.*

6. Secundus, et tertius Clericus excipiunt Celebran-
tem, et ponentes illum in medio, prosequuntur cum eo
Resp.

Ingreddente Domino in Sanctam Civitatem: Hebraeo-
rum pueri resurrectionem vitae pronunciantes.

Cum ramis Palmaram: Hosanna clamabant in excelsis.

Cumque audissent, quod Jesus veniret Jerosolymam :
exierunt obviam ei.

Cum ramis Palmaram: Hosanna clamabant in excelsis.

7. Terminatur Processio, et Responsorium ante Al-
tare majus.

8. Primus Clericus deponit Crucem, et deinde recipit
Palmas a Celebrante, et Clericis.

9. Celebrans in plano Epistolae, ubi alias sedetur in
Missae, deponit Pluviale, et accipit Manipulum, et Plane-
tam, et sedet aliquantulum.

10. Primus Clericus portat Calicem ad Altare, et ex-
panso Corporali in medio ejus, illum collocat, et aptat.

11. Celebrans procedit ad Missam celebrandam, in qua
Clerici poterunt tenere Palmam in manibus, dum legitur
Passio, et in fine Missae legitur Evangelium S. Joannis
In principio etc.

12. Dum Celebrans legit Ant. *Communio*, primus Clericus amovet Calicem ab Altari, et portat ad credentiam.

13. Completa Missa Celebrans redit manibus junctis in Sacristiam, Clericis præcedentibus.

14. Ibi deponit sacra paramenta, et gratias agit.

15. Clerici ex Altari, et credentia resumunt omnia, et suis locis recondunt, et modeste recedunt.

TITULUS IV.
DE FERIA QUINTA

IN CENA DOMINI.

—
CAPUT I.

DE PRÆPARANDIS PRO FUNCTIONIBUS IN HAC FERIA V.
PERSOLVENDIS.

In Altari.

1. *Altare solemniter ornatum, et cum Pallio albicoloris.*
2. *Cruce inter candelabra, tecta velo albi coloris.*
3. *Missale super pulvino albo, sive legili in cornu Epistolæ.*

In Abaco, seu Credentia.

1. *Calix pro Missa cum ornamentis coloris albi, et duplici Hostia.*
2. *Alius Calix cum Palla, Patena, Velo albo, et ligula serica albi coloris.*
3. *Pixis cum Particulis consecrandis ad Communionem Populi, et Infirmorum.*
4. *Pelvicula cum Uræolis vini, et aquæ, et Manutergio.*
5. *Schedule tradendæ Communicatis.*
6. *Cruce processionalis cooperta velo violaceo.*

7. *Thuribulum cum Naricula.*
8. *Velum humerale albi coloris.*
9. *Mappa oblonga extendenda super cancellos in Communione Populi.*
10. *Baldachinum hastatum, vel Umbella pro Processione, extra cancellos.*
11. *Crotalum pro signo Salutationis Angelicæ.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Manipulus, Stola, et Plana albi coloris.*
3. *Pluviale album.*
4. *Stola violacea.*
5. *Foculus cum igne, et forcipe.*
6. *Fanalia, sive Candela pro Processione.*

In Sacello parato pro Repositione
SSmi Sacramenti.

1. *Locus ipse ab altari majori distinctus, et decenter velis pretiosis, non tamen nigris, et luminibus, ac floribus ornatus, sine Reliquiis, aut Imaginibus Sanctorum.*
2. *Supra Altare ibidem erectum Capsula elegans clave firmata, pro Calice serrando.*
3. *Corporale stratum intra Capsulam.*
4. *Aliud Corporale super Altare.*
5. *Scabellum graduatum pro repositione Calicis in Capsula.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS FER. V. IN CENA DOMINI PERAGENDIS.

§. I. *De Missa usque ad Processionem.*

1. **S**onus harmonicus campanarum pro convocatione Pupuli.

2. Clerici induti Superpelliceis disponunt omnia suis locis, ut supra.

3. Rector interim excipit Confessiones suorum Parochianorum.

4. Hora congrua Rector Ecclesie celebraturus induit se paramentis Missalibus albi coloris.

5. Primus Clericus accendit candelas in Altari majori, et aptat Calicem in medio ejus, et retro illum Pixidem cum particulis.

6. Celebrans, precedente primo Clerico, et post eum secundo cum tertio manibus junctis, procedit tecto capite ad Altare pro Missa.

7. Incipit Missam omisso in Confessione Psal. *Indicame Deus etc.* et *Gloria Patri.*

8. Ad *Gloria in excelsis* pulsantur campanae: quae deinde silent usque ad Sabbatum Sanctum.

9. Ultra Hostiam consuetam consecratur et alia, et Particulae pro Communionem Fidelium, et pro infirmis.

10. Dicitur, ut alias, *Agnus Dei*, licet in Missa solenni non sit danda Pax.

11. Dum Celebrans dicit Orationes ante Communionem, primus Clericus portat ex Abaco ad Altare Calicem vacuum cum Palla, Patena, et Velo albi coloris.

12. Celebrans sumpto Sanguine, et cooperto Calice, ex quo sumpsit, alterum Calicem ponit in medio Corporalis, et detegit.

13. Genuflectit, et alteram Hostiam consecratam reponit in Calice, cooperit Palla, et Patena inversa, et Velum desuper expandit, et genuflectit.

14. Accipit Pyxidem, et ponit eam ante Calicem velatum: discooperit, et facta genuflexione, retrahit se in cornu Evangelii (1) versa facie ad cornu Epistolæ.

15. Clericus genuflexus in cornu Epistolæ, omnibus similiter de Clero, et Populo genuflectentibus, dicit: *Confiteor Deo etc.* et Celebrans subjungit: *Misereatur etc.* et *Indulgentiam etc.* ut alias.

16. Celebrans accedens ad medium genuflectit, et accepta Pyxide, vertit se ad Communicandos, et dicit de more, ter: *Eccc Agnus Dei etc.*

17. Fit Communio Clericorum apud Altare, deinde Virorum, et Mulierum ad cancellos expansa Mappa ante pectus eorumdem.

18. Peracta Communione, Celebrans ad Altare cooperit Pyxidem, et eam servat in Tabernaculo.

19. Deinde dicto: *Quod ore, etc.* se purificat, et facta genuflexione, abluit digitos super Calicem, et super Altare de more: et reaccedens ad medium, genuflectit, et sumit ablutionem digitorum.

20. Calix Missæ defertur ad credentiam: accenduntur cerei in sacello Sepulchri: disponitur Baldachinum, sive Umbella, et distribuntur cerei pro sodalibus si adsint, vel cultioribus de Populo.

21. Celebrans prosequitur Missam, in qua hæc observabit.

Exterso Calice genuflectit, accedit ad cornu Epistolæ, et legit *Communione*m.

(1) Cær. Ep. I. 2. c. 29., Baudr. p. 3. c. 11. art. 10. n. IV.

Venit in medium, genuflectit, osculatur Altare, et retrahens se a latere Evangelii dicit : *Dominus vobiscum.*

Redit in medium, genuflectit, et accedit ad cornu Epistolæ, ubi legit *Postcommunionem.*

Iterum in medium, genuflectit, osculatur Altare, vertit se, ut prius, dicit : *Dominus vobiscum,* et *Ite Missa est.*

Vertit se ad medium, genuflectit, dicit : *Placeat etc.* osculatur Altare, dicit *Benedicat vos etc.* et genuflectit.

Vertit se in cornu Evangelii : dat benedictionem, et non perficiens circulum, convertit se ad latus Evangelii, non rediens in medium.

Dicit Evangelium S. Joannis, ad quod signat librum, vel tabellam, non autem Altare.

Ad *Verbum Caro factum est etc.* genuflectit versus Sacramentum.

22. Celebrans, completa Missa, accedit ad medium, genuflectit, et per breviorē descendit ad planum Epistolæ.

23. Ibi per manus Clericorum deponit Planetam, et Manipulum, et accipit Pluviale albi coloris.

§. II. *De Processione SSmi Sacramenti ad Sacellum.*

1. Celebrans accedit ante Altare, et facta genuflexione in plano, orabit genuflexus in inferiori gradu.

2. Primus Clericus accipit Thuribulum cum igne, et Naviculam cum thure, et accedit ad Celebrantem.

3. Celebrans surgens, imponet thus in Thuribulo sine benedictione, ministrante Naviculam secundo ex Clericis sine osculis.

4. Celebrans ascendit gradus Altaris, et genuflexus in suppedaneo incensat SS. Sacramentum in Calice.

5. Deinde accipit Velum humerale, et surgens accedit

ad Mensam Altaris : genuflectit, surgit, *et ad cautelam firmat velum Calicis ligula sericea albi coloris.*

6. Accipit Calicem sinistra per nodum, submittens eam velo, et dexteram ponit supra Calicem, supra quam secundus Clericus extendit extremitates ambas Veli humeralis.

7. Celebrans cum Calice vertit renes Altari, et incipit Hym. *Pange lingua etc.*

8. Proceditur ordine sequenti ad sacellum Sepulchri.

1. Vexillum consuetum in delatione SS. Viatici.

2. Sodales, vel pii Viri cum luminibus.

3. Crux Processionalis delata a tertio Clerico.

4. Primus Clericus cum Thuribulo fumigante.

5. Celebrans sub Baldachino, vel sub Umbella, et a sinistris ejus secundus Clericus elevans vestis anterioris ejus extremitates, dum descendit gradus, vel ascendit, recitantes Hymn. *Pange lingua etc.*

9. Ad Sacellum omnes se disponunt per duas partes ita ut Thuriferarius, et Celebrans sub Baldachino possint transire per medium illorum.

10. Deferentes Labarum, et Crucem sistent e regione Sacelli.

11. Celebrans ascendit Altare Sacelli, et deponit Calicem supra Altare : genuflectit, descendit primum gradum, et genuflexus in suppedaneo deponit Velum humerale.

12. Interim deferentes Baldachinum asportant illud ad locum congruum.

13. Celebrans surgens imponit iterum incensum in Thuribulo sine benedictione, et sine osculis: et genuflexus super suppedaneo Sacramentum incensat, et Clerici recitabunt vers *Tantum ergo Sacramentum etc.*

14. Deposito Thuribulo Celebrans surgit, ascendit ad Altare, genuflectit, et accipiens Calicem, illum recondit

in Capsula, admoto per secundum Clericum scabello gradato, si opus erit.

15. Iterum genuflectit, et postea claudit Capsulam : genuflectit, et descendit in planum Sacelli.

16. Celebrans genuflectit in gradu infimo Altaris, et post aliqualem Orationem surgit, et facta genuflexione ambobus genibus in plano, præcedente Cruce, medius inter Clericos revertitur ad Altare tecto capite.

§. III. *De Pyxidis asportatione.*

1. Cum omnes pervenerint ad Altare, Crux deponitur loco suo, et secundus, et tertius Clericus accipiunt cereos accensos.

2. Celebrans, facta genuflexione, ascendit Altare, extrahit e Tabernaculo Pyxidem cum particulis : collocat eam super Corporale, et genuflectit.

3. Descendens genuflectit in suppedaneo, et accipit a primo Clerico Velum pro humeris.

4. Ascendit Altare, genuflectit, et manibus velatis, accipit Pyxidem, et præcedentibus Clericis cum cereis accensis, portat Pyxidem ad Altare Sepulchri, et collocat super Corporale, et postea genuflectit.

5. Deinde descendens, genuflectit in suppedaneo, ubi per manus Clerici deponit Velum : iterum ascendit, et genuflectit ; aperit Capsulam, et recondit in ea Pyxidem, retro Calicem.

6. Genuflectit, et claudit Capsulam, et facta oratione in infimo gradu, genua flectit in plano, et revertitur, tecto capite, in Sacristiam.

7. Ibi deponit Pluviale, et Stolum albi coloris, et sumit Stolum violaceam tantum, aptatam in modum Crucis.

§. IV. *De Altarium denudatione.*

1. Celebrans paratus, ut supra, associatus a Clericis, manibus junctis, accedit ad Altare.
 2. In plano, apud quod stans, inchoat alta voce Antiph. *Diviserunt sibi*, quam prosequitur cum Psalmo *Deus Deus meus respice in me etc.* recitans illum cum Clericis.
 3. Interim Celebrans ascendit Altare, quod denudat, amovendo Tobaleam superiorem, et albas.
 4. Clerici recipiunt Tobaleas, et amoveant ab Altari Vasa florum, Pallium, Tapete etc. adeo ut in Altari non remaneant nisi Crux, et candelabra cum candelis extinctis.
 5. Celebrans, denudato Altari majori, procedet ad denudationem reliquorum Altarum, si plura adsint.
 6. Denudatis Altaribus, Celebrans redit ante Altare majus: ubi post ultimum versum Psalmi, repetita Antiphona, genuflectit ad signum meridianum Salutationis Angelicæ.
 7. Clericus cum Crotalo dat signum Salutationis Angelicæ, ad quod omnes genuflectunt.
 8. Surgit deinde Celebrans, et facta reverentia Cruci *quia paratus*, Clericis genuflectentibus, revertitur in Sacristiam.
 9. Ibi paramenta deponit, et, gratis de more peractis, jubet, ut omnia suis locis reponantur.
 10. Primus Clericus amovebit a Cruce Altaris majoris vestem coloris albi, remanente consueta veste violacea.
 11. Curabit Parochus, ut assidue adsint, qui orent ante SS. Sacramentum in sacello Sepulchri, utque decens numerus cereorum in eo colluceat.
-

TITULUS V.
DE FERIA SEXTA.
IN PARASCEVE.

CAPUT I.

DE PREPARANDIS PRO OFFICIO HUIUS FERIE.

In Altari Majori.

1. *Altare ipsum untequaque nudum cum sex Candelabris habentibus Cereas extinctos cere communis.*
2. *Cruc lignea in eodem, cooperta Velo, quod facile solvi, et removeri possit.*
3. *Pulvinar violaceum in secundo gradu ejusdem Altaris.*

In Abaco, seu Credentia Altaris majoris.

1. *Mantile lincum planitiem Abaci non excedens.*
2. *Mappa uncaplicata pro Altari ad mensuram Mensae.*
3. *Legile cum Missali.*
4. *Bursa nigri coloris cum Corporali, Palla, et Purificatorio.*
5. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*
6. *Velum nigrum pro Calice in fine Officii.*
7. *Pelvicula cum Ampullis vini, et aquae, et Mantergio.*
8. *Laux argentea pro oblationibus.*

Prope Abacum.

1. *Tapete, Pulvinar violaceum, et Velum album serico violaceo contextum.*
2. *Cruc processionalis.*

In Sacello Sepulchri.

1. *Corporale stratum super Altare.*
2. *Velum humerale album.*
3. *Baldachinum, sive Umbella albi coloris.*
4. *Intortilia, et Cerei pro Processione.*

In Sacristia.

1. *Tria Superpellicea pro Clericis.*
2. *Amictus, Alba, Cingulus, Manipulus, Stola, et Planeta nigri coloris.*
3. *Foculus cum Igne, et Forcip.*

CAPUT II.

DE SACRIS RITIBUS IN HAC FERIA VI. IN PARASC EVE PERSOLVENDIS.

§. 1. *De principio Officii usque ad denudationem Crucis.*

1. **H**ora competenti datur signum cum Crotalo, et Celebrans, et Clerici accipiunt Superpellicea in Sacristia. et disponuntur omnia, ut supra.

2. Celebrans, lotis manibus, accipit Amictum, Albam, Cingulum, Manipulum, Stolam, et Planetam nigri coloris.

3. Præcedentibus Clericis manibus junctis accedit ad Altare majus tecto capite.

4. Detecto capite genuflectit in plano Altaris, et procumbit super pulvino posito in secundo gradu, et orat spatio unius *Miserere*.

5. Primus Clericus, accepta mappa, illam extendit per longum super mensam Altaris, adjuvante secundo Clerico, non explicando eam per latitudinem; ita ut duplicatio sit versus medium Altaris, et partes explicandæ versus frontem ejusdem Altaris.

6. Tertius Clericus collocat legile cum Missale in cornu Epistolæ.

7. Celebrans surgit a procubitu, et amoto per Clericum pulvinari, ascendit Altare, et osculatur illud in medio.

8. Accedens ad cornu Epistolæ legit primam Lectionem cum Tractu.

9. Deinde dicit: *Oramus*, et genuflectens cum omnibus: *Flectamus genua*, et secundus Clericus primosurgens dicit: *Levate*, et Celebrans subjungit Orat. *Deus a quo etc.*

10. Deinde legit secundam Lectionem, et Tractum, ac successive Passionem.

11. Dicto ibidem: *Munda cor meum etc.* prosequitur eam partem, que cantaretur in tono Evangelii.

12. In fine non osculatur librum, sed immediate (nisi sit habendus sermo de Passione) incipit in eodem cornu Epistolæ Monitiones, et Orationes, ut in Missali.

13. Ante singulas Orationes, octava excepta Celebrans genuflectens, prout faciunt et ceteri, dicit: *Flectamus genua*, et secundus Clericus, surgens ante omnes, dicit: *Levate*.

14. Circa finem Orationum, primus Clericus, adjuvante tertio, extendit ante gradus Altaris, vel Presbyterii tapete et super primos ejus gradus pulvinar violaceum, et velum album serico violaceo contextum expandunt per longum.

§. II. *De Crucis denudatione, et adoratione.*

1. Completis Orationibus, Celebrans stans in eodem cornu Epistolæ deponit Planetam tantum.

2. Deinde genuflectit in medio Altaris, et accipit Crucem, et primus Clericus accipit Missale.

3. Celebrans accedit ad angulum posteriorem cornu Epistolæ, facie versa ad Populum, et Clericus sustinebit Missale ante illum.

4. Celebrans manu dextera detegit summitatem Crucis usque ad transversum illius exclusive, et Crucem ambabus manibus aliquantulum elevans, gravi voce legit: *Eccc lignum Crucis*: et Clerici eadem voce prosequuntur: *In quo salus mundi pependit*. Et genuflectentibus omnibus, præter Celebrantem, Clerici subjungunt: *Venite adoremus*, et deinde surgunt.

5. Celebrans in anteriori parte cornu Epistolæ discooperiens brachium dexterum Crucis, et caput Crucifixi, et magis elevans Crucem, et vocem, secundo dicit: *Eccc lignum Crucis*.

6. Clerici prosequuntur: *In quo salus mundi pependit*, et successive: *Venite adoremus*: et genuflectunt omnes, ut prius.

7. Celebrans tandem in medio Altaris totam discooperiens Crucem, ac altius manum, et vocem elevans, dicit tertio: *Eccc lignum Crucis*.

8. Clerici tertio prosequuntur, respondent, et genuflectunt, ut supra.

9. Tertius Clericus ponit lanceam a latere sinistro pulvinaris, et primus reponit Missale super legile, et discooperitur Crux processionalis, et aliæ omnes per Ecclesiam.

10. Celebrans descendens per latus Evangelii portat devote Crucem ambabus manibus elevatam ad locum præparatum.

11. Ibi genuflexus collocat Crucem super velum pulvino superpositum, et firmat eam chordulis.

12. Surgit, et facta genuflexione, vadit ad planum cornu Epistolæ, ibique sedens in scabello, deponit calcamenta, Clericis adjuvantibus.

13. Celebrans excalecatus procedit ad adorationem Crucis, quam primo, secundo, et tertio cum debita distantia adorat, offert pecuniam, et osculatur Crucem.

14. Surgit, et facta genuflexione Crucis, redit ad scabellum in plano Epistolæ, et calceamenta resumit.

15. Clerici deponunt et ipsi calceamenta, et post Celebrantem, ante omnes alios de Populo, adorabunt Crucem, eodem modo, quo Celebrans, et reversi ad sua loca, calceamenta resumunt.

16. Post Clericos adorabunt Sodales cum saccis, si adsint, deinde Viri, ultimo Mulieres : omnes bini, devote, ac graviter.

17. Interim primus Clericus assistet adorantibus, et secundus et tertius Clericus accedunt ad Celebrantem, et alta, et clara voce (1) recitant cum eo impropria, ut hic.

*Impropria recitanda a Celebrante
cum secundo et tertio Clerico.*

PRIMA PARS.

Cel. V. **P**ópule meus, quid feci tibi? aut in quo
contristávi te? respónde mihi.

V. Quia edúxi te de terra Ægypti : parásti
Crucem Salvatóri tuo.

2. *Cl.* **R.** Agios o Theos.

3. *Cl.* Sanctus Deus.

2. *Cl.* Agios ischyros.

3. *Cl.* Sanctus fortis.

2. *Cl.* Agios athanatos eléison imas.

3. *Cl.* Sanctus immortális, miserére nobis.

Cel. V. Quia edúxi te per desértum quadragínta
annis : et manna cibávi te, et introdúxi te
in terram satis bonam : parásti crucem
Salvatóri tuo.

(1) Bauldr. p. 4. cap. 10. art. 5. n. 6.

2. *Cl.* R. Agios o Theos.
 3. *Cl.* Sanctus Deus.
 2. *Cl.* Agios ischyros.
 3. *Cl.* Sanctus fortis.
 2. *Cl.* Agios athanatos eléison imas.
 3. *Cl.* Sanctus immortalis, miserere nobis.
Cl. V. Quid ultra débui fácere tibi, et non feci ?
 Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam : et tu facta es mihi nimis amara : aceto namque sitim meam potásti, et lancea perforásti latus Salvatóri tuo.
2. *Cl.* R. Agios o Theos.
 3. *Cl.* Sanctus Deus.
 2. *Cl.* Agios ischyros.
 3. *Cl.* Sanctus fortis.
 2. *Cl.* Agios athanatos eléison imas.
 3. *Cl.* Sanctus immortalis, miserere nobis.

SECUNDA PARS.

- Cl.* V. Ego propter te flagellávi .Egyptum cum primogénitissuis ; et tu me flagellátum tradidísti.
 2. et 3. *Cl.* R. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
Cl. V. Ego edúxi te de .Egypto, demérso Pharaóne in mare rubrum ; et tu me tradidísti Principibus Sacerdotum.
 2. et 3. *Cl.* R. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
Cl. V. Ego ante te apéruí mare, et tu aperuísti lancea latus meum.
 2. et 3. *Cl.* R. Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.

- Cel.* V. Ego ante te præivi in colúmna nubis : et tu me duxísti ad Prætórium Piláti.
2. et 3. *Cl. R.* Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
- Cel.* V. Ego te pavi manna per desértum ; et tu me cæcidísti álapis, et flagéllis.
2. et 3. *Cl. R.* Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
- Cel.* V. Ego te potávi aqua salútis de petra : et tu me potásti felle, et aceto.
2. et 3. *Cl. R.* Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
- Cel.* V. Ego propter te Chananaeorum Reges percússi : et tu percussísti arúndine caput meum.
2. et 3. *Cl. R.* Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
- Cel.* V. Ego dedi tibi sceptrum regale : et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.
2. et 3. *Cl. R.* Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.
- Cel.* V. Ego te exaltávi magna virtúte : et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.
2. et 3. *Cl. R.* Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.

TERTIA PARS.

- Cel.* V. Crucem tuam adorámus Dómine, et sanctam Resurrecciónem tuam laudámus, et glorificámus ; ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.
- Psalm.* Deus misereátur nostri, et benedicat nobis.
2. et 3. *Cl. V.* Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Cel. V. Crucem tuam adorámus Dómine; et sanctam
Resurrectiónem tuam laudámus, et glorifi-
cámus: ecce enim propter lignum venit
gáudium in univérso mundo.

2. et 3. *Cl. R.* Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis,
nulla sylva talem profert, fronde, flore gér-
mine. Dulce lignum, dulces clavos, dulce
pondus sústinet.

Cel. V. Pange lingua gloriosi láuream certáminis:
et super Crucis trophæo die triúmphum
nóbilem: quáliter Redémptor orbis immo-
látus vícerit.

2. et 3. *Cl. R.* Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbilis:
nulla sylva talem profert, fronde, flore,
gérmine.

Cel. V. De paréntis protoplásti fráude factor cón-
dolens; quando pomi noxiális in necem
morsu ruit; ipse lignum tunc notávit, dam-
na ligni ut sólveret.

2. et 3. *Cl. R.* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus
sústinet.

Cel. V. Hoc opus nostræ salutis ordo depoposcerat
multifórmis proditóris ars ut artem fálleret:
et medélam ferret inde, hostis unde læserat.

2. et 3. *Cl. R.* Crux fidélis inter omnes, arbor una nóbi-
lis: nulla sylva talem profert, fronde, flore,
gérmine.

Cel. V. Quando venit ergo sacri plenitúdo témpo-
ris; missus est ab arce Patris, Natus orbis
cónditor: atque ventre virgínáli carne
amíctus pródiit.

2. et 3. *Cl. V.* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus
sústinet.

Cel. V. Vagit infans inter arcta conditus praesepia :
membra pannis involuta Virgo Mater alligat :
et Dei manus, pedesque, stricta cingit fascia.

2. et 3. *Cl. R.* Crux fidelis inter omnes, arbor una nobilis :
nulla sylva talem profert, fronde, flore, germine.

Cel. V. Lustra sex qui jam perégit, tempus implens
corporis : sponte libera Redemptor passioni
deditus : Agnus in Crucis levatur immolandum stipite.

2. et 3. *Cl. R.* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus
sustinet.

Cel. V. Felle potus ecce languet, spina, clavi, lancea,
mite corpus perforarunt, unda manat,
et cruor : terra, pontus, astra, mundus,
quo lavantur flumine.

2. et 3. *Cl. R.* Crux fidelis inter omnes arbor una nobilis : nul-
la sylva talem profert, fronde, flore, germine.

Cel. V. Fleete ramos arbor alta, tensa laxa viscera :
et rigor lentescat ille, quem dedit nativitas :
et superui membra Regis tende miti stipite.

2. et 3. *Cl. R.* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus
sustinet.

Cel. V. Sola digna tu fuisti ferre mundi victimam :
atque portum praeparare arca mundo nau-
frago ; quam sacer cruor perunxit, fusus
Agni corpore.

2. et 3. *Cl. R.* Crux fidelis inter omnes, arbor una nobilis :
nulla sylva talem profert, fronde, flore,
germine.

Cel. V. Sempiterna sit Beatae Trinitati gloria : aequa
Patri, Filioque par decus Paraclito : Unius,
Trinique nomen laudet universitas : Amen.

2. et 3. *Cl. R.* Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

18. Circa finem adorationis primus Clericus accendit Cereos Altaris, et tertius amovet legile cum Missali ab Altari.

19. Deinde secundus, et tertius Clericus accedunt per planum ad Altare: alter ad cornu Evangelii, alter ad Epistolæ, et explicant tobaleam Altaris.

20. Successive secundus Clericus portat ad Altare Bursum cum Corporali incluso, et super eam Purificatorium: extrahit, et explicat Corporale, et prope illud in parte Epistolæ extendit Purificatorium.

21. Tertius Clericus collocat Missale cum legili super Altare in cornu Evangelii, apertum, et inversum, ut in Missa.

22. Completa adoratione, Celebrans reportabit Crucem ad Altare cum debitis genuflexionibus.

23. Clerici amoveant tapete, pulvinam, velum, et lanceam, et apponitur ignis in Thuribulo.

24. Celebrans apud scabellum in plano Epistolæ resumat Planetam, et, aperto capite, accedit ante Altare.

§. III. *De Processione ad Sacellum,
et regressu ad Altare cum Sanctissimo Sacramento.*

1. Celebrans cum pervenerit ante Altare, imponit sine benedictione, et sine osculis incensum in Thuribulo.

2. Dirigitur Processio ad Sacellum, ubi asservatur

SS. Sacramentum, hoc ordine.

Vexillum Viatici.

Sodales, sive pii Viri.

Thuriferarius.

Crux processionalis denudata, et delata a tertio Clerico.

Celebrans cum Planeta, habens ante ipsum a sinistris secundum Clericum.

3. Ad Sacellum : Labarum, et Crux e regione Altaris : Procedentes hinc inde Sacellum in duas lineas, et juniores prope Labarum, seniores propinquiores erunt Altari.

4. Celebrans, facta genuflexione in plano Capella genuflectit in primo gradu Altaris, et orat parumper cum omnibus.

5. Surgit, aperit capsulam, genuflectit, descendit primum gradum, et stans imponit Incensum in Thuribulo sine benedictione, et sine osculis : accenduntur Cerei pro Processione, et disponitur Baldachinum, sive Umbella.

6. Celebrans genuflexus in suppedaneo incensat Sacramentum in capsula ; surgit, et facta genuflexione, extrahit e capsula Calicem, et ponit super Altare.

7. Genuflectit, claudit capsulam, in qua remanet Pyxis cum Particulis : iterum genuflectit, et descendit primum gradum.

8. Genuflexus in suppedaneo accipit Velum humerale, surgit, et facta genuflexione, stans accipit, ut heri, Calicem, et secundus Clericus Velo cooperit.

9. Celebrans vertit renes Altari, et facie ad Processionem, inchoat alta voce Hymnum *Vexila Regis prodeunt etc.* quem cum secundo Clerico prosequitur ut infra.

V
 exila Regis prodeunt :
 Fulget Crucis mysterium :
 Qua vita mortem pertulit :
 Et morte vitam protulit.

Quae vulneráta lánceae
 Mueróne diro, críminum
 Ut nos laváret sórdibus,
 Manávit unda, et sáanguine.
 Impléta sunt, quae cóncinit
 David fidéli cármine,
 Dicendo natió nibus ;
 Regnávit a ligno Deus.
 Arbor decóra, et fúlgida.
 Ornáta Regis púrpura,
 Elécta digno stípíte
 Tam sancta membra tângere.
 Beáta, cujus bráchiis
 Pretium pepéndit saeculi,
 Statéra facta córporis,
 Tulítque praedam tártari.
 O Crux, ave spes única,
 Hoc passió nis témpore
 Píis adáuge grátiam,
 Reísque dele crímina.
 Te, fons salú tis Trínitas.
 Colláudet omnis spíritus :
 Quibus Crucis victóriam
 Largíris, adde prémium. Amen.

10. Revertitur Processio ad Altare, ordine sequenti.

Vexillum Viatici.

Sodales, sive pii Viri cum cereis accensis.

Crux processionalis.

Thuriferarius continue Thuribulum agitans.

Celebrans sub Baldachino, habens secundum

Clericum ante se a sinistris,

11. In Sacello remanent quatuor candelae accensae.

12. Vexillum reponitur extra cancellos ; Crux processionalis prope credentiam.

13. Sodales, et pii Viri remanent extra cancellos ; ibique dispositi, cereos usque ad Officii finem in manibus tenebunt.

14. Baldachium, sive Umbella deponitur ante cancellos, et loco congruo collocatur.

15. Celebrans ascendit Altare, et Calicem ponit super Corporale : deinde genuflectit, surgit, et descendit primum gradum Altaris.

16. Deponit Velum, et stans imponit Incensum in Thuribulo sine benedictione, et sine osculis ; deinde genuflexus in suppedaneo Sacramentum incensat.

§. IV. *De reliquo Officio, et Ritu hujus Feriæ.*

1. Celebrans surgens accedit ad Altare, et genuflectit : deinde solvit, et amovet Velum a Calice, et ponit Patenam super Corporale.

2. Accepto Calice, deponit ex eo Sacram Hostiam super Patenam : deinde ambabus manibus Patenam ipsam accipiens, collocat Hostiam super Corporale, nihil dicens, neque se signans, et Patenam ponit ubi alias, sed super Corporale, non subtus.

3. Celebrans, facta genuflexione, accipit Calicem, et accedit versus cornu Epistolæ, et Calicem sinistra tenens, ponit in eo Vinum, et Aquam sine benedictione, et nihil dicens.

4. Calix non abstergitur, sed ponitur in latere Corporalis.

5. Celebrans accedit in medio, et facta genuflexione, reponit Calicem in loco solito sine signo Crucis, et cooperit Palla.

6. Ibidem stans imponit Incensum in Thuribulo absque benedictione, et osculis.

7. Celebrans, accepto Thuribulo, genuflectit, et incensat Oblata, dicens de more : *Incensum istud etc.*

8. Incensatis Oblatis, iterum genuflectit, et (*ex Decr. S. R. C. sub. 14 Maii 1707.*) incensabit Crucem, dicens *Dirigatur Dominus etc.* et repetita genuflexione Crucis, prosequetur, more solito, incensationem Altaris, semper genuflectens quoties transit per medium.

9. Incensato Altari, dat Thuribulum in manu Thuriferarii, dicens : *Accendat in nobis etc.* et ipse non incensatur.

10. Celebrans immediate, advertens, ne terga vertat Sacramento, descendit e suppedaneo in secundum gradum, et aliquantulum extra Altare in cornu Epistola versa facie ad Populum, lavat manus, nihil dicens.

11. Redit ad medium Altaris, genuflectit, surgit, et junctis manibus super Altari, mediocriter inclinatus, dicit submissa, sed intelligibili voce : *In spiritu humilitatis etc.*

12. Celebrans osculatur Altare, genuflectit, et versus Populum in cornu Evangelii dicit : *Orate fratres*, et redit per eandem viam, non perliciens circum, et iterum genuflectit.

13. Non respondetur : *Suscipiat.*

14. Celebrans junctis manibus ante pectus, in tono feriali, dicit : *Oremus : Præceptis salutaribus etc.* et dum dicit : *Pater noster etc.* extendit manus.

15. Clerici respondent : *Sed libera nos a malo*, et Celebrans : *Amen* sub silentio : et adhuc tenens manus extensas, subjungit in priori tono feriali : *Libera nos etc.* et Clerici in fine respondent : *Amen.*

16. Celebrans genuflectit, surgit, discooperit Calicem, supponit Patenam Hostiae, et tenens manu sinistra Pa-

tenam super Altare, elevat dextera Hostiam, ut ab omnibus videri possit.

17. Celebrans declinat Hostiam immediate super Calicem jam discoopertum, et statim dividit eam in tres partes, more solito, nihil dicens, quarum ultimam immittit in Calicem, pariter nihil dicens, nec signans.

18. Cooperto Calice, genuflectit, et postmodum surgens, manibus junctis super Altari, et inclinatus, dicit secreto *Perceptio Corporis etc.* omissis duabus aliis Orationibus.

19. Celebrans iterum genuflectit, deinde, accepta Patena cum Hostia, ut alias, dicit: *Panem caelestem etc. Domine non sum dignus etc.* more solito, ter percutiens pectus.

20. Hostia se signat, dicendo: *Corpus Domini nostri etc.* et se communicat.

21. Facta brevi meditatione, discooperit Calicem, et genuflectit.

22. Surgit, et collectis de more fragmentis, accipit ambabus manibus Calicem, nihil dicens, nec se signans, et sumit reverenter ex eo Particulam Hostiae cum Vino.

23. Celebrans, omitta consueta Calicis purificatione, more solito, abluit digitos super Calicem cum Vino, et Aqua.

24. Surgunt interim omnes, et Cerei extinguuntur.

25. Celebrans, sumpta in medio ablutione, Calicem tergit, Velo parvo nigro cooperit, atque componit; et inclinatus, manibus junctis ante pectus, dicit secreto: *Quod ore sumpsimus etc.*

26. Primus Clericus Calicem defert ad credentiam.

27. Celebrans descendens in planum Altaris, et facta cum Clericis genuflexione Crucis, cooperto capite, revertitur in Sacristiam.

28. Ibi deponit paramenta missalia, et super Cotta accipit Stolum albi coloris.

§. V. *De Pyxidis repositione.*

1. Celebrans, precedente primo Clerico cum Velo, et duobus aliis cum Cereis, vadit ad Sacellum, ubi Pyxis remansit.

2. Facta genuflexione in plano, genuflectit in primo gradu inferiori, et orat parumper.

3. Surgit, ascendit Altare, aperit capsulam, genuflectit, accipit Pyxidem, et eam collocat super Corporale, et iterum genuflectit.

4. Descendens primum gradum genuflectit in suppedaneo, et accipit a primo Clerico Velum pro humeris.

5. Ascendit Altare, genuflectit, et manibus velatis accipit Pyxidem, et precedentibus Clericis eum Cereis accensis, reportat Pyxidem, servandam in Tabernaculo posito super Altare alicujus remotioris Cappellae in Ecclesia, vel (quod congruentius) in Sacristia.

6. Debitis genuflexionibus Pyxidem servat : et ante eam lampas continuo ardeat.

7. Reposita Pyxide, omnes genuflectunt, et datur signum meridianum Salutationis Angelicae cum Crotalo.

8. Tandem extinguuntur Cerei Altaris, et omnia suis in locis reportantur.

9. Si autem non adsit Sacristia, vel cappella remotior, ut supra : tunc Pyxis remaneat in loco, (1) ubi Calix repositus erat, et lampas ardens jugiter adsit.

(1) Bauldr. p. 4. cap. 10. art. 5. n. 11.

TITULUS VI.
DE SABBATO SANCTO.

CAPUT I.

DE PREPARANDIS PRO OMNIBUS FUNCTIONIBUS.
IN HAC DIE PERSOLVENDIS.

Extra Portam principalem.

1. *Mensa cum mantili albo, et super eam.*
2. *Legile parvum cum Missali.*
3. *Patena argentea cum quinque globulis Incensi.*
4. *Thuribulum, et Navicula cum thure.*
5. *Vasaque benedicta cum Aspersoria.*
6. *Manipulus, Stola, et Dalmatica albi coloris.*
7. *Laterna cum Candela.*
8. *Item prope Mensam, Tripes cum foculo, in quo carbonones accendendi, pro novo igne.*
9. *Forcipes ferreae.*
10. *Arundo ornata cum tribus Candelis in summitate.*

In Altari majori.

1. *Altare cum Cruce, et Candelabris festivis.*
2. *Duplex in eo Pallium, album subtus, et violaceum desuper.*
3. *Pes ligneus, vel basis marmorea in latere Evangelii pro firmanda Arundine.*
4. *Legile pro Praefatio.*
5. *Cereus benedicendus, aptatus in Candelabro magno a latere Evangelii, cum ellychnio concinnato ad promptam flammam recipiendum, cum quinque foraminibus in modum Crucis.*
6. *Lampades compositae.*

In Abaco Altaris majoris.

1. *Mensa mantili albo cooperta.*
2. *Missale pro Praefatione, et Missa.*
3. *Calix cum ornamentis coloris albi.*
4. *Pellicula cum Urcolis vini, et aquae, et Manutergio.*

In Sacristia.

1. *Quatuor Supercellicca pro Clericis; Amictus, Alba, Cingulus, Stola, et Pluviale coloris violacei, Manipulus, Stola et Planeta violacea.*
2. *Manipulus, Stola, et Planeta coloris albi.*
3. *Velum pro humeris albi coloris.*
4. *Cerei pro asportatione Pyridis.*

In Baptisterio, si adsit.

1. *Mensa cooperta albo mantili pro Abaco.*
2. *Manutergia num. duo.*
3. *Vas pro aqua benedicta, et Aspersorium.*
4. *Vasa ad extrahendam aquam e Fonte.*
5. *Ampulle Oleorum Chrismatis, et Catechumenorum.*
6. *Vasa ad lavandas manus cum mica panis.*
7. *Bombarium ad manus inunctas tergendas.*

Pro Baptismo, si ministrandus.

1. *Rituale Romanum.*
2. *Pellicula cum Sab.*
3. *Vasa Oleorum Catechumenorum, et Chrismatis cum Bombacio.*
4. *Stola, et Pluviale albi coloris.*
5. *Linteoletus ad abstergendam caput Infantis.*
6. *Alius Linteus aptatus pro Veste candida.*
7. *Cereus accendendus.*

§. 1. *De principio Officii,
usque ad Benedictionem Cerei.*

1. **E**xtra Ecclesiam excutitur novus Ignis e silice, et accenduntur carbones in foculo.

2. Hora competenti, *quatuor Clerici* accipiunt Superpellicea in Sacristia, et disponunt omnia suis locis.

3. Dato signo cum Crotalo, Celebrans lotis manibus, accipit supra Cottam, Amictum, Albam, Cingulum, Stollam, et Pluviale coloris violacei.

4. Proceditur ad portam principalem, hoc ordine.

Primus Clericus manibus junctis.

Tertius Clericus cum Cruce processionali.

Celebrans inter Clericos secundum, et quartum.

5. Extra portam Clericus cum Cruce sistit in limine portæ, renes eidem vertens, facie Crucifixi versa ad Celebrantem.

6. Celebrans ante Mensam collocatam inter ipsum, et Crucem.

7. Ibidem stans, et ex Missali super legile, legens, benedicit Ignem tribus Orationibus; deinde unica Oratione Grana Incensi.

8. Dum Celebrans benedicit Incensum, primus Clericus accipit foreipe novum Ignem benedictum, et ponit in Thuribulo.

9. Celebrans imponit cum benedictione, et osculis incensum in Thuribulo, deinde aspergit Ignem, et Grana, dicens Antiph. *Asperges me etc.* et eadem thurificat.

10. Thuriferarius recepto Thuribulo ponit alium novum Ignem in eo.

11. Celebrans, deposito Pluviali, ac Stola coloris violacei, accipit Manipulum, Stola in humero sinistro more Diaconorum, et Dalmaticum albi coloris.

12. Interim secundus Clericus accendit candelam de novo Igne, et recondit in Laterna, et quartus accipit pateram cum Granis incensi.

13. Celebrans iterum ponit incensum in Thuribulo cum benedictione, et osculis, et postea accipit Arundinem.

14. Proceditur ad benedictionem Cerei, ordine sequenti.

Clericus cum Granis incensi a dexteris, et Thuriferarius a sinistris.

Tertius Clericus cum Cruce.

Celebrans cum Arundine, et secundus Clericus cum Laterna a sinistris ejus.

15. Clerici cum Granis, Thuribulo, et Cruce ingrediuntur Ecclesiam, et sistunt quando Celebrans ingressus fuerit januam Ecclesie.

16. Celebrans ingressus Ecclesiam inclinat Arundinem, et accensa ex Laterna una ex tribus candelis per secundum Clericum, genuflectit, genuflectentibus omnibus, excepto tantum Clerico portante Crucem.

17. Celebrans genuflexus, clara voce dicit : *Lumen Christi* : tum surgit, surgentibus omnibus, et Clerici respondent : *Deo gratias*.

18. Proceditur usque ad medium Ecclesie, ubi secundo fiunt omnia, ut supra, accensa secunda candela ; præter modulationem vocis, que alta esse debet.

19. Proceditur tandem ante gradus Altaris, et accensa tertia candela, tertio fiunt antedicta cum altiori voce.

§. II. *De Benedictione Cerci.*

1. Responso pro tertia vice, post *Lumen Christi*, a Clericis *Deo gratias*, surgunt omnes, et formant rectam lineam cum Celebrante in medio eorum ante Altare.

2. Secundus Clericus secedens deponit Laternam super credentiam, et accipit Missale pro Praeconio, et tradit illud Celebranti, qui vicissim dat illi Arundinem.

3. Celebrans, tenens Missale in manibus, genuflectit in infimo gradu Altaris, et non praemisso: *Munda cor meum*, dicit tantum *Jube Domine benedicere, Dominus sit in corde meo, et in labiis meis, ut digne, et competenter annunciem suum Paschale Praeconium. Amen.*

4. Deinde surgens, ac facta cum omnibus genuflectione Altari, accedit ad Legile paratum in plano Evangelii pro Praeconio hoc ordine.

Thuriferarius habens a dexteris quartum Clericum eum Granis incensi.

Tertius Clericus cum Cruce habens a sinistris secundum Clericum cum Arundine.

Celebrans cum Missali.

Cum pervenerint ad Legile, supradicti sic apud illud se disponunt recta linea, et vertentes faciem sicut Celebrans.

1. Celebrans ponit Missale super Legile.
2. Clericus cum Cruce a dextris Celebrantis.
3. Thuriferarius a dextris supradicti cum Cruce.
4. Clericus cum Arundine a sinistris.
5. Clericus cum Granis a sinistris Arundinis.
6. Celebrans accedente Thuriferario incensat Missale apertum super Legile, et incipit Praeconium: *Exultet etc.* clara, et hilari voce.

7. Ad verba : *Curat Imperia*, infligit Grana incensi, hoc ordine :

1
1 2 5
3

8. Quartus Clericus deponit in credentia pateram, ubi erant Grana incensi, et accipit virgam cum Candelula superinflexa, et redit ad (1) pristinum locum a sinistris Clerici cum Arundine.

9. Ad verba *Rutilans ignis accendit*, Celebrans ex Arundine Cereum accendit.

10. Ad verba *Apis mater educit*, quiescit donec quartus Clericus ex Cereo, per Candelulam in virga, lampadem, vel lampades accendat.

11. Finito Preeonio Celebrans claudit Missale : secundus Clericus firmat Arundinem in sua basi a latere Evangelii : tertius deponit Crucem in latere Epistolæ.

12. Deinde, precedentibus Thuriferario cum Clerico de Granis a sinistris, ac secundo, et tertio Clerico, facta genuflexione Altari, revertitur in Sacristiam.

13. Ibi depositis paramentis albis, accipit Manipulum, Stolam, et Planetam coloris violacei.

§. III. De Prophetiis.

1. Celebrans paratus, ut supra, precedentibus Clericis, procedit ad Altare.

2. Facta reverentia Crucis, ascendit ad Altare, osculatur illud in medio, et accedit ad cornu Epistolæ.

3. Ibi alta voce legit duodecim Prophetias, Orationes, et Tractus : genuflectens cum omnibus, dum ante Ora-

(1) Bauldr. p. 1, cap. 11, art. 3, n. 7.

tiones, excepta ultima, dicit : *Flectamus genua* : et Clericus surgens respondet *Lerate*.

4. Completa ultima Oratione, Celebrans, facta ibidem reverentia Crucis, descendit ad scabellum in plano Epistolæ, et deponit Planetam, et Manipulum.

5. *Si Ecclesia habuerit Fontem Baptismalem, Celebrans accipit Pluriale violaceum, et sedet. Si autem Fontem non habet, accedit sine Casula ante Altare pro Litanis, ut infra §. VI.*

6. Procedamus nunc ad Benedictionem Fontis. ne aliquid in hoc Memoriali desideretur.

§. VI. *De Benedictione Fontis.*

1. Sedente Celebrante, ut supra, primus Clericus amovet Cereum accensum e Candelabro, et accedit ante Altare.

2. Tertius Clericus accipit Crucem, et similiter venit ante Altare.

3. Duo alii Clerici accedunt ad Celebrantem.

4. Celebrans surgens incipit alta voce Tract. *Sicut Cervus etc.* ut infra, quod lente prosequetur cum suis Clericis.

5. Inchoato Tractu, dirigitur Processio ad Fontem, facta reverentia Altari, hoc ordine.

Clericus cum Cereo.

Clericus cum Cruce.

Celebrans medius inter Clericos, recitans, tecto capite, Tractum.

Ÿ. Sicut Cervus desiderat ad fontes aquarum : ita desiderat anima mea ad te Deus.

Ÿ. Sitivit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Dei ?

V. Fuérunt mihi lácrymæ meæ paucis die, ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies : ubi est Deus tuus ?

6. Ante cancellos Fontis sistant omnes, et Celebrans, facie versa ad Crucem, expleto Tractu, dicit : *Dominus vobiscum*, et Orationem : *Omnipotens sempiternæ Deus etc.*, sustinente librum quarto Clerico.

7. Clericus cum Cere, et deferens Crucem ingrediuntur Cancellos Baptisterii, si loci capacitas sinat : stabunt vero semper ante faciem Celebrantis.

8. Celebrans accedit prope Fontem, et dicit secundam Orationem, et Prefationem, ut in Missali, tenens semper manus junctas.

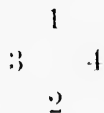
9. Intra Prefationem, juxta proprios Rubricæ locos, hæc peragit.

1. Post verba : *Gratiam de Spiritu Sancto* : dividit aquam manu dextera in modum crucis, et immediate manum tergit.

2. Post verba : *Non injiciendo corrumpat* : tangit aquam manu, et deinde tergit.

3. Post verba : *Indulgentiam consequatur* : facit tres Cruces supra Fontem manu dextera.

4. Post verba : *Super te ferebatur*, dividit manu dextera aquam, et effundit versus quatuor mundi partes, Orientem, Occidentem, Aquilonem, et Austrum, hoc modo :

5. Post verba : *In nomine Patris etc.*, mutat vocem in modum lectionis.

6. Post verba : *Tu benignus adspira* : halat ter in aqua in modum crucis.

7. Post verba : *Purificandis mentibus efficaces* : immittit aliquantulum Cereum in aquam, dicens, *Descendat in hanc plenitudinem etc.* et extrahit. Immittit secundo profundius, et tono aliquanto altiori repetit : *Descendat in hanc etc.*, et pariter extrahit. Immittit tertio usque ad fundum, et altiori adhuc voce repetit : *Descendat etc.* et non extrahit.

8. Ter sufflat immediate in aquam in formam tridentalem, juxta figuram in Missali, et prosequitur : *Totamque hujus aquae etc.*

9. Post verba : *Favendet effecta* : extrahit Cereum, qui panno abstergitur.

10. Prosequitur Prefationem, quam concludit humiliori voce, dicendo : *Per Dominum nostrum etc.* et Adstantes respondent : *Amen.*

11. Secundus Clericus accipit vas pro aqua benedicta, et cum eo haurit aquam ex Fonte.

12. Celebrans, accepto aspersorio intincto in aqua Fontis, aspergit se, et circumstantes. Deinde, medius inter Clericos, aspergit omnes per Ecclesiam de dicta aqua, et revertitur ad Fontem.

13. Extrahitur aqua benedicta pro Fontibus lustralibus, Benedictionibus Domorum, et Esculentorum, ac Aspersione in crastinum.

14. Celebrans accedens ad Fontem, infundit in aquam Oleum Catechumenorum in modum crucis, dicens, *Sanclicijetur etc.*

15. Deinde similiter Chrisma, dicens : *Infusio Chrismalis etc.*

16. Tandem infundit simul utrumque Oleum, pariter in modum crucis, dicens : *Commixtio Chrismalis etc.*

17. Miscet manu sua Olea infusa cum aqua, et spargit per omnem Fontem.

18. Abstergit manum bombacio : deinde lavat manus cum mica panis.

§. V. *De Baptismo Parvulorum.*

Duo potissimum (verba sunt Ritualis Romani) *ex antiquissimo Ecclesie ritu, sacri sunt dies, in quibus solemni caeremonia hoc Sacramentum administrare maxime convenit : nempe Sabbatum Sanctum Pascha, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur : Ad Parvulorum igitur Baptismum solemniter administrandum, Celebrans, expleta, ut supra, Fontis Benedictione, ordine, ut infra, procedat.*

1. In fine Benedictionis Fontis disponuntur Baptizandi cum eorum Patrinis extra limen Ecclesie.

2. Celebrans, lotis manibus, præcedente Clerico cum Cruce, et remanente apud Fontem alio Clerico cum Cero, accedit cum aliis duobus Clericis ad limen Ecclesie.

3. Ibi Celebrans procedit, ut in Rituali ad Catechismum etc. usque ad introductionem Infantis in Ecclesiam, pro qua.

4. Celebrans inponit super Infantem extremam partem Stole, *pendente a suo humero sinistro*, et introducit eum in Ecclesiam, dicens *N. Ingredere in Templum Dei, ut habeas partem cum Christo etc.*

2. Deinde dicto : *Credo, et Pater noster*, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicat Exorcismum : tangat saliva aures, et nares Infantis : eundemque Oleo Catechumenorum ungat in pectore, et inter scapulas.

6. Stans ibidem extra cancellos Celebrans deponit Pluviale, et Stolan coloris violacei, et sumit Stolan, et Pluviale albi coloris.

7. Præcedente Cruce ingreditur Baptisterium, in quod ingrediuntur Patrim cum Infantibus.

8. Celebrans ad Fontem interrogat : N. *Credis etc.*
N. *Vis Baptizari ?*

9. Responso a Patrinis : *Volo*, Celebrans procedit ad Baptismum.

Vel per immersionem, si in Baptisterio sit tantummodo unicus Fons continens aquam benedictam.

Vel per infusionem, si habeatur duplex Fons : alter cum aqua benedicta, et alter vacuus, qui per foramen excurrere faciat in Sacrarium aquam baptismalem, profluentem e capite Infantis baptizati super eundem Fontem vacuum.

10. *Si baptizet per immersionem* : Celebrans, accipiens Infantem, ac ipse solus eum sustinens, caute caput ejus immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit : N. *Ego te baptizo etc.* et Infantem, completa forma, statim tradit Susceptoribus.

11. *Si vero per infusionem* : tunc Patrino, vel Matrino, utroque infantem tenente super altero Fonte vacuo sine aqua, Celebrans vasculo accipit aquam Baptismalem ex altero Fonte, et de ea ter fundit supra caput Infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum, distincte et attente dicat : N. *Ego te baptizo etc.*

12. Abstergo capite Infantis, Celebrans dicens : *Deus omnipotens etc.*, Sacro Chrismate inungit summitatem capitis Baptizati.

13. Deinde, data Veste candida, et candela accensa, et dicto : N. *Vade in pace etc.* Patrinis admonet, et Parentes Infantis admoneri curat, ut in Rituali.

14. Celebrans lavat manus, et depositis Pluviali, ac Stola albis, resumit Stolum, et Pluviale violaceum.

§. VI. *De Litanis, et Missa cum Vesperis.*

1. Præcedente Clerico cum Cereo, et Cruce Processionali, Celebrans subsequitur cum suis Clericis, et redit ante Altare.

2. Cereus figitur proprio Candelabro, et Crux deponitur in cornu Epistolæ.

3. Celebrans, stans ante Altare, deponit Pluviale tantum.

4. Idem genuflexus, omnibus similiter genuflectentibus, recitat Litanias ex Missali, posito super scabello ante seipsum.

5. Clerici respondent, et repetunt omnia, quæ Celebrans dicit.

6. Ad vers. *Peccatores*, tollitur Pallium violaceum ab Altari : accenduntur candelæ, et vasa florum inter candelabra apponuntur.

7. Celebrans prosequitur Litanias, usque ad *Christe exaudi nos* : inclusive.

8. Surgit Celebrans, et præcedentibus Clericis, accedit in Sacristiam ; ubi, deposito Stola violacea, accipit Manipulum, Stolum, et Planetam albi coloris.

9. Celebrans comitatus a Clericis, ut supra, redit ad Altare, ante ejus gradus facit Confessionem de more, cum Psal. *Judica me etc.* et *Gloria Patri*.

10. Ascendit Altare, completaque Oratione : *Aufer a nobis etc.* in ejus medio, dicit immediate *Kyrie eleison*, ut alias, cum non legatur Introitus.

11. Ad *Gloria in excelsis* : pulsantur Campanæ, quæ usque ad hanc horam siluerant.

12. Post Epistolam Celebrans dicit ter *Alléluia*, elevando gradatim vocem, et Clerici, post quamlibet vicem,

in eodem tono repetent illud, et Celebrans prosequetur Vers. et Tractum.

13. Non dicitur *Credo*, et post *Dominus vobiscum*, non legitur Offertorium : Non dicitur *Agnus Dei*, neque datur hodie osculum Pacis.

14. Loco Antiph. *Communio*, dicuntur *Vesperae*, ut in Missali : videlicet.

15. Celebrans in cornu Epistolae dicit Ant. *Alleluia etc.*, et cum Clericis prosequetur Psal. *Laudate etc.*, et in fine repetitur *Alleluia*.

16. Deinde subdit : Antiph. *Vespere autem etc.*, cum Cantico *Magnificat*.

17. Repetita Ant. *Vespere etc.*, Celebrans accedit ad medium Altaris, osculatur illud, et versus ad Populum dicit : *Dominus vobiscum*, et postea Orationem in solito cornu Epistolae.

18. Post : *Ite Missa est*, additur *Alleluia, alleluia*.

19. Completo Evangelio *S. Joannis*, revertitur in Sacristiam, et Missalia paramenta deponit.

§. VII. De Reportatione Pyxidis.

1. Celebrans accipit super Cottam, Stulam albam, et precedentibus Clericis cum cereis, et alio cum bursa Corporalium, et Velo humerali, accedit ad locum, ubi asservatur Pyxis cum Particulis.

2. Ibi, adhibitis debitis genuflexionibus, accipit velatis manibus Pyxidem, quam portat in solito Tabernaculo servandam.

3. Revertitur in Sacristiam, in qua, depositis sacris Vestibus, legit Ant. *Trium puerorum etc.*, cum *Alleluia*, et Canticum, et Psalmum, et Orationes pro gratiarum actione.

4. Interim per Clericos extinguuntur cerei Altaris.

5. Item tres candelæ in cuspide Arundinis, quæ amplius non accenduntur, et Arundo ipsa amovetur omnino.

6. Item extinguitur Cereus Paschalis: qui tamen, remanens in suo Candelabro, accendetur in Missis in omnibus Dominicis, ac festis Domini, et Sanctorum de præcepto; et usque ad Evangelium inclusive in die Ascensionis Domini; quo dicto, Cereus extinguitur, et completa Missa, removetur e candelabro, et servatur accendendus in Vigilia Pentecostes ad Benedictionem Fontis.

Sanctificato lucusque, Sacris Ritibus, Sabbato, Paschalibus initiato mysteriis; æquali Religionis cultu properetur ad Dominicæ Resurrectionis diem. *Dies, Nobilitas (1) Anni, Mensium Lux, Alua Dierum, Horarum splendor. Dies, quam fecit Dominus. Exultemus igitur, et lætemur in ea, suffulti meritis, et intercessione præcelsæ Genitricis Dei Mariæ, quam cum S. Methodio experiamur: (2) Gaudium nostrum ineffabile. Amen.*

(1) Ex Hymnario S. Gregorii.

(2) In Homil. de Puritate, B. M.

Revisione peracta, Sacra Rituum Congregatio indulget, ut supra adnotate Formulæ Benedictionum, et alia a Sancta Sede approbata Appendicis solummodo loco apponi valeant in fine Ritualis Romani modo edendi typis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide. Ex Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum. Die 16. Novembris 1864.

D. BARTOLINI S. R. C. *Secretarius.*

APPENDIX
AD RITUALE ROMANUM

AD USUM
PROVINCIÆ QUEBECENSIS.

BENEDICTIO INFANTIUM ÆGROTANTIUM.

Sacerdos, indutus superpelliceo et stola albi coloris, intrans in cubiculum infantis ægrotantis, dicit :

V. Pax huic dómui.

R. Et ómnibus habitántibus in ea.

Postea asperget aqua benedicta ægrotum, lectum, ac cubiculum ejus, dicens antiphonam :

V. Aspérget me, Dómine, hyssópo, et mundábor.

R. Lavábis me, et super nivem dealbábor.

Tum, cum ministris suis dicit psalmum : Laudáte, púeri, Dóminum, etc., pag. 200.

Deinde canticum trium puerorum : Benedicite, ómnia ópera Dómini, Dómino, etc., pag. 203.

V. Ex ore infántium et lacténtium.

R. Perfécisti lándem tuam, Dómine.

V. Dómine, exáudi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

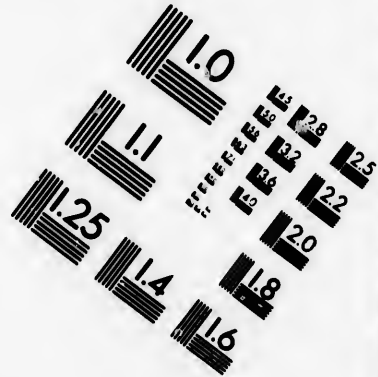
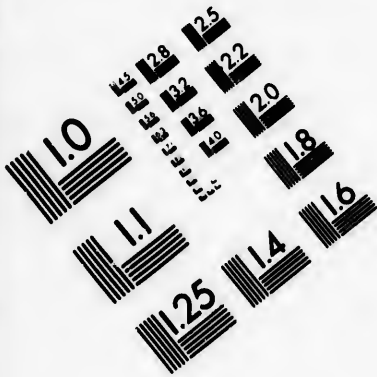
V. Dóminus vobíseum.

R. Et cum spírítu tuo.

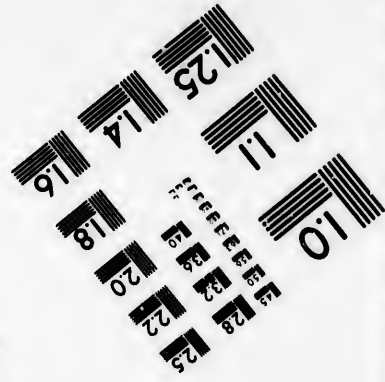
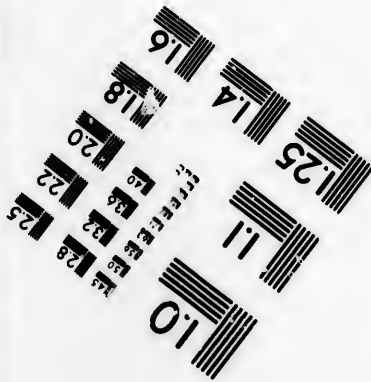
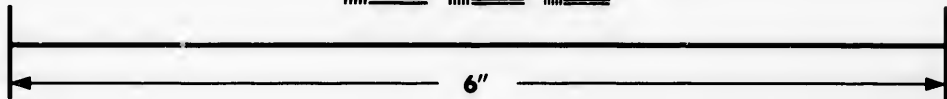
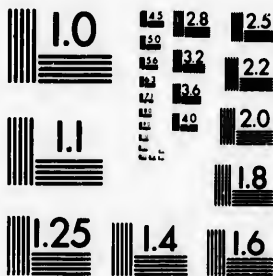
OREMUS.

Deus, cui cuncta adolésunt, et per quem adúlta firmántur, exténde délixteram tuam super hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) (*vel* hos fámulos tuos) (*vel* has fámulas tuas) in ténera actáte languéntem

**IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)**

**Photographic
Sciences
Corporation**

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

2.8
2.5
2.2
2.0
1.8

10

(*vel languentes*) quatenus vigore sanitatis recepto ad annorum perveniat (*vel perveniant*) plenitudinem, et tibi fidele gratumque obsequium prestare mereatur (*vel mereantur*). Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Benedictio Dei Patris ☩, et Filii ☩, et Spiritus ☩ Sancti descendat super te (*vel super vos*) et maneat semper. R. Amen.

*Si infans allatus fuerit in ecclesiam, versus: Pac
cobis, non dicetur.*

Si vero parentes attulerint ad ecclesiam puerum agrotantem ut super eo legatur evangelium, sacerdos, indutus, ut supra dictum est, ponet extremitatem stolae super caput ejus, evangeliumque recitabit modo sequenti.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Initium Sancti Evangelii secundum Joannem.

R. Gloria tibi, Domine.

In principio erat Verbum, etc., p. 123.

Post Evangelium benedict puerum, dicens:

Benedictio Dei Patris ☩, et Filii ☩, et Spiritus ☩ Sancti descendat super te, et maneat semper. R. Amen.

Deinde porriget extremitatem stolae deosculandam puero, ipsumque asperget aqua benedicta, dicens:

Aspergat te Deus rore gratiae suae, in vitam aeternam.

R. Amen.

BENEDICTIO PECORUM EGROTANTIUM.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit caelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS.

Misericórdiam tuam, Dómine, súplices exorámus, ut animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo, atque tua bene ✠ dicta virtúte sanéntur; extingúatur omnis diabóli potéstas: et ne ultérius agrótent, tu eis sis protéctio vitæ, et remédiu[m] sanitátis. Qui vivis et regnas per ómnia secula seculórum R. Amen.

Sacerdos asperget pecora aqua benedicta.

BENEDICTIO SEMINUM.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Te, Dómine, pétimus et rogámus, ut hos fructus ✠ séminum, cuius óculis serénis, hilaríque vultu respícere dignéris, sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægypti, dicens: die filiis Israel, cum ingrési fúerint terram promissiónis, quam eis Dóminus Deus dabit, ut primítias frugum suárum ófferant Sacerdótibus, et erunt benedícti: ita, et nos orámus, auxiliu[m] misericórdiæ tuæ super fructus séminum, ut non grando óccidat, non turbo subvértat, non tempéstas detúndat, non áeris inundátio extérminet, sed incólumes semper propter usum animárum et córporum ad pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris. Per Christum Dóminum nostrum, etc.

Sacerdos aqua benedicta asperget semina.

BENEDICTIO CORONARUM PRECARIARUM
VEL ROSARIORUM ET NUMISMATUM
IN HONOREM B. M. VIRGINIS.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter exímiam charitátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum Unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum de cælis in terram descendere, et de Beáte Vírginis Mariæ Dóminæ nostre útero sacratíssimo, ángelo nuntiánte, carnem suscépere, crucémque et mortem subíre, et tértia die a mórtuis glorióse resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte tenebrárum; obsecrámus imménsam cleméntiam tuam, ut hæc signa coronæ (*vel* rosárii,) (*vel* hæc numísmata,) (*vel* hoc numísma) in honórem et láudem ejúsdem genetrícis Fílii tui bene ✠ dícas et sanctí ✠ fices, eisque (*vel* eíque) tantam infúndas virtútem Spírítus Sancti, ut quicúmque ea (*vel* illud) super se portáverint, tatque atténte et devóte recitáverint), per invocatiónem sancti nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutelám percípiant. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Sacerdos asperget aqua benedicta coronas, rosaria, vel numísmata.

BENEDICTIO SPECIALIS CUJUSLIBET
INDUMENTI.

(Reservata.)

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et terram.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Deus omnípotens, bonárum virtútum dator, et ómnium benedictiónum largus infúsor, súplices te rogámus, ut má nibus nástris opem tuæ benedictiónis infúndas; et

<i>vel</i>	has cáligas,
	hæc sandália,
	hunc amíctum,
	hanc albam,
	hoc cíngulum,
	hunc manípulum,
	hanc stolam,
hanc tunicéllam,	
hanc dalmáticam,	
hanc planétam,	

divíno cúl tui præparáta (*vel* præparátum), (*vel* præparátam,) (*vel* præparátos,) (*vel* præparátas) virtúte Sancti Spírítus bene ✠ dicere, sancti ✠ ficáre, conse ✠ cráre dignéris, et ómnibus eo (*vel* ea,) (*vel* eis) uténtibus grátiam sanctificatiónis sacri mystérii tui beníg nus concéde, ut in conspéctu tuo sancti ac immaculáti, atque irreprehensíbiles appáreant et auxiliúm misericórdiæ tuæ acquirant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Postea indumentum aqua benedicta aspergat.

MODUS

EXCIPIENDI PROFESSIONEM FIDEI CATHOLICÆ A
NEO-CONVERSIS AB HERESI.

Notandum quod potestas absolvendis a censuris et a rescriptis non includit facultatem reconciliandi eos qui heresim publice professi sunt. Ad hoc necessaria est specialis commissio ab Episcopo vel ejus Vicario Generali concessa.

Sacerdos sic delegatus diligenter inquirere debet an neo-conversus sufficienter doctus sit de fide catholica, utique sincere amplecti ac profiteri velit : atque an valide baptisatus fuerit.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, ac munitus bireto, ibit cum clericis sibi ministrantibus ad cancellos chori, ubi neo-conversus genuflexus, ac cereum accensum in manibus tenens, eum expectabit cum iis qui tanquam testes vocati sunt.

Tunc omnes conversi ad altare (vel, si professio non recipiatur in ecclesia, ad mensam, ad hoc preparatam, in qua, sicut in altari, erit cum imagine Christi crucifixa esse, debet inter cereos accensos) genuflectent, et sacerdos incipiet cantare, vel recitabit alterne cum ministris suis hymnum sequentem.

Hymnus. Veni, creator Spiritus, fol. 386.

Hymno dicto surget sacerdos et dicet :

Ÿ. Emitte Spiritum tuum, et creabuntur.

R. Et renovabis faciem terre.

OREMUS.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Post hanc orationem sacerdos convertet se ad neo-conversum, qui semper genuflexus manebit ; et, capite cooperto, interrogabit eum his verbis :

N. Persévèrez-vous dans le dessein de faire profession de la religion catholique, apostolique et romaine ; d'embrasser sa doctrine, et de renoncer à tout ce qui lui est contraire ?

R. Oui, Monsieur.

Qua responsione accepta a uno-converso, sacerdos poterit eum alloqui brevi exhortatione infra posita, vel alia simili, prout tempus et circumstantiæ suadebunt.

EXHORTATION.

Mon cher frère, (ou ma chère sœur.)

Vous devez considérer cette journée comme une des plus heureuses de votre vie : puisque Dieu, par une grâce insigne, vous appelle des ténèbres à son admirable lumière, pour vous faire connaître les vérités de la religion que vous avez eu le malheur d'ignorer jusqu'à présent. C'est par son infinie bonté que le Très-haut vous inspire le dessein de vous unir à l'église catholique, apostolique et romaine, qui est l'unique épouse de Jésus-Christ : à cette église, qui est, sur la terre, la seule société avec laquelle ce divin Sauveur a promis d'être, tous les jours, jusqu'à la consommation des siècles ; et qui est aussi cet édifice immortel contre lequel l'enfer ne prévaudra jamais.

Cette église,—que Jésus-Christ ordonne aux fidèles d'honorer comme leur mère, s'ils veulent avoir Dieu pour leur père,—veut bien vous recevoir aujourd'hui dans son sein, et vous admettre au nombre de ses enfants. Sanctifiée, instruite et éclairée sans cesse par le Saint-Esprit, elle vous apprendra les vérités que Jésus-Christ a révélées à ses apôtres, et les mystères qu'elle a puisés dans la sainte écriture, ou qu'elle a reçus par le canal de la tradition.

Renoncez donc à l'esprit d'erreur, de schisme et de division, pour écouter et recevoir, avec respect et humilité, les décisions de cette même église. Soumettez-vous, avec docilité, à cette foi invariable dont elle fait profession. Enfin reconnaissez-la pour votre mère ; persuadé que, hors de son sein, il n'y a point de véritable piété, ni d'espérance de salut.

Post exhortationem interrogabit neo-conversum modo sequenti.

D. Croyez-vous les douze articles du symbole des apôtres ?

R. Oui, Monsieur. .

D. Croyez-vous en Dieu le Père tout-puissant, créateur du ciel et de la terre ?

D. Croyez-vous en Jésus-Christ, son fils unique, Notre-Seigneur, qui a été conçu du Saint-Esprit, et qui est né de la Vierge Marie ?

D. Croyez-vous qu'il a souffert sous Ponce-Pilate, qu'il a été crucifié, qu'il est mort, qu'il a été enseveli, qu'il est descendu aux enfers, et que, le troisième jour, il est ressuscité des morts ?

D. Croyez-vous au Saint-Esprit ?

D. Croyez-vous la sainte église catholique, la communion des saints, la rémission des péchés, la résurrection de la chair, et la vie éternelle ?

D. Croyez-vous les vérités que l'église catholique a décidées dans ses conciles contre les nouveaux hérétiques, et particulièrement dans le saint concile de Trente ?

D. Voulez-vous embrasser toutes les vérités qui sont contenues dans la profession de foi, dont l'église catholique se sert, et dont vous allez faire la lecture (*ou dont on va faire la lecture en votre nom*) ?

Tunc neo-conversus genuflexus legit intelligibili voce sequentem professionem fidei. Quod si ipse legere non possit, unus ex assistentibus, pariter genuflexus, vel sacerdos stans, discooperto capite, conversus ad altare, legit cum pro eo; et ipse verbis auscultans attendit cum spiritu et corde profitetur.

PROFESSION DE FOI.

JE N. (*son nom et prénom*) crois d'une ferme foi, et je professe, tant en général qu'en particulier, tous les articles contenus dans le symbole de la foi dont se sert la sainte église romaine, savoir :

Je crois en un seul Dieu, le Père tout-puissant, qui a fait le ciel et la terre, et toutes les choses visibles et invisibles; et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu, qui est né du Père avant tous les siècles; Dieu de Dieu, lumière de lumière, vrai Dieu de vrai Dieu; qui n'a pas été fait, mais engendré; qui est consubstantiel au Père, par qui toutes choses ont été faites; qui est descendu des cieux, pour nous autres hommes et pour notre salut; qui s'est incarné dans le sein de la Vierge Marie par l'opération du Saint-Esprit, et qui s'est fait homme; qui a été aussi crucifié pour nous sous Ponce-Pilate, a souffert et a été enseveli; qui est ressuscité, le troisième jour, selon les écritures, est monté au ciel, et est assis à la droite du Père; qui viendra, de nouveau, avec gloire, juger les vivants et les morts, et dont le règne n'aura point de fin. Je crois au Saint-Esprit, qui est aussi Seigneur, et qui donne la vie; qui procède du Père et du Fils;

qui est adoré et glorifié conjointement avec le Père et le Fils, et qui a parlé par les prophètes. Je crois l'église, qui est une, sainte, catholique et apostolique. Je confesse qu'il y a un Baptême pour la rémission des péchés : et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Ainsi soit-il.

Je reçois et j'embrasse très-fermement les traditions apostoliques et ecclésiastiques, et toutes les autres observances et constitutions de la même église.

Je reçois pareillement la sainte écriture, selon le sens qu'a tenu et que tient l'église notre sainte mère, à laquelle il appartient de juger du vrai sens et de l'interprétation des écritures saintes : et je ne l'entendrai ni ne l'interpréterai jamais que selon le consentement unanime des Pères.

Je professe encore qu'il y a véritablement et proprement sept sacrements de la loi nouvelle, institués par Notre-Seigneur Jésus-Christ, qui sont nécessaires pour le salut du genre humain, quoiqu'ils ne le soient pas tous pour chaque homme en particulier, savoir, le Baptême, la Confirmation, l'Eucharistie, la Pénitence, l'Extrême-Onction, l'Ordre et le Mariage : et je reconnais qu'ils confèrent la grâce : et que trois de ces sacrements, savoir, le Baptême, la Confirmation et l'Ordre, ne peuvent être réitérés sans sacrilège.

Je reçois aussi et j'admets les cérémonies approuvées et pratiquées par l'église catholique, dans l'administration solennelle de tous ces sacrements.

J'embrasse et reçois tout ce qui a été défini et déclaré par le saint concile de Trente, touchant le péché originel et la justification.

Je reconnais aussi que, dans la messe, on offre à Dieu un sacrifice véritable, propre et propitiatoire, pour les vivants et pour les morts ; que le corps et le sang, avec l'âme et la divinité de Notre-Seigneur Jésus-Christ, sont vraiment, réellement et substantiellement au très-saint sacrement de l'Eucharistie, et qu'il s'y fait un changement de toute la substance du pain au corps, et de toute la substance du vin au sang : lequel changement l'église catholique appelle *transsubstantiation*.

Je confesse aussi que, sous une seule des deux espèces, on reçoit Jésus-Christ tout entier, et un vrai sacrement.

Je tiens fermement qu'il y a un purgatoire, et que les âmes qui y sont détenues, sont soulagées par les suffrages des fidèles.

Je crois aussi que les saints qui regnent avec Jésus-Christ doivent être honorés et invoqués, et qu'ils offrent à Dieu leurs prières pour nous, et qu'on doit honorer leurs reliques.

Je tiens très-fermement que les images de Jésus-Christ, celles de la mère de Dieu toujours vierge, et celles des autres saints, doivent être conservées et retenues, et qu'il faut leur rendre l'honneur et la vénération qui leur sont dus.

Je confesse aussi que Jésus-Christ a laissé, dans son église, le pouvoir d'accorder des indulgences, et que l'usage en est très-salutaire au peuple chrétien.

Je reconnais que l'église romaine est sainte, catholique et apostolique, et qu'elle est la mère et la maîtresse de toutes les églises : et je promets et je jure une vraie obéissance au Pape, successeur de Saint Pierre, prince des apôtres, et vicaire de Jésus-Christ.

Je reçois aussi sans aucun doute, et professe, toutes les autres choses qui ont été enseignées, définies et déclarées par les saints canons et par les conciles œcuméniques, et principalement, par le saint concile de Trente ; et, en même temps, je condamne aussi, je rejette et j'anathématise tout ce qui leur est contraire, et toutes les hérésies que l'église a condamnées, rejetées et anathématisées.

Hic sacerdos sedens, capite cooperto, porrigit librum Evangelii non converso, qui tangit eum manu, dum ipse, vel alius pro eo, sequentia verba legit.

Je N. (*son nom et prénom*) promets avec serment, et fais vœu, de conserver entièrement et inviolablement, jusqu'au dernier soupir de ma vie, avec l'aide de Dieu, cette vraie foi de l'église catholique, hors de laquelle on ne peut être sauvé, et dont je fais présentement profession sincèrement et sans contrainte. Je promets aussi de la faire garder, professer et enseigner, autant que je le pourrai, par toutes les personnes qui dépendront de moi, ou dont le soin me sera confié.

Hic osculatur librum, dicens : Ainsi, Dieu me soit en aide, et ces saints évangiles.

Q. Do you persevere in the intention of professing the Roman, catholic and apostolic faith, of embracing its doctrine, and of renouncing all that may be contrary to this doctrine ?

A. I do.

DEAR BROTHER, (*or* Dear Sister.)

This day you should consider as one of the happiest in your life : since God by a signal favour calls you from darkness to his admirable light, that you may know the truths of religion, of which till this moment you have remained ignorant. It is in consequence of his infinite mercy that the Most High has inspired you with the desire of becoming a member of the Roman, catholic and apostolic church, the sole spouse of Jesus Christ, the only institution with which the divine Saviour has promised to remain until the end of ages, the imperishable edifice against which the gates of hell shall never prevail.

This holy church, which according to Jesus Christ you must acknowledge as your mother, if you wish to have God for your father, deigns to admit you, in this day, amongst her chosen children. Sanctified, instructed and enlightened by the Holy Ghost, she will teach you the truths which our Lord Jesus has revealed to his apostles, and the mysteries which are contained in the scriptures, and which have been handed down through tradition.

Renounce the spirit of error, of schism and of division, to hear and receive with respect and humility the decisions of the church. Submit your mind with docility to this unchangeable faith which she professes. Take her for your mother : and firmly believe that out of her bosom neither true piety nor hope of salvation can exist.

Q. Do you believe the twelve articles of the Apostles Creed ?

A. Yes, sir.

Q. Do you believe in God the Father Almighty, Creator of Heaven and earth ?

Q. Do you believe in Jesus Christ, his only Son, our Lord, who was conceived of the Holy Ghost, and born of the Virgin Mary ?

Q. Do you believe that he has suffered under Pontius Pilate, that he has been crucified, that he died and was buried, that he

descended into hell, and that on the third day he rose again from the dead ?

Q. Do you believe in the Holy Ghost ?

Q. Do you believe the holy catholic church, the communion of saints, the remission of sins, the resurrection of the flesh, and the life eternal ?

Q. Do you believe the truths which the church has decided in her councils against modern heretics, and particularly in the holy Council of Trent ?

Q. Will you embrace all the truths contained in the profession of faith which the catholic church uses and which you are going to read (*or* which will be read in your name) ?

PROFESSION OF CATHOLIC FAITH.

I, N. N., with a firm faith believe and profess all and every one of those things which are contained in that Creed, which the Holy Roman Church maketh use of, viz : I believe in one God, the Father Almighty, maker of heaven and earth, of all things visible and invisible, and in one Lord Jesus-Christ, the only begotten Son of God, and born of the Father before all ages, God of God ; light of light ; true God of true God : begotten, not made : *con-*substantial to the Father, by whom all things were made, Who for us men, and for our salvation, came down from heaven, and was incarnate by the Holy Ghost, of the Virgin Mary, and was made man, Was crucified also for us under Pontius Pilate ; he suffered and was buried ; and the third day he rose again according to the scriptures : he ascended into heaven, sits at the right hand of the Father, and is to come again with glory to judge the living and the dead, of whose kingdom there shall be no end, And in the Holy Ghost, the Lord and Life-giver, who proceeds from the Father and the Son, who, together with the Father and the Son, is adored and glorified, who spoke by the prophets, And (I believe) One, Holy, Catholic and Apostolic Church : I confess one baptism for the remission of sins : and I look for the resurrection of the dead, and the life of the world to come. *Amen.*

I most steadfastly admit and embrace apostolical and ecclesiastical *Traditions*, and all other observances and constitutions of the same church.

I also admit the holy *scriptures*, according to that sense which our holy Mother, the Church, has held, and does hold, to whom it belongs to judge of the true sense and interpretation of the scriptures: neither will I ever take and interpret them otherwise, than according to the unanimous consent of the Fathers.

I also profess, that there are truly and properly *seven sacraments*, of the new law, instituted by Jesus Christ our Lord, and necessary for the salvation of mankind, though not all for every one: to wit, *Baptism, Confirmation, Eucharist, Penance, Extreme Unction, Order, and Matrimony*; and that they confer grace; and that of these, *Baptism, Confirmation, and Order*, cannot be reiterated without sacrilege. I also receive and admit the received and approved ceremonies of the *Catholic Church*, used in the solemn administration of all the aforesaid sacraments.

I embrace and receive all and every one of the things which have been defined and declared in the holy council of *Trent*, concerning *original sin and justification*.

I profess, likewise, that in the mass there is offered to God a true, proper, and propitiatory sacrifice for the living and the dead. And that in the most holy sacrament of the Eucharist, there is *truly, really, and substantially*, the *body and blood*, together with the *soul and divinity* of our Lord Jesus Christ; and that there is made a conversion of the whole substance of the bread into the body, and of the whole substance of the wine into the blood; which conversion the *Catholic Church* calls *Transubstantiation*. I also confess, that under *either kind* alone, Christ is received whole and entire, and a true sacrament.

I constantly hold, that there is a *purgatory*, and that the souls, therein detained, are helped by the suffrages of the faithful.

Likewise, that the *Saints*, reigning together with Christ, are to be honored and invocated, and that they offer prayers to God for us, and that their *relics* are to be had in veneration.

I most firmly assert, that the *images* of Christ, of the Mother of God, ever Virgin, and also of the other Saints, ought to be had and retained, and that due honor and veneration is to be given them.

I also affirm, that the power of *Indulgences* was left by Christ in the Church, and that the use of them is most wholesome to *Christian* people.

I acknowledge the *Holy, Catholic, Apostolic, Roman Church*, for the mother and mistress of all churches : and I promise true obedience to the *Bishop of Rome*, successor to St. Peter, Prince of the Apostles and Vicar of Jesus Christ.

I likewise undoubtedly receive and profess all other things delivered, defined, and declared by the sacred canons and general councils, and particularly by the Holy Council of Trent. And I condemn, reject, and anathematize all things contrary thereto, and all heresies which the Church has condemned, rejected and anathematized.

This true Catholic faith, without which none can be saved and which I now freely profess and truly hold, I promise, vow, and swear most constantly to hold, and to profess the same, whole and entire, with God's assistance, to the end of my life : and to take care to the best of my power, that it shall be held, taught and preached by those over whom I shall have authority, or with the care of whom I shall be charged, by virtue of my office.

So help me God, and his holy evangely.

Postea sacerdos conversus ad altare et genuflexus dicit alterne cum assistentibus psalmum sequentem.

Psalmus 50. Misere mei, Deus, fol. 100.

Post hunc psalmum sacerdos, intons genuflexus, dicit :

Ÿ. Kyrie, eléison.

R. Christe, eléison.

Ÿ. Kyrie, eléison. Pater noster, etc. *secreto : deinde surget, et conversus ad altare dicit :*

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum fac servum tuum (*vel* Salvam fac ancillam tuam).

R. Deus meus, sperantem in te.

Ÿ. Nihil proficiat inimicus in eo (*vel* in ea).

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

Ÿ. Esto ei, Dómine, turris fortitudinis.

R. A fácie inimíci.

Ÿ. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

Deus, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram, ut hunc famulum tuum quem (*vel* hanc famulam tuam) excommunicationis sententia constringit, miseratio tue pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

Post hanc orationem sacerdos sedet et cooperit se : deinde extendens manum dexteram super neo-conversum genuflexum dicit :

Dominus noster Jesus Christus, per suam piissimam misericordiam, te absolvat : et ego, auctoritate Dei omnipotentis, et beatorum apostolorum Petri et Pauli, atque ecclesie sue sanctae, et ea qua fungor, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis quam incurristi propter haeresim, participationem cum haereticis, et lectionem librorum haereticorum ; et restituo te sanctis ecclesiae sacramentis et unioni fidelium, in nomine Patris ✠, et Filii, et Spiritus Sancti. **R.** Amen.

Postea sacerdos surget, manensque coopertus, monabit neo-conversum ut surgat ; ipsum brachio apprehendet, tanquam ad introducendum eum in choro ecclesiae, et dicit :

Ingredere in ecclesiam Dei, a qua incaute aberrasti : cole Deum Patrem omnipotentem, Jesum Christum Filium ejus, et Spiritum Sanctum, unum, vivum et verum Deum, sanctam et indivisibilem Trinitatem.

Tunc neo-converso genuflexo, sacerdos conversus ad illum discooperit : et stans, utrinque junctis, dicit :

OREMUS.

Domine, Deus omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui dignatus es hunc famulum tuum (*vel* hanc famulam tuam) ab errore haereticae pravitatis clementer erudire, et ad ecclesiam tuam sanctam revocare ; tu, Domine, emitte in eum (*vel* eam) Spiritum Sanctum Paraclitum de caelis. **R.** Amen.

Spiritum sapientiae et intellectus. **R.** Amen.

Spiritum consilii et fortitudinis. **R.** Amen.

Spiritum scientiae, pietatis et timoris. **R.** Amen.

Adimple eum (*vel eam*) lumine splendoris tui ; ut in nomine ejusdem Domini nostri Jesu Christi signetur signo ✠ crucis in vitam æternam. R. Amen.

Deinde sacerdos sedens, capite cooperto, habebit ad neo-catholicum sequentem exhortationem.

EXHORTATION.

Je vous félicite, mon cher frère (*ou* ma chère sœur), de ce que, par la grâce et la bonté de Dieu, vous voilà maintenant admis (*ou* admise) au nombre des membres de cette église, une, sainte, catholique et apostolique, que Jésus-Christ lui-même a d'abord fondée, et que les apôtres ont établie, par son ordre, dans toutes les parties de l'univers alors connues, et dont le Seigneur a garanti l'existence et la durée jusqu'à la fin du monde.

Vous venez de faire une profession libre et publique de la foi catholique : mais souvenez-vous qu'il ne suffit pas de croire et de professer tout ce que cette foi vous enseigne : vous devez encore de plus vivre conformément à cette foi : c'est-à-dire, vous devez pratiquer ses maximes, mener une vie sainte, et remplir avec ponctualité les devoirs que l'église catholique prescrit à ses enfants. Car si, selon l'apôtre Saint Paul (*Heb.* xi, 6.), il est impossible de plaire à Dieu sans la foi ; aussi, quoique vous ayez le bonheur d'avoir cette foi, elle ne pourra vous conduire au salut éternel, si elle n'est pas accompagnée de bonnes œuvres. C'est ce qui fait dire à l'apôtre Saint Jacques (ii 26.), que, " comme le corps est mort, lorsqu'il est sans âme, ainsi la foi est morte, lorsqu'elle est sans œuvres." C'est la doctrine de Jésus-Christ exprimée par ces paroles (*Matth.* vii, 21.) : " Ceux qui me disent, " Seigneur, Seigneur, n'entreront pas tous dans le royaume du " ciel, mais celui-là y entrera, qui fait la volonté de mon Père " qui est dans le ciel." Il faut donc que votre foi se fasse connaître par la pratique de la vertu, et par une fidèle obéissance aux lois de Dieu et à celles de son église. C'est ce que vous devez demander au Seigneur tous les jours de votre vie. Mais aujourd'hui particulièrement, joignez vos prières aux nôtres, pour obtenir de sa bonté qu'il perfectionne en vous l'œuvre qu'il a commencée par sa grâce ; qu'il répande ses plus abondantes bénédictions sur vous pendant cette vie, et que, dans l'autre, il vous fasse participer au bonheur de sa gloire éternelle.

J'invite les fidèles qui ont assisté à cette intéressante cérémonie à vous féliciter avec moi sur votre bonheur : et, pour en rendre à Dieu nos actions de grâces, nous allons tous ensemble réciter le *Te Deum*.

I congratulate you, my dear brother (*or* sister), that, by the grace and mercy of God, you are now admitted among the members of that one, holy, catholic, and apostolic church, of which Jesus Christ himself was the first founder, which the apostles established by his order in all the then known parts of the universe, and for the perpetual existence and durability of which to the end of time, he has pledged his own sacred and infallible word.

You have now freely and publicly professed the catholic faith : but remember that this belief and this profession are not sufficient : you are bound moreover to live conformably to that faith : that is to say, you ought to practice its maxims, lead a holy life, and exactly fulfil the duties which the catholic church prescribes to her children. For as, according to St. Paul (*Heb.* xi. 6.), without faith it is impossible to please God, yet, though you have the happiness to be in possession of this faith, it cannot avail you to salvation, unless it be accompanied by good works. And accordingly St. James says (ii. 26) : " As the body without the spirit " is dead, so also faith without works is dead." Such in the doctrine of Jesus Christ expressed in these words (*Matth.* vii. 21.) : " Not every one that saith to me, Lord, Lord, shall enter " into the kingdom of heaven, but he that doth the will of my " Father who is in heaven, he shall enter into the kingdom of " heaven." Your faith therefore must be exemplified by the practice of virtue, and by a faithful obedience to the laws of God as well as to those of his church. This you ought to ask of the Lord all the days of your life. But, today particularly, unite your prayers with ours, to obtain of his goodness, that he will perfect in you the work which he began by his grace ; that he may shower his choicest blessings upon you during this life, and that, in the next, he will render you participant in his eternal glory.

I invite the faithful who have assisted at this interesting ceremony to congratulate you with me on your happiness : and, in

order to acknowledge the infinite mercies of our God, we shall recite altogether the *Te Deum*.

Te Deum laudamus, fol. 296.

Absoluta exhortatione sacerdos, deposito bireto, surget : et conversus ad altare dicit alterne cum assistentibus :

V. Benedicimus Patrem, et Filium, cum Sancto Spiritu.

R. Laudemus et superexaltemus eum in saecula.

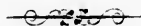
V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

OREMS.

Deus, cujus misericordiae non est numerus, et bonitatis infinitus est thesaurus, piissimae majestati tuae pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes : ut qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens, ad praemia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Sacerdos, qui abjuratorem receperit, de ea faciet scriptum (cu dressero acte) quod ipse, cum uno-catholico, ac testibus ejus, subscribet, quodque serrabit in archivo ecclesiae suae : vel mittet Secretario Episcopi, ut serretur in archivo episcopali.

EXHORTATIONS

POUR

L'ADMINISTRATION DES SACREMENTS.

Ut fidelis populus ad suscipienda sacramenta majori cum reverentia atque unimi devotione accedat : praecipit Sancta Synodus Episcopis omnibus, ut non solum, cum haec per seipsos erunt populo administranda, prius illorum vim et usum pro suscipientium captu explicent, sed etiam idem a singulis parochis pie prudenterque, etiam lingua vernacula, si opus sit et commode fieri poterit, serrari studeant.

Conc. Trident. Sess. 24. de Ref. c. 7.

EXHORTATION AVANT LE BAPTEME.

Le Baptême, comme vous le savez, mes très-chers frères, est le premier des sacrements que Notre Seigneur Jésus-Christ a institués pour sanctifier les hommes. Ce sacrement, qui, en imprimant dans nos âmes le caractère de chrétiens, nous fait enfants de Dieu et de l'Eglise, est donc vraiment la porte de la vie éternelle.

Le Baptême est absolument nécessaire à tous les hommes, puisque, selon la parole de Notre Seigneur, nul ne peut entrer dans le royaume de Dieu, s'il n'est baptisé. Comprenez de là avec quel soin les parents doivent s'empreser de le faire recevoir à leurs enfants, et combien ils sont coupables, lorsque, par leur imprudence ou leur négligence, ils les exposent à en être privés.

Mais considérez aussi les effets admirables de ce sacrement dans les âmes. L'enfant que vous présentez à l'Eglise est un enfant conçu dans le péché, un enfant de ténèbres et de colère, esclave du démon, condamné à la mort. Par le Baptême, il va être purifié de la tache du péché, délivré de l'esclavage du démon, et de la mort éternelle. Il va être régénéré selon Dieu; il va renaître du Saint-Esprit: et, par cette nouvelle naissance toute spirituelle, il va devenir une nouvelle créature en Jésus-Christ, un enfant de lumière, créé dans la justice, la sainteté et la vérité, un enfant de grâce et d'amour, à cause de la charité de Dieu qui sera répandue dans son cœur par le Saint-Esprit, qui va lui être donné et qui va désormais habiter en lui comme dans son temple. Il va devenir ainsi enfant de l'Eglise, qui est le corps mystique de Jésus-Christ, et, par là, membre de Jésus-Christ, animé de son esprit, vivant en lui, et de sa vie, vie toute céleste, vie de grâce et de pureté; il va de-

venir enfin frère et cohéritier de Jésus-Christ, et par conséquent enfant de Dieu même, et héritier de son royaume éternel.

Prions Dieu que cet enfant ne perde jamais de si grands avantages ; que sa vie et toute sa conduite répondent à des titres si glorieux, et qu'après avoir été fait enfant de Dieu par le Baptême, il ne se rende pas l'esclave du démon par le péché.

Parrain et marraine, vous êtes particulièrement obligés de faire souvent cette prière à Dieu, puisque vous répondez pour lui, et que vous vous rendez sa caution ; car vous allez répondre au nom de cet enfant, et vous allez promettre qu'il vivra conformément à la sainteté de son baptême, et selon les maximes de l'évangile. Ainsi, vous vous engagez à veiller sur sa conduite, et à prendre soin de son salut.

Souvenez-vous, mes chers frères, que vous avez contracté ces obligations pour vous mêmes autrefois ; que vous avez promis, vous aussi, à votre baptême, de renoncer à Satan, de mourir au péché, et de vivre pour Dieu en Jésus-Christ.

EXHORTATION APRÈS LE BAPTEME.

Parrain et marraine, vous aviez apporté un pécheur à l'Eglise, vous allez en remporter un saint. Remerciez Dieu d'un bienfait si précieux, et invitez le père et la mère de cet enfant à l'en remercier avec vous. Avertissez-les bien de l'obligation où ils sont, de lui apprendre, quand il sera parvenu à l'âge de raison, les principaux articles de la foi, les maximes de la religion, les principes de la vie chrétienne, l'oraison dominicale, la salutation angélique, le symbole des apôtres, les commandements de Dieu et de l'Eglise. Rappelez-leur aussi le soin qu'ils

doivent avoir de l'élever dans la crainte et l'amour de Dieu, et par cela de l'édifier par l'exemple d'une vie pure et sainte.

Comme vous vous êtes rendus cautions de la foi de cet enfant, envers Dieu et envers l'Eglise, vous êtes obligés, du moins au défaut de ses parents, à veiller sur lui, et à lui procurer une éducation chrétienne, afin qu'il garde fidèlement les promesses de son baptême.

Recommandez à sa mère (*ou* à sa nourrice) de ne pas le mettre coucher avec elle, à cause du danger qu'il y aurait de l'étouffer. Souvenez-vous aussi que vous avez contracté avec cet enfant, et avec son père et sa mère, une alliance spirituelle, qui est un empêchement de mariage.

EXHORTATION AVANT DE SUPPLÉER LES CÉRÉMONIES DU BAPTEME.

Puisque cet enfant a déjà été baptisé, nous n'avons plus qu'à suppléer les cérémonies qui ont manqué à son baptême, et que l'église catholique a toujours employées dans l'administration de ce sacrement. Quoique ces cérémonies ne soient pas de l'essence du Baptême, elles sont néanmoins si saintes et si salutaires, que l'Eglise ordonne de les suppléer aux enfants qui en ont été privés ; afin qu'il aient part aux grâces qui y sont attachées. Nous allons vous en donner une courte explication.

L'Eglise emploie les exorcismes, à l'égard de ceux qui ont été baptisés, afin d'ôter au démon toute la force qu'il pourrait avoir contre eux, les exorcismes étant comme des chaînes dont elle lie cet ennemi de notre salut, pour l'empêcher de nuire aux enfants de Dieu. Elle juge à propos de leur donner des noms de saints, afin de les mettre sous leur protection, de les exciter à imiter leurs

vertus, et à recourir à leur intercession, pour obtenir la grâce de ne jamais violer la sainteté de leur baptême. Elle leur met du sel dans la bouche, pour leur apprendre que la sagesse du chrétien consiste à se garantir de la corruption du péché. On leur met aussi de la salive aux oreilles et aux narines, pour marquer qu'ils doivent avoir les oreilles ouvertes aux vérités de l'évangile, et en respirer la bonne odeur. On imite ainsi Jésus-Christ, qui en usa de même, à l'égard d'un homme sourd et muet, qu'il guérit. Le signe de la croix, imprimé sur leur front et sur leur poitrine, est pour leur faire connaître que, s'ils ont été délivrés de l'esclavage du démon, et remis dans la liberté des enfants de Dieu, c'est par les souffrances et par la mort que Jésus-Christ a endurées sur la croix, pour l'amour de nous, et qu'ils ne doivent jamais rougir de ce signe auguste de notre rédemption. Les saintes onctions, que le prêtre applique sur la tête, la poitrine et les épaules, signifient qu'ils doivent être pleins de force et de vigueur, pour accomplir les œuvres de la justice et de la sainteté. La robe blanche, dont on les revêt, désigne l'innocence et la pureté dont leur âme est ornée par la grâce de ce sacrement, comme d'un vêtement de gloire, qu'ils doivent conserver toute leur vie, pour le présenter sans tache au tribunal de Jésus-Christ. Enfin le cierge allumé, qui leur est mis à la main, les avertit qu'ils doivent joindre à la foi, qui éclaire leur esprit, la lumière des bonnes œuvres et des bons exemples, pour l'édification du prochain. Telles sont les instructions renfermées dans les cérémonies augustes que nous allons faire au nom de l'Eglise, leçons bien propres à réveiller, dans toute âme chrétienne, les plus beaux sentiments de la piété et de la religion.

EXHORTATION APRÈS AVOIR SUPPLÉÉ LES CÉRÉMONIES DU BAPTÊME.

En venant demander les cérémonies du Baptême pour cet enfant, vous avez montré que vous vouliez lui servir de parrain et de marraine. Puisqu'il en est ainsi, il est juste que vous en preniez les sentiments, et que vous en remplissiez les devoirs à son égard.

Remerciez donc Dieu de ce qu'il lui a donné non-seulement d'être baptisé, mais encore d'avoir part à toutes les grâces attachées aux saintes cérémonies du Baptême, que nous venons de lui suppléer ; et ne manquez pas d'inviter son père et sa mère à l'en remercier avec vous. Avertissez-les bien de l'obligation où ils sont de lui apprendre, quand il sera parvenu à l'âge de raison, les principaux articles de la foi, les maximes de la religion, les principes de la vie chrétienne, l'oraison dominicale, la salutation angélique, le symbole des apôtres, les commandements de Dieu et de l'église ; rappelez-leur aussi le soin qu'ils doivent avoir de le reprendre et de le corriger avec douceur et charité, s'il commet quelque faute, et surtout de l'édifier par l'exemple d'une vie pure et sainte.

Si ses parents meurent, ou manquent à ces devoirs, vous vous souviendrez que les parrains et marraines sont obligés de suppléer au défaut des père et mère, et vous aurez soin de veiller sur son éducation chrétienne, afin que sa vie réponde à la sainteté de son baptême.

Recommandez à sa mère ou à sa nourrice, de ne point le mettre coucher avec elle, à cause du danger qu'il y aurait de l'étouffer.

EXHORTATION AVANT LA COMMUNION EN VIATIQUE.

Voici, mon cher frère (*ou* ma chère sœur), le Sauveur du monde, Jésus-Christ lui-même, qui vient vous visiter,

vous consoler et vous fortifier dans vos maux et vos infirmités.

Où, ce divin Sauveur, qui a guéri tant de malades et ressuscité tant de morts pendant qu'il était sur la terre, veut bien venir à vous, pour vous assister et vous sauver; et, pour cela, il vous donne ce qu'il a de plus précieux, son corps et son sang, son âme et sa divinité. Quelle bonté et quelle faveur de sa part ! Mais aussi de quels sentiments d'humilité, de reconnaissance, d'amour et de confiance ne devez-vous pas être pénétré !

Faites donc tous vos efforts pour répondre dignement à la faveur insigne dont ce Dieu de charité vous honore en ce jour, et tâchez de réparer, dans cette communion, tous les défauts des communions précédentes, par un regret sincère de l'avoir offensé, par une foi vive de sa présence réelle dans cet auguste sacrement, par une espérance ferme dans ses mérites et dans sa miséricorde, enfin par une charité parfaite pour ce Dieu si bienfaisant, que vous ne devez cesser d'aimer de tout votre cœur, de toute votre âme et de toutes vos forces, jusqu'au dernier moment de votre vie.

EXHORTATION APRÈS LA COMMUNION EN VIATIQUE.

Vous venez, mon cher frère (*ou* ma chère sœur) de recevoir le corps adorable de N. S. Jésus-Christ. Cet aimable Sauveur est maintenant au milieu de votre cœur, pour en prendre possession. Il s'est donné à vous, afin que vous vous donniez à lui : il veut demeurer en vous, afin de vous combler de ses grâces ; il veut s'unir à vous, afin d'être lui-même votre vie, pendant le petit nombre de jours que vous avez encore à passer sur la terre, et durant toute l'éternité dans le ciel ! Quel excès de charité dans ce Dieu Sauveur !... Quelle confiance cette

charité ne doit-elle pas vous inspirer ! Qu'avez-vous à craindre, à la vie, à la mort, au jugement même, lorsque Jésus est avec vous, et que vous êtes avec lui ? Pourriez-vous périr en sa compagnie ? Pourrait-il vous refuser quelque grâce, lorsqu'il s'est donné lui-même à vous ? Quel bonheur pour vous de posséder en ce moment votre Sauveur et votre Dieu, et de pouvoir tout espérer et tout obtenir de sa miséricorde ! Oh ! soyez reconnaissant, répondez à son amour, et profitez de votre bonheur. Réunissez, en ce moment, toutes les puissances de votre âme, pour l'adorer, pour vous humilier en sa présence, pour le bénir, pour le remercier, pour l'aimer et vous donner à lui, pour détester vos péchés et vos ingratitude, pour lui en demander pardon, pour le prier d'avoir pitié de vous, et de vous faire miséricorde, pour vous résigner à sa sainte volonté, pour lui offrir vos infirmités, vos souffrances et votre vie, pour lui demander de vous défendre contre les ennemis de votre salut, de vous donner la patience dans vos souffrances, pour le prier enfin d'être lui-même votre consolation dans vos peines, votre salut en la vie et à la mort, afin que vous puissiez mourir dans sa grâce et dans son amour, et le posséder dans l'éternité.

EXHORTATION AVANT L'EXTREME-ONCTION.

L'église, notre mère, ne vous abandonne pas dans l'état de faiblesse et de souffrance où vous êtes réduit (*ou* réduite), mon cher frère (*ou* ma chère sœur) ; je viens de sa part vous apporter une grande grâce : je viens vous donner le sacrement de l'extrême-onction, que Jésus-Christ a institué comme un remède, salutaire pour le corps et pour l'âme des fidèles dangereusement malades.

L'extrême-onction confère la grâce, efface les péchés, s'il y en a encore à expier, et les restes du péché ; soulage et fortifie l'âme du malade, en lui inspirant une grande confiance en la miséricorde de Dieu. Elle lui donne ainsi des forces, pour résister aux tentations du démon, pour supporter avec patience, en union avec Jésus-Christ, les douleurs et les incommodités de la maladie, pour se soumettre à la volonté de Dieu, et lui faire généreusement le sacrifice de sa vie. L'extrême-onction procure donc au malade tous les secours dont il a besoin, pour se disposer à faire une sainte mort, et à trouver miséricorde au tribunal de Dieu. Enfin les grâces attachées à ce sacrement sont si abondantes, qu'il adoucit souvent les souffrances du malade, et lui rend la santé du corps, lorsque Dieu le juge utile au salut de son âme.

Mais, afin que l'extrême-onction produise en vous de si salutaires effets, il faut vous disposer à la recevoir dignement ; portez donc en ce moment vos regards sur Notre Seigneur Jésus-Christ, dans son agonie au jardin des Olives, ou mourant sur la croix ; pénétrez-vous de la plus vive douleur de vos péchés, à la vue des souffrances qu'il a endurées pour les expier : et, plein de confiance dans les mérites de ce divin Sauveur, qui a donné sa vie et son sang pour le salut de votre âme, dites à Dieu du fond de votre cœur (pendant que nous ferons sur vous les saintes onctions) : O mon Dieu, je vous demande humblement pardon des péchés que j'ai commis pendant toute ma vie, par le mauvais usage que j'ai fait de mes yeux, de mes oreilles, de ma bouche et de tous mes sens. O mon Dieu, ayez pitié de moi, qui suis un pécheur ; ne permettez pas que mon âme, rachetée au prix du sang de votre fils, soit perdue ! O Jésus,

mon sauveur ! je m'unis à vous dans votre agonie au jardin des Olives : pénétrez mon cœur de cette vive douleur dont le vôtre fut navré à la vue de mes péchés, lorsque une sueur de sang coula de tout votre corps ; j'accepte avec vous les souffrances et la mort, en expiation de mes péchés.

AUX ASSISTANTS.

Vous voyez, mes très-chers frères, l'état de ce pauvre malade, et le besoin qu'il a de vos prières. Faites pour lui ce que vous voudrez que l'on fasse un jour pour vous, lorsque vous serez à sa place. Priez avec nous pour lui, de tout votre cœur, et demandez à Dieu qu'il lui fasse la grâce de recevoir dignement ce sacrement, pour le salut de son âme et la santé de son corps, afin qu'il puisse faire un saint usage de la vie, s'il obtient la santé, et une sainte mort, s'il plaît à Dieu de le retirer de ce monde.

EXHORTATION APRÈS L'EXTRÊME-ONCTION.

Mon cher frère (*ou* ma chère sœur), vous avez maintenant grand sujet de vous consoler en Jésus-Christ, qui vous a purifié et sanctifié par la vertu des sacrements (*ou* du sacrement) que vous avez eu le bonheur de recevoir.

Remerciez ce divin Sauveur des grâces qu'il vient de vous faire ; priez-le humblement de vous aider à les conserver, et de demeurer lui-même dans votre cœur, afin que vous puissiez résister courageusement aux tentations du démon. Donnez-vous tout à ce Dieu de bonté, comme il s'est donné tout à vous. Dites de tout votre cœur, comme Jésus-Christ, dans son agonie, au jardin des Olives, et en union avec lui : " O mon Dieu, que votre

volonté soit faite, et non pas la mienne." Disposez de moi, Seigneur, selon votre bon plaisir. Enfin, détachez-vous entièrement des choses de la terre, pour ne plus penser qu'aux biens du ciel, que Jésus-Christ vous a mérités, par sa passion et par sa mort.

Voici l'image de ce divin Sauveur crucifié, que je vous présente. Approchez-la de vos lèvres : serrez-la dévotement contre votre cœur, et considérez-la souvent. Cette tête couronnée d'épines, ces yeux éteints, ce côté ouvert, ces pieds et ces mains percés de clous, ce corps tout couvert de blessures, vous rappelleront qu'il faut souffrir avec Jésus-Christ, pour être glorifié avec lui. La vue de Jésus-Christ souffrant, et le souvenir de ses miséricordes ranimeront votre foi et votre patience, et vous soutiendront par cette pensée consolante, que vos souffrances, qui ne dureront qu'un moment, seront bientôt suivies du bonheur de voir et de posséder Dieu pendant l'éternité.

EXHORTATION QUE LE PRÊTRE POURRA FAIRE AUX MALADES,
AVANT L'APPLICATION DE L'INDULGENCE *in articulo*
mortis, LORSQU'EN LEUR ÉTAT ET LES CIR-
CONSTANCES LE PERMETTRONT.

Les trésors de la bonté et de la miséricorde de Dieu ne sont pas épuisés pour vous, mon cher frère (*ou* ma chère sœur). L'église veut encore vous accorder une grâce, qui doit vous inspirer la plus vive reconnaissance envers Dieu.

La foi nous apprend que, même après avoir obtenu le pardon de nos péchés dans le sacrement de pénitence, il nous reste souvent une peine à expier, dans ce monde ou dans l'autre, pour satisfaire à la justice de Dieu, avant que d'entrer en paradis. L'indulgence que je vais vous

accorder, est pour vous remettre cette peine. Pour la gagner, excitez-vous à une douleur sincère de vos péchés : offrez à Dieu, en esprit de pénitence, les peines et les souffrances que vous endurez, et faites-lui le sacrifice de votre vie, avec une parfaite soumission à sa sainte volonté. Faites donc des actes de contrition, d'espérance et d'amour de Dieu ; invoquez les saints noms de Jésus, de Marie et de Joseph ; unissez vos souffrances à celle de Jésus mort sur la croix pour l'amour de vous, pendant que je vais prier pour vous appliquer l'indulgence.

APRÈS L'INDULGENCE.

Voyez, mon cher frère (*ou* ma chère sœur), combien le Seigneur est bon et miséricordieux envers vous ; non-seulement il vous pardonne tous vos péchés, mais, par une faveur que vous n'aviez pas droit d'attendre, il vous a accordé la rémission de toutes les peines temporelles que vous méritiez encore de subir pour l'expiation de vos fautes. Vous venez de recevoir une nouvelle application des mérites de Jésus-Christ : ce doit être pour vous un nouveau motif d'aimer Dieu de tout votre cœur, et de soupirer après le moment qui vous réunira à lui pour toujours dans le ciel.

EXHORTATION AVANT LE MARIAGE.

Le mariage que vous aller contracter ensemble, mon cher frère et ma chère sœur, est la plus ancienne, la plus sainte et la plus étroite de toutes les alliances de la terre. Dieu lui-même l'a établie, et lui a donné sa bénédiction dès le commencement du monde. Mais Jésus-Christ, pour rendre cette alliance encore plus auguste et plus inviolable, l'a honorée du premier de ses miracles, et l'a élevée à la dignité de sacrement de la nouvelle loi :

sacrement efficace auquel il a attaché une grâce de sanctification en faveur de ceux qui le reçoivent avec les dispositions requises, dont la principale est d'être purifié de tout péché mortel par une bonne et sincère confession ; sacrement que saint Paul appelle grand sacrement, *sacramentum hoc magnum est* (Ephés. v. 32.) : parce que l'union qu'il établit entre l'homme et la femme représente l'union mystérieuse que ce divin Sauveur a contractée avec son Eglise.

C'est aussi cette union de Jésus-Christ avec l'Eglise, que ce grand apôtre vous propose pour modèle de la vôtre, quand il recommande aux maris d'aimer leurs femmes, comme Jésus-Christ a aimé son Eglise, et quand il exhorte les femmes à témoigner à leurs maris la même soumission et la même tendresse que l'Eglise a pour Jésus-Christ.

Comme c'est le Saint-Esprit qui unit Jésus-Christ à son Eglise, c'est aussi ce même Esprit qui va descendre en vous, pour vous lier inséparablement l'un à l'autre, en vous unissant plus parfaitement à Dieu. Jugez par là de la sainteté du sacrement de mariage, des fins pures et honnêtes que vous devez vous proposer en le recevant, et des dispositions que vous devez y apporter. Mais considérez en même temps les obligations que l'état du mariage vous impose, et que vous devez remplir pour vous y sanctifier. Les voici : gravez-les bien dans vos cœurs.

Vous devez conserver l'un pour l'autre un amour et une fidélité inviolables. Vous devez vous secourir mutuellement, pour vous aider à endurer plus aisément les peines et les incommodités de la vie. Vous êtes encore obligés de supporter avec patience vos défauts, vos imperfections et vos infirmités réciproques ; et, comme,

selon le langage de l'écriture, vous ne devez plus être qu'une même chair, vous devez aussi n'avoir qu'un cœur, pour participer aux biens et aux afflictions qui se rencontreront dans votre état. Enfin, s'il plaît à Dieu de vous donner des enfants, vous devez les lui consacrer par le baptême, et les former et les élever plutôt pour l'héritage du ciel, que pour celui de la terre, par une éducation toute sainte, qui sera le fruit de vos instructions et de vos bons exemples.

Telles sont les obligations que vous allez contracter, en présence du ministre de Jésus-Christ, et à la face des saints autels. Si vous êtes bien convaincus de leur importance et de la sainteté du sacrement de mariage, disposez-vous à le recevoir dignement : purifiez vos intentions : formez la résolution de travailler efficacement à vous sanctifier dans l'état du mariage : élevez vos cœurs à Dieu, en ce moment, et priez-le avec une grande dévotion de bénir votre union.

Si vous êtes dans ces saintes dispositions, vous pouvez espérer que Dieu la bénira. Nous joindrons nos prières aux vôtres à cette fin ; et, après que nous aurons célébré votre mariage, nous offrirons pour vous le saint sacrifice de la Messe, auquel nous vous exhortons à assister avec respect et dévotion.

EXHORTATION APRÈS LE MARIAGE.

Vous voilà mariés, mon cher frère et ma chère sœur : vous voilà unis pour la vie ! Le sacrement de mariage, que vous venez de recevoir, a imprimé un sceau divin à votre union, et l'a sanctifiée. Avec ce grand sacrement, vous avez reçu la bénédiction de Dieu et de l'Eglise, et toutes les grâces nécessaires pour remplir fidèlement les devoirs de votre état.

Considérez combien elles sont précieuses ces grâces, auxquelles est attaché votre bonheur en cette vie et dans l'autre !... Car il ne peut y avoir de vrai bonheur pour vous dans le mariage, si vous n'y venez pas chrétiennement, et si vous négligez les obligations qu'il vous impose ; et, sans le secours des grâces de votre état, vous ne remplirez pas ces obligations, ou vous vous en acquitterez mal, et vous vous perdrez.

Comprenez, par là, avec quel soin et avec quelle ardeur vous devez travailler à les conserver et à les accroître en vous, par une piété sincère et par la pratique constante de toutes les vertus chrétiennes. En croissant en vertus, vous croîtrez en grâces ; et, si vous croissez en grâces, les dons et les bénédictions de Dieu se multiplieront sur vous et sur vos enfants ; et ces bénédictions du Seigneur assureront votre bonheur et celui de votre famille.

Prenez donc garde de vous exposer au danger de perdre ces grâces, en vous abandonnant, en ce jour, à une dissipation indécente, aux réjouissances licencieuses, aux plaisirs criminels des enfants du siècle. Bannissez de vos noces tout ce qui pourrait être contraire à la décence et à la modestie chrétienne. Conviez-y Notre Seigneur Jésus-Christ : priez-le d'y présider, avec sa sainte Mère, comme aux noces de Cana, et réjouissez-vous en sa présence.

Regardez ce jour, où Dieu lui-même vous a bénis dans le sacrement de Mariage, comme un grand jour pour vous, un jour que vous devez passer dans la crainte du Seigneur, et dans une grande dévotion, à l'exemple du jeune Tobie et de tant d'autres saints, qui ont mérité la bénédiction de Dieu pour eux-mêmes et pour leurs familles, et qui l'ont transmise, comme un héritage, à leur longue postérité.

EXHORTATIONS

BEFORE BAPTISM.

Baptism is one of the seven sacraments instituted by our divine Saviour, for the purpose of communicating his grace to the soul of man. It is the first and most essential of the sacraments, and absolutely necessary for salvation. "Unless a man be born again of water and the Holy Ghost, he cannot enter into the kingdom of God." Hence it is of the utmost importance that christian parents should have their children presented in due time for the reception of this holy rite, lest, by an unnecessary and imprudent delay, they be deprived of the inestimable blessing attached to it. The effects which baptism produces in the soul are most admirable, and cannot be too frequently the subject of your reflections. It is not a mere favor bestowed on man by his creator, the advantages of which he may enjoy at his pleasure or forfeit with impunity; it is a mutual engagement, a sacred alliance between God and the soul, which leads him to shower upon us his choicest gifts, and obligates us to serve him with fidelity. By this holy ceremony, we are purified from that original guilt, which has been transmitted by our first parent to all his posterity, and from every other sin that may have been committed before its reception. It imparts to the soul a new and spiritual life, which consists in an intimate union with God by faith, hope and charity, and imprints on it a character which consecrates it in a special manner to his service, and entitles it to all the blessings that have been purchased for us by the sufferings of Jesus Christ. But these graces, as I before observed, require a corres-

pendent fidelity on our part, and impose great obligations. "If thou wilt enter life, says our Saviour, keep the commandments." It does not suffice to have been honored with the christian character, or to believe speculatively the truths of revelation: one of the primary objects of religion is to reform the heart, as well as to instruct the understanding. Hence the solemnity of the rite employed by the Church in the administration of Baptism. The sacred unction by which we are consecrated to the service of the Almighty: the sign of the cross reminding us of the faith we profess: the various exorcisms, in which the evil spirit is commanded to depart from the soul: the white garment, presented to us as an emblem of the sanctity of a christian life; the burning taper, which represents the light of virtue that should ever shine forth in our actions: all concur to impress upon our minds the important obligation we contract, of renouncing the way of sin, and imitating the example of our divine Saviour. Such are the happy effects of that holy ceremony, which you are about to witness. Such are the blessings to be conferred on this child, and in some degree upon us all, if we invoke them with fervor and sincerity at the throne of grace. May we then derive from this occasion the many advantages which it is calculated to impart. May it be for us a time of conversion, or at least of renovation in the practice of duty, that the sacred character which we have received, may prove to us a source of happiness in this life, and of endless enjoyment in the life to come.

EXHORTATION AFTER BAPTISM.

Let us return our fervent thanks to God for the blessings which he has bestowed upon this child. It has

been numbered among the favorites of heaven, and associated with the mystical body of Christ. Let us pray that the grace which it has received, may be its protection during life, and guard it securely from all the dangers to which it will be exposed in the way of salvation. It will indeed be the safeguard of its innocence, and a pledge of eternal happiness, if you, who have been charged with its welfare, are solicitous to cultivate these first impressions of virtue. To do this by wholesome instruction, by a religious education, and particularly by the influence of good example, is one of the principal duties of a christian parent. Should circumstances require it, the same office devolves secondarily upon the godfather and godmother, who are the spiritual guardians of the child, and are responsible for its instruction in the principles of the catholic faith. I must not omit to inform you likewise, that the sponsors contract a spiritual affinity with the child and its parents, which is an impediment to marriage; but they contract no affinity with each other. May you, who have assumed this important charge, be ever mindful of your obligations, and, by zealous promoting the salvation of those who have been confided to your care, merit for yourselves the crown of everlasting life.

EXHORTATION BEFORE SUPPLYING THE CEREMONIES OF BAPTISM.

Although the prayers, unctions, exorcisms and other ceremonies which are used in the church in administering Baptism, are not of the essence of that sacrament, they are nevertheless so holy and salutary to the person who receives them, that the practice of the church is to supply them to those who have been deprived of them, in consequence of the danger of death, or some other

circumstance. It is therefore important not to omit them, in order that all the faithful baptised may participate in the graces which it pleases God to bestow upon them, by the virtue of this sacrament, and the holy ceremonies which accompany it.

EXHORTATION AFTER SUPPLYING THE CEREMONIES OF BAPTISM
TO AN ADULT.

Dearly beloved brother (*or* sister), you are bound to acknowledge how much you are indebted, at this moment, to the goodness of God. He has inspired you with the desire of entering into the unity of the catholic church. He has granted you to receive those ceremonies, which were wanting to your baptism, and by that means, has put it in your power efficaciously to ensure your salvation. Such high favors ought never to be erased from your memory, and the remembrance of what God has done for you is well calculated to induce you to use every effort to preserve that faith, without which it is impossible to please him. Abstain, with the greatest care, from reading such books as are contrary to the holy religion which you have just embraced; reject all false doctrines, and avoid those who disseminate heresy, lest a relapse should render your situation worse than it was before. May God in his mercy preserve you from it.

EXHORTATION BEFORE THE COMMUNION OF THE SICK.

The duty which you are now going to perform, claims all your attention and devotion. He who has reduced you to this state of infirmity, is come to strengthen you in your sufferings, and enable you to bear them with such dispositions as will render them highly conducive to your eternal welfare. He who is the author of life

and death, condescends to visit you in your sickness, and to furnish you with those celestial remedies which will invigorate your soul and fill you with joy, under the most trying evils you may have to experience. What a source of consolation for the christian to receive from the Son of God this pledge of his goodness and love! It is true, he is a God of infinite justice, who will render to every one according to his deeds, a God of infinite perfection, who views with horror the least stain of sin; but his mercies are above all his works, and he assures that whatever burthen may oppress us, we will always find relief and refreshment in his boundless charity. "Come to me, all you that labor and are heavy laden, and I will refresh you." "I am the living bread, that came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever. . . . He that eateth my flesh, and drinketh my blood, abideth in me, and I in him, and I will raise him up at the last day." Welcome him therefore to your bosom with those sentiments of faith, humility, confidence and love, which will prepare your soul for the abundant reception of his grace. You will receive that same divine Saviour, who was crucified on mount Calvary for the sins of the world, who ascended into heaven, and is now seated at the right hand of God. Humble yourself in the presence of his incomprehensible majesty, exclaiming in the words of the Psalmist: "What is man, O Lord! that thou art mindful of him, or the son of man that thou visitest him." While you acknowledge your unworthiness that he should enter under your roof, let your heart expand at the contemplation of his goodness, ardently desiring to be united to him, and to make him the only object of your affections for time and eternity.

EXHORTATION AFTER THE COMMUNION OF THE SICK.

Endeavor, my dear friend, to set to profit the precious moments during which the Lord of heaven and earth will deign to abide corporally within you. You possess him who created you, who redeemed you, and who has destined you to a glorious immortality. What blessings may you not expect to receive from him after this signal testimony of his incomprehensible love! Give vent, therefore, to the liveliest emotions of gratitude for the incomparable favor which he has bestowed upon you, and, while you invite all creatures to join you in praise and thanksgiving, entreat him to remain with you for ever, to protect you against all your spiritual enemies, to grant you those sentiments of resignation to his holy will, that spirit of penance and disengagement from the things of this life, which will render your sufferings meritorious, and inspire you with confidence, at any moment he may call upon you to leave this world. What have you to fear with this heavenly protector at your side? Under his guidance, you may truly say, in the words of the royal Prophet: "Though I should walk in the midst of the shadow of death, I will fear no evils, for thou art with me." Let this be the subject of your reflections, and it will prove a source of great consolation during life, as well as at the hour of death.

EXHORTATION BEFORE EXTREME-UNCTION.

Our divine Saviour has been pleased in his infinite goodness to institute, besides the holy communion, another sacrament for the spiritual and corporal benefit of those who are dangerously ill. It is that of Extreme-Union, which is clearly pointed out in those words of

St. James : " Is any man sick among you ? Let him bring in the priests of the Church, and let them pray over him, anointing him with oil, in the name of the Lord ; and the prayer of faith shall save the sick man ; and if he be in sins, they shall be forgiven him." To receive the graces prepared for you in this heavenly institution, be sorry from your heart, for having offended God, who has provided you with so great a comfort, in your present state of infirmity. Every portion of your being calls for support at this moment. Your body and soul are equally in need of the heavenly physician ; the one is reduced to an extreme weakness by the violence of disease, the other has become languid and depressed ; and, in this state of dejection, you are more than ever exposed to the assaults of your spiritual enemy. To supply these urgent wants is the object of Extreme-Union. It will banish from you the enemy of salvation, and afford you an easy triumph over his wicked suggestions ; if it be expedient for your spiritual welfare, it will diminish your pains, and restore you to health : it will obtain for you the remission of your sins : in a word, it will enable you to persevere to the end, and secure to you the happiness of a good death. Cast your eyes then upon the Cross (*here shew the crucifix*), the image of your crucified Redeemer : enter into the sentiments with which he suffered for the sins of the world : endure your illness with patience and resignation to the will of God, as a penance justly due to your offences ; and while I apply this sacred unction to your eyes, your ears and your other senses, implore with a contrite and humble heart the forgiveness of all those sins, which through any of these avenues may have made their way into your soul.

You, my dear brethren, who are to witness this solemn ceremony, let your presence be of some avail to our suffering friend. Unite your prayers with those which the Church offers up in his behalf, and do for him what you would rejoice to have done for yourselves, were you in a similar situation. For this purpose, you may recite the Litany of the Saints, or other prayers according to your devotion.

EXHORTATION AFTER EXTREME-UNCTION.

Now that you have been fortified by this sacred rite, return thanks to God for the spiritual helps which he has afforded you in your sickness. Let your thoughts be fixed on his infinite mercy and your eternal welfare. Considering yourself entirely disengaged from the world, look forward with a tranquil mind to the result of your illness. Raise your heart frequently to God, and whatever may be his holy will in your regard, be prepared to submit to it with sentiments of perfect resignation. Should your mind be disturbed by the thought of death, remember that God is not only your judge, but a tender father whose love for you is infinite, and should awaken the most lively confidence in his mercy. To obtain the gift of final perseverance, set to profit every moment that is left you, and make frequent acts of faith, hope, love and contrition for your sins, pronouncing occasionally the holy names of Jesus and Mary, and imploring her intercession with that of all the Saints and Angels. Adore the dispensations of Providence, and with the same conformity to its wise decrees that our Saviour manifested in the garden of Olives, say in union

with him : " Father, not my will, but thine be done," or with the Psalmist : "Thou hast anointed my head with oil ; and my chalice which inebriateth me, how goodly is it ! and thy mercy will follow me all the days of my life. And that I may dwell in the house of Lord, unto length of days.

EXHORTATION BEFORE THE LAST BLESSING *in articulo mortis.*

By the goodness of God, my dear friend, you have already received the Sacraments, which were intended to strengthen your soul, and arm you in your last conflict in your journey to eternity. However, that nothing may be wanting to animate your confidence, I will now impart to you, by virtue of the faculty which I have received from the Holy See, the Apostolical benediction of his Holiness, with a plenary indulgence, for the full discharge of whatever debts of sin may yet stand against you, and retard your entrance into heaven. Raise your heart to God, by a lively faith in the merits of our Saviour Jesus Christ who died for your salvation, and, with an entire confidence in his mercy and goodness, offer yourself to him with reserve, to love him for all eternity ; beg of him, by an act of sincere contrition, to pardon all your sins ; accept the penance of death as a punishment due to your offences, and trust in his divine mercy, that he will now release you from all your sins, and at the hour of your death, will receive you into the mansions of eternal rest. This will be your happiness, if, perfectly disengaging your heart from the things of this world, you long with the Apostle " to be dissolved, and to be with Christ." Looking upon this earth therefore as a land of exile, let your thoughts and your sighs be directed to that heavenly country for which you have

been created, at one moment exclaiming with the Psalmist: "Who will give me wings like a dove, and I will fly and be at rest?" at another, anticipating with joy the blissful scenes of that Jerusalem above, where all tears shall be wiped from your eyes, where death shall be no more, where you will live for ever in the secure possession of that happiness which the eye hath not seen, nor ear heard, nor the heart of man hath ever conceived.

EXHORTATION BEFORE MARRIAGE.

My dear friends, you are about to enter upon a union of which God himself is the author, and which our divine Saviour has consecrated in a special manner, giving to it a character of sanctity, which places it among the holiest institutions of religion. He knew full well the dangers by which we are surrounded, and the weakness of our nature, which requires a continual encouragement to the discharge of the duties that have been imposed on us. For this reason, he has annexed to the worthy reception of this sacrament, peculiar graces which dispose the married couple to respect the sacred engagement which they have formed, and enable them to surmount the various obstacles they may meet with in the way of happiness. The present occasion then is not one of little interest, nor can you view it in any other light than as a most important era in your lives, and most intimately connected with your temporal and eternal welfare. Alas! it but too often happens that the minister of God extends a trembling hand in the performance of the nuptial ceremony. The scene, it is true, is one of unrestrained festivity; but how frequently is the blessing which he imparts, countermanded by the

invisible malediction of him who penetrates the inmost recesses of the heart ! How frequently, amid the rejoicings of the world, is the storm of tribulation already gathering over the heads of those who come to this holy alliance with unworthy dispositions ! How different, we hope, are your prospects. We have reason to believe that your joys are pure and founded on a solid basis, that you have duly prepared yourselves for this important event, and that your hearts are such in the sight of heaven, as to draw down upon you its favor and protection.

With confidence then in the promises of him who condescended to honor with his divine presence the happy nuptials of Cana, invite him to come and preside on this occasion also, to bless the contract you are about to ratify, and to render it by his grace a true emblem of that sacred union which exists between him and his Church, a union of sentiment and action founded in virtue and the love of God.

EXHORTATION AFTER THE MARRIAGE CEREMONY.

Having been united in the holy bonds of matrimony, give thanks to the almighty for the favors which he has bestowed upon you. The graces which you have received have been granted for the purpose of animating you in the discharge of the obligations which the marriage life imposes, and which are beautifully expressed in these words of the Apostle : " Let women be subject to their husbands, as to the Lord ; for the husband is the head of the wife, as Christ is the head of the Church..... Therefore, as the Church is subject to Christ, so also let the wives be to their husbands in all things. Husbands, love your wives, as Christ also loved the Church and

delivered himself up for it, that he might sanctify it, cleansing it by the laver of water in the word of life..... So also ought men to love their wives as their own bodies." Ever mindful of these duties which you owe to each other, and to those with whose welfare you may be specially charged, cherish with solicitude the grace that has this day been conferred upon you : it will direct you in every difficulty, it will comfort you in the hour of trial, it will be a continual source of peace, of joy, of mutual affection on earth, and a pledge of your eternal and perfect union in heaven.

BENEDICTIO INTRA MISSAM PRO SPONSO
ET SPONSA.

Dicto Pater noster, sacerdos antequam dicat Libera nos, quaesumus Dómine, stans in cornu Epistolae versus sponsum et sponsam ante altare genuflexos, dicit super eos sequentes Orationes.

OREMUS. *Oratio.*

Propitiare, Dómine, supplicatióibus nostris, et instítutis tuis, quibus propagatióem húmáni generis ordinásti, benígnus assiste ; ut, quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Dóminum.

OREMUS.

Deus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fécísti : qui dispósitis universitátis exórdiis, hómíni ad imáginem Dei factó, ídeo inseparábile mulieris ad-jutórium condidísti, ut femíneo córpori de viríli dares carne princípium, docens quod ex uno placúisset instítui, nunquam licére disjúngi : Deus, qui tam excelléti

mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi et Ecclesiæ sacraméntum præsignáres in fœdere nuptiárum : Deus, per quem múlier júngitur viro, et societas principaliter ordináta, ea benedictióne donátur, quæ sola nec per originális peccáti pœnam, nec per dilúvii est abláta senténtiam : respice propítius super hanc fámulam tuam, que maritali júngenda consórtio, tua se expetit protectióne muári : sit in ea jugum dilectiónis et pacis : fídelis et casta nubat in Christo, imitatríxque sanctárum permáneat feminárum : sit amábilis viro suo, ut Rachel : sápiens, ut Rebéeca : longæva et fídelis, ut Sara : nihil in ea ex áctibus suis ille áuctor prevaricatiónis usúrpet : nexa fidei, mandatísque permáneat : uni thoro juncta, contáctus illicitos fúgiat : múniat infirmitátem suam ró-bore disciplinæ : sit verecúndia gravis, pudóre venerábilis, doctrínis cœlestibus erudíta : sit fecúnda in sóbole : sit probáta et ínnocens : et ad beatórum réquiem, atque ad cœlestia regna pervéniant : et vídeant ambo filios filiórum suórum, usque in tértiam et quartam generatióne : et ad optátam pervéniant senectútem. Per eúmdem Dóminum.

Tum sacerdos reversus ad medium altaris dicat Libera nos, et reliqua more solito : et postquam sumpserit Sanguinem, communicet sponsos, et prosequatur Missam.

Dicto Benedicámus Dómino, vel, si Missa illius dici conveniat, Ite Missa est, sacerdos antequam populo benedicat, conversus ad sponsum et sponsam, dicat :

Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob sit vobiscum : et ipse adimpleat benedictiónem suam in vobis : ut videátis filios filiórum vestrórum usque ad tértiam et quartam generatióne : et póstea vitam aeternam habeátis sine fine, adjuvánte Dómino nostro Jesu

Christo, qui cum Patre et Sp̄ritu sancto, vivit et regnat
Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

*Moncat eos sacerdos sermone gravi, ut sibi invicem ser-
vent fidem : orationis tempore, et præsertim jejuniorum
ac solemnitatum, casti maneant : et vir uxorem, atque uxor
virum diligat : et in timore Dei permaneant. Postea
eos aspergat aqua benedicta et dicto Placeat tibi sancta
Trinitas, det benedictionem, et legat, ut solitum est,
Evangelium S. Joannis In principio erat Verbum.*

INDEX

	<i>pag.</i>
De iis, quae in administratione Sacramentorum generaliter servanda sunt	1
De Sacramento Baptismi rite administrando.....	3
Ordo Baptismi Parvulorum	9
De Baptismo Adultorum	17
Ordo Baptismi Adultorum.....	19
Ordo supplendi omissa super infantem Baptizatum	41
Ordo supplendi omissa super Baptizatum Adultum.....	48
Ritus servandus cum Episcopus baptizat	65
Benedictio Fontis Baptismi extra Sabbatum Paschae, et Pentecostes, cum Aqua consecrata non habetur.....	67
De Sacramento Penitentiae	70
Ordo ministrandi Sacramentum Penitentiae	71
Absolutionis forma.....	73
De Absolutione ab excommunicatione in foro exteriori.....	74
Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum.....	76
De modo absolvendi a suspensione vel interdieto extra vel intra Sacramentalem Confessionem.....	77
De sanctissimo Eucharistiae Sacramento.....	79
Ordo administrandi sacram Communionem.....	80
De Communione Paschali.....	83
De Communione Infirmorum.....	84
De Sacramento extreme Unctionis.....	89
Ordo ministrandi Sacramentum extreme Unctionis.....	91
Septem Psalmi Penitentiales.....	97
Litaniae	105
De visitatione et cura Infirmorum.....	112
Modus juvandi morientes	125
Ordo commendationis animae.....	127
In expiratione.....	146
De exequiis.....	148

	<i>pag.</i>
Quibus non licet dare Ecclesiasticam sepulturam.....	149
Exequiarum ordo.....	150
Officium Defunctorum.....	159
De officio faciendi in Exequiis, absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.....	197
De exequiis parvulorum.....	199
Ordo sepeliendi parvulos.....	<i>ibid.</i>
De Sacramento Matrimonii.....	206
Ritus celebrandi Matrimonii Sacramentum.....	209
De Benedictione Mulieris post partum.....	212
De Benedictionibus regule generales.....	214
Ordo ad faciendam aquam benedictam.....	215
Benedictio Candelarum extra diem Purificationis Beatae Mariae Virginis.....	217
Benedictio domorum in Sabbato sancto Paschae.....	218
Alia benedictio domorum alio tempore facienda cum asper- sione Aquae benedictae.....	219
Benedictio loci.....	220
Alia benedictio domus novae.....	<i>ibid.</i>
Benedictio thalami.....	221
Benedictio novae navis.....	<i>ibid.</i>
Benedictio communis super fruges et vineas.....	222
Benedictio Peregrinorum ad loca sancta procedentium.....	<i>ibid.</i>
Benedictio Peregrinorum post reditum.....	225
Benedictiones esculentorum praesertim in Pascha.	
Benedictio Agni Paschalis.....	227
Benedictio Ovorum.....	<i>ibid.</i>
Benedictio Panis.....	228
Alia benedictio Panis.....	<i>ibid.</i>
Benedictio novorum fructuum.....	229
Benedictio ad quodcumque comestibile.....	<i>ibid.</i>
Benedictio Olei simplicis.....	<i>ibid.</i>
Benedictiones ab Episcopis, vel aliis facultatem habentibus faciendae.	
Benedictio Sacerdotalium indumentorum in genere.....	231
Benedictio Mapparum sive Lintheaminum Altaris.....	232
Benedictio Corporalium.....	233
Benedictio Tabernaculi seu Vasculi pro sacrosancta Eucha- ristia conservanda.....	234

De Processione in translatione Sacramum Reliquiarum insi- gnium	<i>pag.</i> 304
De exorcizandis obsessis a Dæmonio.....	305
Formulae scribendæ in libris habendis a Parochis.....	334

APPENDIX.

Monitum	337
De Sacramento Baptismi.....	338
Formula brevior pro Benedictione Fontis seu Aquæ bap- tismalis.....	<i>ibid.</i>
Instructio pro simplici Sacerdote Sacramentum Confirma- tionis ex Sedis Apostolicæ delegatione administrante....	339
De Sacramento Eucharistiæ.....	350
Instructio a Sacrorum Rituum Congregatione edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente bis Missam eodem die celebrandi.....	<i>ibid.</i>
Modus sacram Eucharistiam deferendi occulte ad Infirmos ob metum Infidelium.....	352
Decretum a Sacrorum Rituum Congregatione editum de specie olei pro nutrienda lampade Sanctissimi Sacra- menti.....	353
De Benedictionibus.....	354
Benedictio viæ ferreae, et carrum.....	<i>ibid.</i>
Benedictio ad omnia.....	355
Instructio pro Sacerdotibus quibus Summus Pontifex facul- tatem delegat benedicendi Coronas, Rosaria, Cruces, Crucifixos, parvas statuas et sacra numismata cum adnexarum Indulgentiarum clencho.....	356
Benedictiones propriae nonnullorum ordinum Regularium....	360
Benedictio et impositio Scapularis Sanctissimæ Trinitatis.....	<i>ibid.</i>
Modus imponendæ Scapulari.....	361
Benedictio Trisagii Sanctissimæ Trinitatis.....	363
Methodus pro erigendis Stationibus Viæ Crucis.....	364
Benedictio et impositio Habitus vel Scapularis nigri San- ctissimæ Crucis et Passionis Domini Nostri Jesu Christi.....	374
Benedictio Rosariorum Beate Mariæ Virginis.....	373

<i>ptq.</i>		<i>ptq.</i>
in-	Absolutio impertienda Confratribus Rosarii in articulo	
..... 301	mortis constitutis.....	374
..... 305	Benedictio habitus ac receptio Confratrum Beate Marie	
..... 331	Virginis de monte Carmelo.....	375
	Absolutio impertienda Confratribus Beate Marie Virginis	
	de monte Carmelo in articulo mortis constitutis.....	378
	Benedictio et impositio Scapularis carulei Beate Marie	
	Virginis Immaculate.....	382
..... 337	Ordo applicandi Indulgentiam Plenariam in articulo	
..... 338	mortis.....	383
apti-	Benedictio et impositio Scapularis B. M. V. de Mercede....	385
<i>ibid.</i>	Benedictio alia ejusdem Scapularis.....	387
rma-	Benedictio et impositio Cincturæ Beate Marie Virginis...	389
te... 339	Benedictio Coronæ.....	390
..... 350	Benedictio Personæ.....	<i>ibid.</i>
pro	Benedictio impertienda Confratribus Cincturatis in articulo	
ssam	mortis constitutis.....	391
..... <i>ibid.</i>	Benedictio Coronæ septem dolorum Beate Marie Virginis.	392
mos	Benedictio Cinguli S. Thomæ Aquinatis ad servandam ca-	
..... 352	stitatem.....	393
n de	Benedictio Numismatum S. Benedicti.....	394
era-	Benedictio et impositio Chordæ S. Francisci.....	396
..... 353	Benedictio et impositio Cinguli lanci pro chordigeris sancti	
..... 354	Francisci de Paula.....	397
..... <i>ibid.</i>	Memoriale Rituum pro aliquibus præstantioribus sacris	
..... 355	functionibus persolvendis in minoribus Ecclesiis Pa-	
cul-	rochialibus jussu Benedicti XIII. Pont. Max. editum..	398
tees.	TITULUS I. De Benedictione Candelarum.....	399
em	TITULUS II. De Benedictione Cinerum.....	406
..... 356	TITULUS III. De Dominica Palmarum.....	410
m... 360	TITULUS IV. De Feria V. in Cena Domini.....	418
tis. <i>ibid.</i>	TITULUS V. De Feria VI. in Parasceve.....	426
..... 361	TITULUS VI. De Sabbato Sancto.....	442
..... 363		
..... 364		
Sau-		
Jesu		
..... 371		
..... 373		
	APPENDIX	
	ad usum Provinciæ Quelcensis.	
	Benedictio Infantium agrotantium.....	457
	Benedictio Pecorum agrotantium.....	458

	<i>pag.</i>
Benedictio Seminum.....	459
Benedictio Coronarum preciarum vel Rosariorum et Numismatum in honorem B. M. V.....	460
Benedictio specialis cujuslibet indumenti.....	<i>ibid.</i>
Modus excipiendi professionem fidei catholicæ a neo-conversis ab hæresi.....	462
Exhortationes pro administrandis sacramentis.....	474
Ante Baptismum infantis, <i>gallice</i>	475
Ante Baptismum infantis, <i>anglice</i>	489
Post Baptismum infantis, <i>gallice</i>	476
Post Baptismum infantis, <i>anglice</i>	490
In supplendis ceremoniis, <i>gallice</i>	477
In supplendis ceremoniis, <i>anglice</i>	491
Ante Viaticum, <i>gallice</i>	479
Ante Viaticum, <i>anglice</i>	492
Post Viaticum, <i>gallice</i>	480
Post Viaticum, <i>anglice</i>	494
Ante Extremam-Uctionem, <i>gallice</i>	481
Ante Extremam-Uctionem, <i>anglice</i>	494
Post Extremam-Uctionem, <i>gallice</i>	483
Post Extremam-Uctionem, <i>anglice</i>	496
Pro concessione Indulg. in articulo mortis, <i>gallice</i>	484
Pro concessione Indulg. in articulo mortis, <i>anglice</i>	497
Ante Matrimonium, <i>gallice</i>	485
Ante Matrimonium, <i>anglice</i>	498
Post Matrimonium, <i>gallice</i>	487
Post Matrimonium, <i>anglice</i>	499
Benedictio intra Missam pro Sponso et Sponsa.....	500

.....	pag.
.....	159
et Nu-	
.....	460
.....	<i>ibid.</i>
oo-con-	
.....	462
.....	474
.....	475
.....	489
.....	476
.....	490
.....	477
.....	491
.....	479
.....	492
.....	480
.....	494
.....	481
.....	494
.....	483
.....	496
.....	484
.....	497
.....	485
.....	498
.....	487
.....	499
.....	500

